

ΛΑΔΑ ΒΛΑΧΑΣ

Α.Τ.Ε.Ι. ΠΑΤΡΑΣ

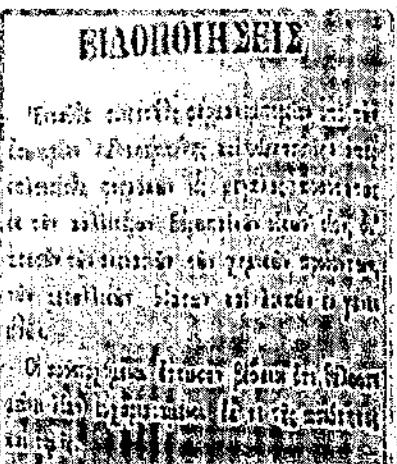
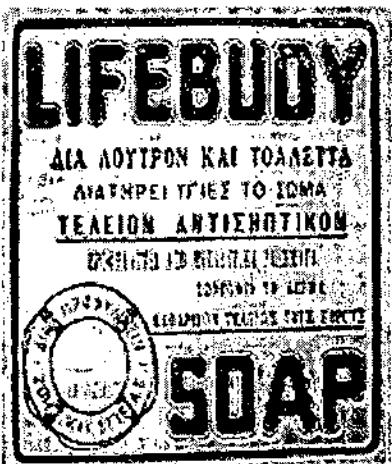
ΤΜΗΜΑ : Σ.Δ.Ο.

ΣΧΟΛΗ : ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΘΕΜΑ : «Ανάλυση και κριτική παρουσίασης των διαφημίσεων των εμπορικών επιχειρήσεων, στο νομό Αχαΐας, τη χρονική περίοδο 1850 – 1920.»

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ : ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΕΣ : ΜΑΝΟΥΡΑ ΜΑΡΙΑ
ΤΖΕΔΑΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	6666
----------------------	------

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ,	1
ΕΙΣΑΓΩΓΗ,	3
<i>Η ΕΛΛΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ,</i>	10
<i>Η ΠΑΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1850 – 1920,</i>	12
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ: ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΠΡΟΪΟΝ	14
I. ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ,	16
II. ΣΑΠΟΥΝΙΑ,	32
III. ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΕΣ,	39
IV. ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ,	46
V. ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΕΙΔΗ,	55
VI. ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ,	70
VII. ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ,	78
VIII. ΚΡΕΑΣ – ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ,	83
IX. ΤΣΙΓΑΡΑ – ΚΑΠΝΑ,	88
X. ΠΟΤΑ,	98
XI. ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΙΔΗ,	110
XII. ΚΑΠΕΛΑ – ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ,	115
XIII. ΕΝΔΥΜΑΤΑ,	125
XIV. ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ,	133
XV. ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟ,	140
XVI. ΡΟΛΟΓΙΑ,	145
XVII. ΦΕΡΕΤΡΑ,	151
XVIII. ΕΠΙΠΛΑ,	156
XIX. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ,	162
XX. ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΑ,	167

XXI.	ΣΤΑΦΙΔΟΜΗΧΑΝΕΣ,	175
XXII.	ΜΗΧΑΝΕΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ,	181
<u>ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ</u>		188
I.	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ,	189
II.	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ – ΤΑΒΕΡΝΑ,	196
III.	ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ,	202
IV.	ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΑ,	214
V.	ΚΟΥΡΕΙΑ,	221
VI.	ΛΟΥΤΡΑ – ΧΑΜΑΜ,	230
VII.	ΓΙΑΤΡΟΙ,	238
VIII.	ΔΑΣΚΑΛΟΙ,	243
IX.	ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ,	250
X.	ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ,	259
XI.	ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ,	267
ΕΠΠΛΟΓΟΣ,		283
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ,		290

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην παρούσα εργασία θα αναφερθούμε στην αρχή της διαφήμισης του Νομού Αχαΐας. Η περίοδος που θα αναλύσουμε είναι τα έτη 1850 – 1920. Με τη βοήθεια της ψηφιακής φωτογραφικής μηχανής, καταφέραμε να συλλέξουμε τις αχαϊκές διαφημίσεις από τις εφημερίδες της εποχής που φυλάσσονται στο Μουσείο Τύπου, οδός Μαιζώνος 200 και στη δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών, οδός Μαιζώνος. Οι εφημερίδες αυτές είναι ο «Φορολογούμενος», που ιδρύθηκε από τον Κων/νο Κ. Φιλόπουλο και ο «Νεολόγος», με ιδρυτή τον Ιωάννη Παπανδρόπουλο.

Στη προσπάθεια συλλογής του υλικού, συναντήσαμε ορισμένες δυσκολίες. Την περίοδο 1850 – 1874, καθώς και 1881 – 1882, δεν έχουν διασωθεί σε κανένα αρχείο, οι εφημερίδες που χρησιμοποιήσαμε ως πηγές για την εργασία μας. Επίσης, η γλώσσα που χρησιμοποιούσαν ορισμένες φορές ήταν εντελώς άγνωστη για μας, αφού ακόμα και με τη βοήθεια του λεξικού δεν ήταν εφικτό να βρεθούν οι λέξεις.

Η μεθοδολογία που ακολουθήσαμε μετά τη συλλογή του υλικού μας, ήταν αρχικά, η ομαδοποίηση των διαφημίσεων ανά κλάδο και έπειτα ανά χρονολογία. Στη συνέχεια, προχωρήσαμε στη γενική, αλλά και ειδική ανάλυση κάθε διαφήμισης χωριστά, στη σύγκριση μεταξύ τους, καθώς και με τα σημερινά δεδομένα. Επίσης, προτιμήσαμε να παρουσιάσουμε μεγαλύτερο όγκο υλικού, παρά να προχωρήσουμε σε μεγαλύτερη εκβάθυνση ανάλυσης κάθε διαφήμισης.

Βέβαια, κατά τη διάρκεια της ανάλυσης, λάβαμε υπόψη τις οικονομικοπολιτικές και κοινωνικοπολιτιστικές συνθήκες και επιδράσεις της εποχής. Οι συνθήκες αυτές ήταν αρχικά, η Οθωνική περίοδος (1833 – 1862), η Β' Βιομηχανική Επανάσταση, που ξεκίνησε το 1870, η Μπελ Επόκ, η οποία άρχισε το 1895 και επέδρασε σημαντικά στην κοινωνία της Πάτρας. Ακολουθούν, οι Βαλκανικοί πόλεμοι (1912) και τέλος ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος (1914 – 1918).

Πιο συγκεκριμένα, η Πάτρα, ως πόλη – λιμάνι, υπήρξε συνδετικός κρίκος μεταξύ της ενδοχώρας και των βιομηχανικών εξελίξεων που διαδραματίζονταν στη Δύση. Επιπλέον, η πατραϊκή κοινωνία, ήταν όχι μόνο πανελλήνια, αλλά σε αξιοσημείωτο βαθμό και πολυεθνική, λόγω του σχεδίου πόλεως του Ι. Καποδίστρια και της έντονης παρουσίας των παροικιών στην πόλη.

Τέλος, μέσα από την ανάλυση, μπορέσαμε να διακρίνουμε μια μικρή μόνο πλευρά της καθημερινότητας των κατοίκων του Ν. Αχαΐας και πιο

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

συγκεκριμένα της πρωτεύουσας, Πάτρας. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες της εποχής κάλυπταν κάθε πτυχή της ζωής των κατοίκων. Απευθύνονταν, σε ολόκληρο το καταναλωτικό κοινό, ανθρώπους κάθε κοινωνικής τάξης και ηλικίας.

Εν κατακλείδι, ευελπιστούμε να αποδώσουμε σε ικανοποιητικό βαθμό το πνεύμα της διαφήμισης των εβδομήντα αυτών χρόνων, στο Νομό Αχαΐας. Άλλωστε, η περίοδος που εξετάζουμε 1850 – 1920, αποτελεί τις βάσεις και σχεδόν τα πρώτα δειλά βήματα της γραπτής διαφήμισης. Βέβαια, το σημαντικότερο είναι ότι μέσα από την έρευνα που κάναμε αποκομίσαμε πολλές γνώσεις και μάθαμε ενδιαφέροντα ιστορικά και κοινωνιολογικά στοιχεία για την Πάτρα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι σταθμοί που οδήγησαν τη διαφήμιση, από την εμβρυακή κατάσταση στην ενηλικίωσή της, ήταν αρχικά η ανάπτυξη του εμπορίου και η εφεύρεση του τυπογραφείου, το $15^{\circ} - 16^{\circ}$ αιώνα, η βιομηχανική εποχή κατά τον 19° αιώνα και τέλος η τεχνολογική και επικοινωνιακή έκρηξη του 20th αιώνα.

Ειδικότερα, η διαφήμιση, ως έννοια είναι η πρωτότυπη δημιουργία μηνυμάτων, που αναφέρονται σε προϊόντα ή εμπορικές υπηρεσίες και η δημοσίευσή τους, με την αγορά χώρου και χρόνου στα μέσα επικοινωνίας, με τελικό στόχο την παρακίνηση των αποδεκτών αυτών των μηνυμάτων να αγοράσουν τα διαφημιζόμενα προϊόντα – υπηρεσίες. Η διαφήμιση, είναι μια από τις ισχυρότερες κινητήριες δυνάμεις για την ανάπτυξη της αγοράς. Ο κύριος ρόλος της, λοιπόν είναι εμπορικός.

Ο λόγος ύπαρξης της διαφήμισης, δεν αφήνει πολλά περιθώρια για αμφισβήτησεις και διλήμματα, ως προς τη φύση της. Παρ' όλα αυτά, σκόπιμο είναι να υπογραμμιστεί ότι η διαφήμιση είναι οικονομική λειτουργία, καθώς και εργαλείο για την ανάπτυξη της επιχείρησης, της αγοράς και της οικονομίας.

Πέρα, όμως, από το ρόλο που παίζει η διαφήμιση στον προϊοντικό κύκλο ζωής και σε μικροοικονομικό επίπεδο, διαδραματίζει τον ίδιο σημαντικό ρόλο, τόσο σε μακροοικονομικό επίπεδο όσο και σε καθαρά κοινωνικό. Πιο συγκεκριμένα, η διαφήμιση συμβάλλει στην αύξηση της παραγωγής, με αποτέλεσμα την αύξηση του εθνικού προϊόντος, την αύξηση της απασχόλησης και την ανάπτυξη της οικονομίας. Στη δημιουργία και συντήρηση υγιούς ανταγωνισμού και την καταπολέμηση των μονοπωλίων, με αποτέλεσμα τη βελτίωση της ποιότητας και την πτώση της τιμής των παραγόμενων προϊόντων.

Επίσης, συμβάλλει στην ταχύτερη απόσβεση επενδύσεων, σε έρευνες, νέο τεχνολογικό και μηχανολογικό εξοπλισμό, εγκαταστάσεις, ανθρώπινο δυναμικό, ενθαρρύνοντας με αυτό τον τρόπο την αύξηση των επενδύσεων που αποτελεί βασικό όρο για την ταχύρυθμη ανάπτυξη της οικονομίας. Η διαφήμιση, ακόμα, βοηθά στη μαζική, με χαμηλό κόστος παραγωγή και διανομή αγαθών, τα οποία γίνονται έτσι προσιτά στους μεγάλους πληθυσμούς των χαμηλών εισοδημάτων, με αποτέλεσμα τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής τους.

Επιπλέον, η διαφήμιση συντελεί έμμεσα στον εκπολιτισμό, στην αναβάθμιση της καθημερινής κοινωνικής ζωής, στην υγιεινή και στην

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

εκρίζωση των προκαταλήψεων. Τέλος, στην εξασφάλιση των δύο θεμελιώδεστερων δικαιωμάτων του καταναλωτή, δηλαδή το δικαίωμα της πληροφόρησης και της ελεύθερης επιλογής.

Αν ήθελε κανείς να χαρακτηρίσει τη διαφήμιση με μία μόνο λέξη, σίγουρα η πληρέστερη είναι «υπόσχεση». Πράγματι, κάθε διαφήμιση που σέβεται τον εαυτό της, δίνει ακριβώς μία υπόσχεση στον υποψήφιο αγοραστή, για το προϊόν που διαφημίζει. Η υπόσχεση στοιχειοθετείται από όλα ανεξαιρέτως τα στοιχεία της διαφήμισης, ακόμη και τα πιο λεπτομερειακά, όπως μία ανεπαίσθητη κίνηση, μία φευγαλέα έκφραση, ένα αντικείμενο του διάκοσμου. Όμως, διακρίνεται, αφ' ενός από το πληροφοριακό μέρος της διαφήμισης, που απευθύνεται στη λογική και από το ψυχολογικό, που αναφέρεται στο συναίσθημα ή και στο υποσυνείδητο.

Ποια είναι όμως τα όρια της διαφήμισης; Ορισμένες διαφημίσεις υπερβαίνουν τα όρια της αλήθειας, δίνουν υποσχέσεις που δεν μπορούν να κρατήσουν. Βέβαια υπάρχει και το νομικό πλαίσιο που προστατεύει τον καταναλωτή από ψεύτικες και ανακριβείς διαφημίσεις.

Σήμερα, η διαφήμιση περιλαμβάνει δύο μορφές, την ηλεκτρονική και την έντυπη. Η ηλεκτρονική δεσπόζεται από την τηλεόραση και περιλαμβάνει ακόμη τον κινηματογράφο, το ραδιόφωνο και το βίντεο.

Οι κυριότερες μορφές έντυπης διαφήμισης είναι οι καταχωρήσεις εφημερίδων και περιοδικών και κατά δεύτερο λόγο οι αφίσες. Από εκεί και ύστερα, αρχίζει μια ατελείωτη ποικιλία έντυπης διαφήμισης, με φυλλάδια, μπροσούρες, μονόφυλλα, κάρτες, αυτοκόλλητα, γενικά έντυπα κάθε είδους και σχήματος, όπου μοναδικός κοινός παρανομαστής είναι η φαντασία και η δημιουργικότητα της διαφήμισης.

Πιο συγκεκριμένα, οι καταχωρήσεις εφημερίδων αποτελούν την αρχαιότερη μορφή διαφήμισης στη σύγχρονη ιστορία της. Προηγήθηκαν στα «μυθικά» χρόνια της, ο τελάλης, οι επιγραφές, οι επιστολές και άλλα. Οι καταχωρήσεις εφημερίδων χωρίζονται σε αυτές που έχουν μόνο κείμενο και σε αυτές, που περιλαμβάνουν και εικόνα. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια, οι καταχωρήσεις εφημερίδων είχαν άλλο ένα μόνιμο χαρακτηριστικό, ήταν ασπρόμαυρες. Επίσης, οι διαφημιστές απέφευγαν να χρησιμοποιήσουν φωτογραφίες, γιατί τα μέσα εκτύπωσης δεν μπορούσαν να εξασφαλίσουν ικανοποιητική ποιότητα. Σήμερα, με τις νέες τεχνικές εκτύπωσης, οι εφημερίδες δεν έχουν πρόβλημα στην εκτύπωση φωτογραφιών και χρώματος. Η ποιότητα εκτύπωσης πάντως

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

των εφημερίδων - κυρίως λόγω της ποιότητας του χαρτιού - εξακολουθεί να υστερεί σημαντικά από αυτή των περιοδικών.

Η διαφήμιση στην εφημερίδα έχει το πλεονέκτημα της χρονικής ευελιξίας (δημοσιεύεται σε 24 ώρες) και το μειονέκτημα της μικρής διάρκειας ζωής, σε σύγκριση με το περιοδικό. Η διαφήμιση στην εφημερίδα προσφέρεται ιδιαίτερα για την επικοινωνία «διαφημιστικών ειδήσεων», που ταιριάζουν και με τη φύση της ίδιας της εφημερίδας. Τέτοιες διαφημιστικές ειδήσεις είναι η τοποθέτηση ενός νέου προϊόντος στην αγορά, η βελτίωση ενός υπάρχοντος προϊόντος, η αλλαγή συσκευασίας ή τιμής, η αναγγελία εκπτώσεων, η άμεση αντίδραση σε ενέργειες του ανταγωνισμού, οι καταχωρήσεις σε μορφή άρθρου και άλλα.

Η κίνηση του δημιουργού – διαφημιστή μέσα στο χώρο της εφημερίδας διέπεται από ορισμένους κανόνες. Ο χώρος δηλαδή που πουλάει η εφημερίδα, κατανέμεται και ορίζεται με βάση τη στήλη, που ορίζει το πλάτος επί το ύψος της, που φυσικά, δεν μπορεί να υπερβαίνει το συνολικό ύψος της σελίδας της εφημερίδας. Πολύ σπάνια, στο παρελθόν τουλάχιστον στην Ελλάδα, η εφημερίδα χρησιμοποιείτο ως όχημα διανομής ξεχωριστού, ένθετου διαφημιστικού εντύπου, ενώ σήμερα το συναντάμε συνήθως στις Κυριακάτικες εκδόσεις.

Αν και δεν υπάρχει γενικότερη συμφωνία ως προς τη χρησιμοποίηση των κριτηρίων για την κατάταξη της διαφήμισης σε είδη, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι οι παρακάτω κατηγορίες εμφανίζονται με τη μεγαλύτερη συχνότητα:

- **Διαφήμιση προβολής των προϊόντος** (Display Advertising). Είναι εκείνη που με διάφορους τρόπους προβάλλει το προϊόν, για παράδειγμα τονίζει τα συγκριτικά πλεονεκτήματά του, αναφέρεται στις ιδιότητές του, στις χρήσεις και στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, δίνει πληροφορίες για την τιμή του προϊόντος. Με αυτή τη διαφήμιση προσφέρεται η ευκαιρία στους δυνητικούς καταναλωτές να γνωρίσουν το προϊόν.
- **Διαφήμιση προώθησης των πωλήσεων** (Sales Promotion Advertising). Σκοπός της είναι να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για συγκεκριμένη ενέργεια από τη μεριά των δυνητικών καταναλωτών. Διατυπώνει ένα σύντομο, «επείγον» μήνυμα που περιέχει πληροφορίες για εκπτώσεις, ειδικές προσφορές, την έναρξη διαγωνισμών, εκθέσεων, παροχή κουπονιών και δώρων.

- *Διαφήμιση από την επιχείρηση προς τους ενδιαμέσους, χονδρέμπορους και λιανέμπορους* (Trade Advertising). Προτρέπει τους ενδιαμέσους να αγοράσουν τα προϊόντα της επιχείρησης, αφού τους εκθέσει τα ενεργετήματα που θα αποκομίσουν από την έγκαιρη αγορά και αποθήκευση των προϊόντων, καθώς και από τους καλύτερους όρους πληρωμής που τους παρέχονται.
- *Διαφήμιση λιανοπωλητών* (Retail Advertising). Εμφανίζεται με δύο μορφές: α) ως διαφήμιση προβολής (display advertising) που σχεδιάζεται για να δημιουργήσει μια «εικόνα» (image), αλλά και να πληροφορήσει τους δυνητικούς καταναλωτές για τα ωφελήματα που θα αποκομίσουν αν επιλέξουν το συγκεκριμένο κατάστημα, β) ως διαφήμιση προώθησης πωλήσεων (sales promotion advertising) που σχεδιάζεται για να βοηθήσει το κατάστημα να εξαντλήσει τα υπάρχοντα αποθέματα των προϊόντων.
- *Διαφήμιση εμπιστοσύνης προς το προϊόν* (Brand Loyalty Advertising). Είναι εκείνη που σχεδιάζεται για τη δημιουργία, διατήρηση ή την αύξηση της εμπιστοσύνης του καταναλωτικού κοινού προς το συγκεκριμένο επώνυμο προϊόν.
- *Διαφήμιση πρωτογενούς ή πρωταρχικής ζήτησης* (Primary Demand Advertising). Είναι εκείνη που απευθύνεται στους δυνητικούς καταναλωτές και προσπαθεί να αυξήσει τις προτιμήσεις και τη συνολική κατανάλωση για διάφορες κατηγορίες προϊόντων, για παράδειγμα, μαλλί, πορτοκάλια.
- *Διαφήμιση επιλεκτικής ζήτησης* (Selective Demand Advertising). Είναι η διαφήμιση που απευθύνεται στους δυνητικούς καταναλωτές και προωθεί το συγκεκριμένο επώνυμο προϊόν (brand) κάνοντας αναφορές στον ανταγωνισμό. Είναι η διαφήμιση που παρουσιάζει τη μεγαλύτερη συχνότητα εμφάνισης και αποτελεί τον αντίποδα της διαφήμισης πρωταρχικής ζήτησης.
- *Συνδεδεμένη ή συνεργατική διαφήμιση* (Cooperative Advertising). Είναι η διαφήμιση που αναλαμβάνει να προωθήσει ταυτόχρονα δύο ή περισσότερα προϊόντα.

Οι τεχνοτροπίες της διαφήμισης όπως και οι μορφές της, στοιχεία σημερινά, μας ήταν απαραίτητα για να σχολιάσουμε τις διαφημίσεις εκείνης της εποχής, αφού δεν στηρίζονταν σε τέτοια κριτήρια. Ποιες είναι όμως οι μορφές της διαφήμισης;

- *Εναρκτήρια διαφήμιση*, στόχος της ήταν να κάνει γνωστό το προϊόν όταν τοποθετείται για πρώτη φορά στην αγορά.
- *Αινιγματική διαφήμιση*, στόχος της ήταν η άνοδος του θερμομέτρου του ενδιαφέροντος του κοινού για την διαφήμιση.
- *Διαφήμιση επανατοποθέτησης*, στόχος της να επανασυνιστά το προϊόν στην αγορά, δηλαδή με διαφορετική ταυτότητα.
- *Διαφήμιση συντήρησης*, οπού είναι η διαφήμιση με την οποία επιδιώκεται η συνεχής αύξησης της γνώσης του προϊόντος.
- *Διαφήμιση εταιρική*, είναι η διαφήμιση που γίνεται για την παραγωγό εταιρεία ή και τα προϊόντα της στο σύνολό τους, με στόχο κυρίως την αύξηση του κύρους και της εμπιστοσύνης του κοινού.
- *Διαφήμιση κλαδική*, επιδιώκει την αύξηση εμπιστοσύνης και πωλήσεων των προϊόντων ενός ολόκληρου κλάδου.

Επίσης, οι τρόποι εκτέλεσης μίας διαφήμισης είναι οι εξής:

- *Ανταγωνιστής – προϊόν* με τον οποίο ολόκληρη η πλοκή στηρίζεται στο προϊόν που είναι και ο ουσιαστικότερος πρωταγωνιστής της διαφήμισης.
- *Πρόβλημα – λύση*, όπου η ιστορία περιγράφει το πρόβλημα και δίνει την λύση με το προϊόν. Η προσέγγιση αυτή εφαρμόζεται συχνά για απορρυπαντικά και καθαριστικά προϊόντα.
- *Στιγμιότυπο ζωής* όπου σε αυτή την περίπτωση έχουμε την ρεαλιστική αναπαράσταση ενός στιγμιότυπου από την καθημερινή ζωή, στο οποίο συμπρωταγωνιστεί το προϊόν.
- *Μαρτυρία*, σύμφωνα με την οποία βασίζονται στη δήλωση καταναλωτών ή και ειδικών, που « καταθέτουν » τις απόψεις τους για το προϊόν.
- *Σύγκριση*, η οποία μπορεί να είναι άμεση με ένα ή και περισσότερα ανταγωνιστικά προϊόντα ή έμμεση, με ολόκληρο τον ανταγωνισμό.

- *Επίδειξη*, όπου η διαφήμιση περιστρέφεται γύρω από τις ιδιότητες και τα πλεονεκτήματα του προϊόντος.
- *Απίθανο*, όπου οι απίθανες καταστάσεις, που υπογραμμίζουν τα πλεονεκτήματα των προϊόντων, με υποβολή ή με κάποιο ανεπαίσθητο χιούμορ, αποτελούν πολύ ενδιαφέρον αλά και επικίνδυνη προσέγγιση.
- *Απρόοπτο*, όπου το σενάριο κρύβει κάποιο από τα στοιχεία της ιστορίας και το αποκαλύπτει στο τέλος.
- *Χαρακτήρας*, δηλαδή στις περιπτώσεις αυτές χρησιμοποιούνται γνωστές, επώνυμες προσωπικότητες, που δανείζουν την αίγλη στο προϊόν.
- *Θεαματικό – ευχάριστο*, δηλαδή όταν η προσοχή του κοινού ελκύεται με το θέαμα ή και με ευχάριστες καταστάσεις.

Ειδικότερα, στην παρούσα εργασία, θα αναλύσουμε τη διαφήμιση στο Νομό Αχαΐας, κατά τη περίοδο 1850 – 1920. Η ιστορία της διαφήμισης θα προβληθεί στα μάτια του αναγνώστη, σαν μία κινηματογραφική ταινία, οπού θα έχει τη δυνατότητα να κατανοήσει ένα κομμάτι από την καθημερινή ζωή των κατοίκων, εκείνη την εποχή.

Όμως πρώτα θα πρέπει να αναφερθούμε στη διαδικασία συλλογής του υλικού. Οι φωτογραφίες τραβήχτηκαν από τα αρχεία που διασώζονται μέχρι σήμερα – τις εφημερίδες «Φορολογούμενος» και «Νεολόγος» - που αποτέλεσαν και τις μοναδικές πηγές στην ερευνά μας. Οι διαφημίσεις ομαδοποιήθηκαν ανάλογα με το αντικείμενό τους, όπως για παράδειγμα ζαχαροπλαστεία, παντοπωλεία, ενδύματα, φαρμακεία, ατμόπλοια καθώς και πολλά άλλα. Στη συνέχεια, οι διαφημίσεις ταξινομήθηκαν χρονολογικά και εξετάσθηκαν σύμφωνα με το πνεύμα κάθε περιόδου.

Βέβαια, πρέπει να επισημάνουμε ότι μέχρι το 1895 περίπου, η διαφήμιση δεν συμπεριλάμβανε καθόλου εικόνα. Έπειτα όμως η εικόνα αρχίζει να καταλαμβάνει μεγαλύτερο μέρος ακόμα και από το κυρίως κείμενο της διαφήμισης. Επίσης, μέσα από τις διαφημίσεις αυτές μπορούμε να εξάγουμε συμπεράσματα που αφορούν τους όρους διεξαγωγής του εμπορίου, καταναλωτικές συνήθειες συνυφασμένες με το κοινωνικοοικονομικό και πολιτιστικό περιβάλλον. Ορισμένες εμπορικές επιχειρήσεις προωθούσαν προϊόντα που δεν άνηκαν στο συγκεκριμένο κύριο κλάδο. Για παράδειγμα, το έτος 1896, υπήρχε ένα ζαχαροπλαστείο που πωλούσε και τσιγάρα, κάτι αδιανόητο σήμερα.

Η εικόνα όμως, δεν είχε πάντα επιθυμητά αποτελέσματα. Ορισμένες φορές ήταν αντιαισθητικές ίσως λόγω της απειρίας στον τομέα της διαφήμισης την εποχή εκείνη, όπως παρουσιάζεται μία μασέλα, κατά το έτος 1902, στη διαφήμιση του οδοντογιατρού Ανδρέα Παπανδρικόπουλου. Αντίθετα, στη διαφήμιση του έτους 1911, απεικονίζεται μία ελκυστική κοπέλα με κορσέ. Μία εικόνα που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ακόμα και σήμερα και να προσελκύσει τον καταναλωτή.

Επιπλέον, στα κείμενα υπάρχουν πολλές ξένες λέξεις, κάπου – κάπου χρησιμοποιείται το λατινικό αλφάριθμο και υπάρχουν πολλές καταχωρήσεις στα γαλλικά που ήταν τότε η γλώσσα του «σαλονιού». Μεγάλο όγκο καταλαμβάνουν οι διαφημίσεις για φαρμακευτικά προϊόντα, καπέλα, ρούχα και τσιγάρα.

Ορισμένες διαφημίσεις είχαν μορφή ειδοποίησης ή ανακοίνωσης. Μέχρι το 1920, ίσχυε η άμεση προτροπή κυρίως μέσα από το λόγο και οι εφημερίδες περιείχαν λιγοστές καταχωρήσεις περισσότερο στην τρίτη και τέταρτη σελίδα. Επίσης, η χρησιμοποίηση του συγκριτικού και υπερθετικού βαθμού ήταν αρκετά συχνή στο περιεχόμενο του κειμένου. Η απόδοση των ξένων ονομάτων και λέξεων στα ελληνικά, δεν ήταν σύμφωνη με τη γραμματική διατύπωση, δημιουργούσε δυσκολίες όπως για παράδειγμα, στα υποδήματα Παπαϊωάννου, το έτος 1911 «WALK OUER SHOES».

Τέλος, το χιούμορ στις διαφημίσεις, ήταν περιθωριακό και σπάνιο, παρ' όλο που στο χώρο του θεάτρου η επιθεώρηση είχε επικρατήσει, δεν παρατηρούμε καμία επιρροή πάνω στη διαφήμιση. Οι περισσότεροι κατασκευαστές ή έμποροι πρέπει να φοβούνταν αυτή την προσέγγιση που μπορούσε να χαλάσει την «εικόνα» τους, όπως αναφέρει ο Πέτρος Κοσκινάς στο βιβλίο του «70 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ 1870 – 1940». Οι πιο θαρραλέοι όμως, χρησιμοποιούσαν στη διαφήμιση το χιούμορ με μορφή κυρίως διαλόγου

Η ΕΛΛΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η οικονομική κατάσταση της Ελλάδας και ιδιαίτερα η κατάσταση του κρατικού τομέα της οικονομίας ήταν πάντα άσχημη. Όλα άρχισαν το 1833 όταν έφτασε στην Ελλάδα ο Όθωνας. Ένα από τα πρώτα του διατάγματα ήταν να απολύσει τους Έλληνες στρατιώτες που είχαν πάρει μέρος στον αγώνα για την Ανεξαρτησία και να τους αντικαταστήσει με 10.000 Βαναρούς μισθοφόρους. Αυτό ήταν λίγο ή πολύ μία μορφή κατοχής που μόνο με δάνεια από το εξωτερικό μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Τέτοιου είδους αποφάσεις ανάγκασαν την Ελλάδα να κηρύξει πολλές φορές χρεοκοπία, από τότε μέχρι σήμερα.

Από το 1862 και μετά υπάρχει κάποια πολιτική σταθερότητα που επιτρέπει στην οικονομία να ορθοποδήσει και να αναπτυχθεί. Δρόμοι, Λιμάνια, ο Ισθμός της Κορίνθου, το πρώτο Σιδηροδρομικό δίκτυο κατασκευάζονται. Χάρη σ' αυτά τα έργα ανθίζει το εμπόριο και δημιουργούνται οι πρώτες μεγάλες εμπορικές οικογένειες.

Παράλληλα, εμφανίζεται η πρώτη ελληνική ελαφρά βιομηχανία, κυρίως στον τομέα του Καπνού και της Υφαντουργίας. Κεφάλαια από το εξωτερικό εισρέουν προς την Ελλάδα, κυρίως από τις Ελληνικές Κοινότητες της Βιέννης, της Μασσαλίας και της Τεργέστης αλλά και κεφάλαια Ελλήνων που ζουν στην Οθωμανική Επικράτεια.

Παρ' όλα αυτά, η Ελλάδα παραμένει μια κατ' εξοχήν αγροτική χώρα. Το 1900, η σταφίδα καλύπτει το 52% όλων των ελληνικών εξαγωγών. Ανάμεσα στο 1915 και το 1931 οι εξαγωγές καπνών και σταφίδας αποτελούν το 70% των συνολικών εξαγωγών της χώρας. Τα υπόλοιπα προϊόντα είναι κρασί και ελαιόλαδο. Από αυτά κερδίζουν βέβαια, μόνο οι μεγάλοι γαιοκτήμονες. Το 1900 και μάλιστα μετά από τον αναδασμό της γης που έγινε το 1871, οι τσιφλικάδες κατέχουν το 50,5% της συνολικής έκτασης της χώρας και το 75% της εύφορης γης.

Τέλος, μετά από καινούριο αναδασμό που γίνεται μεταξύ 1917 – 1923, δημιουργείται η τάξη εκείνη των μικρογαιοκτημόνων η οποία μάλλον μικρή σημασία έχει για την εθνική οικονομία. Ενώ κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων χειροτερεύει το εμπορικό ισοζύγιο.

Όσον αφορά την παιδεία, το 1917, γίνεται μια πρώτη προσπάθεια εισαγωγής της Δημοτικής στα σχολεία. Μέχρι τότε όλα διδάσκονταν σε μια αρχαιίουσα καθαρεύουσα, μια γλώσσα ακατανόητη για το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Όσο για τις ανώτερες και ανώτατες σπουδές, αυτές ήταν προνόμιο λίγων.

Γενικότερα, η Ελλάδα ήταν στα τέλη του περασμένου αιώνα αλλά και στις αρχές του αιώνα μας μία καθαρά αγροτική χώρα. Έτσι τα εξαγώγιμα προϊόντα ήταν κυρίως αγροτικά που εξάγονταν χωρίς να υποστούν κάποια μεταποίηση. Βιοτεχνικά – βιομηχανικά προϊόντα όπως υφάσματα, παπούτσια και άλλα, κατασκευάζονταν μεν, ήταν όμως λόγω των μέσων παραγωγής (παλιές μηχανές) συνήθως κατώτερης ποιότητας από τα αντίστοιχα εισαγόμενα και προορίζονταν για τη μεγάλη μάζα του λαού. Φαρμακευτικά προϊόντα και καλλυντικά, μηχανές, ρολόγια, αυτοκίνητα κ.α. δεν κατασκευάζονταν στην Ελλάδα και έπρεπε να εισαχθούν από το εξωτερικό.

Έπειτα ο Έλληνας που είχε την οικονομική δυνατότητα διάλεγε, ανάμεσα σε δύο ίδιας ποιότητας προϊόντα, το εισαγόμενο. Τα εισαγόμενα προϊόντα ήταν φυσικά πιο ακριβά και γι' αυτό το λόγο προσιτά μόνο στις ανώτερες κοινωνικοοικονομικές τάξεις. Το μόνο που χρειάζονταν οι εισαγωγείς ήταν ένα όχημα που θα έκανε γνωστά τα προϊόντα τους σ' αυτές τις τάξεις. Επομένως, το όχημα αυτό ήταν η εφημερίδα.

Το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, όπως προαναφέρθηκε, δεν κατείχε ούτε ανάγνωση ούτε γραφή. Η μειοψηφία των μορφωμένων (δημόσιοι υπάλληλοι, αξιωματικοί, μεγαλέμποροι, η αυλή, εφοπλιστές, βιομήχανοι κ.α.) δεν είχε φυσικά το συγκεκριμένο πρόβλημα. Η εφημερίδα έμπαινε στα σπίτια τους και οι αγγελίες – ρεκλάμες «μιλούσαν» τη γλώσσα τους. Η δημοσιογραφική γλώσσα της εποχής είναι ένα κράμα δημοτικής, καθαρεύουσας και αρχαΐζουσας, όμοιο περίπου μ' αυτό που ζήσαμε στα χρόνια της τελευταίας δικτατορίας, ένα κράμα που δημιούργησε μια ολόκληρη γενιά ημιαναλφάβητων.

Η ΠΑΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1850 – 1920

Στο Νομό Αχαΐας και πιο συγκεκριμένα στην Πάτρα, ο πολιτισμός ευδοκίμησε εξαιτίας του λιμανιού που αποτέλεσε πηγή ζωής για τους κατοίκους της.

Αρχικά όμως θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η Πάτρα, ήταν και εξακολούθει να είναι το κέντρο μιας ευρύτερης περιοχής – νησιών Ιονίου, Αιτωλοακαρνανίας, Αιγίου, Καλαβρύτων, Ηλείας. Για το λόγο αυτό, τα ανώτερα στρώματα των περιοχών αυτών είχαν την Πάτρα σαν κέντρο αγοράς των προϊόντων που είχαν ανάγκη.

Η Πάτρα, γεωγραφικά, οικονομικά και πολιτισμικά ήταν στραμμένη προς τη Δύση. Οι αστοί έμποροι οι οποίοι το 1830 είχαν κάνει την πόλη, κέντρο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους, εξαιτίας της σταφίδας θεμελιώνουν το δικό τους θέατρο το 1871, όταν το Παρίσι αποκτά την όπερά του το 1860.

Κύρια σημεία αναφοράς της Πάτρας ήταν το κάστρο – Ακρόπολη, οι αγορές, το υδραγωγείο, οι κύριες οδικές αρτηρίες, τα δημόσια λουτρά – βασικό στοιχείο της καθημερινής ζωής – και το λιμάνι με τις εγκαταστάσεις του. Επίσης, η Πάτρα χωριζόταν στην Άνω και Κάτω πόλη, όπου στην πρώτη βρίσκονταν οι φτωχογειτονιές που οι συνθήκες διαβίωσης ήταν δύσκολες, αφού το νερό ήταν λιγοστό και βρώμικο. Πολλές, άλλωστε ήταν και οι αρρώστιες που ξέσπασαν, όπως την ελονοσία λόγω των βάλτων που υπήρχαν στην περιοχή αυτή.

Αντίθετα, στην Κάτω πόλη οι συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων ήταν σαφώς καλύτερες. Στο κέντρο της πόλης διέμεναν οι εύπορες και μεσαίες τάξεις και υπήρχε μια πλειάδα από εμπορικά καταστήματα, καθώς και εστιατόρια και ξενοδοχεία.

Πιο συγκεκριμένα, τα λουτρά, εκτός από τη σημαντική θέση που κατείχαν ως οικοδομήματα, στον πολεοδομικό ιστό της πόλης, ταυτόχρονα εξασφάλιζαν τη σωματική καθαριότητα, τις κοινωνικές επαφές και την απόλαυση των περισσότερων κατοίκων που ήταν μανιώδεις λουτρόφιλοι.

Το λιμάνι έπαιξε καθοριστικό ρόλο στη ζωή των κατοίκων της Πάτρας, καθώς και των γύρω περιοχών. Κύριο προϊόν εξαγωγής, το οποίο κυριαρχούσε στην οικονομία της Πάτρας είναι η σταφίδα. Υπήρξε η πηγή του πλούτου της πόλης και έτσι εξαιτίας της σταφίδας η πόλη αναδεικνύεται σε «μητέρα τροφό» του προϋπολογισμού του

νεοελληνικού κράτους για όλο σχεδόν το 19^ο αιώνα, ενώ η Αγγλία παραμένει η κύρια αγορά του προϊόντος. Στο προϊόν αυτό οφείλει την ακμή της αλλά και την παρακμή της. Πλοία με όλες τις ευρωπαϊκές σημαίες έφθασαν στο λιμάνι της Πάτρας, δημιουργώντας μια κίνηση η οποία δεν περνούσε απαρατήρητη από τους περιηγητές της πόλης.

Ειδικότερα, κατά τη περίοδο 1870 – 1900 αρχίζουν σημαντικά έργα στο λιμάνι των Πατρών. Τα λιμενικά έργα του 1880 αναλαμβάνει γαλλική εταιρεία και κατασκευάζεται νέα προβλήτα, στην αρχή της οδού Γουναρη. Επίσης, κατασκευάζεται ο κυματοθραύστης και ο γαλλικός μώλος εκεί όπου βρίσκεται το σημερινό Τελωνείο.

Στα μέσα του 19^{ου} αιώνα τα πλοία με πανιά, αποκτούν ιδιαίτερες ικανότητες ταχύτητας και μεταφοράς. Αργότερα, όμως, με τα ατμόπλοια ο ενδιαφερόμενος είχε τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει επακριβώς το δρομολόγιο ενός πλοίου, χωρίς ουσιαστικές καθυστερήσεις λόγω καιρικών συνθηκών.

Η Πάτρα με την ακμή του λιμανιού της και αναπτυγμένο εμπόριο της εισέρχεται σε μια λαμπρή περίοδος της ιστορίας της, στην «ΜΠΕΛ ΕΠΟΚ», καθώς ανεβαίνουν τα εμποροαστικά κοινωνικά στρώματα της Πάτρας. Θα πρέπει όμως να αναλογιστούμε ότι κυρίως διευθύνονται αυτά τα στρώματα και οπωσδήποτε βελτιώνεται συνεχώς η ζωή τους. Είναι στρώματα, που έχουν σχέσεις με τη Δυτική Ευρώπη και ακολουθούν σε όλα τα επίπεδα το δυτικό τρόπο ζωής, ενώ παράλληλα έχουν την οικονομική δυνατότητα να βελτιώσουν τη ζωή τους.

Όμως, για να ζήσει η Πάτρα την «ωραία εποχή» έπρεπε να υπάρχουν προϋποθέσεις που έλειπαν από τις περισσότερες πόλεις της Ελλάδας. Μια από αυτές ήταν η πανελλήνια και ως ένα σοβαρό βαθμό πολυεθνική σύνθεση της κοινωνίας της.

Το 1828 – 1829 με το σχέδιο πόλεως του Ιωάννη Καποδίστρια, γρήγορα άρχισαν να συρρέουν στη Πάτρα, Έλληνες άλλων περιοχών που δεν είχαν καμία προηγούμενη σχέση με την πόλη. Ανάμεσα στους πρώτους που ήρθαν ήταν πολλοί Ζακυνθινοί. Ήρθαν επίσης Κεφαλλονίτες, Κερκυραίοι και πολλοί άλλοι, από όλες σχεδόν τις περιοχές του ελλαδικού χώρου, δημιουργώντας έτσι μία πανελλήνια πατραική κοινωνία.

Επίσης, η Πάτρα υπήρξε πολυεθνική λόγω της έντονης παρουσίας των παροικιών στη ζωή της πόλης. Τρεις υπήρξαν πιο δραστήριες που επηρέασαν περισσότερο την περιοχή. Η πιο μεγάλη ξένη παροικία

υπήρξε η Ιταλική. Μια άλλη παροικία, η οποία πρωταγωνιστεί στην οικονομική και κοινωνική ζωή της πόλης είναι η Αγγλική, η οποία άρχισε να ακμάζει από τα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια. Οι Άγγλοι είχαν οίκους εξαγωγής της σταφίδας στην Πάτρα. Τέλος, μια τρίτη μικρότερη παροικία ήταν η Γερμανική, η οποία αρχίζει να συγκροτείται δύο δεκαετίες μετά την επανάσταση. Τους Γερμανούς τους ενδιέφεραν όχι μόνο οι σταφίδες αλλά τα καπνά και τα κρασιά. Τέτοιο παράδειγμα υπήρξε ο Γουσταύος Κλάους, ο οποίος αγόρασε την τοποθεσία, η οποία εξακολουθεί να φέρει το όνομά του.

Όμως, ελάχιστες μέρες μετά την κήρυξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου πολλοί Γερμανοί υπήκοοι που κατοικούσαν στην πόλη αναχώρησαν ύστερα από ειδοποίηση της πρεσβείας τους για τη Γερμανία. Αντίστοιχα, κατέφθασαν στη Πάτρα πολλοί μετανάστες που βρίσκονταν στην Ευρώπη και κυρίως στην Ελβετία.

Γενικότερα, η είδηση της κήρυξης του πολέμου συγκλόνισε την πατραϊκή κοινή γνώμη και πανικόβαλε τους καταθέτες των Τραπεζών. Ακριβύναν απότομα τα τρόφιμα και το ψωμί. Επρόκειτο για καθαρά κερδοσκοπικές ανατιμήσεις, που είχαν σαν συνέπεια να δημιουργηθεί αμέσως αναταραχή ανάμεσα στα λαϊκά στρώματα και να συνέλθουν σε κοινή σύσκεψη για το θέμα αυτό οι πρόεδροι των χτιστών, κρασαγωγέων, ραπτεργατών, οινεμπόρων, τσαγκάρηδων, βυρσοδεψών και άλλων επαγγελματικών σωματείων. Αποτέλεσμα της σύσκεψης αυτής ήταν να σταλεί σχετικό τηλεγράφημα διαμαρτυρίας προς την κυβέρνηση.

Όλα τα παραπάνω γεγονότα είχαν σαν φυσικό επακόλουθο να επηρεάσουν τις διαφημίσεις της περιόδου 1850 – 1920. Παράλληλα, και οι ίδιες οι διαφημίσεις μπορούν να προσφέρουν σημαντικές πληροφορίες για την εποχή εκείνη, κυρίως κοινωνιολογικού και οικονομικού χαρακτήρα. Όπως για παράδειγμα, γνωρίζουμε την ενδυμασία της εποχής, την ανάγκη για εκμάθηση ξένων γλωσσών και γενικά την έντονη ξενομανία που επικρατούσε, καθώς επίσης και την απαραίτητη επίπλωση των σπιτιών. Τέλος, μέσα από τις διαφημίσεις γνωρίσαμε τα ήθη και έθυμα της Πάτρας, όπως οι απόκριες και το πρότυπο μιας καλής συζύγου της εποχής.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΠΡΟΪΟΝ

I. ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ

Η υγεία παίζει πρωταρχικό ρόλο στη ζωή κάθε ανθρώπου, που παραμένει μέχρι σήμερα πολυτιμότερο αγαθό. Τα προβλήματα στα οποία υπόσχονται να δώσουν λύση είναι η τριχόπτωση, η ταλαιπωρία των μαλλιών, τα ποικίλα νοσήματα μεταδοτικά και μη, η ναυτία και η κήλη. Παρατηρούμε ότι τα προβλήματα αυτά εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμα και σήμερα και απευθύνονται σε όλα τα στρώματα του λαού.

Ο τόπος πώλησης των προϊόντων είναι τις περισσότερες φορές ετερογενής. Είναι δηλαδή πλανόδιοι, γεγονός που αποδίδει την πρακτική της εποχής. Όπως για παράδειγμα, οι κηλεπίδεσμοι για τη θεραπεία της κήλης πωλούνταν από τον κατασκευαστή τους σε ένα γνωστό ξενοδοχείο της Πάτρας.

Πολλές από τις διαφημίσεις δίνουν υποσχέσεις που ξεπερνούν τα όρια της αλήθειας. Εκμεταλλεύονται τα προβλήματα υγείας και δίνουν εύκολες λύσεις, όπως το νερό VICHY και τα καταπότια PINK που θεραπεύουν νοσήματα χλώρωσης, αναιμίας, διαβήτη, ρευματισμό, ακόμα και νευρασθένειες.

Η προέλευση των προϊόντων είναι συνήθως ξένη (Γαλλική), άλλωστε η Πάτρα είναι επηρεασμένη από την ευρωπαϊκή κουλτούρα, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει δυναμικό κατανάλωσης αρκετό για να αγοράσει αυτά τα προϊόντα. Τέτοια προϊόντα είναι το PETROLE HAHN, νερό VICHY, καταπότια PINK, LIFEBUG SOAP και ζώνη ΚΑΛΛΙΑΝΟ. Αντίθετα, τα προϊόντα με ελληνική προέλευση είναι συνήθως ιδιοσκευάσματα, όπως η πομάδα του φαρμακοποιού Ν. Ζηλήμονα, το φάρμακο για την τριχόπτωση του γιατρού Ι. Ζυγούρακη καθώς και οι κηλεπίδεσμοι του Δ. Παπαγιαννόπουλου.

Στις διαφημίσεις ξένων προϊόντων υπάρχει, σχεδόν πάντα σύγχυση λέξεων, ωφέλιμης και στην ελληνοποίηση ξένων όρων. Τρανταχτό παράδειγμα είναι το PETROLE HAHN, που ενώ η καλύτερη ερμηνεία του είναι το λάδι για τα μαλλιά, παρ' όλα αυτά το ονομάζει πετρέλαιο. Η διαφήμιση αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί άστοχη.

Όσον αφορά τη γλώσσα, παρατηρούμε ότι χρησιμοποιείτο η καθαρεύουσα σε συνδυασμό με την αρχαιότητα. Γλώσσα ακατανόητη για τον πολύ κόσμο, χωρίς γυμνασιακή παιδεία και επίσης άγνωστη σήμερα. Το κείμενο ήταν συνήθως μακροσκελές γεγονός που κούραζε τον αναγνώστη, οφείλεται στην πιθανή απειρία στην κατασκευή διαφήμισης.

Βέβαια, οι ανάγκες που καλύπτουν τα προϊόντα αυτά δεν περιλαμβάνουν μονάχα ανάγκες υγιεινής, αλλά και αισθητικής. Το πετρέλαιο XAN τονίζει περισσότερο την ομορφιά που θα προσφέρει στα μαλλιά της γυναίκας, παρά την υγεία. Άλλωστε, η εικόνα παρουσιάζει μια ελκυστική γυναίκα που προκαλεί με την εμφάνισή της, αλλά ταυτόχρονα καλύπτει το πρότυπο της εποχής.

Οι εικόνες παρουσιάζονται κυρίως μετά το 1900, κατά την περίοδο της Μπελ Επόκ. Προσελκύουν την προσοχή του καταναλωτή και με συντομία προσδίδουν το σκοπό του προϊόντος. Ορισμένες φορές όμως προσπαθεί να αγγίζει τον καταναλωτή, όπως στη διαφήμιση ΠΙΝΚ, όπου απεικονίζεται ένας Κρητικός αδύναμος, ταλαιπωρημένος το έτος 1912, όταν δηλαδή απελευθερώθηκε η Κρήτη. Προκαλεί, λοιπόν, τη συμπάθεια προς τους Κρητικούς και ταυτόχρονα συμπάθεια προς το προϊόν.

Τα τεχνικά χαρακτηριστικά των παρακάτω διαφημίσεων είναι η έντονη γραφή της επικεφαλίδας, όπου ορισμένες φορές χρησιμοποιείται και λογοπαίγνιο. «Εις την κεφαλήν τον νους σας», όπως διαφημίζει ο N. Ζηλήμονας. Επίσης, τονίζονται το προϊόν και η ονομασία του κατασκευαστή ή του αντιπροσώπου.

Από κοινωνιολογική άποψη, συμπεραίνουμε ότι την εποχή εκείνη αρχίζουν να ξεφεύγουν από μάγους και βότανα στα οποία κατέφευγε ο άνθρωπος. Οι μάγοι, τα βότανα και κάθε είδους παραιατρική ανθούν ξανά στη σύγχρονη εποχή, παρά το γεγονός ότι η ιατρική επιστήμη έχει βρει τη λύση για τα περισσότερα προβλήματα που απασχολούν την υγεία του ανθρώπου.

Βέβαια, είναι άξιο απορίας πόσοι θα διάβαζαν τη διαφήμιση και πόσος γυναικείος πληθυσμός στην Ελλάδα του 19^ο αιώνα, σε μια επαρχιακή πόλη, ήταν πρόθυμος να ακολουθήσει τις επιταγές της μόδας;

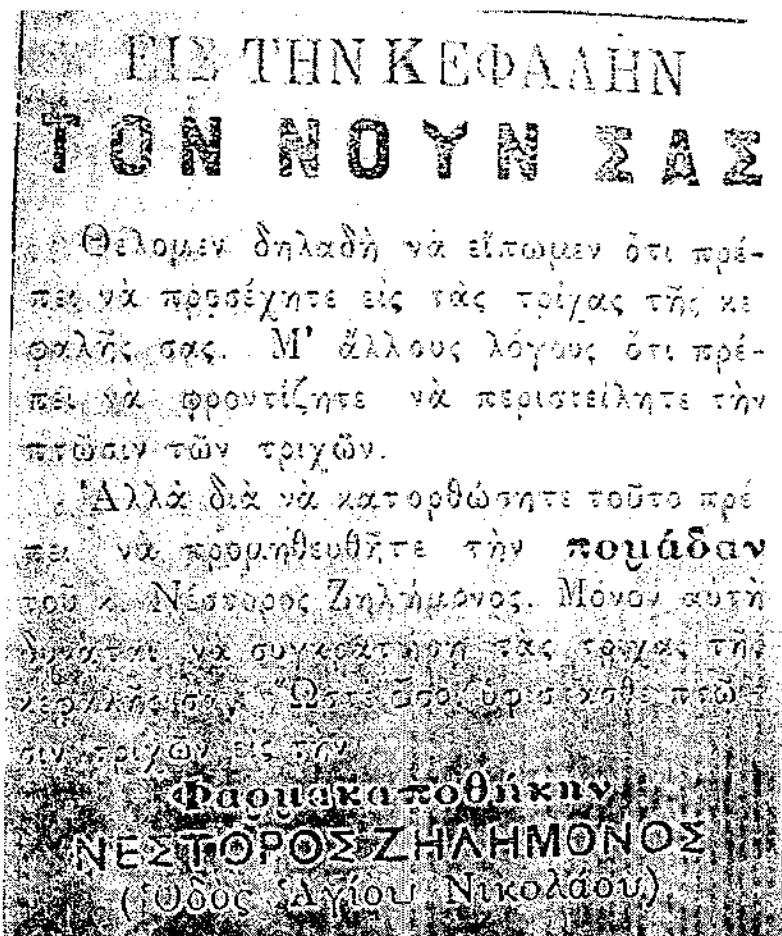
Προφανώς, ήταν μικρός ο αριθμός των εύπορων και μητέρων. Παρ' όλα αυτά, η επιρροή που δέχονταν από το εξωτερικό και πιο συγκεκριμένα από την Κεντρική Ευρώπη, ήταν μεγάλη. Επόμενο, λοιπόν, ήταν οι Πατρινοί να υιοθετήσουν την κουλτούρα, τις νέες ιδέες, αλλά και τα προϊόντα. Βέβαια, σε αυτό συντέλεσε και η ιδιοσυγκρασία των κατοίκων που επιθυμούσαν την αλλαγή στη ζωή τους.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν εννέα (9) διαφημίσεις που αναφέρονται στην υγιεινή και καλαισθησία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Πομάδα, 1895
- Τριχόπτωση, 1898
- Λάδι μαλλιών, 1914
- Ιαματικό νερό, 1900
- Θεραπευτικά χάπια, 1908
- Θεραπευτικά χάπια 1912
- Αντισηπτικό σαπούνι 1903
- Ζώνη ναυτίας 1898
- Κηλεπίδεσμοι 1915

ΠΟΜΑΔΑ

Η διαφήμιση αναφέρεται στην πομάδα, ένα προϊόν που καταπολεμά την τριχόπτωση, πρόβλημα που απασχολεί ακόμα και σήμερα. Ξεκινά με ένα λογοπαίγνιο που προσελκύει την προσοχή του καταναλωτή, αφού χωρίς την προσοχή του είναι αδύνατο να πωλήσει ακόμα και τα καλύτερα προϊόντα.

Η διατύπωση του κειμένου είναι σαφής και κατανοητή. Τονίζει με έντονη γραφή τα τρία βασικά στοιχεία την επικεφαλίδα, το προϊόν και τέλος το όνομα του, ώστε να απομνημονευθούν ευκόλοτέρα από τους καταναλωτές.

Τέλος, ένα βασικό πλεονέκτημα είναι ότι το προϊόν κατασκευάζεται από έναν αξιόπιστο φαρμακοποιό, αποδίδοντας μ' αυτό τον τρόπο, εμπιστοσύνη για το προϊόν. Αντίθετα, βασικό μειονέκτημα αποτελεί το μακροσκελές κείμενο, ενώ θα μπορούσε με συντομία να αποτυπώσει το σκοπό της διαφήμισης.

ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ

**ΝΕΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ
ΠΤΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ**

Ο ιατρός κ. I. Ζυγούρακης, μετ' επαναλημένας παρατηρήσεις καὶ ριζίτας ἵνε τῶν αἰείων τὰ ὅποια συνήθως ἐπιφέρουν τὴν ἀσθίνησιν καὶ τὴν πεδίσιν ἀθμάνιν τριχῶν καὶ κατόπιν παρακμάτων ἐπὶ τῆς θεραπείας, καὶ τωρθωτικής τέχνης φάρμακον, διὸ οὐδὲ οὐτε γεννιται ἡ ἴντελης λασίς τῆς τριχόπτωσεως.

Το φάρμακον τοῦτο εὑρίσκεται πάρα τῷ ίδιῳ κ. Ζυγούρακη, ἐν τῷ φαρμακείῳ Δαδιώτου καὶ τῷ πιλοπωλείῳ Γ'. Γεράσκη.

2. «Νεολόγος» 22 Οκτωβρίου 1898

Παρατηρούμε ότι έχει μορφή εναρκτήριας διαφήμισης, δηλαδή γνωστοποιεί στο κοινό ότι το ιδιοσκεύασμα αυτό, κατά της τριχόπτωσης, κυκλοφορεί για πρώτη φορά. Το προϊόν εμπνέει εμπιστοσύνη, αφού ο κατασκευαστής είναι γιατρός. Περιγράφει και επαναλαμβάνει την μεθοδολογία που ακολούθησε, δίνοντας έμμεσα την υπόσχεση της ποιότητας του προϊόντος. Είναι μια διαφήμιση που ανταποκρίνεται και στα σημερινά προβλήματα που αφορούν την ατομική καλαισθησία, αποτελεί δηλαδή μια κοινωνική ανάγκη.

Τέλος, παρατηρούμε ότι ο τόπος πώλησης είναι ετερογενής. Δηλαδή, ο γιατρός προμηθεύει το προϊόν όχι μόνο σε φαρμακείο αλλά και σε πιλοπωλείο, πράγμα αδιανόητο για τη σύγχρονη εποχή, όπως επίσης αδιανόητο είναι και η πώληση ιδιοσκευασμάτων.

ΑΑΑΙ ΜΑΛΛΙΩΝ

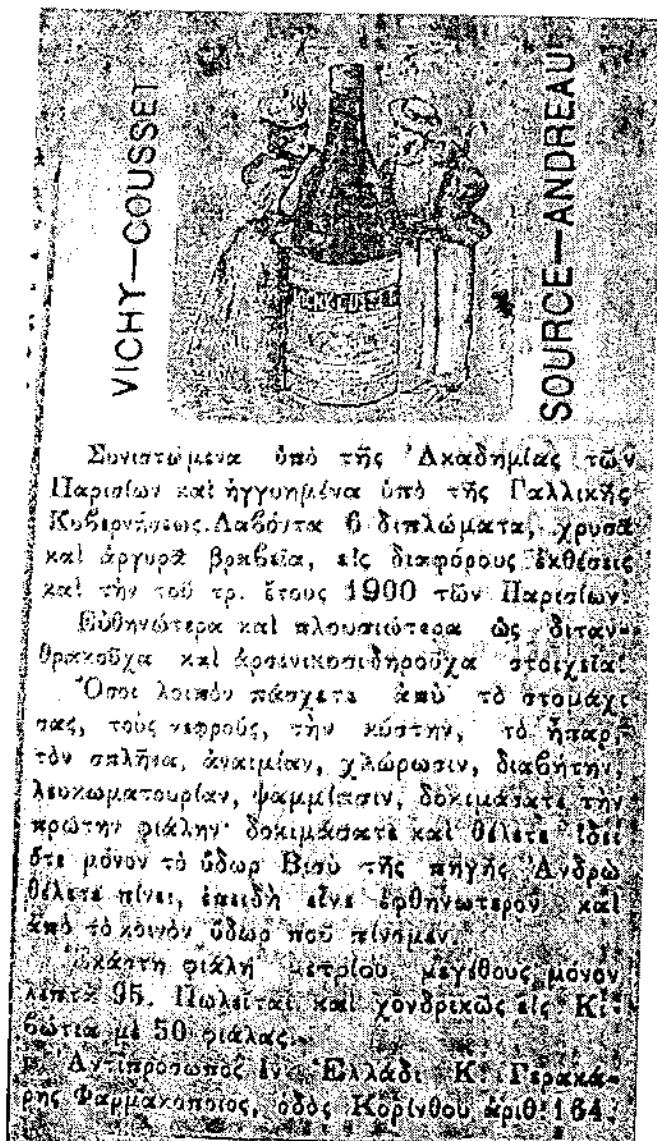
3. «Νεολόγος» 6 Ιανουαρίου 1914

Η προέλευση της διαφήμισης είναι γαλλική, όμως, υπάρχει σύγχυση των λέξεων, συχνό φαινόμενο της εποχής. Η λέξη PETROLE μεταφράζεται ως πετρέλαιο όπως ακριβώς ακούγεται, παρ' όλα αυτά η πιθανότερη ερμηνεία θα ήταν λάδι για τα μαλλιά. Αποτέλεσμα αυτού είναι η διαφήμιση να καθίσταται άστοχη.

Παρατηρούμε επίσης, ότι το «δόλωμα» της διαφήμισης είναι μια προκλητική εικόνα για την περίοδο εκείνη. Απεικονίζεται μια κοπέλα ελκυστική στο μπάνιο της, αφού το μπάνιο ήταν ο μόνος χώρος όπου μπορούσε να έχει μια γυναίκα την κόμη της ελεύθερη, αντιπροσωπεύει λοιπόν άξια το πρότυπο της εποχής. Σήμερα, βέβαια, θα χρησιμοποιούσαμε μια γυναίκα ακόμα πιο αποκαλυπτική και προκλητική.

Βέβαια θα πρέπει να σημειώσουμε ότι απευθύνεται κυρίως στις γυναίκες που ακόμα και σήμερα χρησιμοποιούν προϊόντα για την υγεία και ομορφιά των μαλλιών τους. Τέλος, παρατηρούμε ότι τόπος πώλησης του προϊόντος αποτελούν τόσο τα κατά φύση, όπως κουρεία, μυροπωλεία όσο και τα νεωτερισμού καταστήματα, πράγμα αδιανόητο στη σύγχρονη εποχή.

IAMATIKO NEPO

4. «Νεολόγος» 12 Οκτώβρη 1900

Βρισκόμαστε στην περίοδο της Μπελ Επόκ όπου χαρακτηριστικό φαινόμενό της είναι η ξενομανία. Η προέλευση του νερού είναι γαλλική που το κάνει πιο αξιόπιστο στα μάτια του καταναλωτή. Επιπλέον, δίνει εγγυήσεις για το προϊόν με σκοπό την προβολή της εταιρίας.

Η εικόνα έχει αρχίσει να χρησιμοποιείται έντονα την εποχή εκείνη. Προσπαθεί να μεταφέρει το μήνυμα του μακροσκελούς κειμένου, δηλαδή την εξάλειψη διαφόρων προβλημάτων υγείας, καθώς καὶ να καλύψει τις ανάγκες ασφάλειας καὶ υπόσχεται θεραπεία με εύκολο καὶ γρήγορο τρόπο. Όμως, το νερό δεν μπορεί να θεραπεύσει - εκτός ίσως από την πέτρα στα νεφρά - το στομάχι, την κύστη, τὸ ήπαρ, τη σπλήνα, την αναιμία, την χλωρωση καὶ το διαβήτη. Επομένως, η συγκεκριμένη

διαφήμιση υπερβαίνει τα όρια της αλήθειας προκειμένου να πωλήσει το προϊόν και εκμεταλλεύεται τις αδυναμίες των ανθρώπων.

Τέλος, θετικό στοιχείο αποτελεί η πώληση του νερού όχι μόνο λιανικώς, αλλά και χονδρικώς. Πρόκειται για μια εταιρεία η VICHY που υπάρχει ακόμα και σήμερα, όχι πλέον ως ιαματικό νερό αλλά ως γυναικεία σειρά καλλυντικών.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΧΑΠΙΑ

5. «Νεολόγος» 28 Φεβρουαρίου 1908

Η συγκεκριμένη διαφήμιση καλύπτει τις ανάγκες υγιεινής και αισθητικής και απευθύνεται σε όλο το καταναλωτικό κοινό. Συνδυάζει το πολυτιμότερο αγαθό στη ζωή του ανθρώπου, την υγεία, με αυτό που συνήθως αναζητά, την ομορφιά. Παρουσιάζει, λοιπόν, τα καταπότια ΠΙΝΚ ως το προϊόν που θα ικανοποιήσει αυτές τις ανάγκες. Επίσης, παρατηρούμε ότι όπως και στην προηγούμενη διαφήμιση η υπερβολή και οι ψεύτικες υποσχέσεις, χρησιμοποιούνται συχνά και σε έντονο βαθμό την εποχή εκείνη.

Αναφέρεται στην λευκή ταινία γνησιότητας, γεγονός που δείχνει τον ανταγωνισμό και την απομίμηση από τρίτους. Επιπλέον, για τη σωστή χρήση των χαπιών δίδονται οδηγίες, προσπαθώντας έτσι με έμμεσο τρόπο να προσεγγίσουν τον καταναλωτή. Οι οδηγίες χρήσεις παρέχονταν σπάνια στο παρελθόν, ενώ σήμερα είναι δεδομένες.

Τέλος, συμπεραίνουμε ότι η φωτογραφία της ελκυστικής γυναίκας που αντιπροσωπεύει την ομορφιά και το περιεχόμενο του κειμένου αναφέρεται στην υγεία, που αποτελεί προϋπόθεση της ομορφιάς.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΧΑΠΙΑ

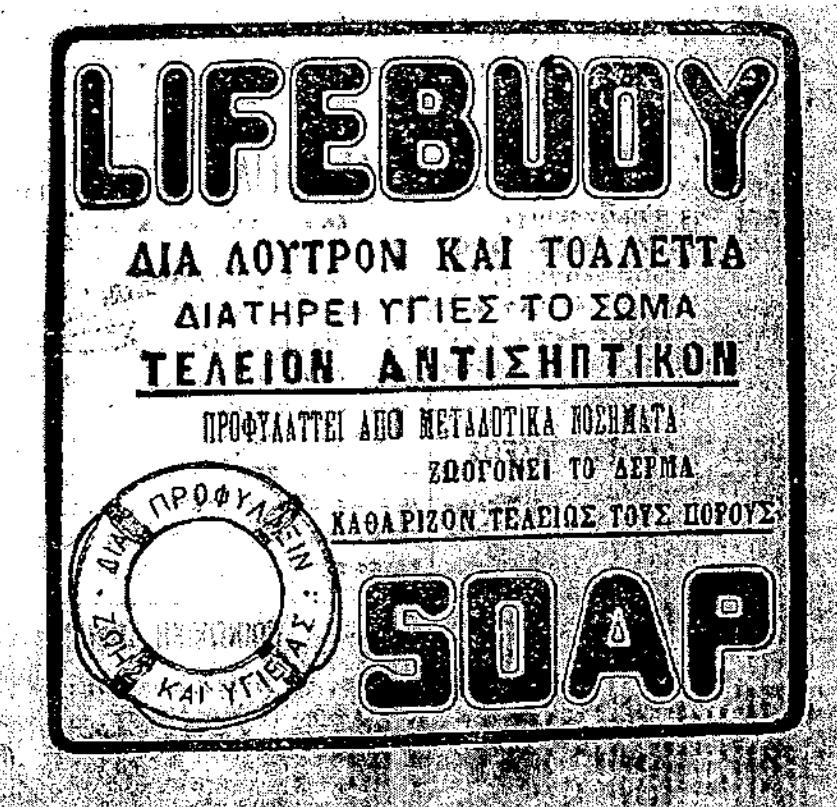
6. «Νεολόγος» 31 Οκτωβρίου 1912

Βλέπουμε, ότι το κύριο χαρακτηριστικό της διαφήμισης των ΠΙΝΚ είναι η συνεχής γνωστοποίησή τους, δηλαδή αποτελεί διαφήμιση συντήρησης. Επίσης, ομοιότητα αποτελεί η εικόνα και το μακροσκελές κείμενο, που όμως αυτή τη φορά χρησιμοποιεί ως μέσο την επιστολή.

Παρά το γεγονός ότι έχουν περάσει τέσσερα χρόνια η ταινία γνησιότητας παραμένει σημαντική προϋπόθεση των προϊόντων ΠΙΝΚ για αποφυγή των απομιμήσεων. Επιπλέον, εξακολουθεί να χρησιμοποιεί την προσφορά του, 4 δραχμές το κουτί, ενώ τα 6 κουτιά 21 δραχμές.

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι το έτος 1912 που δημοσιεύτηκε η διαφήμιση αποτελεί το κίνητρο, αφού οι Κρητικοί απελευθερώθηκαν από τους Τούρκους. Επικαλείται λόγους εθνικούς για να προκαλέσει τη συμπάθεια και να τονίσει τη βοήθεια που παρείχε στον εξαντλημένο Κρητικό.

ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

7. «Νεολόγος»

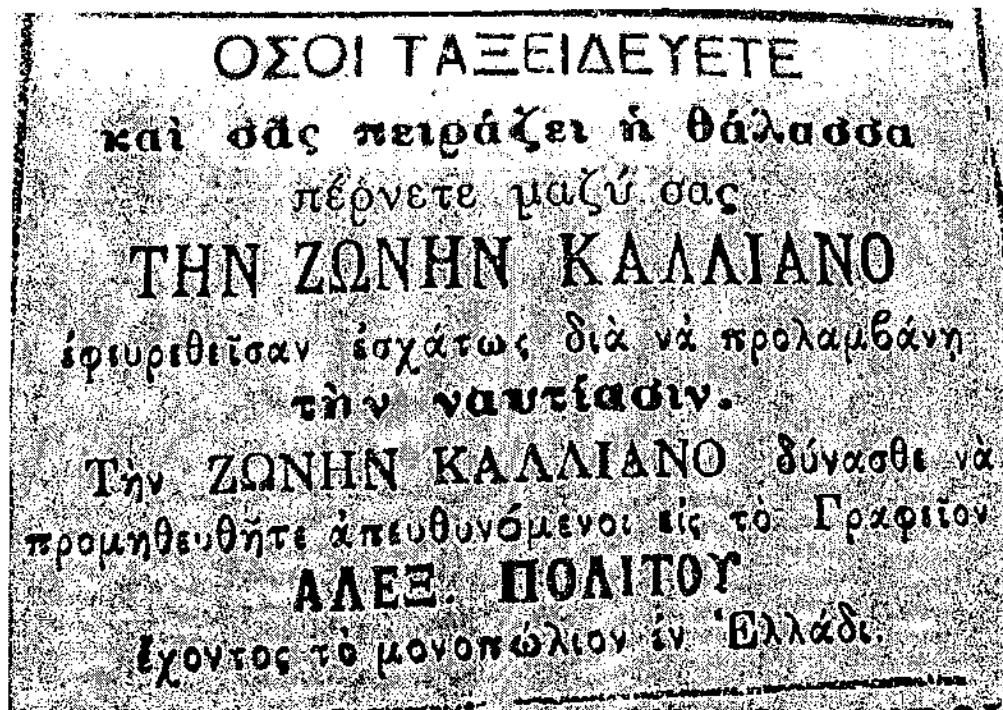
22 Μαρτίου 1903

Είναι σαπούνια ξένης προέλευσης και πιο συγκεκριμένα αγγλικής και αποτελούν τα πρώτα βιομηχανοποιημένα σαπούνια που παρουσιάστηκαν στην Πάτρα. Ακόμη μια φορά, παρατηρούμε τη σύγχυση λέξεων αφού αλλοιώνεται η γραφή της αγγλικής λέξης LIFEBODY.

Παρατηρούμε ότι αρχίζει η μείωση του μεγάλου και κουραστικού κειμένου, τονίζοντας περισσότερο το προϊόν. Τα σαπούνια μέχρι την εποχή εκείνη χρησίμευαν για λόγους περισσότερο καθαριότητας και λιγότερο για ανάγκες αισθητικής. Το συγκεκριμένο σαπούνι είναι αντισηπτικό και προφυλάσσει από μεταδοτικά νοσήματα που βρισκόταν σε έξαρση την περίοδο αυτή.

Τέλος, το σωσίβιο ίσως αποτελεί το σήμα κατατεθέν του προϊόντος, αλλά μπορεί απλά να αντιπροσωπεύει τις ιδιότητες του προϊόντος. Παρομοιάζει δηλαδή το σωσίβιο με το σαπούνι με άλλα λόγια και τα δύο σώζουν ζωές!

ZΩΝΗ ΝΑΥΤΙΑΣ

8.

«Νεολόγος»

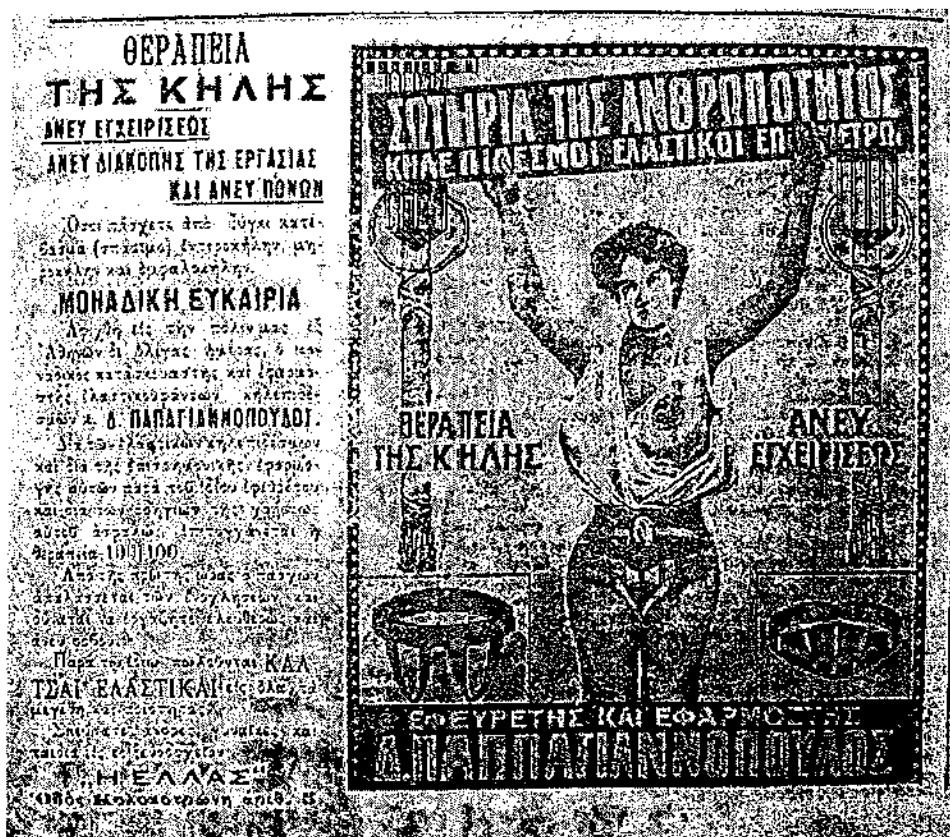
15 Απριλίου 1898

Σήμερα, το πρόβλημα της ναυτίας εξακολουθεί να υπάρχει και να απασχολεί τους καταναλωτές. Η ζώνη ΚΑΛΛΙΑΝΟ, απευθύνεται σε εκείνους που ταξιδεύουν συχνά και όχι μόνο, όπως οι έμποροι, οι μετανάστες, οι ναυτικοί και άλλοι.

Ο κατασκευαστής του προϊόντος είναι Ιταλός και κατέχει το μονοπώλιο στην Ελλάδα. Αντίθετα, αποτελεί αρνητικό στοιχείο η πώλησή του σε γραφείο, καθώς επίσης δεν αναφέρει κάτι για τον τύπο της ζώνης, ίσως γιατί μειονεκτεί οπτικά.

Βέβαια, οι σύγχρονες μέθοδοι επίλυσης του προβλήματος της ναυτίας είναι γρηγορότεροι και πιο άμεσοι. Ο καταναλωτής πλέον έχει τη δυνατότητα να ξεπεράσει το πρόβλημα με την αγορά ενός χαπιού ή 'στικ' που δρουν άμεσα στον οργανισμό. Τέλος, παρατηρούμε ότι χρησιμοποιεί έντονη γραφή τονίζοντας την ανάγκη που επιθυμεί να ικανοποιήσει, το προϊόν και τον τόπο πώλησης.

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

9. «Νεολόγος»

18 Φεβρουαρίου 1915

Η κοπέλα που απεικονίζεται κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και αποτελεί το πρότυπο γυναικας της εποχής. Διαφημίζει κηλεπιδέσμους και απευθύνεται σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Παρουσιάζει τα είδη του προϊόντος, που κατασκευάζει ο ίδιος. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως πλανόδιος αποδίδοντας έτσι μια πρακτική της εποχής, αφού πωλεί τα προϊόντα του στο ξενοδοχείο «Η ΕΛΛΑΣ».

Το «δόλωμα» για να προσεγγίσει τους καταναλωτές είναι η θεραπεία του προβλήματος χωρίς εγχείρηση, αφού η ιατρική δεν ήταν τόσο ανεπτυγμένη και ο πόνος ήταν μεγαλύτερος, καθώς και ο φόβος για επιπλοκές. Αντίθετα, σήμερα η εγχείρηση της κήλης με τα σύγχρονα ιατρικά μέσα είναι γρήγορη, εύκολη και χωρίς πόνο.

II. ΣΑΠΟΥΝΙΑ

Τα σαπούνια την εποχή 1850 – 1920 αποτελούν απαραίτητο προϊόν για την καθαριότητα του σώματος αλλά και των ρούχων. Το προϊόν αυτό δεν αγοραζόταν, αλλά αντίθετα κάθε νοικοκυριό έφτιαχνε το δικό του σαπούνι για να καλύψει τις ανάγκες του. Όμως, παρατηρούμε ότι κατά το έτος 1877 κάνει την πρώτη εμφάνισή του στην αγορά, ως Ευρωπαϊκό μοσχοσάπουνο.

Πιο συγκεκριμένα, το Γαλλικό σαπουνοποιείο διαφημίζει τα προϊόντα του και στη γαλλική γλώσσα. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι η τάση προς τη γαλλική κουλτούρα ήταν έντονη, επικρατούσε ξενομανία.

Καθώς όμως εξελίσσεται η κοινωνία, παράλληλα εξελίσσεται και η διαφήμιση. Έτσι, κατά το έτος 1903, όπου αρχίζουν να διεισδύουν και άλλες επιρροές από το εξωτερικό στην πατραϊκή κοινωνία, το αγγλικό σαπούνι SUNLIGHT SOAP διαφημίζεται εύκολα και με λιγοστά λόγια. Το προϊόν αυτό χρησιμοποιείται για την καθαριότητα των ρούχων.

Βέβαια, παρατηρούμε ότι στην Ελλάδα αναπτύσσεται η βιομηχανοποίηση των προϊόντων. Απόδειξη αυτού είναι η διαφήμιση του 1916, του εργοστασίου σαπουνοποιίας της Ζακύνθου. Πρέπει να σημειώσουμε ότι οι Ζακυνθινοί που βρίσκονταν στην Πάτρα ήταν αρκετοί και από τους πρώτους που έφθασαν με το σχέδιο πόλεως του Ι. Καποδίστρια. Ίσως, λοιπόν αυτός είναι και ένας λόγος που τονίζει την προέλευση του εργοστασίου, ώστε να προσελκύσει τους συμπατριώτες του.

Επίσης, σημαντικό στοιχείο αποτελεί το σήμα κατατεθέν που λιγοστά προϊόντα χρησιμοποιούσαν μέχρι τότε. Σκοπό έχει να προστατεύσει το προϊόν του από ανταγωνιστικά, αλλά κυρίως από τα νοθευμένα προϊόντα που κυκλοφορούν στην αγορά. Άλλωστε αυτό είναι και το μήνυμα της διαφήμισης η προστασία του προϊόντος του, αλλά ταυτόχρονα και των πελατών του. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι ο ανταγωνισμός ήταν έντονο φαινόμενο της εποχής και ειδικότερα στον κλάδο της σαπουνοποιίας που ανερχόταν στο 50%.

Παρατηρούμε, ακόμη, ότι ενώ είναι εγχώριο προϊόν έχει την τάση να εγκρίνεται από το εξωτερικό, ώστε να θεωρείται αξιόπιστο στους καταναλωτές. Βέβαια, αυτό το φαινόμενο υπάρχει και σήμερα αλλά ίσως όχι σε τόσο έντονο βαθμό.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Στη σύγχρονη εποχή, οι προτιμήσεις των καταναλωτών έχουν αλλάξει και τα σαπούνια έχουν αντικατασταθεί με αφρόλουτρα και απορρυπαντικά. Η κατανάλωσή του έχει μειωθεί και χρησιμοποιείται πλέον για την καθαριότητα των χεριών και του προσώπου.

Τέλος, συγκρίνοντας το SUNLIGHT SOAP, αγγλικής προέλευσης διαφήμιση, με την ελληνική διαφήμιση του εργοστασίου σαπωνοποιίας παραπηρούμε ότι η πρώτη διακρίνεται από συντομία και απλότητα, σε αντίθεση με το μακροσκελές κείμενο της δεύτερης. Επίσης, η πρώτη στοχεύει κυρίως στη διατήρηση του προϊόντος στην αγορά, ενώ η δεύτερη στην αύξηση του κύρους και της εμπιστοσύνης του κοινού για το προϊόν της.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τρεις (3) διαφημίσεις που αναφέρονται στα σαπούνια, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

➤ Γαλλικά σαπούνια,	1877
➤ Σαπούνι ρούχων,	1903
➤ Εργοστάσιο σαπουνιών,	1916

ΓΑΛΛΙΚΑ ΣΑΠΟΥΝΙΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ἐν τῷ κατὰ τὴν δόδην Μαγίστρους καὶ πλησίον τῆς σικίδιας
Π. Κρεμίδη νέῳ Γαλλικῷ σαπωνοποιείῳ, χατσάκειας ζυγαριών
Σαπωνιών κοινού πρωτότυπης ποιότητος δι' ἔλαιου καθαροῦ, καὶ
πωλούνται εἰς εὐλογεστέρας τιμᾶς τῶν τρεχουσῶν.

Ἐπίσης εὑρίσκονται ἄπαντα τὰ εἰδή Ευρωπαϊκῶν σαπωνιών
εἰς τιμᾶς συγκαταβατικάς.

Διανικῶς τιμὴ σαπωνιών κοινοῦ Λ'. ποιότητος δραχ. 1.—

»	Β.	λεπτά	96
»	Γ.		90

Ταχύτητος σαπωνιών ἐκαστή ουσίας φρέσκων,
καὶ οὐδὲν αὔριον τατοί.

AVIS

À la savonnerie Française établie rue Matisson, près la
maison Gremidis se fabriquent les meilleures qualités de
savon de ménage à l'huile d'olive parfumé et il y vend
meilleur marché que les prix courants,

On y trouve également toutes les sortes de savons
de toilette Européens aux prix les plus modérés.

Au détail: Savon de ménage, 1re Qualité drachme 1.—

»	»	»	»	2,	»	centimes 96
»	»	»	»	3,	»	90

Prix du savon de toilette, la denzaine francs 4.—

En gros, prix plus modérés.

10. «Φορολογούμενος»

27 Απριλίου 1877

Η μορφή της διαφήμισης είναι εναρκτήρια, αφού κάνει το προϊόν γνωστό στην αγορά. Έχει ύφος αναγγελίας και χαρακτηριστικό της στοιχείο είναι η «ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ», που χρησιμοποιούνταν συχνά στις πρώτες διαφημίσεις της εποχής. Επίσης, η διαφήμιση είναι γραμμένη και στα γαλλικά γεγονός που τονίζει την ξενομανία της εποχής.

Το προϊόν που διαφημίζεται είναι τα γαλλικά σαπούνια. Απευθύνεται σε όλο το καταναλωτικό κοινό, παρ' όλα αυτά όμως, όπως προείπαμε, τότε οι νοικοκυρές έφτιαχναν οι ίδιες τα σαπούνια τους. Επομένως, δύσκολα θα προσελκύσει τους καταναλωτές για το λόγο αυτό παρουσιάζει το φθηνό του τιμολόγιο. Τέλος, βασικό πλεονέκτημα είναι ότι το προϊόν δεν απευθύνεται μόνο στο απλό καταναλωτικό κοινό, αλλά και στους χονδρέμπορους.

ΣΑΠΟΥΝΙ ΡΟΥΧΩΝ

11. « Νεολόγος »

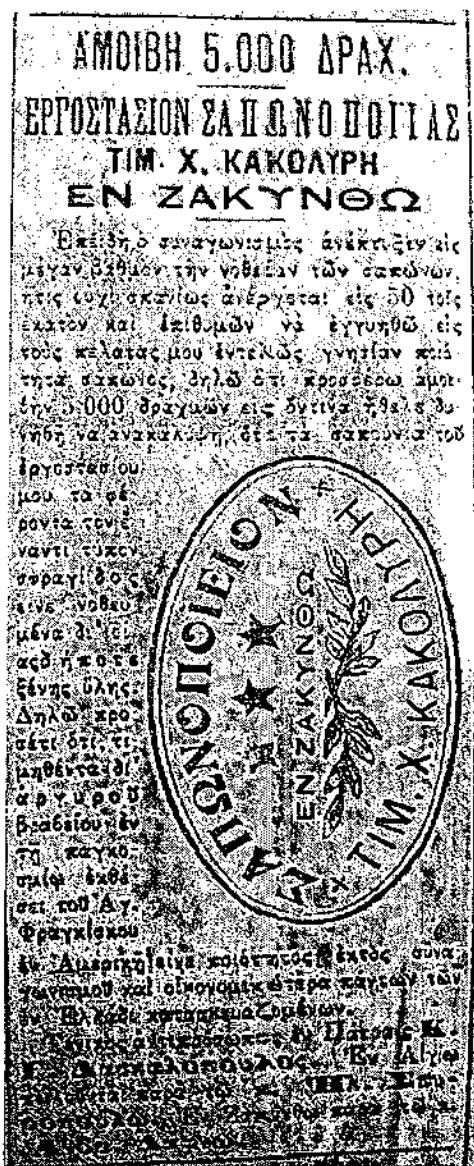
17 Ιανουαρίου 1903

Η εμφάνιση της διαφήμισης του SUNLIGHT SOAP είναι απλή, με έντονα γράμματα τονίζει τα σημεία που ενδιαφέρουν τον καταναλωτή και αποτελεί τον τρόπο που ακολουθεί συνήθως η ξένη διαφήμιση.

Παρατηρούμε ότι αρνητικό στοιχείο αποτελεί η αλλοίωση των ελληνικών λέξεων. Επίσης, δεν αναφέρει τον τόπο πώλησης του προϊόντος, με αποτέλεσμα ο καταναλωτής να μην γνωρίζει που να απευθυνθεί. Παρ' όλα αυτά, με τα ελληνικά δεδομένα της εποχής ανταποκρίνεται στις σημερινές διαφημίσεις επώνυμων προϊόντων.

Το προϊόν είναι σαπούνι για την καθαριότητα των ρούχων, σε αντίθεση με το σημερινά δεδομένα που όλοι χρησιμοποιούν απορρυπαντικά. Βέβαια, ακόμη και σήμερα οι διαφημίσεις απορρυπαντικών χρησιμοποιούν σχεδόν τα ίδια χαρακτηριστικά και οφέλη που προσφέρουν στα ρούχα. Άλλωστε πόσες φορές έχουμε παρακολουθήσει διαφημίσεις που μιλούν για ρούχα κατάλευκα, χρωματιστά ζωηρά και ρούχα σαν καινούρια;

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΣΑΠΟΥΝΙΩΝ

12. «Νεολόγος» 17 Ιουλίου 1916

Στη διαφήμιση αυτή, παρατηρούμε ότι προσελκύει τον καταναλωτή χρησιμοποιώντας μια έξυπνη επικεφαλίδα. Πράγματι, με ένα ποσό ικανοποιητικό για την εποχή εκείνη, «αμοιβή 5.000 δραχ.» διεγείρει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, με αποτέλεσμα να τον ωθήσει να διαβάσει το μακροσκελές αυτό κείμενο. Εκτός από την επικεφαλίδα, το σήμα κατατεθέν του σαπουνοποιείου αποτελεί πλεονέκτημα για την αξιοπιστία των σαπουνιών του.

Το προϊόν είναι εγχώριο, που σημαίνει ότι δύσκολα θα το εμπιστεύονταν, για το λόγο αυτό και εφευρίσκει αυτή την επιτυχημένη διαφήμιση. Επίσης, παρατηρούμε ότι επιθυμεί να προστατέψει τον καταναλωτή από

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

τα νοθευμένα προϊόντα, ενώ στην πραγματικότητα με έμμεσο τρόπο καταφέρνει να αποτυπώσει στο μυαλό του καταναλωτή το σήμα του προϊόντος.

Απευθύνεται σε όλο το καταναλωτικό κοινό της Πάτρας, αφού οι τιμές είναι χαμηλές και προσιτές, με ένα τόνο ίσως υπερβολής εφόσον τις συγκρίνει με όλες τις ομοειδής επιχειρήσεις της Ελλάδας.

III. ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΕΣ

Οι ανάγκες των ανθρώπων αυξάνονται, νέα προϊόντα εμφανίζονται στην αγορά για την ικανοποίησή τους και μία από αυτές είναι η στοματική υγιεινή. Παλαιότερα, χρησιμοποιούσαν αλατόνερο, γαρυφαλέλαιο, ούζο και άλλα υποκατάστata για την υγιεινή των ούλων. Μετά το 1900, όμως, η οδοντόκρεμα εισέρχεται στη ζωή των κατοίκων της Πάτρας. Η πρώτη διαφήμιση για οδοντόκρεμες παρουσιάζεται στην Πάτρα το 1904 με την ΟΔΟΛ. Ακολουθούν η γαλλικής προέλευσης ΔΡ. ΠΙΕΡΡ και η ιαπωνική ΜΙΚΑΔΟ.

Η εικόνα κυριαρχεί σε όλες σχεδόν τις διαφημίσεις, εκτός της ΜΙΚΑΔΟ που είναι μάλιστα του 1918, τότε που η διαφήμιση είχε εξελιχθεί αρκετά. Η ΟΔΟΛ υπάρχει και σήμερα, με την ίδια ακριβώς συσκευασία. Παρατηρούμε ότι τα ονόματα που χρησιμοποιούνται σε όλες τις οδοντόκρεμες είναι ξένης προέλευσης, αφού και τα προϊόντα δεν είναι ελληνικά. Ακόμα και σήμερα κυριαρχούν οι ξένες οδοντόκρεμες, όπως η COLGATE, AIM και άλλες.

Πιο συγκεκριμένα, το 1904 η ΟΔΟΛ διαφημίζεται για πρώτη φορά και με μία εικόνα της συσκευασίας του προϊόντος, προσπαθεί να το γνωστοποιήσει στο καταναλωτικό κοινό. Έπειτα από οκτώ χρόνια χρησιμοποιεί μια πιο ευχάριστη διαφήμιση με δύο νεαρές της εποχής να χαμογελούν. Επιπλέον, προωθεί το προϊόν του μέσα από ένα χιουμοριστικό διάλογο, κάτι που υπάρχει και σήμερα.

Το 1914 η διαφήμιση του Δρ. ΠΙΕΡΡ ουσιαστικά δεν χρησιμοποιεί καθόλου λόγια αλλά την εικόνα της οδοντόκρεμας. Παρατηρούμε ότι είναι η πρώτη που παρουσιάζεται σε σωληνάριο, τη μορφή δηλαδή της συσκευασίας που κυριαρχεί ακόμα και στη σύγχρονη εποχή.

Τέλος, η ΜΙΚΑΔΟ, είναι μια διαφήμιση του 1918 που παραδόξως δεν έχει εικόνα. Είναι ένα ιδιοκατασκεύασμα ενός Έλληνα γιατρού που υποστηρίζει ότι τα υλικά προέρχονται από την Ιαπωνία. Αναφέρεται στα οφέλη της οδοντόκρεμας, αλλά χρησιμοποιεί την υπερβολή, αφού υπόσχεται ότι το προϊόν θα προφυλάξει τους καταναλωτές από τη γρίπη.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τέσσερις (4) διαφημίσεις που αναφέρονται στις οδοντόκρεμες, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Οδοντόκρεμα ΟΔΟΛ, 1904
- Οδοντόκρεμα ΟΔΟΛ, 1912
- Οδοντόκρεμα Δρ. ΠΙΕΡΡ, 1914
- Οδοντόκρεμα ΜΙΚΑΔΟ, 1918

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΟΔΟΛ

13. «Νεολόγος» 5 Ιουνίου 1904

Η οδοντόκρεμα ΟΔΟΛ, είναι ένα προϊόν που υπάρχει ακόμα και σήμερα. Αυτό δηλώνει τη διαχρονικότητα και τη σταθερότητά του, αφού η συσκευασία του έχει παραμείνει η ίδια. Η σύντομη ονομασία της αναγράφεται με μεγάλα και έντονα γράμματα, με αποτέλεσμα να συγκρατείται εύκολα στη μνήμη του καταναλωτή.

Η εικόνα είναι εκείνη που κερδίζει την προσοχή του καταναλωτή, αφού προβάλλει μονάχα την πρωτότυπη συσκευασία του προϊόντος, ώστε να αρχίσει να οικειοποιείται με αυτό. Η ανταπόκριση των καταναλωτών ίσως να ήταν η επιθυμητή, διότι θα το δοκίμαζαν είτε για λόγους στοματικής υγιεινής, είτε απλά από περιέργεια.

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΟΔΟΛ

Μεταξύ νεανίδων

— Σε παρακαλεῖ, Λευκά, γελάσανε
πάλια;

— Είσαι παράξενη, όγκοπητή μου, δεν τί^ς
μού έποναχαλαβάνετε πάντα τά θίσια;

— Μαδ άρέσαι τόσον να βλέπω ταύς
μεργασίσας του στοματικής σας. Είναι
μου, τοιν εντά το μεττόβιο δι' οὐ κατορ-
θύνεται να γινεται ταύς άδειντας σέσον ωτ-

— Μεττόβιο μαδή Τέλον έχω μετα-
βεβαίως το μεττόβιο μου είνε το

14. «Νεολόγος» 23 Ιουλίου 1912

Η παραπάνω διαφήμιση της ΟΔΟΛ, αποτελεί διαφήμιση συντήρησης, στόχος της είναι η διατήρηση της εμπιστοσύνης του κοινού και των πωλήσεων, καθώς και η αύξησή τους.

Παρατηρούμε ότι χρησιμοποιεί έναν διαφορετικό τρόπο προσέγγισης του καταναλωτή, το διάλογο. Το περιεχόμενο είναι πλέον ευχάριστο και χιονμοριστικό. Το προϊόν είναι πλέον αναγνωρίσιμο από το καταναλωτικό κοινό, αυτό φαίνεται και από την εικόνα που εκτός από τη γνωστή συσκευασία, εμπλουτίζεται με δύο νεαρές της εποχής που χαμογελούν. Άλλωστε, το όμορφο χαμόγελο στις διαφημίσεις

οδοντόκρεμας, θεωρείται ακόμα και σήμερα απαραίτητο στοιχείο για την επιτυχία τους.

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΔΡ. ΠΙΕΡΡ

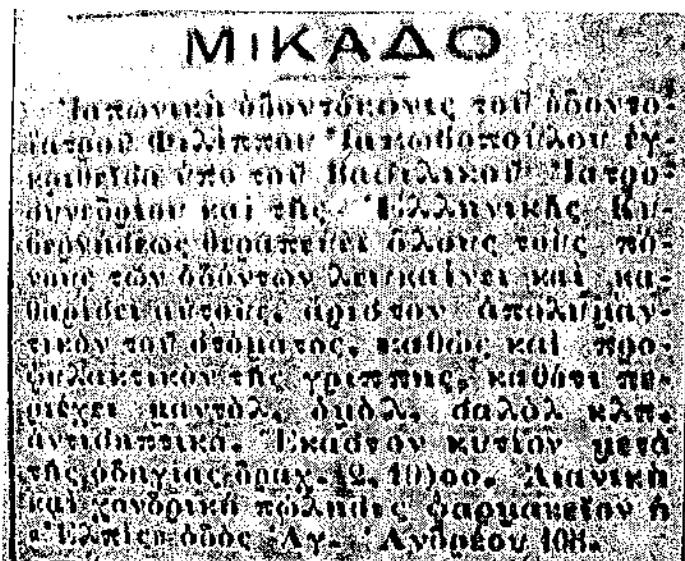

15. «Νεολόγος» 13 Ιουνίου 1914

Η συσκευασία της οδοντόκρεμας αρχίζει να παίρνει τη μορφή σωληναρίου που έχουμε συνηθίσει μέχρι και σήμερα. Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι στη συσκευασία μιας σύγχρονης οδοντόκρεμας δεν απεικονίζονται πρόσωπα, αντίθετα δίνουν έμφαση στην ονομασία.

Επίσης, δεν περιλαμβάνει κείμενο μονάχα εικόνα, τονίζοντας περισσότερο την μάρκα της οδοντόκρεμας. Η διαφορά της με την ΟΔΟΛ είναι ότι απεικονίζεται μια γυναίκα που δεν χαμογελά, ώστε να δείξει την οδοντοστοιχία της.

ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ ΜΙΚΑΔΟ

16. «Νεολόγος»

6 Νοεμβρίου 1918

Η οδοντόκρεμα που διαφημίζεται είναι ιδιοσκεύασμα ενός οδοντογιατρού, ο οποίος ισχυρίζεται ότι προμηθεύεται τις πρώτες ύλες από την Ιαπωνία. Το επάγγελμα του κατασκευαστή δημιουργεί εμπιστοσύνη για το προϊόν και πολύ περισσότερο το γεγονός ότι έχει εγκριθεί από το Βασιλικό Ιατροσυνέδριο και την Ελληνική Κυβέρνηση.

Το κείμενο είναι μακροσκελές και κουραστικό για τον αναγνώστη, παρά το ότι η διαφήμιση από το 1900 και μετά εξελίσσεται ακόμα και στα ελληνικά προϊόντα. Παραθέτει τα οφέλη του προϊόντος και υπερβάλει λέγοντας ότι προφυλάσσει ακόμα και από τη γρίπη.

Η οδοντόκρεμα πωλείται χονδρικώς και λιανικώς σε φαρμακείο της εποχής. Παρατηρούμε ότι πλέον το 1918 έχουν αρχίσει να χρησιμοποιούν οδούς αντί για σπίτια και καταστήματα, για να προσδιορίσουν τον γεωγραφικό τόπο πώλησης.

IV. ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Σήμερα, τα φαρμακεία διαφέρουν σε πολλά σημεία με τα φαρμακεία της περιόδου που εξετάζουμε. Τα κυριότερα σημεία είναι αρχικά η χρησιμοποίηση, παλαιότερα, του ονόματος του ιδιοκτήτη – φαρμακοποιού, όπως στο 'Φαρμακείον Γ. Δ. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΥ', κατά το έτος 1877. Άλλοτε πάλι ο φαρμακοποιός έδινε μια ιδιαίτερη ονομασία στο φαρμακείο του, για παράδειγμα το 'Φαρμακείον ο «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ»', που άνηκε στον Κ. Καλλιβωκά. Αντίθετα, τα σύγχρονα φαρμακεία απαγορεύεται να φέρουν οποιαδήποτε ονομασία και να διαφημίζονται, αλλά έχουν πάντα στην επιγραφή τους το χαρακτηριστικό σταυρό.

Παρατηρούμε ότι όλα σχεδόν τα φάρμακα της εποχής που διαφημίζονται προέρχονται από το εξωτερικό. Επικρατεί, λοιπόν, ξενομανία αφού εμπιστεύονται τα ευρωπαϊκά προϊόντα περισσότερο. Βέβαια, σημαντικό ρόλο παίζει και το γεγονός ότι δεν υπάρχει εθνική φαρμακοβιομηχανία. Το κείμενο των διαφημίσεων είναι μακροσκελές, εκτός από τη διαφήμιση του Κ. Καλλιβωκά το έτος 1885, όπου διαφημίζεται ένα μονάχα προϊόν, το ΕΛΑΙΟΝ ΟΝΙΣΚΟΥ.

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο Καλλιβωκάς εξελίχθηκε μετά από δεκαοκτώ χρόνια σε ένα πραγματικά αξιοθαύμαστο για την εποχή εκείνη φαρμακείο όπου διέθετε χώρο εξέτασης των ασθενών, βιβλιοθήκη για τους γιατρούς, χημικό και μικροβιολογικό εργαστήριο. Στη σύγχρονη εποχή δεν συναντάμε κάτι ανάλογο.

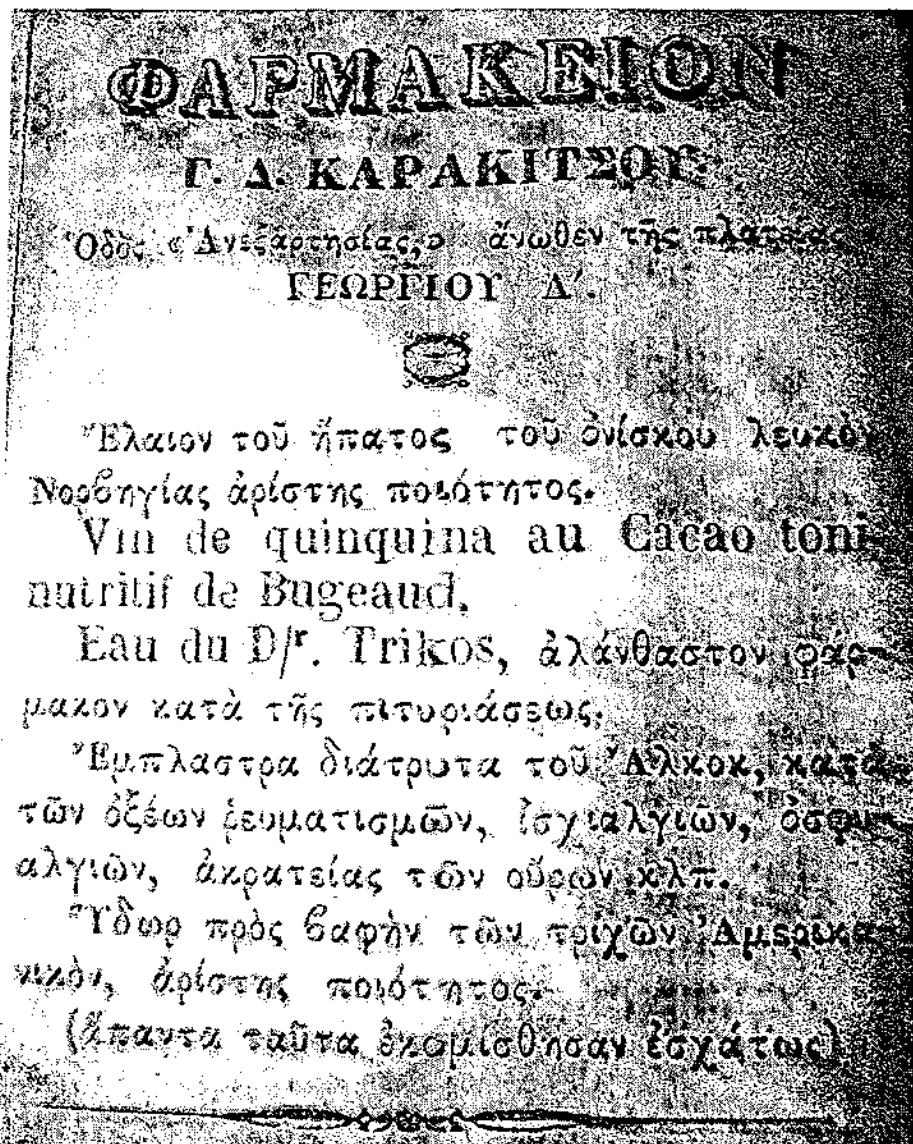
Συναντάμε, όμως και άλλο ένα φαρμακείο του Γ. Ζηλήμονα, κατά το έτος 1879 που έπειτα από δεκαέξι χρόνια ανακαίνιζεται και μετατρέπεται σε μεγάλο φαρμακεμπορείο. Στις αλλαγές αυτές ίσως συντέλεσαν τα έντονα μεταδοτικά νοσήματα, κατά την περίοδο 1879 – 1888, των ελογενών πυρετών, τη φυματίωση και τη μηνιγγίτιδα που μάστιζαν την Πάτρα, με αποτέλεσμα τη μεγάλη κατανάλωση φαρμάκων.

Παρατηρούμε, επίσης, ότι τονίζουν σχεδόν πάντα την άριστη ποιότητα των προϊόντων τους, καθώς και το γεγονός ότι πρόσφατα τα προμηθεύτηκαν, με σκοπό να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των καταναλωτών. Βλέπουμε ότι τίθεται το θέμα εμπιστοσύνης στα φαρμακεία και στους γιατρούς, από τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις εργασίας, όπως είναι οι αγροτικές οικογένειες, που ο αριθμός τους ήταν μεγάλος.

Ακολουθούν επτά (7) διαφημίσεις που αναφέρονται στα φαρμακεία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Φαρμακείο Γ. Δ. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΥ, 1877
- Φαρμακείο Γ. ΖΗΛΗΜΟΝΑ, 1879
- Φαρμακευπορείο Ν. ΖΗΛΗΜΟΝΑ, 1895
- Φαρμακείο Π. ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ, 1883
- Φαρμακείο Κ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ, 1885
- Φαρμακείο Κ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ, 1903
- Φαρμακευπορείο ΣΙΑΚΑΜΠΕΝΗΣ ΚΑΙ ΛΕΚΑΤΣΑΣ 1887

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ Γ. Δ. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΥ

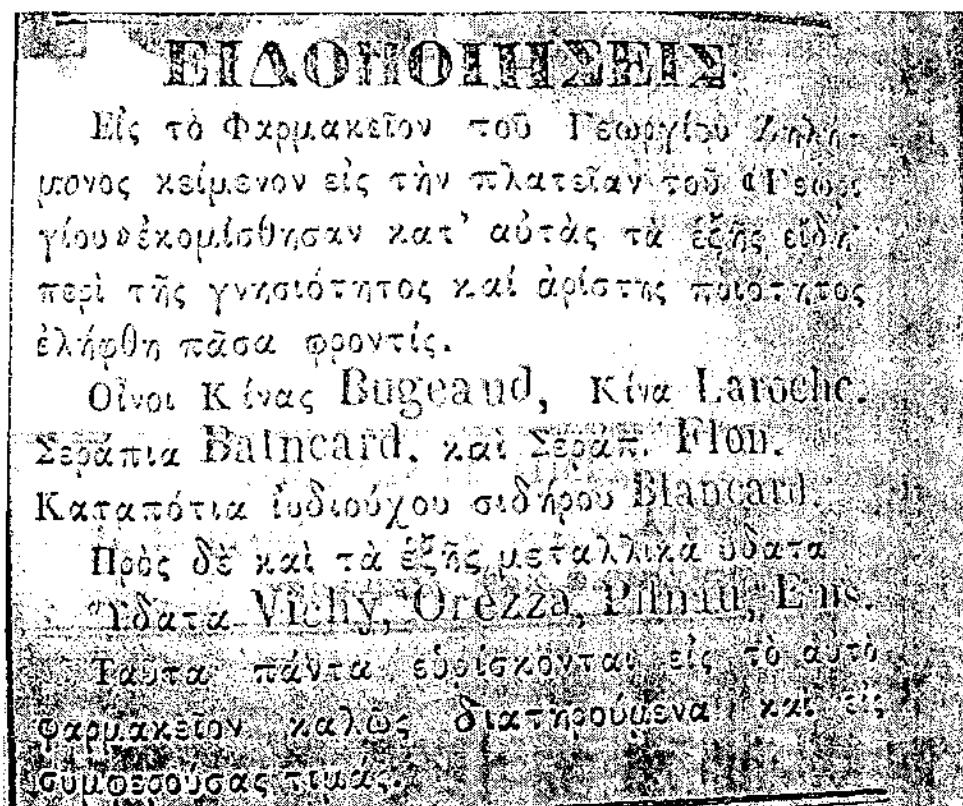
17. «Φορολογούμενος»

18 Μαρτίου 1877

Η συγκεκριμένη διαφήμιση δεν προσελκύει ιδιαίτερα τους καταναλωτές. Χρησιμοποιεί έντονα γράμματα στο όνομά του και στο είδος του καταστήματος, το οποίο βρίσκεται σε κεντρικό σημείο της Πάτρας.

Αναφέρεται στα προϊόντα του και χρησιμοποιεί και την ξένη διάλεκτο, στοιχείο της ξενομανίας της εποχής. Ένα από τα προϊόντα του είναι και τα έμπλαστρα που χρησιμοποιούνται και σήμερα, για τους ίδιους λόγους που αναφέρει. Παρ' όλα αυτά, την ακράτεια των ούρων είναι παράλογο να βοηθά ένα απλό έμπλαστρο.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ Γ. ΖΗΛΗΜΟΝΑ

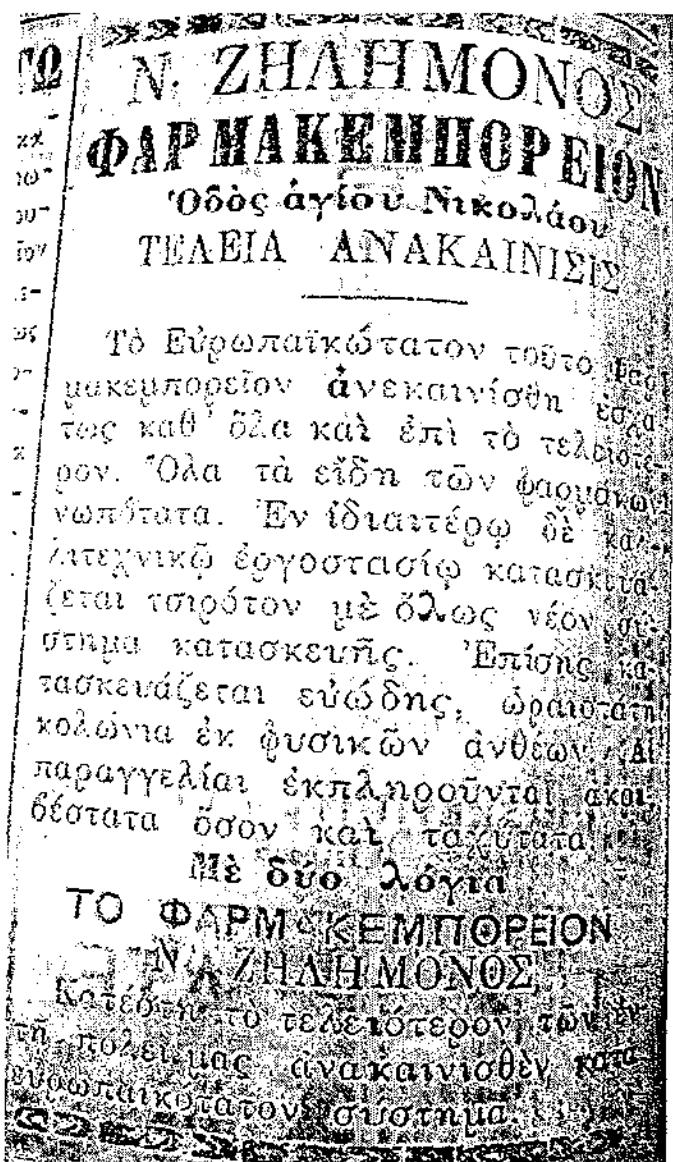
18. «Φορολογούμενος»

26 Ιανουαρίου 1879

Η παραπάνω διαφήμιση χαρακτηρίζεται ως εναρκτήρια, αφού σκοπός της είναι κυρίως, να γνωστοποιήσει στο καταναλωτικό κοινό τα νέα φάρμακά του. Τονίζει τη σωστή διατήρηση και φροντίδα που παρέχει στα προϊόντα του.

Παρατηρούμε, ότι πουλά μεταλλικά ύδατα που θεωρούνταν τότε χρήσιμα για την υγεία, αφού πίστευαν ότι είχαν θεραπευτικές ιδιότητες. Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι το γαλλικό προϊόν VICHY υπάρχει ακόμα και σήμερα, αλλά πλέον καλύπτει ανάγκες αισθητικής και απευθύνεται κυρίως σε γυναίκες. Επίσης, η VICHY έχει πια εξελιχθεί σε μια μεγάλη και αναγνωρισμένη εταιρία και στις σύγχρονες διαφημίσεις της τονίζει το κύριο συστατικό των προϊόντων της που είναι το νερό, άλλωστε VICHY σημαίνει στα γαλλικά νερό.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟ Ν. ΖΗΛΗΜΟΝΑ

19. «Νεολόγος»

17 Σεπτεμβρίου 1895

Παρατηρούμε, ότι το φαρμακείο του Γεωργίου Ζηλήμονα, ανακαινίζεται και περνά στη κατοχή κάποιου συγγενή του, ο οποίος εκμεταλλεύεται έμμεσα τη φήμη του γνωστού φαρμακοποιού. Το απλό φαρμακείο επεκτείνεται και διαθέτει πλέον καλλιτεχνικό εργοστάσιο κατασκευής τσιρότου και κολόνιας.

Τονίζει το όνομά του, ώστε να αποτυπωθεί στο μναλό των καταναλωτών και συνεχώς εκθειάζει το κατάστημά του ως το τελειότερο στην πόλη. Σκοπός του είναι να μεταφέρει ένα πνεύμα φρεσκάδας και ανανέωσης στους πελάτες του και χρησιμοποιεί συγκριτικό και υπερθετικό βαθμό για να δώσει έμφαση.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ Π. ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Ο φάρμακοποιός κ. Πλαστίνος λαχθάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ κοινὸν, διὸ ἀρτίως μετεκόμισεν ἐκ διαφόρων βιβλιοπατῶν πηγῶν πάμπολλα καὶ ἀρίστης ποιότητος εἰδη φαρμάκων, καὶ ὅτι πωλεῖ ταῦτα εἰς μετριωτάτας τιμάς.

Πρὸ πάντων δὲ ἡ μετριότης τῆς τιμῆς ἀφοσίζει τὰς ἄλλας τε λίαν ἐν χρήσει καὶ πολυδιπλούς specialités, τὰς ἐφεξῆς :

Vin de Bugeaud
Quina Laroché
Pilules de Blançard
Sirop . . . de Blançard.

"γδπτα μεταλλικά Vichy (διαφόρων πηγῶν),
brezza, Carlsbad, Janos. • Euf Bravais κλπ.

20. « Φορολογούμενος »

2 Σεπτεμβρίου 1883

Ενημερώνει τους πελάτες του ο φαρμακοποιός Π. Ελασσώνος για τα νέα ευρωπαϊκά προϊόντα και αναφέρεται στην ποικιλία και ἀριστη ποιότητα. Δίνει μεγαλύτερη ἔμφαση στην τιμή και χρησιμοποιεί ως δόλωμα τις ειδικές τιμές που υπόσχεται σε ακριβά προϊόντα.

Τονίζει την ξένη προέλευση των προϊόντων, που φυσικά είναι περισσότερο αρεστά στους καταναλωτές. Παρατηρούμε επίσης, ότι τα ύδατα είχαν μεγάλη κατανάλωση την εποχή εκείνη στα φαρμακεία, ενώ σήμερα θεωρούνται προϊόντα πολυτελείας και δεν χρησιμοποιούνται ως μέσα θεραπείας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ Κ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

ΕΛΑΙΟΝ Όνισκου (Μουρσίνας) πρωτίσης
ποιότητος, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ὀσμῆς, γνη-
σιώτατον καὶ πρόσφατον, ἔκαιμίσθη καὶ πω-
λεῖται παρά τῷ φαρμακείῳ Κ. Καλυβωκᾶ.

Εἰς τὸν βιυλόμενον διέταξεν εἶγυα τούτου.

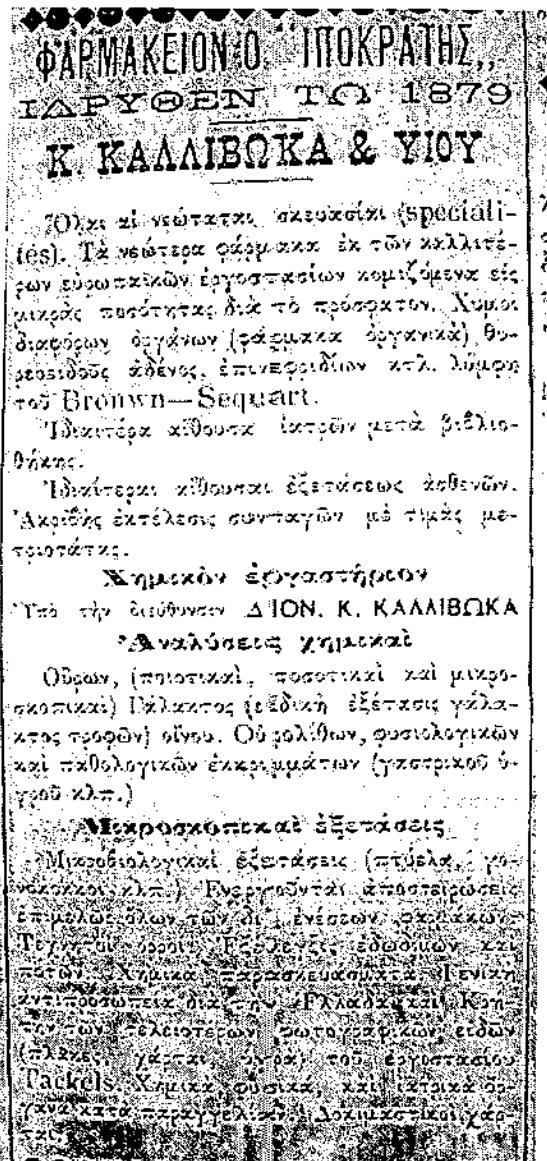
21. «Φορολογούμενος»

4 Οκτωβρίου 1885

Η παραπάνω διαφήμιση είναι σύντομη και διαφημίζει ένα μονάχα προϊόν που διαθέτει το φαρμακείο του Κ. Καλυβωκά, το έλαιο από ονίσκο, προφανώς αναφέρεται στο ψάρι γάδο ή βακαλάο. Το συγκεκριμένο προϊόν πωλείται και στο φαρμακείο του Γ. Δ. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΥ που θεράπευε το συκώτι, πράγμα που δεν υφίσταται πλέον σήμερα.

Η τοποθεσία του φαρμακείου δεν αναφέρεται, προφανώς ήταν γνωστός στο καταναλωτικό κοινό. Προωθεί την πώληση του ελαίου, παροτρύνοντας τους πιθανούς πελάτες να δοκιμάσουν το νέο προϊόν του με τη μέθοδο δωρεάν δειγμάτων. Αυτού του είδους της άμεσης προσέγγισης με τους καταναλωτές, την παρατηρούμε ακόμη και σήμερα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ Κ. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

22. «Νεολόγος» 15 Μαρτίου 1903

Ο αναγνώστης παρατηρεί το όνομα του φαρμακείου και του ιδιοκτήτη καθώς και τις νέες υπηρεσίες που προσφέρει. Χρησιμοποιεί εύστοχα, ένα πρόσωπο της αρχαιότητας, σταθμό για την ιατρική, τον «ΑΠΠΟΚΡΑΤΗ». Σκοπός του είναι να συνδυάσει το φαρμακείο του με τις νέες εγκαταστάσεις και τον εξοπλισμό που διαθέτει για τους γιατρούς. Η διαφήμιση, λοιπόν, μας δείχνει την παράδοση της εποχής, όπου οι γιατροί στεγάζονται και συνεργάζονται με φαρμακεία.

Επίσης, τονίζει ότι ιδρύθηκε πριν εικοσιτέσσερα χρόνια το φαρμακείο, άρα έχει εμπειρία στο χώρο του και μεγάλη φήμη, άλλωστε υπάρχει ακόμη και σήμερα στην Πάτρα. Η διαφήμιση αυτή σε σχέση με του

1885, είναι μακροσκελής και εμφανέστατα πιο πλούσια από άποψη προϊόντων και υπηρεσιών, που αποτελεί σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Παρατηρούμε ότι η σημερινή ειδίκευση του μικροβιολόγου γιατρού ασκείτο την εποχή εκείνη από χημικό. Στην Ελλάδα, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο βιοχημικός δεν αναγνωρίζεται ως γιατρός.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟ ΣΙΑΚΑΜΠΕΝΗΣ ΚΑΙ ΛΕΚΑΤΣΑΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐνταῦθα συνεστήθη φαρμακεμπορεῖου ὑπὸ τὴν
ἐπωνυμίαν «Σιακαμπένης και Λεκατσάς» ὅπερ
ἐπλουτίσθη φαρμάκων εἰς μεγάλας ποσότητας
ἐκ τῶν καλλιτέρων Εύρωπαικῶν οίκων· οἶον, δι’
ἀπασῶν τῶν σκευασιῶν τῶν χημικῶν προϊόντων,
τῶν μεταλλικῶν, ὑδάτων· καὶ λοιπῶν ἐν γένει
εἰδῶν.

Οἱ προτεργάμενοι ἔστωσαν βεβαῖος ὅτι θελουσι
μείνει λαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τῆς ποιότητος
και τιμῆς.

23. «Φορολογούμενος»

6 Μαρτίου 1887

Η διαφήμιση ειδοποιεί τους καταναλωτές για την ίδρυση του φαρμακείου του και καθιστά γνωστή την επωνυμία του. Η «ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ» είναι χαρακτηριστικό στοιχείο της επικεφαλίδας που το συναντάμε συχνά στις πρώτες διαφημίσεις, όπως και στο φαρμακείο του Γ. Ζηλήμονα το 1879.

Τονίζει την ποιότητα και την ποσότητα των ευρωπαϊκών προϊόντων του. Εάν συγκρίνουμε, όμως την παραπάνω διαφήμιση με αυτή του Κ. Καλλιβωκά του 1903 παρατηρούμε ότι η πρώτη αναφέρεται σε μεγάλες ποσότητες φαρμάκων, ενώ η δεύτερη σε μικρές.

V. ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΙΚΑ ΕΙΔΗ

Στα παλαιότερα χρόνια ο γαλατάς ήταν εκείνος που προμήθευε τα νοικοκυριά με φρέσκο γάλα και οι νοικοκυρές με τη σειρά τους έφτιαχναν και το τυρί. Παρατηρούμε ότι αρχίζει να διαφημίζεται το γάλα καθώς και το τυρί από το 1886.

Το γάλα στις αρχές προτιμούνταν φρέσκο και όχι σε κουτιά όπως υπάρχει και σήμερα. Παρατηρούμε στη διαφήμιση του 1886 ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ πωλεί στο σπίτι του το προϊόν αυτό. Σήμερα, βέβαια, δεν ισχύει κάτι τέτοιο αντίθετα το γάλα είναι πλέον συσκευασμένο και πωλείται σε σουπερμάρκετ και παντοπωλεία, το ίδιο ισχύει και για τα τυριά.

Η διαφήμιση του 1886 του ΤΥΡΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΥ βλέπουμε ότι τονίζει τη γνησιότητα, όπως και το γάλα του Π. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ. Βέβαια, διαφέρουν στο ότι το πρώτο είναι ξένο προϊόν, που μάλιστα υπάρχει και σήμερα, ενώ το δεύτερο είναι εγχώριο, δικής του παραγωγής.

Παρατηρούμε, επίσης ότι μετά το 1900 αρχίζει το γάλα να συσκευάζεται και μεγάλες ξένες εταιρίες, οι οποίες υπάρχουν μέχρι και σήμερα, κατέχουν μεγάλο μερίδιο στην ελληνική αγορά. Αυτές οι εταιρίες είναι οι γνωστές σε όλους μας ΒΛΑΧΑΣ και NESTLE.

Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι η ΒΛΑΧΑΣ κάνει τη πρώτη της εμφάνιση στην εφημερίδα «Νεολόγος» το 1904, με την ονομασία «Η ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΟΣ». Αργότερα, το 1907 μετονομάζεται σε «ΒΛΑΧΑΣ» που γνωρίζουμε μέχρι σήμερα και παραμένει το σήμα κατατεθέν μαζί με την γνωστή εικόνα της κοπέλας με τις στάμνες.

Η NESTLE εμφανίζεται και αυτή στην πατραική αγορά το 1903 με ένα γνωστό προϊόν για μωρά που χρησιμοποιείται και στη σύγχρονη εποχή. Βέβαια, πλέον η εταιρία ΒΛΑΧΑΣ έχει συγχωνευθεί και ανήκει στη NESTLE.

Επιπλέον, μετά το 1900 αρχίζουν να περιορίζονται κυρίως, οι ξένες διαφημίσεις σε εικόνες που έχουν χιουμοριστικό χαρακτήρα και ευχάριστο περιεχόμενο. Απευθύνονται σε όλο το καταναλωτικό κοινό και ορισμένες στοχεύουν στα παιδιά, αφού το γάλα είναι απαραίτητο για την ανάπτυξή τους.

Ακολουθούν δέκα (10) διαφημίσεις που αναφέρονται στα γαλακτοκομικά είδη, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Ολλανδικό τυρί, 1886
- Πυτιά, 1898
- Φρέσκο γάλα, 1886
- Συμπυκνωμένο γάλα « Η ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΟΣ», 1904
- Γάλα ΒΛΑΧΑΣ, 1907
- Γάλα ΒΛΑΧΑΣ, 1917
- Γάλα ΒΛΑΧΑΣ, 1917
- Κρέμα ΝΕΣΤΛΕ, 1903
- Κρέμα ΝΕΣΤΛΕ, 1917
- Γάλα ΛΕΟΝΤΟΣ, 1913

ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ ΤΥΠΙ

Τυρὸς Ὀλλανδικὸς γνήσιος.

Tête de Maure Δρ. 5,20 τὴν δκάν.

Gouda » 4,80 »

Βούτυρον πρόσφατον

Δραχ. 8 τὴν δκάν.

(Ἐν τῷ ὀλλανδικῷ μαγαζεῖῳ, οἰκίᾳ Μαλτέζου.)

24. «Φορολογούμενος»

28 Νοέμβριου 1886

Τα προϊόντα που διαφημίζονται είναι το τυρί και το βούτυρο που βρίσκονται στο ολλανδικό μαγαζί. Προφανώς όλα του τα προϊόντα είναι ολλανδικά γεγονός που προσελκύει περισσότερο τους καταναλωτές, λόγω της ξενομανίας που επικρατούσε. Παρατηρούμε ότι το τυρί Gouda υπάρχει και καταναλώνεται ακόμα και σήμερα.

Ένα σημείο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι ο χώρος όπου βρίσκεται το μαγαζί «οἰκίᾳ Μαλτέζου» μας παρουσιάζει το συνήθη τρόπο που ακολουθούσαν για να προσδιορίσουν τον τόπο. Δεν αναφέρονταν στις οδούς αλλά σε γνωστά σπίτια που ήταν σε όλους αναγνωρίσιμα, η Πάτρα ήταν σαν μια μεγάλη γειτονιά.

ΠΥΤΙΑ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΡΟΠΟΙΟΥΣ

ΠΥΤΙΑ ΦΥΣΙΚΗ

ΚΑΘΑΡΑ ΕΛΛ ΚΟΝΙ

Τοῦ Δόκτορος Μαρίτς Βλουμεντάλ.

Ἡ Ποτική Δόκτορος Βλουμεντάλ κατασκευάζει τέλος ταῖς καλλιτέρες ποτικὲς για λαθροῦ γάλακτος. Δέλη περιήγησης επιμέλεια συμφέβει σύστασιν, οὐτε ΣΩλη τούτων, ἀλλὰ ιετίνα καὶ μεταχυμένης τοῖς διατέρησιν τῶν κοπτῶν πατρών. Ἀπ' ἴνασίας διὸ τῆς Ποτικῆς Δόκτορος Βλουμεντάλ τὸ γέλα πή. Σύστη ὄμοιόν τοι, λείποντας τὴν φρεσκάδαν; καὶ παράγεται τυρός κατὰ 1000 περιπλέον ἀπὸ πᾶσαν ἀλλήλην πιντάν. Εσίση; τὸ ταρτάρικα γαρζίται καθηράστερα.

Οἱ μηγαλιώτεραι Ταρταροί τῆς Βιρμανῆς, ζευγιωφίσσεταις τὰ προτιμήματα τῆς Ποτικῆς Βλουμεντάλ, τὴν μεταχυμένην, μὲν τὴν κατασκευὴν ὅλων τῶν αἰθρῶν πυροῦ.

Μοναδικὴ σίνης ἡ Πυτιά Βλουμεντάλ διὰ νὰ ἔστιν γγάνωνται:

Ἐξαιρετα τυρὸν λευκὰ θρασκίσα, φέτα, τουλουμετέροι.

Τὰ ωρούστερα Κεφαλοτύρια καὶ Καρδέα.

Ευρετεται τῆς Τινκισίνιας κυττά 16. δραχμαί.

Οδηγούμενος, ξεστρατεύεται τῆς τοῦ τύρου πετεστά.

Τιμαι πωλήσιων: μετρούσις, κύτιο, εξαπτοσία.

Κλυτρικὴ αποθήκη καὶ αποκαλεστική πωλεῖσθαι παρό των κατασκευώντων.

Γ. ΒΑ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΑΣ Έν Πάτραις.

25. «Νεολόγος» 27 Απριλίου 1898

Η διαφήμιση απευθύνεται στους τυροποιούς και το προϊόν που πωλεί είναι η πυτιά, ένα ένζυμο που χρησιμοποιούν οι τυροκόμοι για την πήξη του γάλακτος. Τονίζει το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα του προϊόντος και τα οφέλη που θα αποκομίσουν οι τυροποιοί. Επίσης, πλεονέκτημα είναι και οι οδηγίες χρήσης που προσφέρεται να δώσει.

Το κείμενο είναι μακροσκελές και κουράζει τον αναγνώστη, ενώ ταυτόχρονα τονίζει τον παρασκευαστή, ο οποίος είναι γιατρός, επιστήμονας δηλαδή, επομένως έχει καλύτερη γνώση επί του θέματος,

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

διαθέτει την απαραίτητη εξειδίκευση και συνεπώς είναι σεβαστός και αξιόπιστος.

ΦΡΕΣΚΟ ΓΑΛΑ

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς πόλεως Πάτρων,
ὅτι γάλα γυνήσιον, ἀνοθευτὸν ἀπὸ τὸν μαστὸν
ἀγελάδος, πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς
δραχμὴν μίαν τὴν δκᾶν. ἐν τῇ οἰκίᾳ μου χειρένη
ἐν τῇ θέσει δημιουργίας τοῦ ιερού σταύρου τοῦ Χριστοῦ
Καράπελα καὶ ἀπέναντε τῆς οἰκίας τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ιωάννου
Καραχίζου φραγμακοποιοῦ. Ἐπὶ τῇ πα-
ρουσιαζόμενῃ αὐτῇ εὐκαιρίᾳ προσελθετωσαν οἱ
έχοντες ἀνάγκην προμηθεῖσας ἀνοθευτοῦ καὶ γυν-
ήσιου γάλακτος, ἐπὶ τῷ πάση μέρει προσφέρονται.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΩΝ.

26. «Φορολογούμενος»

13 Φεβρουαρίου 1886

Στη διαφήμιση αυτή παρατηρούμε πότι ένα μεγάλο μέρος της χρησιμοποιείται για να προσδιορίσει τον τόπο πώλησης του προϊόντος, το γάλα. Όπως και στη διαφήμιση του 1886 για το τυρί έτσι και εδώ φαίνεται για μια ακόμα φορά ο τρόπος προσδιορισμού της τοποθεσίας.

Βέβαια, εδώ διαφέρει στο ότι ο τόπος πώλησης βρίσκεται στο σπίτι του ίδιου του προμηθευτή. Η πρόοδος μέχρι σήμερα είναι μεγάλη, αφού πλέον οι καταναλωτές προμηθεύονται από σουπερμάρκετ, φούρνους και παντοπωλεία.

ΣΥΜΠΥΚΝΩΜΕΝΟ ΓΑΛΑ Η ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΟΣ

27. «Νεολόγος» 6 Σεπτεμβρίου 1904

Η πρώτη διαφήμιση του γνωστού μας προϊόντος γάλα ΒΛΑΧΑΣ, αλλά με την ονομασία ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΟΣ. Η προέλευση του προϊόντος είναι αγγλο - ελβετική. Παρατηρούμε το σήμα του εργοστασίου που υπάρχει και σήμερα σε κάθε συσκευασία, καθώς και η συσκευασία, το μεταλλικό κουτί.

Είναι μακροσκελής διαφήμιση και σε κάθε παράγραφο επαναλαμβάνει με έντονα γράμματα τον τύπο του προϊόντος, καθώς και την ονομασία του, ώστε να αποτυπωθεί στη μνήμη του καταναλωτή. Απευθύνεται στα παιδιά αφού βοηθά στην ανάπτυξή τους.

Χρησιμοποιεί συγκριτικό και υπερθετικό βαθμό, ώστε να τονίσει τα οφέλη και την ποιότητα του γάλατος. Επίσης, κατέχει την πρώτη θέση στην παγκόσμια αγορά και τονίζει το συνεχή έλεγχο του προϊόντος, με αποτέλεσμα να κερδίζει την εμπιστοσύνη του καταναλωτή. Τέλος, η

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

εικόνα της κοπέλας παραπέμπει στην υγεία, τα νιάτα, την ομορφιά και γενικότερα στην υγιεινή ζωή.

ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ

28. « Νεολόγος » 26 Αυγούστου 1907

Η διαφήμιση αυτή έχει μορφή συντήρησης, αφού στοχεύει στη συνεχή γνωστοποίηση του προϊόντος, τη θεμελίωση της εμπιστοσύνης του κοινού και φυσικά τη διατήρηση και αύξηση των πωλήσεων. Επίσης, στοχεύει στην αντιμετώπιση του ανταγωνισμού των νέων προϊόντων. Ορίζει με διαφορετική ταυτότητα το προϊόν και προσπαθεί να περάσει στον καταναλωτή το νέο όνομα του γάλατος.

Είναι πιο σύντομη από την προηγούμενη διαφήμιση και εμπεριέχει με λιγοστά λόγια το μήνυμά της. βέβαια, πλέον η αγορά - στόχος διευρύνεται και απευθύνεται σε όλη την οικογένεια και όχι μόνο στα παιδιά. Ο τόπος πώλησης είναι τα φαρμακεία, φαρμακευπορία, παντοπωλεία.

ΓΑΛΑ ΒΛΑΧΑΣ

29. «Νεολόγος»

18 Ιανουαρίου 1917

Οι διαφημίσεις και ειδικότερα οι ξένες, όσο προχωράμε στο 1920 γίνονται πιο απλές, συνήθως με μια δόση χιούμορ και ορισμένες φορές αρκετά έξυπνες ώστε να καταφέρνουν την προσέλκυση των καταναλωτών, όπως ακριβώς η συγκεκριμένη διαφήμιση.

Αποτελεί μια προδιαφήμιση αινιγματική, δηλαδή το προανάκρουσμα της διαφήμισης που θα ακολουθήσει, με στόχο να κεντρίσει το ενδιαφέρον του κοινού για την κύρια διαφήμιση που θα διεισδύσει γρηγορότερα.

Στην εικόνα παρουσιάζονται δύο γάτες που αντιπροσωπεύουν έμμεσα τους πελάτες του προϊόντος και εκείνους που δεν το έχουν δοκιμάσει. Οι πρώτοι είναι ευχαριστημένοι και ικανοποιημένοι διότι ανταποκρίνεται στις ανάγκες του, ενώ οι δεύτεροι δυστυχισμένοι.

Αποτελεί μια ευχάριστη διαφήμιση που έχει πλέον εξελιχθεί και το προϊόν είναι γνωστό στο καταναλωτικό κοινό. Παρατηρούμε ότι δεν θεωρείται πια απαραίτητο να αναφερθούν τα οφέλη του προϊόντος σε αντίθεση με τις δύο προηγούμενες διαφημίσεις, όπου η διαφήμιση ήταν μακροσκελής.

ΓΑΛΛΑ ΒΛΑΧΑΣ

30. «Νεολόγος»

19 Ιανουαρίου 1917

Παρατηρούμε ότι ακριβώς την επόμενη μέρα εκδίδεται η κύρια διαφήμιση, το μήνυμα δηλαδή που ήθελε να περάσει. Το κύριο μήνυμα, λοιπόν, είναι ότι το γάλα θα προσφέρει υγεία, αφού η υγεία αποτελεί το μεγαλύτερο αγαθό για τον άνθρωπο.

Η διαφήμιση κεντρίζει το ενδιαφέρον του καταναλωτή, αφού έχει πάρει ήδη μια γεύση από την αρχική διαφήμιση. Είναι έξυπνα διατυπωμένη, με φαντασία και αγγίζει τα σημερινά δεδομένα.

KΡΕΜΑ ΝΕΣΤΛΕ

31. « Νεολόγος »

10 Απριλίου 1903

Η διαφήμιση απευθύνεται σε όλη την οικογένεια, αλλά περισσότερο στα μωρά. Το προϊόν είναι ελβετικό, σε μορφή σκόνης, είναι η γνωστή κρέμα για τα μωρά που χρησιμοποιούμε και σήμερα. Άλλωστε, φαίνεται από τις περιοχές που προμηθεύει ότι κατέχει μεγάλο μερίδιο αγοράς και έχει πανελλαδική αντιπροσωπεία.

Η εικόνα μας παραπέμπει σε ένα στρουμπουλό και ικανοποιημένο μωρό, που έχει λατρέψει την κρέμα του, μάλιστα φορά και ένα καπέλο που αναγράφεται η ονομασία του προϊόντος.

KΡΕΜΑ ΝΕΣΤΛΕ

32.

« Νεολόγος »

21 Ιανουαρίου 1917

Η παραπάνω διαφήμιση έχει μορφή συντήρησης, αφού ακόμα και τα προϊόντα που είναι πρώτα σε πωλήσεις η διαφήμισή τους είναι απαραίτητη, ώστε να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό.

Η εικόνα θέλει να μεταφέρει στον καταναλωτή ότι η κρέμα ΝΕΣΤΛΕ είναι θρεπτική και υγιεινή αφού παρουσιάζεται ως ένα αγοράκι να ταιζεί ένα εύσωμο κοριτσάκι. Άλλωστε επικρατούσε η άποψη ότι τα παχουλά παιδιά ήταν και υγιή.

ΓΑΛΑ ΛΕΟΝΤΟΣ

Τέ άγωτέων γάλα ενεκάλιτσεις και σίκουρικώντερην ἀπό το φρέσκο γάλα. Αγῶν και Ἀγελάδων. Τελικά ποσηθήσεις, άσθενεῖς και γέροντες. Πολεμικοί τα παλλίτερα γαλακτικά αι τελείωσια.

Δια παραγγελίας και πληρωμής στον τ. κ. "Αλεξ. Γ. Δημόσια Αγορά" ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 37 — ΕΛΛΑΣ

33. «Νεολόγος» 7 Φεβρουαρίου 1913

Το γάλα ΛΕΟΝΤΟΣ απευθύνεται σε όλο το καταναλωτικό κοινό και πιο συγκεκριμένα αναφέρεται σε εκείνους που το έχουν περισσότερο ανάγκη. Η προέλευσή του είναι ελληνική και είναι η πρώτη διαφήμιση εγχώριου βιομηχανοποιημένου γάλατος που συναντάμε.

Η ονομασία και η εικόνα αναφέρονται στο λιοντάρι, θέλοντας να δείξει τη δύναμη και την αίσθηση αυτοπεποίθησης που θα αποκομίσει ο καταναλωτής από το προϊόν. Επίσης, χρησιμοποιεί συγκριτικό βαθμό για να τονίσει τη διαφορά υπέρ του ΛΕΟΝΤΟΣ, σε σχέση με το φρέσκο γάλα αγελάδας.

VI. ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ

Τα νοικοκυριά της εποχής έφτιαχναν τα δικά τους γλυκά και τα διατηρούσαν σε βαζάκια, για το λόγο αυτό ήταν δύσκολο για τα ζαχαροπλαστεία της εποχής να μπορέσουν να ευδοκιμήσουν. Η ποικιλία των προϊόντων τους ήταν μεγάλη και πλούσια, ώστε να μπορέσουν να προσελκύσουν το δύσκολο καταναλωτικό κοινό.

Παρατηρούμε, ότι τα πρώτα ζαχαροπλαστεία δεν είχαν ιδιαίτερη ονομασία, όπως το έτος 1886 του Ι. Καινούριουν. Αργότερα, όμως, την εποχή της Μπελ Επόκ, που οι άνθρωποι ήταν πιο δεκτικοί στις νέες ιδέες, παρουσιάζονται οι πρώτες ονομασίες, για παράδειγμα το Ζαχαροπλαστείο «Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ», το έτος 1899.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι ορισμένες φορές τα Ζαχαροπλαστεία πουλούσαν προϊόντα που δεν ανήκουν στον κλάδο τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Ζαχαροπλαστείο των Κυριακοπούλου και Σταματοπούλου το 1896 που διαφημίζουν τσιγάρα, πράγμα αδιανόητο σήμερα.

Βέβαια, το παραπάνω Ζαχαροπλαστείο μετά από επτά χρόνια επεκτείνεται και μετατρέπεται και σε Καφενείο. Στην καινοτομία αυτή ίσως οφείλει και το όνομά του «ΠΡΟΟΔΟΣ». Επιπλέον, πλεονέκτημα της ΠΡΟΟΔΟΥ είναι η γρήγορη ανταπόκριση των παραγγελιών καλύπτοντας ακόμη και την επαρχία.

Επίσης, παρατηρούμε ότι για την αντιμετώπιση του ανταγωνισμού χρησιμοποιούσαν ορισμένα Ζαχαροπλαστεία εξειδικευμένο και έμπειρο προσωπικό, όπως ο Ι. ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ. Ο τεχνίτης παρά το ότι είναι Έλληνας, τονίζει ότι έχει συνεργαστεί με Ευρωπαίους συναδέλφους που δίπλα σε αυτούς απέκτησε γνώσεις πολύτιμες.

Τέλος, το λογοπαίγνιο της διαφήμισης του 1905, του εργοστασίου ΜΑΕΣΤΡΑΝΗ, διεγείρει τις ανάγκες των καταναλωτών λέγοντας ότι η ζωή του ανθρώπου δεν έχει πίκρα αλλά είναι γλυκιά, γεμάτη ηδονή και απόλαυση. Προσπαθεί με τον τρόπο αυτό να προβάλλει τα προϊόντα του ως άριστα και να τονίσει ότι μόνο οφέλη μπορούν να προσφέρουν, καθώς και να αλλάξουν όλη τη ζωή, δηλαδή πλήρη ικανοποίηση. Με λίγα λόγια, το προϊόν έχει λειτουργική και ψυχολογική ικανοποίηση.

Ακολουθούν πέντε (5) διαφημίσεις που αναφέρονται στα ζαχαροπλαστεία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Ζαχαροπλαστείο I. KAINOYPIOY, 1886
- Ζαχαροπλαστείο ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ 1896
- Ζαχαροπλαστείο «Η ΠΡΟΟΔΟΣ», 1902
- Ζαχαροπλαστείο «Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ», 1899
- Εργοστάσιο ΜΑΕΣΤΡΑΝΗ, 1905

ZAXAROPLAASTEIO I. KAINOYRIOΣ

Βίδοποιῶ τὸ ἔνταῦθα κοινὸν δὲ προσέλαβον εἰς τὸ κατάστημά μου τεχνήτην ἀριστού ἐξ Ἀθηνῶν συνεργασθέντα μετὰ τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαίων τεχνιτῶν καὶ ἐργασθεῖς ἐν τοῖς καλλιτέροις Ζαχαροπλαστίοις Ἀθηνῶν γνωστοῖς πᾶν ἔιδος γλυκίσματος οὗτον διαφόρους Γαλλικὰς πάστας, τούρτας, διαφόρων ειδῶν καὶ σχημάτων, Βασιλόπιτας, μπουτίνα, αβίγκ—χοκ καὶ ὅτι ἄλλο. Οἱ θουλόμενοι δύνανται νὰ παραγγελῶσι πρὸ μιᾶς ἡμέρας. Πρὸς τούτοις εὑρίσκονται Ζαχαροάτα ποωτιστῆς ποιότητος διὰ γάμους καὶ σοραβώνις, παζιμάδια Βανίλια, τσαΐου, μπύρας καὶ χειροποίου. Οἱ πασσερύβμενοι εὐχαριστήζουνται.

I. KAINOYRIOΣ.

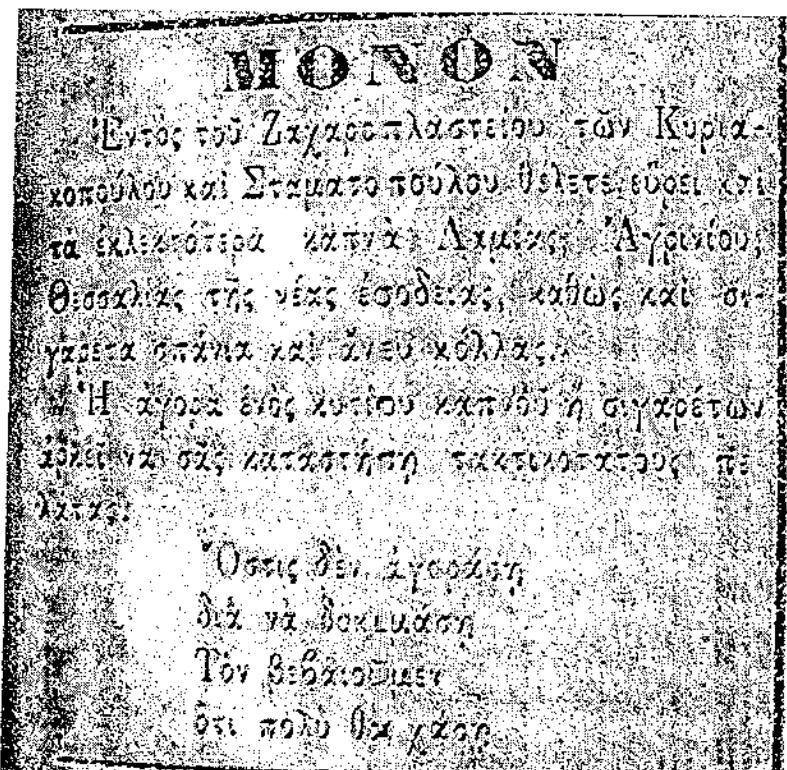
34. «Φορολογούμενος»

12 Δεκεμβρίου 1886

Η διαφήμιση ενημερώνει τους καταναλωτές για τον έμπειρο ζαχαροπλάστη που προσέλαβε και τα νέα και πλούσια σε ποικιλία προϊόντα που θα μπορεί να διαθέσει στο κοινό της Πάτρας. Η πρόσληψη αυτή δίνει ένα πλεονέκτημα στα προϊόντα του ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΥ, τα οποία θα είναι κατασκευασμένα ακριβώς όπως και στο εξωτερικό.

Το κείμενο είναι μακροσκελές, απλό και δεν ταυτίζεται με τις ανάλογες σημερινές διαφημίσεις. Μάλιστα, αναφέρει ότι αναλαμβάνει παραγγελίες για γάμους και αρραβώνες και τις ετοιμάζει άμεσα και γρήγορα.

ZAXAROΠΛΑΣΤΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

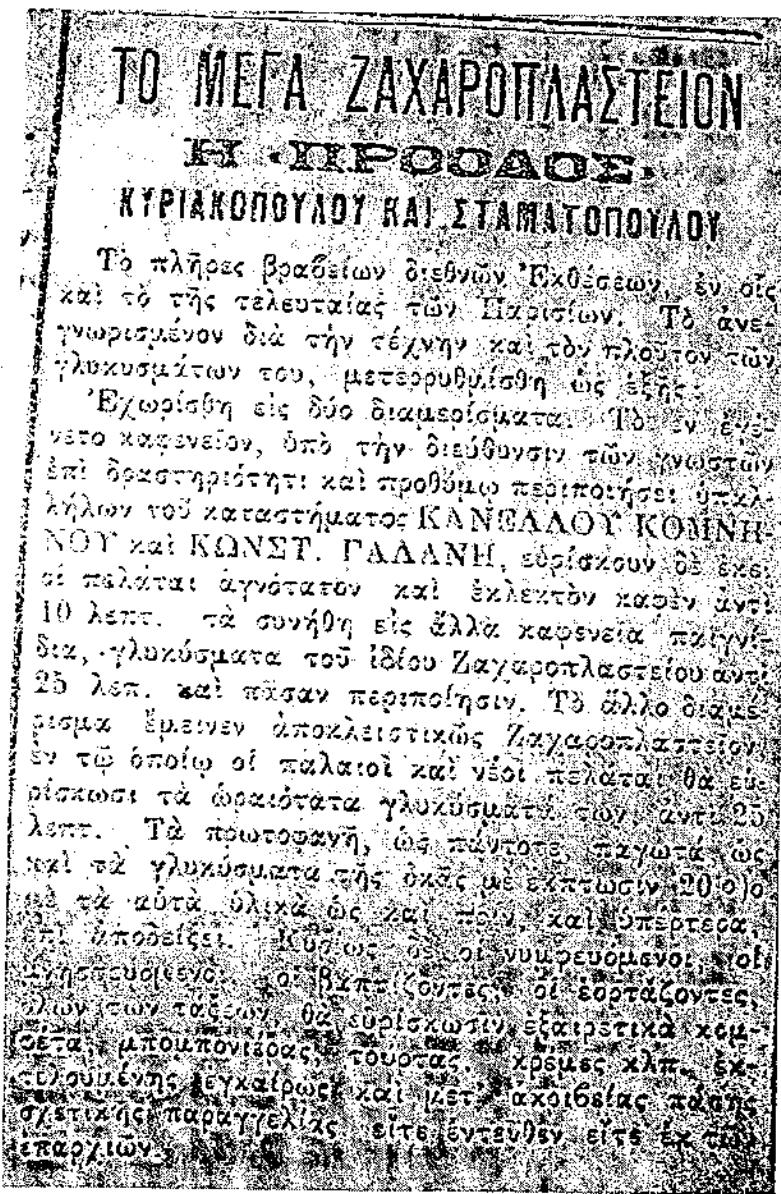

35. «Νεολόγος» 23 Οκτωβρίου 1896

Η παραπάνω διαφήμιση προσελκύει τον καταναλωτή, αφού τονίζει κατά κύριο λόγο την επικεφαλίδα. Χρησιμοποιεί έντονα γράμματα και η λέξη MONON προσπαθεί να δείξει τη μοναδικότητά και τη διαφοροποίηση των τσιγάρων του, άλλωστε κάθε καταναλωτής επιθυμεί να ξεχωρίζει από τους άλλους.

Τα προϊόντα του τα προμηθεύεται από περιοχές που προφανώς είχαν καλή παραγωγή καπνού την εποχή εκείνη και τονίζει τη φρεσκάδα τους. Τελειώνει τη διαφήμισή του με ένα ευχάριστο ποιηματάκι που παρακινεί τους καταναλωτές να αγοράσουν τα προϊόντα του.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ Η ΠΡΟΟΔΟΣ

36. «Νεολόγος» 17 Απριλίου 1902

Το απλό ζαχαροπλαστείο μεγαλώνει και διαχωρίζεται και σε καφενείο, αποκτά ονομασία, νέο εξειδικευμένο προσωπικό για το χώρο του καφενείου και εμπλουτίζεται με νέα προϊόντα. Το κείμενο είναι μακροσκελές και όχι τόσο ευχάριστο στον αναγνώστη.

Ενημερώνει τους πελάτες του για την καινοτομία του Ζαχαροπλαστείου και προκειμένου να προσελκύσει τους νέους πελάτες, κάνει έκπτωση σε ορισμένα προϊόντα του. Επίσης, δίνει εγγυήσεις για τα προϊόντα του γεγονός που τα καθιστά αξιόπιστα στο μυαλό του καταναλωτή. Τέλος, στη συγκεκριμένη διαφήμιση δεν αναφέρεται να πουλά καπνά και

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

τσιγάρα όπως το 1896 και ο τρόπος διαφήμισης είναι εντελώς διαφορετικός.

ZAXAROΠΛΑΣΤΕΙΟ Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

ΘΑ ΥΨΩ ΛΑΤΡΑ

ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΥ "Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ,,

(Άπό τὴν οἰκλαν Περιβολαροπόδου).

Πρόγυματα οὐχὶ ρεκλάμες. "Οσοι ἐδοκιμασαν ἔγιναν οἱ ταχτικώντεροι πελάται. Κατὰ τὰς ἑορτὰς δὲ τὸ ζυγό Ζαχαροπλαστείου καθ' θλαστας τὰς ὕρας θὰ ἦνε πλήρες ποικίλων γλυκυσμάτων καὶ τουρτῶν.

Μὴ ἀργοποδεῖτε. Δοκιμίσατε.

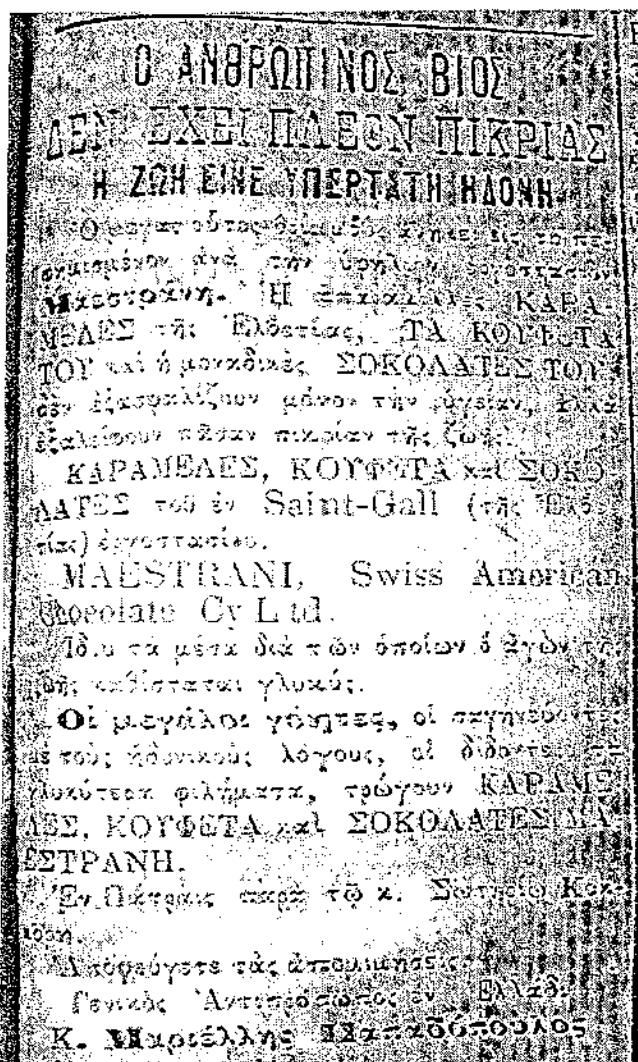
Οιαδήποτε παραγγελία ἐνκελεῖται ἀμέσως

37. «Νεολόγος» 30 Δεκεμβρίου 1899

Παρατηρούμε ότι η παραπάνω διαφήμιση είναι σύντομη και με ευχάριστο περιεχόμενο. Η επικεφαλίδα με έξυπνο τρόπο προσεγγίζει τον καταναλωτή, διεγείροντας τη φαντασία του.

Επίσης, εύστοχα χρησιμοποιεί την ονομασία «Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ», θέλοντας να δείξει ότι εκεί θα συναντήσει όλη την Πάτρα καθώς και όλα τα υπέροχα γλυκά του. Τέλος, παροτρύνει το καταναλωτικό κοινό να προσέλθει άμεσα στο κατάστημά του και σημειώνει ότι προσφέρει γρήγορη εξυπηρέτηση.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΜΑΕΣΤΡΑΝΗ

38. «Νεολόγος» 2 Δεκεμβρίου 1905

Η διαφήμιση τονίζει το μήνυμα που θέλει να περάσει, το όνομα του εργοστασίου και του αντιπροσώπου του. Η επικεφαλίδα είναι έξιπτα διατυπωμένη και παρακινεί τους αναγνώστες να τη διαβάσουν παρά το μακροσκελές κείμενό της.

Τονίζει συνεχώς τα ποικίλα προϊόντα του που έχει προμηθευτεί από την Ελβετία. Προσπαθεί να πείσει τους καταναλωτές ότι τα προϊόντα του μπορούν να ικανοποιήσουν αισθητικές και κοινωνικές ανάγκες. Και αυτό γιατί οι όμορφοι και ξεχωριστοί άνθρωποι, εκείνοι που γοητεύουν και σαγηνεύουν με το λόγο τους ή τα φιλιά τους, είναι εκείνοι που αγοράζουν τα προϊόντα του. Στοχεύουν, λοιπόν, στην υπεροψία και την ανάγκη κάθε ανθρώπου να ξεχωρίζει από τους άλλους.

VII. ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ

Τα νοικοκυριά της περιόδου 1850 – 1920 παρήγαγαν τα προϊόντα που ήθελε μια οικογένεια για να επιβιώσει, επομένως δεν υπήρχαν πολλά παντοπωλεία μέχρι το 1900. Στην περίοδο της Μπελ Επόκ αλλάζει ο τρόπος σκέψης των καταναλωτών, νέα προϊόντα εισβάλουν από το εξωτερικό και δημιουργούν νέες ανάγκες, αφού θεωρούνται καλύτερα και πιο αξιόπιστα, όπως το THE CLOBE BAR το έτος 1903.

Το CLOBE BAR τονίζει τα προϊόντα του με ξεχωριστό τρόπο, για να εντυπωσιάσει, αλλά ταυτόχρονα να πέσουν σίγουρα στην αντίληψη του αναγνώστη. Επίσης, χρησιμοποιεί για κάθε προϊόν του και ένα προτέρημα, ώστε να δείξει την άριστη ποιότητά τους.

Όσο προχωράμε όμως, και η επίδραση της «ωραίας εποχής» περνάει παρατηρούμε ότι το 1908 και 1911 παρουσιάζονται παντοπωλεία που εμπορεύονται ελληνικά μόνο προϊόντα.

Η ονομασία των παντοπωλείων ήταν ιδιαίτερη, κυρίως τα έλεγαν BAR, όπως για παράδειγμα το Νέο BAR, το έτος 1908, που λειτουργεί ως καπνοπωλείο, ποτοπωλείο, οινοπωλείο και εστιατόριο. Βέβαια, αυτός ο συνδυασμός δεν υφίσταται σήμερα. Επιπλέον, στη σύγχρονη εποχή ως bar θεωρούμε μονάχα τον τόπο διασκέδασης όπου προσφέρονται μόνο ποτά.

Αντίθετα, στη διαφήμιση του 1911 το ελληνικό παντοπωλείο χρησιμοποιεί μια υπερβολική ονομασία, ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ. Προσπαθεί να δώσει μια εικόνα για το κατάστημά του ότι είναι θείο δώρο, καθώς και τα προϊόντα που πουλά. Έχει τη μορφή και προσεγγίζει περισσότερο τα δέδομένα, ενός σημερινού παντοπωλείου.

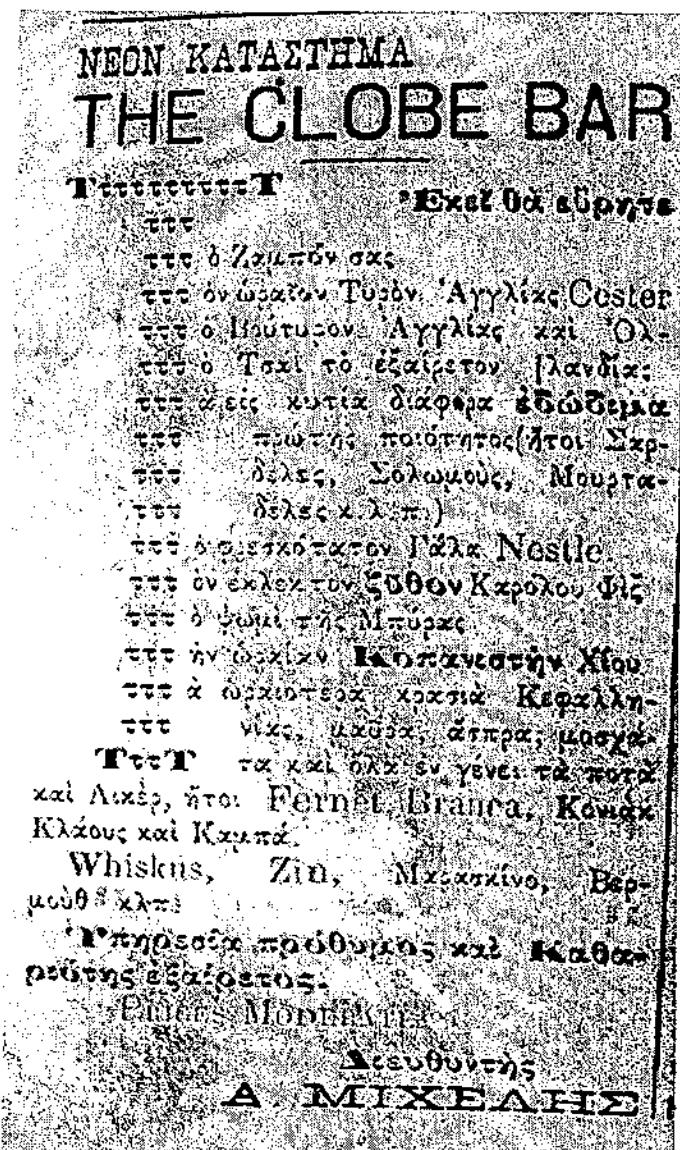
Τέλος, πρέπει να σημειώσουμε ότι το NEON BAR αναφέρεται στη μεγάλη παρακαταθήκη των προϊόντων, που συναντάμε και σε άλλες διαφημίσεις της εποχής. Επιθυμεί λοιπόν να τονίσει το μεγάλο απόθεμα, που προφανώς αποτελούσε ένα πρόβλημα για τα καταστήματα που είχαν μεγάλη κατανάλωση.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τρεις (3) διαφημίσεις που αναφέρονται στα παντοπωλεία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Παντοπωλείο THE CLOBE BAR, 1903
- Παντοπωλείο NEON BAR, 1908
- Παντοπωλείο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ, 1911

ПАНТОПΩΛΕΙΟ THE CLOBE BAR

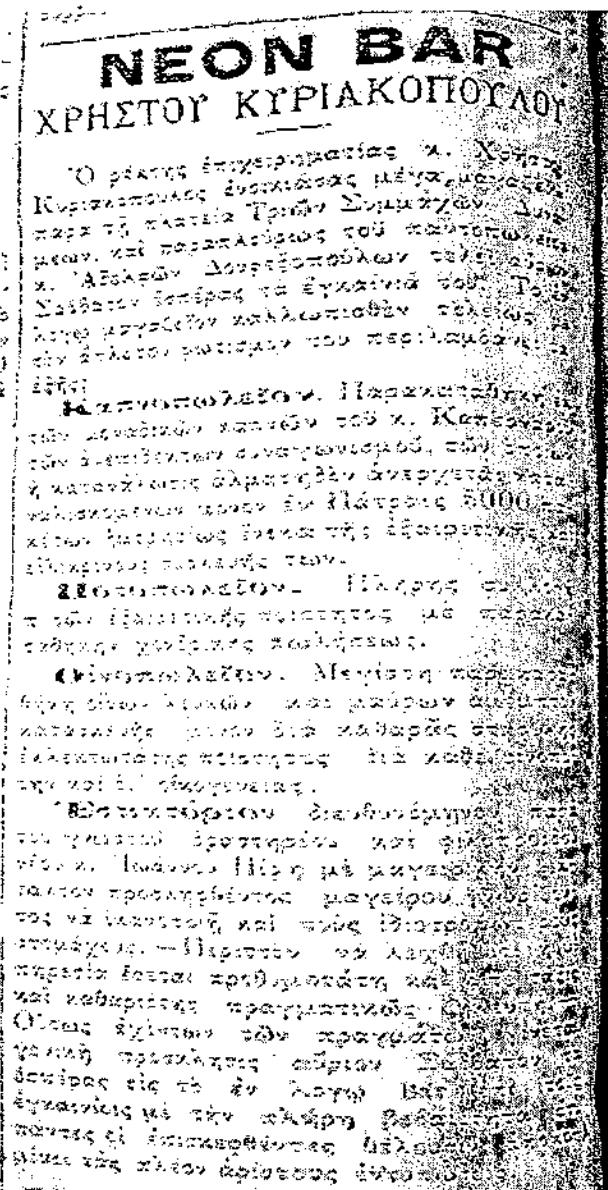
39. «Νεολόγος» 15 Οκτωβρίου 1903

Α· ΜΙΧΕΑΛΗΣ

Η διαφήμιση ξεκίνα με τη λέξη «NEON», έχει εναρκτήρια μορφή, γνωστοποιεί τα προϊόντα του στους καταναλωτές, περιγράφει την ταυτότητά τους, δίνοντας την υπόσχεση της ποιότητάς τους.

Τα προϊόντα προέρχονται από όλο τον ευρωπαϊκό χώρο, γεγονός που αποτελεί πλεονέκτημα για το κατάστημά του, αφού οι καταναλωτές είναι επηρεασμένοι από την ευρωπαϊκή κουλτούρα. Τέλος, τονίζει την διάθεση να εξυπηρετήσει και να προσφέρει ότι καλύτερο στο καταναλωτικό κοινό, καθώς και το άριστο περιβάλλον.

PANTOPΩΛΕΙΟ NEON BAR

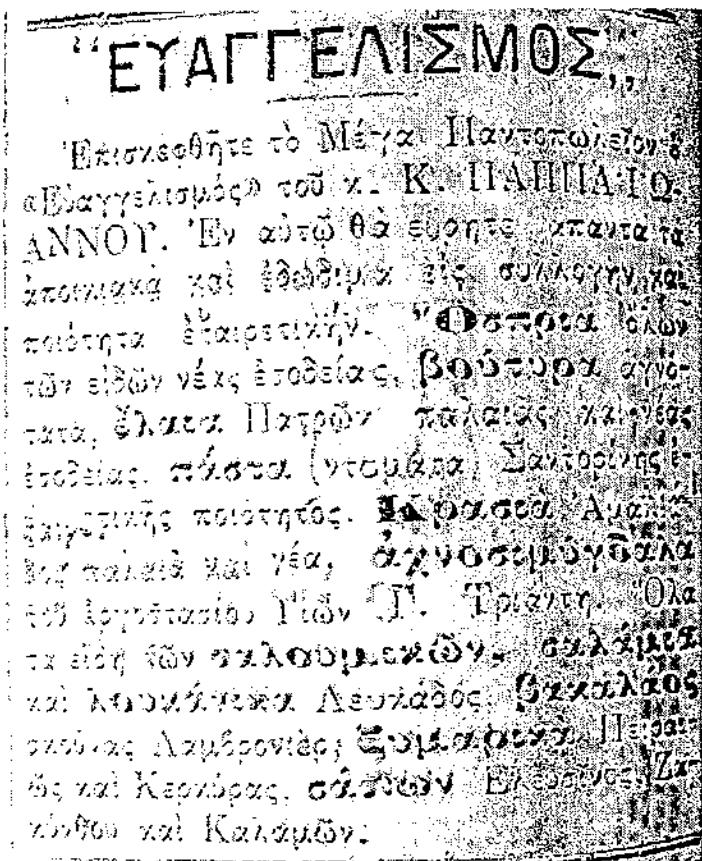

40. «Νεολόγος» 12 Σεπτεμβρίου 1908

Όπως και η προηγούμενη διαφήμιση έτσι και αυτή έχει μορφή εναρκτήρια. Δεν αποτελεί ένα απλό παντοπωλείο αλλά προσφέρει και υπηρεσίες μέσω του εστιατορίου που διαθέτει. Χρησιμοποιεί ένα αναγνωρισμένο στο χώρο του μάγειρα, ώστε οι καταναλωτές να μπορέσουν εύκολα να βρουν την περιήγηση τους στην περιοχή.

Παρατηρούμε ότι μοιάζει περισσότερο σε μεγάλο εμπορικό κατάστημα. Μάλιστα, για πρώτη φορά σε διαφήμιση της εποχής βλέπουμε τη διοργάνωση εγκαινίων, ένας τρόπος που χρησιμοποιείται πάντα από τα σημερινά καταστήματα για να προσελκύσουν το κοινό, ώστε να γνωρίσουν οι καταναλωτές άμεσα το χώρο και τα προϊόντα.

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

41. «Νεολόγος» 19 Νοεμβρίου 1911

Ο Κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ χρησιμοποιεί μια ιδιαίτερη ονομασία για το παντοπωλείο του «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ». Ενώ το όνομα είναι υπερβολικό το περιεχόμενο του κειμένου είναι απλό, αφού γνωστοποιεί και τονίζει μόνο τα προϊόντα του.

Παρατηρούμε, επίσης ότι είχε αρκετές συναλλαγές με πολλές πόλεις της Ελλάδας, προϊόντα που προφανώς είχαν μια ιδιαίτερη φήμη. Διαθέτει όσπρια, βούτυρο, λάδι, πάστα ντομάτας, κρασί, λουκάνικα, ζυμαρικά, ψάρια και πραγματικά μοιάζει με ένα σημερινό σουπέρμαρκετ και όχι με τα σημερινά παντοπωλεία.

VIII. ΚΡΕΑΣ – ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ

Το κρέας καλύπτει τις φυσιολογικές ανάγκες. Τα νοικοκυριά όμως, της εποχής εκείνης συμπεριλάμβαναν, όχι και τόσο συχνά, το κρέας στη διατροφή τους, αφού ήταν ακριβό προϊόν. Αντίθετα, σήμερα είναι σχεδόν πάντα απαραίτητο προϊόν για τη διατροφή μας.

Παρατηρούμε ότι τα κρεοπωλεία ήταν ελάχιστα και βρίσκονταν μόνο στην Αρκτική Αγορά. Βέβαια, παρόμοιες αγορές υπάρχουν και σήμερα όπου βρίσκονται πολλά κρεοπωλεία, καθώς και άλλα καταστήματα. Εκτός όμως από το φρέσκο κρέας, πλέον πωλούνται στα σουπερμαρκετ κυρίως τα κατεψυγμένα κρέατα, που έχουν χαμηλότερη ποιότητα και τιμή.

Τα κρεοπωλεία διέθεταν εγχώρια προϊόντα που εμπιστεύονταν περισσότερο οι καταναλωτές. Αργότερα, όμως, οι ανάγκες των καταναλωτών διαφοροποιήθηκαν και στράφηκαν και στα ξένα προϊόντα. Στη συνέχεια κατά τη δεκαετία του 1990 παρουσιάστηκε το γνωστό σε όλους μας φαινόμενο των ‘τρελών αγελάδων’ της Αγγλίας. Ακολούθησαν παρόμοια φαινόμενα και σε άλλα προϊόντα του εξωτερικού με αποτέλεσμα οι Έλληνες να χάσουν την εμπιστοσύνη τους γι’ αυτά και να στραφούν πια στην εγχώρια παραγωγή κρέατος.

Οι διαφημίσεις των κρεοπωλείων της Πάτρας των ετών 1886 και 1890, είναι απλές, σύντομες και αναφέρουν ότι πωλούν εγχώρια προϊόντα. Παρατηρούμε ότι στη διαφήμιση του 1890, χρησιμοποιείται έντονα ο υπερθετικός βαθμός στα προϊόντα του. Στόχος του είναι να προσελκύσει τους καταναλωτές, αφού το κρέας ήταν δύσκολο να πωληθεί.

Το 1910 εμφανίζεται το πρώτο Αλλαντοποιείο στην Πάτρα, που πωλεί και αυτό εγχώρια προϊόντα. Βλέπουμε ότι αρχίζουν στη διαφήμιση να αναφέρονται οι οδοί και όχι πλέον γνωστές οικίες και καταστήματα. Επίσης, η μορφή της διαφήμισης αλλάζει, γίνεται συντομότερη και η εικόνα καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της.

Τέλος, πρέπει να σημειώσουμε ότι πριν την εμφάνιση των κρεοπωλείων το κρέας το προμηθεύονταν οι κάτοικοι των αγροτικών περιοχών από τον κτηνοτρόφο που όταν έσφαζε τα ζώα, αγόραζε όλο το χωριό. Επίσης, κάθε απλό σπίτι διέθετε και ένα κοτέτσι, αλλά και κουνέλια επομένως ήταν αυτάρκεις.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Οι παρακάτω διαφημίσεις που ακολουθούν είναι τρεις (3) που αναφέρονται σε κρέας και αλλαντικά, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογία και είναι οι εξής :

- Κρεοπωλείο, 1886
- Κρεοπωλείο, 1890
- Αλλαντοποιείο, 1910

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΚΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ
συνεστήθη

ΝΕΟΝ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ

εἰς δὲ εὑρίσκονται τὰ καλήτερα τῶν χρεάτων:
βόδια, μοσχάρια, χριάρια καὶ ἄρνια, ὅπαντα
ἢ ἔγγωρια, καὶ οἱ δυσπιστοῦντες ἀς προσέλ-
θωσι καὶ θελουσι μείνει λιαν εύχαριστημένοι.

42.

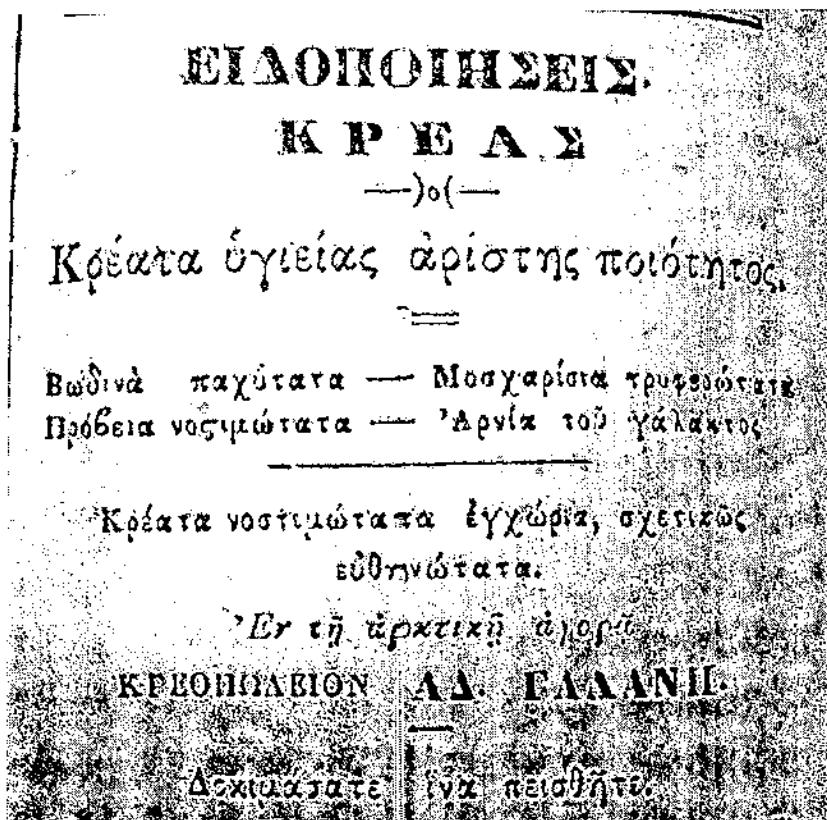
« Νεολόγος »

11 Απριλίου 1886

Η παραπάνω διαφήμιση αποτελεί εναρκτήρια μορφή, αφού γνωστοποιεί τα προϊόντα που διαθέτει το κατάστημα. Είναι η πρώτη διαφήμιση κρεοπωλείου που συναντάμε στην Πάτρα.

Χαρακτηριστική είναι η τοποθεσία όπου βρίσκεται το κρεοπωλείο, η Αρκτική Αγορά, που ήταν γνωστή σε όλους τους καταναλωτές. Το κατάστημα δεν έχει ονομασία, ούτε αναφέρει σε ποιόν ανήκει, συμπεραίνοντες λοιπόν, ότι δεν θα υπήρχε μέχρι τότε άλλο κρεοπωλείο στην Πάτρα. Τα προϊόντα είναι εγγώρια, επομένως αξιόπιστα και καλεί τους αναποφάσιστους να τα δοκιμάσουν.

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

43. « Φορολογούμενος »

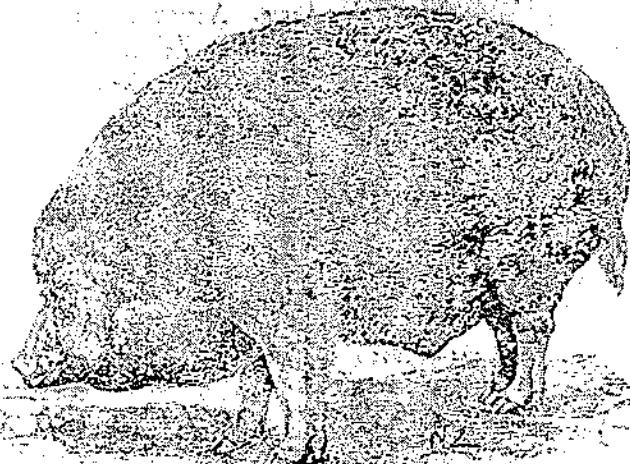
29 Ιουνίου 1890

Το κρεοπωλείο βρίσκεται στην Αρκτική Αγορά όπως και στην προηγούμενη διαφήμιση, αλλά αυτή τη φορά πληροφορεί τους καταναλωτές για το όνομά του. Όπως οι περισσότερες διαφημίσεις πριν το 1900, έτσι και αυτή παρουσιάζεται με τη μορφή ειδοποίησης.

Η διαφήμιση έχει απλό περιεχόμενο και με συντομία τονίζει τα προϊόντα του. Τέλος, η γλώσσα που χρησιμοποιεί είναι ένας συνδυασμός αρχαίζουσας και καθαρεύουσας.

ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΟ

ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΦΙΛΙΠΠΑΚΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΑΛΑΝΤΟΠΟΙΕΙΑΣ
ΕΓΝΗΣΙΑ ΚΑΘΑΡΑ

44. « Νεολόγος »

25 Οκτωβρίου 1910

Παρατηρούμε ότι η διαφήμιση έχει εξελιχθεί, υπάρχει πλέον εμπειρία στο χώρο αυτό. Η εικόνα χρησιμοποιείται περισσότερο και το μακροσκελές κείμενο εξαφανίζεται και μπορεί πια να δώσει το μήνυμα με συντομία στον καταναλωτή, ικανοποιητικά για την εποχή εκείνη αλλά όχι για τα σημερινά δεδομένα.

Η διαφήμιση δεν είναι ευχάριστη οπτικά, έστω και αν προσπαθεί να δείξει την ποσότητα. Είναι προφανώς εγχώρια προϊόντα και τονίζει την αυθεντικότητα και καθαριότητα πράγμα που επιζητούν ακόμα και σήμερα οι καταναλωτές.

IX. ΤΣΙΓΑΡΑ - ΚΑΠΝΑ

Τα τσιγάρα και γενικότερα ο καπνός ήταν ένα προϊόν με μεγάλη κατανάλωση από όλες τις κοινωνικές τάξεις. Οι διαφημίσεις απευθυνόταν μόνο σε άντρες, αφού ήταν αδιανόητο την εποχή εκείνη οι γυναίκες να καπνίζουν.

Αργότερα μετά το 1920 αρχίζει το προϊόν αυτό να απευθύνεται και στα δύο φύλα. Σήμερα, τα τσιγάρα περισσότερο και όχι τόσο ο καπνός καταναλώνονται σε μεγάλες ποσότητες. Επίσης, πρέπει να σημειώσουμε ότι η διαφήμιση τσιγάρων δεν επιτρέπεται πια στον έντυπο τύπο, μονάχα σε αφίσες.

Ο τόπος πώλησης των προϊόντων αυτών ήταν αρχικά καπναποθήκες, όπως φαίνεται και στην πρώτη διαφήμιση για καπνά και τσιγάρα του 1985. Αργότερα, πωλούνται σε καπνοπωλεία και μετά το 1900 παρατηρούμε ότι πωλούνται και στα καταστήματα νεωτερισμού, για παράδειγμα στο Ζαχαροπλαστείο Η ΠΗΓΗ, κάτι αδιανόητο για τα σημερινά δεδομένα.

Επίσης, παρατηρούμε ότι όσο περνούν τα χρόνια οι διαφημίσεις περιορίζονται στην εικόνα, χωρίς να αναφέρουν τον τόπο πώλησης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η διαφήμιση του 1909, τα ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ Δ. ΜΑΡΚΕΤΟΥ, όπου δεν υπάρχουν λόγια αλλά αφήνουν την εικόνα να μιλήσει από μόνη της. Προφανώς η συγκεκριμένη μάρκα ήταν γνωστή και αναγνωρίσιμη από το καταναλωτικό κοινό.

Οι σύγχρονες διαφημίσεις τσιγάρων ακολουθούν το ίδιο σχεδόν σκεπτικό. Χρησιμοποιούν μια εικόνα που θα μπορέσει να αντιπροσωπεύσει κατάλληλα το προϊόν και να περάσει το μήνυμα που επιθυμεί. Επίσης, σήμερα ο τόπος πώλησης των τσιγάρων είναι κυρίως τα περίπτερα, τα οποία έχουν ειδική άδεια για την πώλησή τους από τη νομοθεσία.

Παρατηρούμε μέσα από τις διαφημίσεις ότι τα καπνά, μέχρι το 1900, κυριαρχούσαν περισσότερο από ότι τα τσιγάρα. Η ποιότητα του καπνού ήταν σημαντική υπόθεση για τους καταναλωτές, αφού στις περισσότερες διαφημίσεις τονίζεται η εκλεκτή ποιότητα του.

Τα καπνά ήταν εγχώριας παραγωγής, καθώς και τα τσιγάρα και προέρχονταν από πολλές πόλεις της Ελλάδας. Εκείνες όμως που αναφέρονται περισσότερο είναι της Θεσσαλίας και της Λαμίας, που τα συναντάμε στην καπναποθήκη του 1885 και στο καπνοπωλείο ΜΥΡΙΑ

ΟΣΑ του 1898. Άλλες περιοχές ήταν το Αγρίνιο, ο Πύργος, Πειραιάς, Αθήνα, συναντάμε όμως και τα γνωστά και σε όλους μας πούρα Αβάνας. Βέβαια, σήμερα η εγχώρια παραγωγή τσιγάρων είναι μηδαμινή, αφού καταναλώνονται ξένα προϊόντα περισσότερο.

Τα καπνά πωλούνταν χονδρικώς και λιανικώς, αλλά και στη διαφήμιση του 1895 της καπναποθήκης του Α. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ παρατηρούμε ότι κάνει έκπτωση στη χονδρική πώληση, ένας τρόπος προσέλκυσης των καταναλωτών που δεν συμβαίνει στο συγκεκριμένο κλάδο.

Η διαφήμιση του καπνοπωλείου ΤΑ ΜΥΡΙΑ ΟΣΑ, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αντιπροσωπεύει κατά κάποιο τρόπο τα προϊόντα που διαθέτει. Εκτός από καπνά και τσιγάρα πωλεί αντικείμενα που έχουν σχέση με τα προϊόντα του, όπως τσιγαροθήκες, καπνοθήκες, σπιρτοθήκες, αλλά ταυτόχρονα πωλεί καφέ, κονιάκ, αλοιφές για καθαρισμό κοσμημάτων!

Επίσης, παραμένει ανοικτό μέχρι τις μία τα μεσάνυχτα σε περίπτωση που κάποιος θέλει τσιγάρα ίσως. Βέβαια, αυτό δε συμβαίνει στα σημερινά καταστήματα, αφού υπάρχει νομοθεσία για το ωράριο. Μοιάζει κατά κάποιο τρόπο με τα σημερινά περίπτερα που ορισμένα διανυχτερεύονταν, ώστε να εξυπηρετηθούν οι καταναλωτές.

Τέλος, η διαφήμιση του 1912 δίνει μια εντελώς διαφορετική διάσταση για τα τσιγάρα, αφού τα συνδέει με την υγεία, που φυσικά δεν ισχύει σήμερα. Αντίθετα, στη σύγχρονη εποχή επιβάλλεται από το νόμο να αναγράφεται σε κάθε συσκευασία “το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία”.

Ακολουθούν επτά (7) διαφημίσεις που αναφέρονται στα τσιγάρα και καπνά, οι οποίες έχουν κατανεμηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Καπναποθήκη, 1885
- Καπναποθήκη, 1895
- Καπνοπωλείο, 1898
- Καπνοπωλείο, 1901
- Κατάστημα νεωτερισμού, 1905
- Τσιγάρα, 1909
- Τσιγάρα, 1912

ΚΑΠΝΑΠΟΘΗΚΗ

Τρέξατε

Οι καπνίζοντες εἰς τὴν ἀποθήκην τῆς ακίδας
τῶν αληρονόμων Κ. Εὐαγγελίου
ὅπου πωλοῦνται:

- 1) Καπνός εἰς σέματα γυνδρικώς Θεσσαλίας καὶ Λαμίας μυροδάτος τῆς πωλήσης ποιότητος.
- 2) Καπνός χοιμένος Λ'. ποιότητος καὶ μυροδάτος λιανικώς δρύν. ν. κατιόχαν 7
- 3) Λαμίας χοιμένος ἐπίσης > 6

Τσιγαρέταις καταχιλιάδα

Θεσσαλίας μυροδάται δρ. ν. 16.

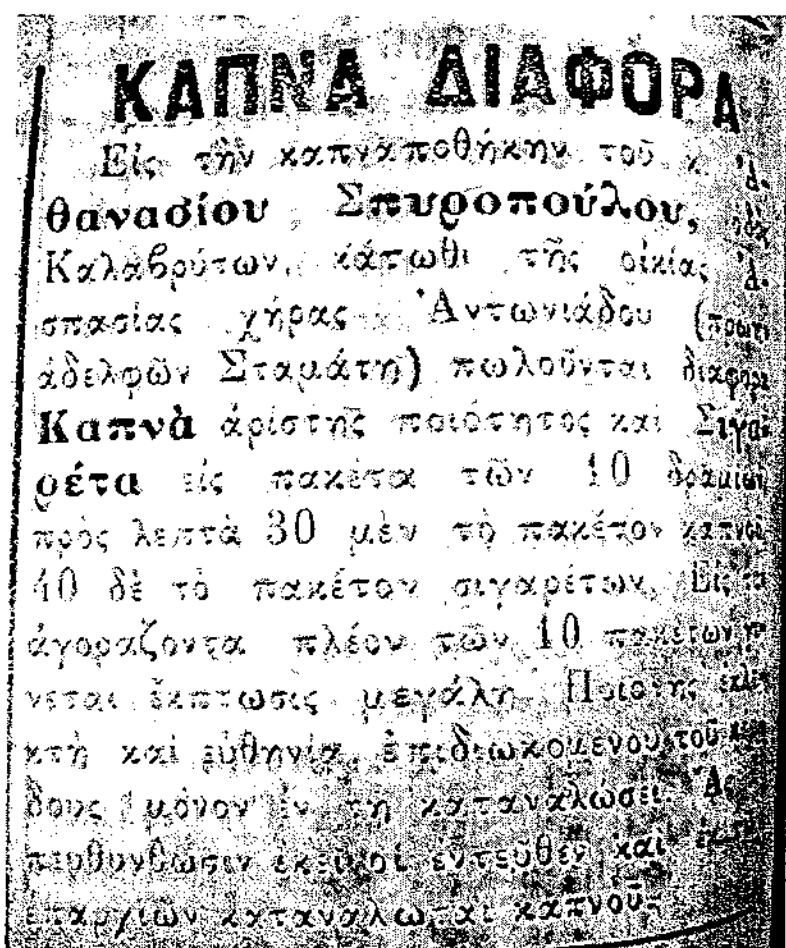
Λαμίας > 14.

45. «Φορολογούμενος» 27 Σεπτεμβρίου 1885

Παρατηρούμε ότι τονίζει το είδος των προϊόντων του και μάλιστα τα διαχωρίζει. Αναφέρεται στην ποιότητα του καπνού και πωλεί τα προϊόντα του λιανικώς και χονδρικώς. Προμηθεύεται από τη Θεσσαλία και τη Λαμία και τονίζει την ποιότητά τους, αλλά και το ευχάριστο άρωμά τους.

Είναι μια απλή διαφήμιση του 1885 με σχετικά σύντομο περιεχόμενο. Διαθέτει μεγάλη ποικιλία και αναφέρεται στα σημεία που ενδιαφέρουν τον καταναλωτή, κάτι που σπάνια βλέπουμε στα πρώτα χρόνια της διαφήμισης.

ΚΑΠΝΑΠΟΘΗΚΗ

46. «Νεολόγος» 11 Αυγούστου 1895

Τονίζεται με έντονα γράμματα η επικεφαλίδα, το όνομα του ιδιοκτήτη, καθώς και τα προϊόντα του, τα καπνά και τα τσιγάρα. Πωλεί χονδρικώς και λιανικώς κάνει έκπτωση σε εκείνους που θα αγοράσουν πάνω από δέκα πακέτα.

Η διαφήμιση είναι μακροσκελής και δεν προσελκύει ιδιαίτερα τον αναγνώστη, πράγμα που δείχνει την απειρία ακόμα στον τομέα της διαφήμισης. Απευθύνεται και στους καταναλωτές καπνού της επαρχίας και λεει ότι επιδιώκει κέρδος μόνο από την κατανάλωση των προϊόντων του.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟ

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

Μύρτα ούδα.

"Άν ρίψητε γνάθιμα ἵπε τῆς γωνίας τοῦ μώλου καὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὄδων· Ἀγίου Νικολάου καὶ Ἀγίου Ἀνδρέου, θάξ ξυναλύψητε ἐν καπνοπωλείον πρωτοφαγες· Σωστὴ ἀπεθήκη ἀπό μύρια όστα ὁ κ. Λ. Ιατροπούλος μὲ πολὺ γοῦστο επιτωρίεις ὅλαις τάχρησιμα Καπνικά καὶ Σιγαρέται παντοῖς εἰδοῖς μυροῦδητα, καὶ μή λαμιάς, Ἀγρινίου, Θεσσαλίας, Σιγαρά ἐπιστομιούχα καὶ πληκτή Πύργου Πειραιῶς καὶ Διθυνῶν πούρας Ἀβδύνας, σιγκροθήκας, καπνοθήκης καὶ σπιρτοθήκας μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν, απανταχούδρικῶν καὶ λαχνικῶν. Το πρωτοτυπον ὅτι παραπλεύρως τῶν εἰδῶν καπνοῦ θα βεβρητεί Σοκολάτες Παυλίδου, Σαπουνάεις φανικού ὄζεως, Καρφειούρανς (Cicicoré). Κονιάκ διαφόρων, ζλιπέρας ταΐζτοντες πρὸς καδαρισμού τηλαλφῶν ήδων. Σπερματόστατα καὶ οστοί ἄλλα πραγματα, μυριαστά. Μία ἐπιστρεψίαθ' ἀνακαλυπτή πόλλας οδοντικῶν μεγάρων τῆς μιᾶς μίτα τοῦ μεσογειακον·

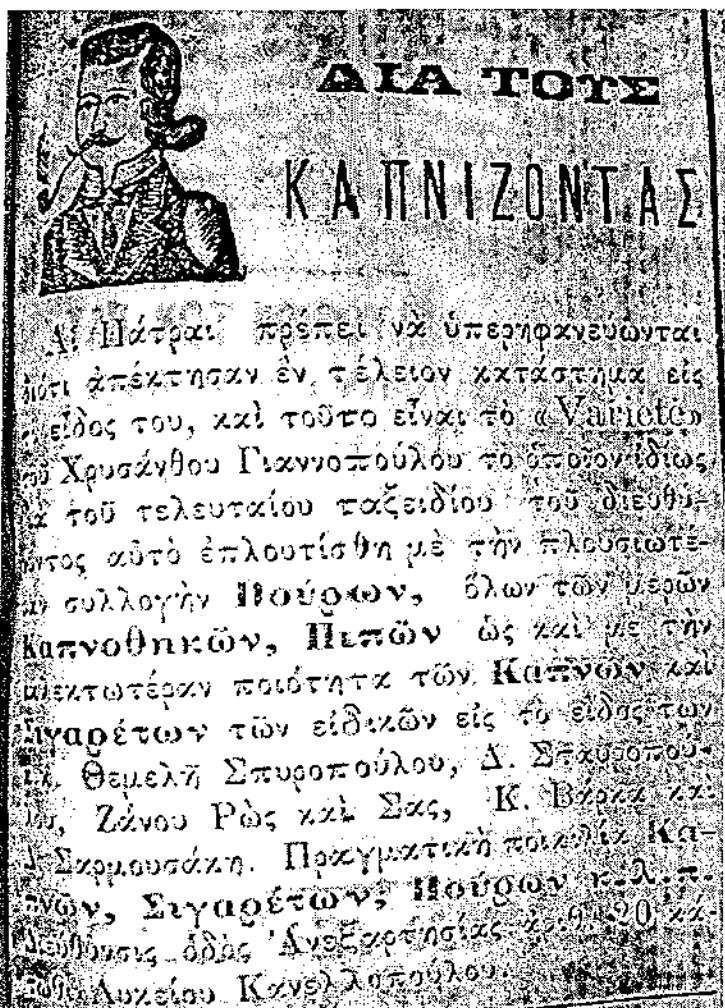
46. «Νεολόγος»

12 Ιανουαρίου 1898

Η ονομασία του καπνοπωλείου είναι ιδιαίτερη ώστε να προσελκύει την προσοχή των καταναλωτών, σε αντίθεση με το κείμενο που είναι μακροσκελές. Βέβαια, η ονομασία θέλει να τονίσει την ποικιλία των προϊόντων που διαθέτει.

Μέσα από τη διαφήμιση βλέπουμε τα είδη των τσιγάρων που υπήρχαν, όπως τσιγάρα μυρωδάτα, επιστομιούχα, πλακέ. Επίσης, βλέπουμε και τα είδη που χρησιμοποιούσαν σχετικά με τα τσιγάρα και τα καπνά, όπως τσιγαροθήκες, καπνοθήκες και σπιρτοθήκες. Τέλος, πωλεί προϊόντα που δεν έχουν σχέση με το καπνοπωλείο, για παράδειγμα Σοκολάτες Παυλίδου, που υπάρχουν και σήμερα, καφέ, κονιάκ.

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟ

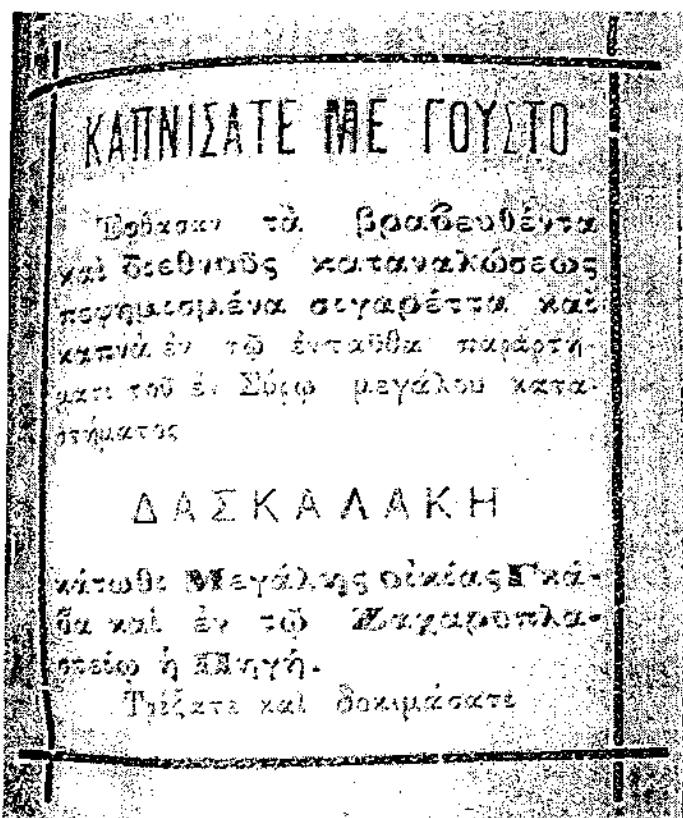
47. « Νεολόγος »

21 Οκτωβρίου 1901

Απευθύνεται στην ανώτερη τάξη, αυτό φαίνεται και από την εικόνα όπου εμφανίζεται ένας προσεγμένος κύριος καπνίζοντας την πίπα του. Επίσης, φαίνεται και από την ποιότητα των προϊόντων του που προέρχονται από το εξωτερικό, άρα ποιοτικότερα αλλά και ακριβά προϊόντα του.

Τα προϊόντα του δεν προέρχονται μόνο από το εξωτερικό, αλλά και από Έλληνες ειδικούς στον τομέα του καπνού. Η ποικιλία είναι μεγάλη, που αποτελεί θετικό στοιχείο του καταστήματος, άλλωστε ονομάζεται VARIETE, που σημαίνει ποικιλία.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

48. « Νεολόγος » 8 Νοεμβρίου 1905

Τονίζει με έντονα γράμματα την ποιότητα, τις διακρίσεις των καπνών και τσιγάρων, καθώς και τον τόπο πώλησης, που είναι ένα ζαχαροπλαστείο, κάτι αδιανόητο σήμερα. Έχει σύντομο περιεχόμενο ποιότητα και η προέλευσή του είναι ελληνική.

Ο κατασκευαστής βρίσκεται προφανώς στη Σύρο από όπου προέρχονται και τα τσιγάρα και καπνά. Το καταναλωτικό κοινό στο οποίο απευθύνεται είναι κυρίως οι πλούσιοι άντρες.

ΤΣΙΓΑΡΑ

49. « Νεολόγος » 13 Ιουνίου 1909

Είναι μια διαφήμιση που δεν χρησιμοποιεί λόγια, προφανώς είναι γνωστή σε όλους η συγκεκριμένη μάρκα, αλλά ταυτόχρονα βρισκόμαστε σε μια περίοδο που η διαφήμιση έχει εξελιχθεί. Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι η μάρκα τσιγάρων ΜΑΡΚΕΤΟΥ είναι εξαφανισμένη σήμερα.

Χρησιμοποιεί μια χιουμοριστική εικόνα ενός ατημέλητου άντρα που παριστάνει τον εύπορο κύριο φορώντας κουστούμι και ψηλό καπέλο. Η ευχαρίστηση είναι εμφανής στο πρόσωπό του. Προσπαθεί να προσελκύσει, λοιπόν, όχι τόσο τις ανώτερες τάξεις αλλά περισσότερο τις κατώτερες.

Επιθυμεί ίσως να περάσει την ιδέα ότι μπορούν και οι απλοί άνθρωποι να νιώσουν ανώτεροι και πλούσιοι, χρησιμοποιώντας τα άριστα σε ποιότητα τσιγάρα του. Αποτελεί μια ιδέα για τις σύγχρονες διαφημίσεις ότι δηλαδή θα μοιάσουν σε κάποιον που θαυμάζουν.

ΤΣΙΓΑΡΑ

50. «Νεολόγος» 6 Αυγούστου 1912

Είναι μια διαφήμιση του 1912 όπου η εμπειρία στο χώρο της διαφήμισης είναι εμφανής, χρησιμοποιεί μια εικόνα που στέλνει το μήνυμα που επιθυμεί να περάσει και λίγα λόγια. Επιπλέον, χρησιμοποιούνται πλέον οι οδοί για τον προσδιορισμό του τόπου πώλησης.

Η εικόνα προσελκύει την προσοχή του καταναλωτή. Απεικονίζεται ένας κύριος καλοντυμένος, χαμογελαστός, να κάνει ποδήλατο. Προσπαθεί να περάσει την ιδέα στον πιθανό αγοραστή ότι τα τσιγάρα και μάλιστα τα συγκεκριμένα, προσφέρουν ευτυχία, ικανοποίηση, όπως άλλωστε φαίνεται και στο πρόσωπο του άντρα.

Η διαφήμιση περνά το μήνυμα ότι τα τσιγάρα δεν βλάπτουν την υγεία, σε αντίθεση με τα σημερινά δεδομένα που επιβάλλεται από τη νομοθεσία να αναγράφονται στις αφίσες, αλλά και στη συσκευασία ‘το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία’.

X. ΠΟΤΑ

Τα ποτά που καταναλώνονταν στην Πάτρα ήταν κυρίως κρασιά και κονιάκ. Ειδικότερα το κρασί θεωρείτο ότι είχε θεραπευτικές ιδιότητες για τους ασθενείς. Βέβαια, ακόμα και σήμερα οι επιστήμονες υποστηρίζουν ότι το κρασί βοηθά αλλά όχι ότι θεραπεύει τον ανθρώπινο οργανισμό και πάντα φυσικά με μέτρο. Άλλωστε τα κρασιά της Πάτρας προέρχονταν από τη μεγάλη παραγωγή σταφυλιών.

Εκτός, όμως, από το κρασί και το κονιάκ έπιναν σαμπάνια, λεμονάδες και τσιτσιμπίρες, οι γνωστές σε όλους μας γκαζόζες. Για παράδειγμα στο εργοστάσιο ΤΣΙΤΣΙΜΠΙΡΑΣ, του 1896 παράγουν και πωλούν μόνο χονδρικώς το προϊόν αυτό στα καταστήματα.

Παρατηρούμε ότι τονίζεται σχεδόν πάντα η γνησιότητα των προϊόντων, προφανώς υπήρχε μεγάλος ανταγωνισμός και νοθευμένα ποτά. Υπήρχαν πολλά οινοποιεία, οιναποθήκες, οινοπωλεία.

Η παραγωγή ήταν κυρίως εγχώρια στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, όμως δύο Γερμανοί έπαιξαν σημαντικό ρόλο, ο Γουσταύος Κλάους και ο Άμβουργερ. Άλλωστε στην Πάτρα υπήρχε μια μεγάλη γερμανική παροικία.

Το 1873 ιδρύεται η Αχάια του Κλάους που υπάρχει και σήμερα και είναι γνωστά και αναγνωρισμένα τα προϊόντα της μέχρι σήμερα και ιδιαίτερα η μαυροδάφνη. Με τη μαυροδάφνη, τα Γκούτλαντ και άλλα κρασιά, υψηλόβαθμα και γλυκά, ο Κλάους αξιοποίησε ορισμένες γνωστές ιδιότητες των ελληνικών κρασιών και πέτυχε σημαντική και μόνιμη διείσδυση στην αγορά της Γερμανίας. Μάλιστα στο «Ιστορικό λεξικό των Πατρών» του Κ. Τριανταφύλλου αναφέρεται ότι συγκεκριμένα η μαυροδάφνη χρησιμοποιείτο στα νοσοκομεία ως άριστο τονωτικό μέσο.

Το 1893 ο Γερμανός βιομήχανος Άμβουργερ ιδρύει μια μεγάλη οινοποιία στην Πάτρα. Παρατηρούμε και τη διαφήμιση του 1895 της Γερμανοελβετικής ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΗΣ με προϊόντα του Άμβουργερ, που διαφημίζει μάλιστα και ένα πρωτόγνωρο κρασί, ΟΙΝΟ ΠΑΓΟΥ, καθώς επίσης και κρύα φαγητά, κάτι αδιανόητο σήμερα.

Οι διαφημίσεις μέχρι το 1895 είναι απλές και σύντομες, χωρίς ιδιαίτερη φαντασία. Όμως, μετά την έναρξη της Μπελ Επόκ, οι διαφημίσεις παρά το ότι γίνονται μακροσκελείς, αρχίζουν να έχουν περισσότερη φαντασία για να προσελκύσουν την προσοχή του αναγνώστη. Για παράδειγμα, το οινοπωλείο του 1895, που χρησιμοποιεί μια έξυπνη επικεφαλίδα ΨΥΧΗΣ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ; που κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη δίνοντας του κίνητρο να συνεχίσει να διαβάζει για τα κρασιά που προσφέρει.

Βέβαια και στη διαφήμιση του 1900 με ένα μοναδικό τρόπο το οινοπνευματοπωλείο διαφημίζει τα προϊόντα του. Ονομάζει και παρομοιάζει το κατάστημά του ως Ο ΝΕΙΛΟΣ. Δημιουργεί μια μικρή δική του ιστορία παρουσιάζοντας ότι ο Νείλος ποταμός, που αποτελεί πηγή ζωής για τους Αιγυπτίους, στράφηκε και δίνει ζωή στην Πελοπόννησο, αφού στο πέρασμά του με τη δυναμικότητα και την ορμητικότητά του έφερε τα καλύτερα κρασιά, δηλαδή το κατάστημά του.

Σήμερα, ο τρόπος που κάποιος προμηθεύεται το κρασί του είναι κυρίως από κάβες, αλλά και σουπερμάρκετ. Βέβαια, ορισμένοι προμηθεύονται το κρασί από το χωριό τους, είτε γιατί είναι δικής τους παραγωγής, είτε τους το προσφέρουν οι συγγενείς τους.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν οκτώ (8) διαφημίσεις που αναφέρονται στα ποτά, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

➤ Κρασί λευκό,	1883
➤ Μαυροδάφνη,	1891
➤ Κρασί και κονιάκ,	1895
➤ Κρασί,	1895
➤ Αναψυκτικό ποτό,	1895
➤ Κρασί,	1896
➤ Τσιτσιμπίρες,	1896
➤ Κρασί,	1900

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν οκτώ (8) διαφημίσεις που αναφέρονται στα ποτά, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

➤ Κρασί λευκό,	1883
➤ Μαυροδάφνη,	1891
➤ Κρασί και κονιάκ,	1895
➤ Κρασί,	1895
➤ Αναψυκτικό ποτό,	1895
➤ Κρασί,	1896
➤ Τσιτσιμπίρες,	1896
➤ Κρασί,	1900

KΡΑΣΙ ΛΕΥΚΟ

Ἐν τῷ ἐμπορικῷ καταστήματι τοῦ χ. Δημητρίου
Α. Κατσαράκη πωλεῖται εἰς φιάλας ἐκλεκτοὶ^ς
οἶνος λευκὸς ἔξαστης ἀμιγῆς πάστος ξένης οὐσίας,
θρεπτικός, καταλληλός ατος δι' ἀσθενεῖς, καὶ δια-
τοεστὴ, χιττέγων θεραψίαν ἐν τοις σύμποσίοις, διατε-
τό ἄσωμος καὶ την κοπλιάστην αὐτοῦ γεύσιν.
Εκάστη φιάλη τιμάται δραχμῇ.

51. «Φορολογούμενος» 21 Οκτωβρίου 1883

Η συγκεκριμένη διαφήμιση είναι απλή χωρίς ιδιαίτερα τεχνικά χαρακτηριστικά. Ο τόπος πώλησης του προϊόντος είναι ένα εμπορικό κατάστημα χωρίς όμως να προσδιορίζει που βρίσκεται. Παρατηρούμε ότι αναφέρεται στην παλαιότητα του οίνου που είναι σημαντικό για τη γεύση κάθε κρασιού, όσο παλιότερο τόσο καλύτερο ποιοτικά.

Αναφέρει ότι είναι ανόθευτος, παρουσιάζοντας έτσι το πρόβλημα της εποχής για νοθευμένα προϊόντα. Επίσης αναφέρεται στην ιδιότητά του να θεραπεύει τους ασθενείς κάτι που δεν ισχύει σήμερα, μονάχα το κόκκινο κρασί σε μικρή ποσότητα, σύμφωνα με τους γιατρούς, βοηθά στη καλή λειτουργία της καρδιάς.

MAYRODAΦΝΗ

ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ ΤΟ ΝΕΚΤΑΡ

ΑΔΕΛΦΩΝ Γ. ΓΑΛΑΝΗ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἔπο τὴν νεόδμητον σίκιαν τῶν Αδελφῶν
Γ. Γαλάνη ζευκτετοσάγωνον οδός ἀγίου Λυ-
ούσου ἐναντίον τοποθετήσας, πωλεῖται σίκια
γνησίας Μαυροδάφνης γευστικός καὶ θερπτός
συκιμαστέ θιανά ἔχητε το Νεκτάρ εν τῇ
τοπεζῇ Σας.

52. «Φορολογούμενος» 20 Δεκεμβρίου 1891

Η ονομασία ΤΟ ΝΕΚΤΑΡ θέλει να μεταφέρει στους καταναλωτές τη γευστικότητα της μαυροδάφνης και την ικανοποίηση που θα τους προσφέρει το προϊόν. Η μαυροδάφνη της Πάτρας έγινε και παραμένει γνωστή μέχρι σήμερα από τον Κλάους.

Το κατάστημα είναι νέο και προσπαθεί να δώσει την ακριβή τοποθεσία του καταλαμβάνοντας το μεγαλύτερο μέρος της διαφήμισης. Χρησιμοποιεί ακόμα και την οδό, κάτι σπάνιο για τις πρώτες τουλάχιστον διαφημίσεις της εποχής.

KΡΑΣΙ ΚΑΙ KONIAC

ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

Γέ γνωστότατον οινοπώλεων τῶν Ἀδελφῶν Ζωγοπούλων τὸ κείμενον πάρα
τὴν στενωπὸν Γκρήν ὑπὸ τῆς διεύθυνσις
τοῦ ρέκτου οινοπώλου Γεωργίου Ηλιο-
πούλου πωλεῖ οἶνον παχαϊον. Τριῶν ἐτῶν
ἐξ γυνητικῆς μαυροδάφνης ὥστε κονιάκ,
ἄντι λεπτῶν 80 χατ' ὀκτὼν καθὼς καὶ
ἔφετενής ἐσοδεῖας ἀντὶ λεπτῶν 40 χατ'-
ὅκδν. Όμοιως καὶ μασγάτον λευκῶν πρὸς
1, δεκαχιλιγονή σκά.

Μία σπλέγματικεψίς ἐν τῷ ψυχήτρι της Ιχ-
τειώ δύναται να εὐχαριστήσῃ τοὺς πάν-
τος μὲ τοὺς ωραίους τους οἶνους.

ΔΟΚΙΜΑΦΑΣΕ.

53. «Νεολόγος»

10 Μαΐου 1895

Η επικεφαλίδα ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΙΟΝ είναι ιδιαίτερη και εύκολα κεντρίζει
το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Το κατάστημα ανήκει στους αδελφούς
Ζωγοπούλου, αλλά τη διεύθυνση την έχουν αναθέσει σε ένα δραστήριο
οινοπώλη, που προφανώς γνωρίζει καλύτερα και είναι εξειδικευμένος
στον τομέα των ποτών.

Αναφέρεται στην παλαιότητα των προϊόντων του, αφού παίζει σημαντικό
ρόλο στα κρασιά ειδικότερα. Διαθέτει όμως προϊόντα της χρονιάς
εκείνης, άρα η ποιότητα είναι χαμηλή, που συνεπάγεται και με
χαμηλότερη τιμή.

ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ ΠΟΤΑ

! MONON !

Εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον Α. Καραμπίνην πρώην Βαγδάτικον εύρισκονται πρώτην φορὰν εἰσαγόμεναι αἱ ἐν Εὐρώπῃ περηφυγισμέναι δικαίοις ως τὸ

! MONON !

ἰδέαστος, δροσιστικόν, ὄγκειον, καὶ οὐαζόντες τοτὲν **στιγματαὶ αεριοῦχοι ἀφρώδεις λειμονάδαι**, ἀπαραιτήτοι τὸ καλοκαΐον, καὶ μάλιστα εἰς τὰς οἰκογενεῖας διότι εἴναι τὸ ποτό τοτέρον καὶ ὡραιότερον **οἰλεῖνα**. Παλαιότεραι δέ

! MONON !

ὅσον ἔτοιχον, γε τῷ ξρωτῷ λειμονίου πορτοκαλίου, σαμπάνιας, κέρδοσίου, βανίλιας, φούδουλας, φουρτού, κ.λ. καὶ διατηρούμενοι σταγόνων, ινών, κονιάκ μεταβολῶν, τοραν τοικωτατην σαμπάνιαν.

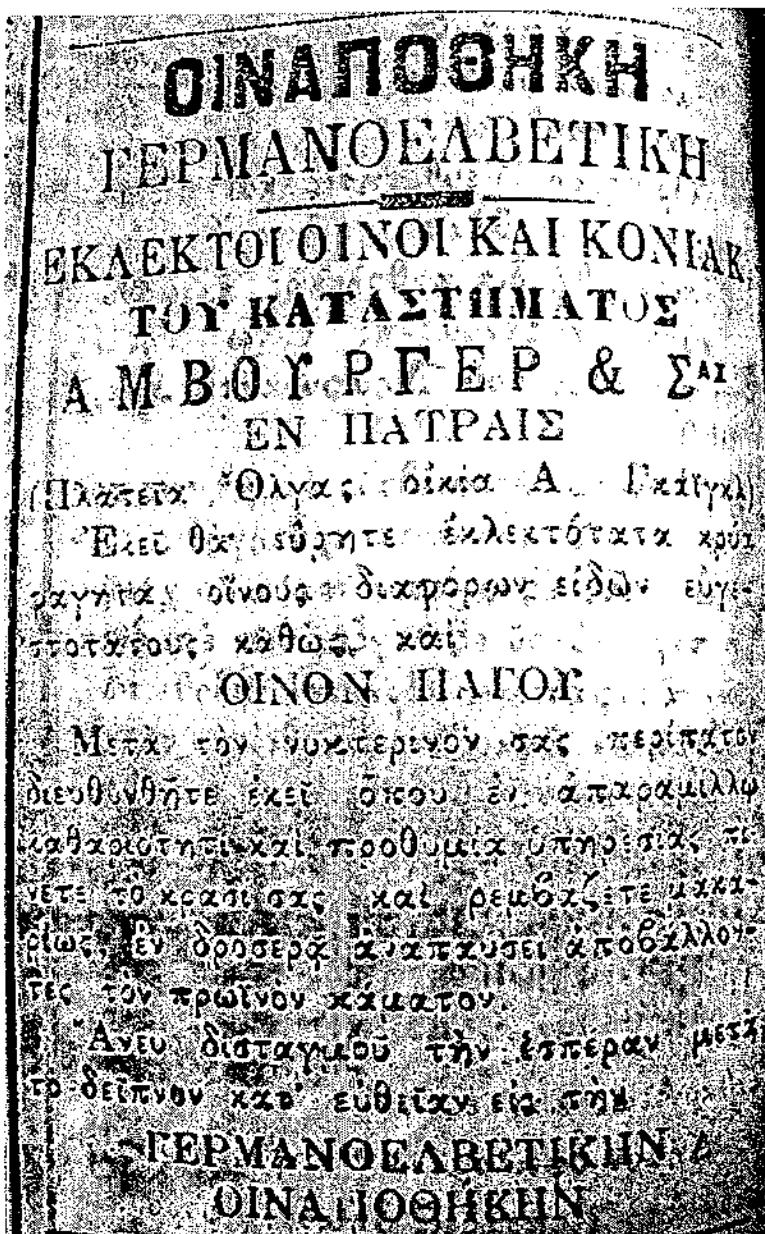
54. «Νεολόγος»

15 Μαΐου 1895

Η διαφήμιση των αναψυκτικών και πιο συγκεκριμένα λεμονάδων απευθύνεται σε όλους. Μάλιστα προσπάθει να παρακινήσει τις οικογένειες να αγοράσουν το προϊόν, ως ένα δροσιστικό ποτό την περίοδο του καλοκαιριού, για να προσφέρουν στους επισκέπτες τους.

Χρησιμοποιεί τη λέξη MONON ανάμεσα σε θαυμαστικά για να τονίσει το μονοπόλιο που διαθέτει στο ζυθοπωλείο του, καθώς και να προσελκύσει τους αναγνώστες. Οι λεμονάδες περιέχουν και διάφορες γεύσεις, όπως πορτοκάλι, σαμπάνια, βανίλια, φράουλα, ακόμα και κονιάκ που τις μετατρέπει σε σαμπάνια. Βέβαια, σήμερα δεν υπάρχει το συγκεκριμένο προϊόν.

KΡΑΣΙ

55. «Νεολόγος» 1 Ιουνίου 1895

Η Οιναποθήκη είναι Γερμανοελβετική προμηθεύεται προϊόντα από τον Γερμανό Άμβουργερ, που το 1893 ίδρυσε οινοποιία στην Πάτρα. Πωλείται και ένα προϊόν ΟΙΝΟΣ ΠΑΓΟΥ που δεν υπάρχει σήμερα, αλλά ταυτόχρονα προσφέρει και κρύα φαγητά, κάτι αδιανόητο σήμερα.

ΚΡΑΣΙ

ΠΡΕΠΕΙ

Νὰ δοκιμάσοτε τὰ νέα κρασιὰ
ὅπου ἔβαλαν εἰς τὸ στενὸν
τοῦ **ΛΑΓΓΟΥΡΑ**

Καὶ πόσον νομίζετε;

"Ασπρό 10 τὸ 100

Μαύρο 3 τὸ 100

Εἰς τους αγοράζοντας ἀνώ τῶν 50
όκαδων γίνεται ἐκπτώσις.

Δοκιμάσατε καὶ δὲν θὰ χάμετε

56.

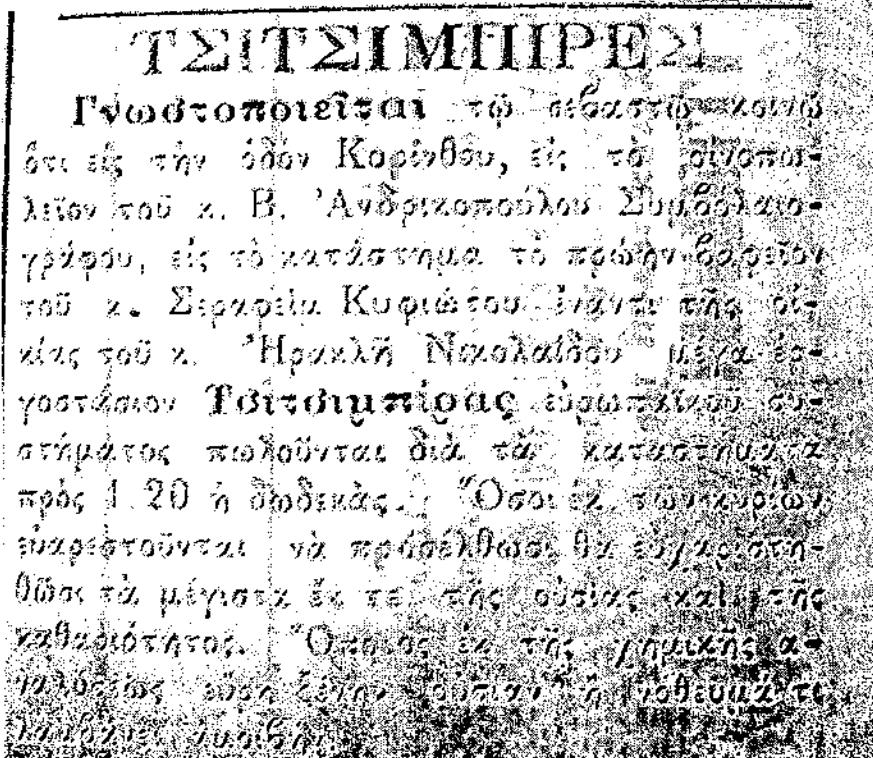
« Νεολόγος »

26 Μαΐου 1896

Τα προϊόντα του ΛΑΓΓΟΥΡΑ διαφημίζονται με ένα άμεσο τρόπο, που ελκύει την προσοχή του καταναλωτή γιατί γίνεται πιο προσωπική η επαφή. Εστιάζεται στις χαμηλές τιμές που διαθέτει και δεν αναφέρεται στην ποιότητα και παλαιότητα των κρασιών σε αντίθεση με τις άλλες διαφημίσεις του κλάδου.

Τονίζει ότι πρέπει να δοκιμάσουν οι καταναλωτές τα νέα κρασιά και τους παροτρύνει συνεχώς να προσέλθουν στο κατάστημά του. Μάλιστα κάνει και έκπτωση σε εκείνους που θα πάρουν μεγαλύτερη ποσότητα, κάτι που συναντάμε και σήμερα όχι όμως σε κρασιά.

ΤΣΙΤΣΙΜΠΙΡΕΣ

58. «Νεολόγος» 26 Μαΐου 1896

Οι τσιτσιμπίρες είναι οι σημερινές γκαζόζες που όπως φαίνεται ήταν ένα προϊόν που είχε μεγάλη κατανάλωση, αφού βιομηχανοποιείται σύμφωνα βέβαια με τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Προσκαλεί τους κυρίους που θα ικανοποιηθούν από το προϊόν να προσέλθουν στο κατάστημά του και να μπορέσουν να δουν οι ίδιοι την άψογη οργάνωση, υπευθυνότητα και καθαριότητα. Αυτό δείχνει εμπιστοσύνη για το προϊόν και μάλιστα τους προκαλεί να αποδείξουν μέσω χημικής ανάλυσης ότι οι τσιτσιμπίρες είναι νοθευμένες δίνοντας αμοιβή σε όποιο το καταφέρει.

KΡΑΣΙΑ

ΤΙ ΕΧΕΙ ΒΑΤΙΝΕΙ

Θυμική θαυματών! Ο Νεῖλος ποταμός
έστρεψε τὸ ρεῦμά του, ἐκ γῆς Αίγυπτου,
εἰς Πελοποννήσον! Άρδευσεν δὲ τὴν γῆαν
του γώρχην, πεχρέσυρη, πλημμυρόταχ, τὰ εὐ-
γεστώτερα καὶ ἀρωματικώτερα καὶ γινησα-

ΚΡΑΣΙΑ

σπιτίσια, ἀσπρα καὶ κοκκινέλια
καὶ τὰ μετέρερεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κορύθου
ναυτὶ τῶν Δικαστηρίων, δῆμου εἰς ἀγάμηνο-
σιν τοῦ θαυματοῦ γεγονότος ἐδρύθη

ΜΕΓΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

«Ο ΝΕΙΛΟΣ»

Ἐκεῖ τώρα, πλὴν τῶν θεοπειῶν οἴνων
συγετωρεύθησαν καὶ ταῦροι ὅτεροις πνευμα-
τώδη ποτέ, ιδίως δὲ ἔξαρετος οἱ Θείχαι.

Άλλ' ο Νεῖλος ἔκαμψε καὶ μάνιον βόλται
ἀπὸ τὴν Σύρον καὶ μετεκομίσκτο μεγάλην
πόσοτητα ἐκλεκτῶν λοικουμίων.

Φαντασθήτε τώρα τι ἔχει γάτη εἰς τὸ
νέον τούτο οίνοπνευματοπωλεῖον, εἰς τὰς
νέκτες δηλαδή τοῦ περιφρήμου ποταμοῦ εἰ-
σοδας.

59. «Νεολόγος» 6 Φεβρουαρίου 1900

Η διαφήμιση εμπεριέχει αρκετή φαντασία, κάτι που οφείλεται ίσως στην εμπειρία πλέον που υπάρχει στη δημιουργία μιας διαφήμισης, καθώς επίσης και της εποχής Μπελ Επόκ, που το 1900 είχε μεγαλύτερη επιρροή στη ζωή των κατοίκων των Πατρών.

Χρησιμοποιεί ως επικεφαλίδα μια φράση που προσελκύει τον καταναλωτή, αλλά και έχυπνα προχωρεί με την ίδια λογική στο κυρίως κείμενο. Παρά το γεγονός ότι είναι μακροσκελές το κείμενο δίνει κίνητρο στον αναγνώστη να συνεχίσει να διαβάζει τη διαφήμιση.

Ο ΝΕΙΛΟΣ, έτσι ονομάζει το κατάστημά του και δημιουργεί γύρω από αυτό μια ευχάριστη ιστορία. Τονίζει την ποικιλία των κρασιών του και χρησιμοποιεί έντονα γράμματα για να αποτυπωθούν στο μυαλό των

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

καταναλωτών. Εκτός, όμως από κρασί το κατάστημά του διαθέτει και μαστίχα και λουκούμια, κάτι που σήμερα δεν συνηθίζεται στα οινοπωλεία.

Η διαφήμιση είναι ευχάριστη και παρακινεί πράγματι τους καταναλωτές να περάσουν από το νέο κατάστημα. Προτρέπει τους καταναλωτές να προσέλθουν στον 'ποταμό' και να δουν με τα μάτια τους όλα αυτά που έχει υποσχεθεί.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

Οι απόκριες αποτελούν το πιο χαρακτηριστικό έθιμο της Πάτρας. Το καρναβάλι, οι μεταμφιέσεις, τα ντόμινα, ο σοκολατοπόλεμος υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Δίνεται μεγάλη σημασία στις απόκριες, παρά το ότι έχει πλέον εμπορευματοποιηθεί το έθιμο αυτό.

Από τις αρχές του 19^ο αιώνα αυξάνεται το ενδιαφέρον των κατοίκων της Πάτρας για τις απόκριες, θεωρείται πλέον γιορτή για την πόλη. Την περίοδο της Μπελ Επόκ και συγκεκριμένα το 1900, όπου οι άνθρωποι υιοθετούν νέες αντιλήψεις για τη ζωή, επηρεασμένοι από τη Δύση και η διασκέδαση παίζει τον πρώτο ρόλο, φυσικό ήταν οι απόκριες να πάρουν μια διαφορετική διάσταση στο μναλό των Πατρινών.

Το 1900, διαφημίζει για πρώτη φορά το Κουρείο ο ΑΔΩΝΙΣ που δίνει τη δυνατότητα σε όλους να μεταμφιεστούν βάφοντας το πρόσωπό τους. Αυτό βέβαια συμβαίνει ακόμα και σήμερα και μάλιστα έχει γίνει μία μορφή τέχνης όχι μόνο στο πρόσωπο αλλά και σε ολόκληρο το σώμα.

Η διαφήμιση του 1902 δείχνει το έθιμο του σοκολατοπόλεμου που έχει επικρατήσει μέχρι σήμερα, καθώς και άλλα είδη που χρησιμοποιούμε σήμερα στις απόκριες, όπως τα κομφετί. Είναι μία έκθεση με αποκριάτικα είδη, προφανώς ένα κατάστημα που η διάρκεια ζωής του θα κρατήσει μέχρι το τέλος των απόκρεων, κάτι πόν παρατηρούμε και σήμερα κατά την περίοδο αυτή ιδιαίτερα στην Πάτρα.

Τέλος, μέσα από τη διαφήμιση του 1903 παρατηρούμε και ένα άλλο γνωστό έθιμο των αποκριών, τα NTOMINA, κατά τα οποία οι γυναίκες μεταμφιέζονται ώστε να μην μπορούν να τις αναγνωρίσουν και φλερτάρουν με τους άντρες που δεν φορούν στολή μεταμφίεσης. Επομένως, ειδικά την περίοδο της όμορφης εποχής όπου όλοι ήταν έτοιμοι για διασκέδαση τα Ντόμινα πρέπει να είχαν μεγάλη απήχηση.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τρεις (3) διαφημίσεις που αναφέρονται στα αποκριάτικα είδη, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Μάσκες, 1900
- Έκθεση αποκριάτικων ειδών, 1902
- Ντόμινα, 1903

ΜΑΣΚΕΣ

ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ ΧΩΡΙΣ ΜΑΣΚΑ

Αλλάζει αύθιορει ή φάτσα σας τοσοῦτον
τελείως, ώστε δὲν τὴν ἀναγνωρίζετε οὔτε οἱ
ἴδιοι.

Στιγμιώσεως δὲ τὸν γυπτιώτα.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΥΡΕΙΟΝ «ΑΔΩΝΙΣ»

84—Οδός Μαζωνος—84.

60. «Νεολόγος» 2 Φεβρουαρίου 1900

Το κουρείο ΑΔΩΝΙΣ δίνει τη δυνατότητα στους κατοίκους της Πάτρας να πρωτοτυπήσουν και να μεταμφιεστούν στο πρόσωπο όπως θα τους βάψει ο κουρέας. Παρατηρούμε ότι μετά το 1900, αρχίζουν να χρησιμοποιούνται οι οδοί και όχι ο προσδιορισμός του καταστήματος με βάση κάποια γνωστή οικία ή άλλο μαγαζί.

Βέβαια, ακόμα και σήμερα υπάρχει αυτή η διάθεση για να μεταμφιεστούν οι άνθρωποι κατά αυτό τον τρόπο στο πρόσωπο, την περίοδο του καρναβαλιού. Όμως, πλέον αυτό γίνεται από σχολές αισθητικής όπου μαθαίνουν την τέχνη πλέον, να χρησιμοποιούν τη φαντασία και τα χρώματα πάνω στο πρόσωπο.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

61. «Νεολόγος»

21 Φεβρουαρίου 1902

Η διαφήμιση είναι απλή και σύντομη, τονίζει τα προϊόντα που διαθέτει, όπως σοκολάτες, μπον – μπον, κομφετί. Χρησιμοποιεί την εικόνα του τελάλη για να γνωστοποιήσει τα αποκριάτικα είδη που διαθέτει με ένα διαφορετικό τρόπο. Προφανώς, είναι κατάστημα εποχιακού χαρακτήρα και ονομάζεται 'ΕΚΘΕΣΙΝ'.

NTOMINA

NTOMINA—NTOMINA

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φαροῦ, κάτωθι τοῦ κα-
τεστήματος τῆς Στηφιδίκης Τραχέζης καὶ
παραπλεύρως τοῦ ἐμπορικοῦ κ. Πετροχώρι,
ἔνοικοι αἰζοντες: Ντόμινα χινουσῆς, διαφό-
ρων χρωμάτων, σγημάτων καὶ ἐν γένει ὅλη-
τα εἴδη τῶν ἄμφισεων διὰ τὴν τελείην με-
τεμφεσιν κατά τὰς Απόκρεων.

Μόνον ἔχει θήξηται τοι τὰ Ντό-
μινα ταῦτα, οὐδὲν θέλετε ύστερον φεύγεσθε τε-
λεῖως.

62. «Νεολόγος»

8 Φεβρουαρίου 1903

Στην παραπάνω διαφήμιση παρατηρούμε ότι ενοικιάζονται NTOMINA, αλλά και γενικότερα αποκριάτικες στολές, κάτι που συμβαίνει και σήμερα. Επικεντρώνεται όμως, περισσότερο στα ντόμινα γιατί προφανώς έδινε μεγαλύτερη σημασία το καταναλωτικό κοινό, αφού αποτελεί ακόμα και σήμερα έθιμο της Πάτρας. Πιο συγκεκριμένα, αποτελεί το χαρακτηριστικό ένδυμα γυναικείας μεταμφίεσης του πατρινού καρναβαλιού.

XII. ΚΑΠΕΛΑ – ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ

Η Πάτρα υπήρξε μία από τις πόλεις της Ελλάδας που δέχτηκε τις περισσότερες επιρροές από το εξωτερικό, κυρίως λόγω του λιμανιού της. Έτσι, οι κάτοικοι της Πάτρας προσπάθησαν σε μεγάλο βαθμό να ταυτιστούν με την ευρωπαϊκή κουλτούρα, όσον αφορά την εσωτερική, αλλά και εξωτερική τους εμφάνιση.

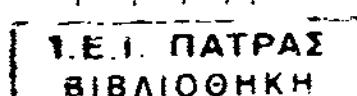
Κάθε εποχή έχει και τις δικές της τάσεις προς τη μόδα, κατά την περίοδο που εξετάζουμε 1850 – 1920, υπήρχαν πολλές διαφημίσεις με καταστήματα που πωλούσαν καπέλα. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι ο ανταγωνισμός στον τομέα αυτό, ήταν μεγάλος και τα προϊόντα αυτά απευθύνονταν κυρίως στην υψηλή κοινωνία της Πάτρας.

Τα απαραίτητα αξεσουάρ για την ανώτερη και μεσαία τάξη της κοινωνίας την εποχή εκείνη ήταν κυρίως τα καπέλα για άντρες και γυναίκες, καθώς και τα μπαστούνια που κρατούσαν οι κύριοι στις εξόδους τους. Έδιναν, δηλαδή, κύρος και σεβασμό στην εξωτερική τους εμφάνιση.

Οι εποχές όμως αλλάζουν καθώς και οι τάσεις της μόδας. Τα καπέλα και τα μπαστούνια που θεωρούνταν τότε απαραίτητα για τους άντρες κυρίως, πλέον παρατηρούμε ότι στη σύγχρονη εποχή η κατανάλωση τους έχει μειωθεί ίσως και εξαφανιστεί, τουλάχιστον με τη μορφή που είχαν εκείνη την εποχή. Σήμερα τα καπέλα έχουν πιο αθλητική μορφή και τα φορούν τα νεαρά άτομα.

Παρατηρούμε, ότι το πιλοπωλείο του Γ. Η. Γκαλέκα, το έτος 1878, δεν πωλεί μόνο καπέλα όπως τα ομοειδή καταστήματα της εποχής εκείνης, αλλά και άλλα είδη όπως φανέλες, γάντια και αρώματα. Μετά από είκοσι χρόνια, το κατάστημα του Γ. Η. Γκαλέκα έχει επεκταθεί σε εργοστάσιο ψάθινων καπέλων. Βλέπουμε ότι αρχίζουν να κάνουν την εμφάνιση τους τα πρώτα βιομηχανοποιημένα προϊόντα στην Πάτρα. Συμπεραίνουμε, από τις διαφημίσεις ότι η κατανάλωση καπέλων, την εποχή εκείνη, ήταν έντονη και ο αριθμός των εργοστασίων αρκετά ικανοποιητικός.

Στη διαφήμιση του 1896 για το εργοστάσιο καπέλων της Δ. ΜΑΥΡΟΜΑΡΑ το χιούμορ και ο διάλογος χρησιμοποιούνται σε μια εποχή που αρχίζει να δέχεται ευκολότερα νέες ιδέες. Είναι έξυπνη και πρωτότυπη και παρουσιάζεται ακόμα μια φορά η προτίμηση στο βιομηχανοποιημένο προϊόν και συγκεκριμένα στο εγχώριο. Η μοδίστρα παραγκωνίζεται ως επιλογή και η παραγωγή των καπέλων εξειδικεύεται.

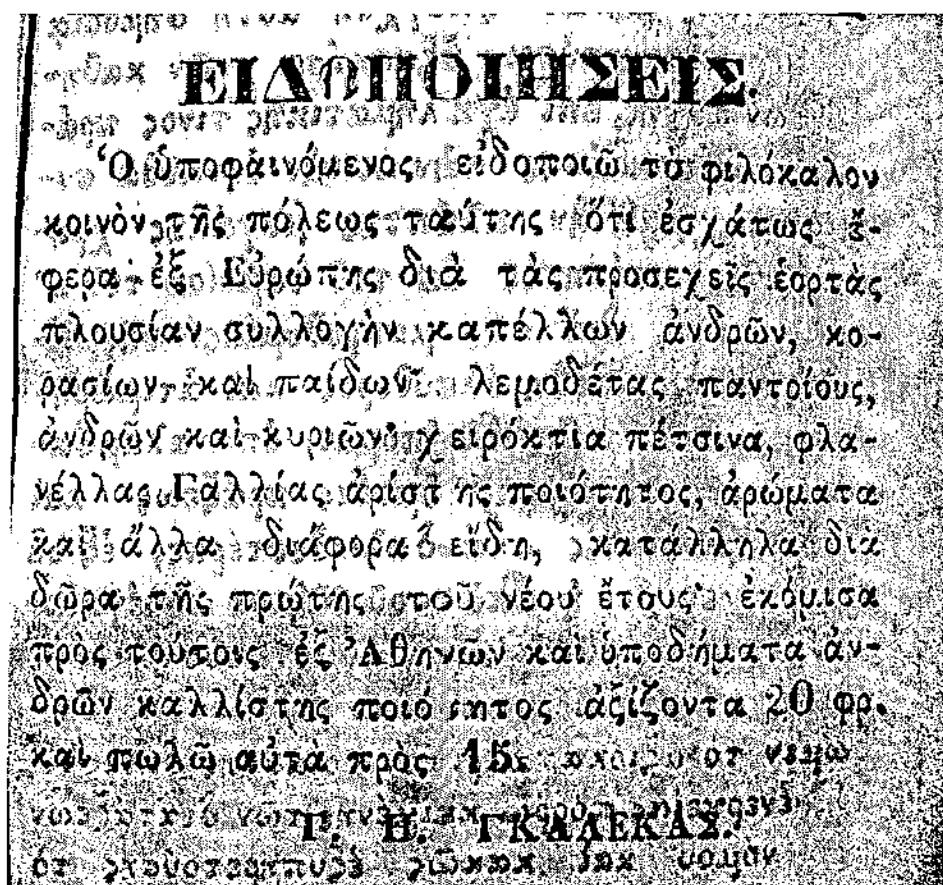
Το 1897 παρουσιάζεται στη διαφήμιση του ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΥ, να πωλούνται εκτός από καπέλα, σιδερένια μπαστούνια, αλλά και ομπρέλες. Οι διαφημίσεις, όμως που αναφέρονται αποκλειστικά στα μπαστούνια εμφανίζονται κατά το έτος 1908. Ο τρόπος που διαφημίζει τα συγκεκριμένα προϊόντα, θεωρείται πρωτότυπος και καινοτόμος σε σχέση με όλες τις άλλες διαφημίσεις της εποχής εκείνης.

Μάλιστα χρησιμοποιεί την αινιγματική προδιαφήμιση που πολλές φορές τη συναντάμε στο σύγχρονο τρόπο διαφήμισης. Είναι το προανάκρουσμα της εναρκτήριας διαφήμισης με στόχο το κέντρισμα του ενδιαφέροντος του κοινού για την κύρια διαφήμιση που θα διεισδύσει γρηγορότερα και έχει το συντομότερο κύκλο ζωής, δύο με τρεις εβδομάδες. Με λίγα λόγια βλέπουμε η διαφήμιση να εξελίσσεται και να υπάρχει μεγαλύτερη οργάνωση και εμπειρία στον τομέα αυτό.

Ακολουθούν επτά (7) διαφημίσεις που αναφέρονται στα καπέλα και τα μπαστούνια, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Καπέλα Γ. ΓΚΑΛΕΚΑ, 1878
- Εργοστάσιο ψάθινων καπέλων, 1898
- Εργοστάσιο καπέλων, 1896
- Πιλοπωλείο ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, 1897
- Καπέλα ΕΛΕΝΗΣ ΣΥΝΙΟΛΑΚΗ, 1908
- Μπαστούνια, 1908
- Μπαστούνια, 1908

ΚΑΠΕΛΑ

63. «Φορολογούμενος» 22 Δεκεμβρίου 1878

Η συγκεκριμένη διαφήμιση ενημερώνει το καταναλωτικό κοινό για τα νέα προϊόντα που προήλθαν από την Ευρώπη, για την περίοδο των Χριστουγέννων. Ξεκινά με την επικεφαλίδα ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, κάτι που συχνά συναντούμε στις πρώτες διαφημίσεις, καθώς επίσης και τη λέξη 'φιλόκαλο κοινό', που αποτελούσε ίσως ένα τρόπο προσέγγισης του καταναλωτικού κοινού.

Το κατάστημα του Γ. ΓΚΑΛΕΚΑ, εκτός από τα καπέλα διαθέτει λαιμοδέτες, γάντια, φανέλες, αρώματα, ακόμα και παπούτσια, κάτι αδιανόητο για τη σημερινή εποχή. Προσπαθεί να προσελκύσει τους καταναλωτές κάνοντας καλύτερη τιμή στα παπούτσια, παρ' όλα αυτά είναι ακριβά για την εποχή εκείνη, άρα απευθύνεται στις εύπορες οικογένειες που μπορούν να διαθέσουν χρήματα για τα αξεσουάρ τους στις γιορτές.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΨΑΘΙΝΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ

**ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΨΑΘΙΝΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ**

Όσοι καὶ οἵτις ἔχετε ἀνάγκην νὰ ἀγορά-
στε καλοκαιρινὸν καπέλλον, πρέπει πρώτου
νὰ ἴστησεφθῆτε τὸ Κατάστημα τοῦ κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΗΛ. ΓΚΑΛΕΚΑ
ίες τὸ ὅποιον ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὲν μόρητε με-
γάλην συλλογὴν ἐτοιμῶν Ψικθινῶν Πίλων
πάσης ποιοτητὸς καὶ χρωματὸς δικ Κυριακού,
Κυρίους, νιανίδας καὶ πικέδας, ἄλλα δυνατάθε-
καὶ νὰ παραγεῖται εἰς αἷον δημοτική σχῆμα
θελετεῖ. Καὶ τοιουτρόπως, ἐμψυχώνυτες, τὴν
Πατριὴν βιομηχανίαν (με τὸ σημειώτον
παντοτι) θὲν ἔχητε τὴν ἀνδόμυχον εὐχαρι-
στησιν, ὅτι ἰδωσατε τροφὴν εἰς πτωγάκο-
ρασιστα.

64. «Νεολόγος» 29 Μαρτίου 1898

Το κατάστημα του Γ. ΓΚΑΛΕΚΑ επεκτείνεται και μετά από 20 χρόνια γίνεται εργοστάσιο ψάθινων καπέλων, ένα προϊόν χρήσιμο και καταναλώσιμο την περίοδο του καλοκαιριού ακόμα και σήμερα. Αναφέρεται στην πλούσια ποιότητά του και απευθύνεται σε όλους τους καταναλωτές, γυναίκες, άντρες και παιδιά.

Παρατηρούμε ότι εξειδικεύτηκε και περιορίστηκε σε ένα προϊόν, πλέον δεν προμηθεύεται προϊόντα, αλλά παράγει και εμπορεύεται το δικό του προϊόν, δίνοντας μάλιστα και δυνατότητα παραγγελίας ώστε να ικανοποιήσει κάθε ιδιοτροπία.

Η διαφήμιση τελειώνει με ένα ιδιαίτερο μήνυμα προς τους αναγνώστες, σε μία προσπάθειά του να ευαισθητοποιήσει το καταναλωτικό κοινό και να ανεβάσει τις πωλήσεις του, προτείνει τη στροφή στην εγχώρια βιομηχανία και πιο συγκεκριμένα στην πατραική. Η στήριξη αυτή από τους καταναλωτές δεν θα βοηθήσει μονάχα τη ελληνική βιομηχανία, αλλά και τα φτωχά κορίτσια που εργάζονται στο εργοστάσιό του.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΑΠΕΛΩΝ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Ο εξής διάλογος πάνωθι γίνεται εύ ταχινότερα στην πόλη της οδού Μαργαρίτης.

— Καλημέρα χωρία Μαργαρίτη.

— Καλημέρα σας χωρές Κατίνα.

— Μά τι καπέλλο είν; αύτο που χίνεται ο φέτος; Πόθεν το έφροιστηνθήτε. Βεβχιώς δεν είναι Πατρινό αύτό.

— Τι λέτε καλέ; Είνε μέσα από τας Πάτρας. Είνε όπο το έργοστάσιον της δεσποινίδος Δέσποινα Μαυρομαρά.

— Πέ μου σὲ παρακαλῶ πων είν; αύτο τὸ έργοστάσιον ποῦ κατασκευάζεται τόσον ωραία, τόσο κομψή τόσο γουστός χ Ελλασσόνα.

— Αύτο τὸ ξέρουν καὶ τὰ μικρὰ παιδιά. Είνε εἰς τὴν συνοικίαν Παντοχάσσος ἐπὶ τῆς οδοῦ Κανακάρη κάθαθι: τῆς Νομαρχίας. Ή Δέσποινα έφροντισ φιλτρέτη μου καὶ έφροιστηνθή τόσον ώραία πράγματα διὰ τὰ χειρά μωνάτικα καπέλλα, ώστε περιττὸν είνε νέα τὰ παραγγέλουμε τώρα εἰς τὸ Παρίσι καὶ τὰς Ἀθήνας.

— Έγὼ θὰ ἀπαιτήσω από τὸν χύριον μοσχὰ μοῦ φτιάσῃ γίνον κάπελλο χαῖτοι χθεσὶν αδείστα μου μοῦ ἔρερε τὸ χειμωνιατικό. Θὰ τοῦ ὑποσχεθῶ δὲ πῶς θὰ γενων τύμορφωτέρα μετακαπέλλο τῆς κ. Δέσποινας Μαυρομαρά.

Τούρα φιλτράτη θέων καὶ τενοίρ καὶ ληγακούχων εἰς τὸ έργοστάσιον τῆς Δέσποινας Μαυρομαρά.

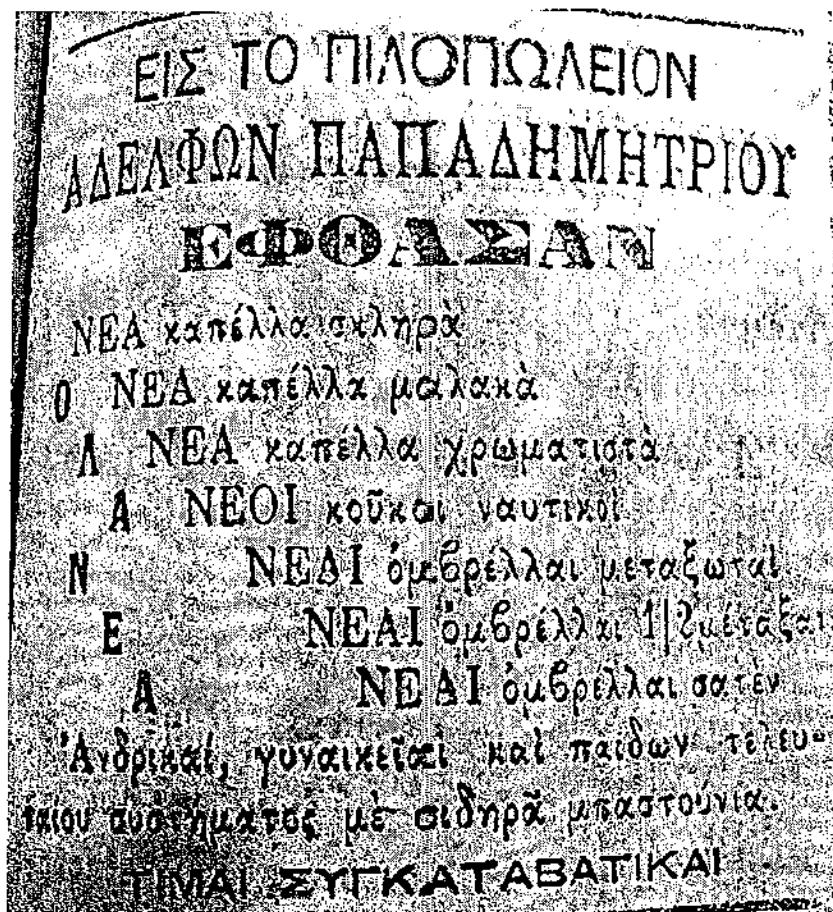
65. «Νεολόγος»

7 Νοεμβρίου 1896

Την παραπάνω διαφήμιση τη διακρίνει το χιούμορ και η πρωτοτυπία. Μέσα από ένα διάλογο δύο κυριών, προσπαθεί να διαφημίσει το εργοστάσιο καπέλων.

Προσπαθεί κατά κάποιο τρόπο να περάσει στο μυαλό του καταναλωτή ότι τα προϊόντα της είναι αξιόπιστα και θα καλύψουν πλήρως κάθε ανάγκη, καθώς επίσης μπορούν να συγκριθούν με τα αντίστοιχα προϊόντα του εξωτερικού. Με άλλα λόγια προσπαθεί να τονώσει την πατριϊκή βιομηχανία στον κλάδο των καπέλων.

ΠΛΟΠΩΛΕΙΟ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

66. «Νεολόγος» 28 Σεπτεμβρίου 1897

Το κύριο χαρακτηριστικό της παραπάνω διαφήμισης είναι η επίδειξη των προϊόντων που περιστρέφεται γύρω από τις ιδιότητες και τα πλεονεκτήματά τους. Παρατηρούμε ότι συνεχώς επαναλαμβάνει τη λέξη ΝΕΑ για να προσελκύσει όλο το καταναλωτικό κοινό στο οποίο και απευθύνεται. Διαθέτει μεγάλη ποικιλία προϊόντων, όχι μόνο σε είδος αλλά και σε ποιότητα.

ΚΑΠΕΛΑ ΕΛΕΝΗΣ ΣΥΝΙΟΛΑΚΗ

The advertisement is for MONTELLA hats, featuring a large central image of a woman wearing a hat. The text includes:
ΤΛΙΚΑ ΚΑΠΕΛΔΩΝ
MONTELLA
93 - Οδός Μακεδονίας - 93
Της οποίας διεύθυνση της είναι Άγριαν θρησκευτικής Διοίκησης
ΕΛΕΝΗΣ ΣΥΝΙΟΛΑΚΗ
Τα φέρει ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ είναι θρησκευτικής της κ. Κ. Α. ΦΕΦΕ
και η ειρηνική Καταστήματα αστού, πανιστική γυναικείων είς σχημάτων
πλευρών είναι ένα παραδοσιακό.
Μοντέλα και άλλα Καπέλα των Εγγλεζών
είναι γνωστά και γναόριστα θεωρώνται.
Παρακαλούνται θεωρείται οι ζεύγες
της Κοινωνίας και Διπλωμάτες, θεωρείται της Νεωτερισμού
οικιακής Καταστήματα και η έννοια βίου, η οικογένειας παραπομπές
καθημερινών τακτικών, και η απόδαση με την πλευρά της πλευράς.
ΚΑΛΛΟΣ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ—ΤΕΧΝΗ

67. «Νεολόγος»

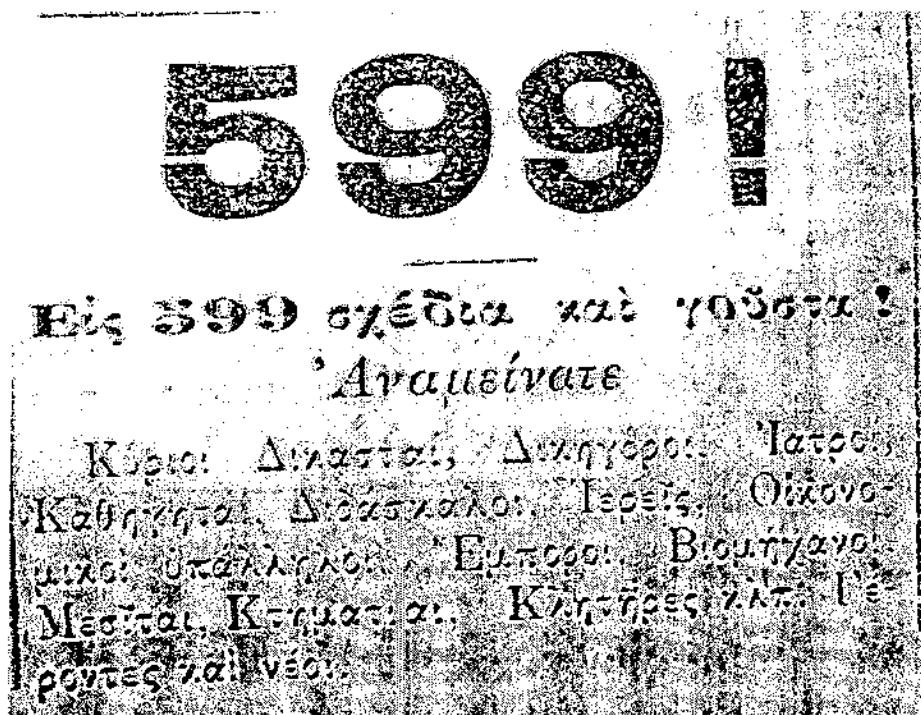
26 Απριλίου 1908

Το 1908 η διαφήμιση έχει εξελιχθεί σε μεγάλο βαθμό, αυτό φαίνεται από την ολική εικόνα τις διαφήμισης, αφού το κείμενο δεν είναι μακροσκελές, χρησιμοποιεί πλαίσιο για να ξεχωρίσει τη διαφήμιση και δίνει έμφαση στο προϊόν και στα πλεονεκτήματά του.

Το δόλωμα που χρησιμοποιεί είναι τα MONTELLA, έτσι ώστε να διαμορφώνεται μία θετική διάθεση απέναντι στο προϊόν. Με αυτό τον τρόπο προσπαθεί να παρακινήσει τις γυναίκες της Πάτρας να γίνουν κομψές και ελκυστικές όπως τα μοντέλα.

Η επιλογή του προσωπικού είναι σωστή, αφού διευθύνεται το νεωτεριστικό κατάστημα από μία έμπειρη και εξειδικευμένη τεχνίτρια στο είδος της. Τονίζει το όνομά της με έντονα γράμματα με σκοπό να προσελκύσει τους καταναλωτές. Τέλος, παρατηρούμε ότι αναγράφεται πλέον στις διαφημίσεις η οδός που βρίσκεται το κατάστημα, όπως ακριβώς και σήμερα.

ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ

68. « Νεολόγος »

19 Αυγούστου 1908

Η παραπάνω διαφήμιση είναι προδιαφήμιση αινιγματική, δηλαδή σκοπό έχει να προσεγγίσει τον αναγνώστη με έξυπνο τρόπο και να τον βάλει στη διαδικασία να αναρωτηθεί ποιο ακριβώς είναι το προϊόν επιθυμεί να προωθήσει.

Απευθύνεται μόνο στον ανδρικό πληθυσμό, το οποίο αποτελεί στοιχείο της διαφήμισης. Η επικεφαλίδα τονίζεται με έντονα γράμματα και μάλιστα χρησιμοποιεί έναν αριθμό, όχι στρογγυλοποιημένο γεγονός που το συναντάμε και σήμερα. Με άλλα λόγια δε θέλει να τονίσει το προϊόν αλλά να εντυπωσιάσει τον καταναλωτή.

ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ

599 ΜΠΑΣΤΟΥΝΙΑ

Εις 599 σύζεστα εξετέθησαν εἰς τώληρουν
ἀπὸ σύμερον εἰς τὸ Κατάστημα Σ. II. Ια-
τροπούλου καὶ ἀδελφοῦ. Μία έπισχεψίς ήταν
ικανοτετογή καὶ τὸ ιδιοτροπώτερόν γενύστο.
Αἱ τιμαὶ κατὰ 50 0)ο εὐθηγυστέραι. θίστη ε-
γουν ἀγορασθῇ occasion.

69.

«Νεολόγος»

3 Σεπτεμβρίου 1908

Μετά από ένα μήνα περίπου κάνει την εμφάνισή της η ίδια διαφήμιση αλλά με τη διαφορά ότι πλέον παρουσιάζεται το προϊόν και σε ποιόν ανήκει το κατάστημα. Θέλει να τονίσει την τεράστια ποικιλία των μπαστούνιών, δείχνοντας έτσι ότι το μπαστούνι ήταν απαραίτητο αξεσουάρ για τους άντρες την εποχή εκείνη, άρα είχε μεγάλο όγκο πωλήσεων. Τέλος, παρατηρούμε ότι χρησιμοποιεί άλλο ένα μέσο προσέγγισης του καταναλωτή που είναι οι εκπτώσεις.

XIII. ENAYMATA

Η εξωτερική εμφάνιση του ανθρώπου πολλές φορές παίζει σπουδαίο ρόλο. Ειδικότερα, η ενδυμασία αποτελεί, πλέον, είδος πρώτης ανάγκης και κάθε άνθρωπος αγοράζει τα ρούχα που επιθυμεί ανάλογα βέβαια με την οικονομική του ευχέρεια και με τις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά.

Παλαιότερα, οι ανώτερες τάξεις της κοινωνίας έραβαν τα ρούχα τους στις μοδίστρες και στους γνωστούς ράφτες της εποχής, ενώ οι φτωχότερες αγόραζαν υφάσματα και έφτιαχναν οι νοικοκυρές του σπιτιού τα ρούχα της οικογένειας. Αντίθετα, σήμερα οι ενδιαφερόμενοι απευθύνονται στα αμέτρητα εμπορικά καταστήματα ρούχων που μπορούν να ικανοποιήσουν κάθε ιδιοτροπία των καταναλωτών. Επίσης, οι ανώτερες τάξεις της κοινωνίας ράβουν τα πανάκριβα ρούχα τους σε οίκους υψηλής ραπτικής.

Μέσα από τις διαφημίσεις που εξετάσαμε κατά την περίοδο 1895- 1911, παρατηρούμε τη μόδα της εποχής. Πιο συγκεκριμένα, το έτος 1895 διαφημίζεται το πρώτο εργοστάσιο παιδικών ενδυμάτων στην Πάτρα. Την εποχή εκείνη, τα παιδιά των πλουσίων οικογενειών ήταν υποχρεωμένα να φορούν ναυτικές ενδυμασίες. Αντίθετα, αυτός ο τρόπος και η νοοτροπία που επικρατούσε για το ντύσιμο των παιδιών δεν ταιριάζει, φυσικά, με τα σημερινά δεδομένα. Επιπλέον, τα αγόρια την εποχή εκείνη τα αποκαλούσαν παιδιά και τα κορίτσια, κοράσια.

Επιπλέον, στην επικεφαλίδα της διαφήμισης του 1895, αναγράφεται με έντονα γράμματα ότι τα ενδύματα είναι ευρωπαϊκά, αλλά στην πραγματικότητα είναι εγχώρια προϊόντα, αφού στο κείμενο αναφέρει ότι ‘κατασκευάζονται’ στο εργοστάσιό του τα ενδύματα. Έτσι, βλέπουμε ακόμη μια φορά την έντονη τάση των Πατρινών για την ευρωπαϊκή κουλτούρα.

Μετά από τρία χρόνια περίπου, διαφημίζεται ένα άλλο εργοστάσιο παιδικών ενδυμάτων. Η διαφήμιση αυτή, δεν διαφέρει πολύ από αυτήν του 1895. Τα παιδιά φορώντας πάλι τις ναυτικές στολές, μας προτρέπουν να σκεφτούμε, πόσο έντονα αλλάζει η μόδα της εποχής!

Επίσης, μας έκανε εντύπωση η συγκεκριμένη διαφήμιση, διότι αναφέρει ότι στο εργοστάσιο αυτό θα εργάζονται τριάντα άπορα κορίτσια. Αυτό σημαίνει ότι οι τεχνικές της διαφήμισης δεν είχαν εξελιχθεί αρκετά και χρησιμοποιούσαν διάφορους τρόπους για να πείσουν τον αναγνώστη. Οι διαφημίσεις του 1895 και 1898, ανέφεραν ότι οι καταναλωτές πρέπει να

υποστηρίζουν την εγχώρια βιομηχανία. Έτσι, προσπαθούσαν να εναισθητοποιήσουν το καταναλωτικό κοινό να προτιμήσει τα εγχώρια προϊόντα.

Παρατηρούμε ότι το 1910 διαφημίζονται τα γυναικεία εσώρουχα, κάτι τολμηρό για την εποχή εκείνη. Όμως, ακόμη πιο τολμηρό είναι η εικόνα της διαφήμισης όπου απεικονίζεται μια θελικτική γυναίκα σύμφωνα με τα δεδομένα της εποχής, φορώντας τον παρισινό κορσέ, ένα είδος πολυτελείας για τις γυναίκες. Η προκλητική εμφάνιση της κοπέλας, οπωσδήποτε κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Ο τόπος πώλησης του προϊόντος είναι το φαρμακείο του Κ. Γερακάρη, ο οποίος μάλιστα έχει και την αποκλειστική πώληση. Σήμερα, βέβαια, κορσέδες δεν υπάρχουν καθώς επίσης δεν πωλούνται εσώρουχα σε φαρμακείο.

Μετά από ένα χρόνο διαφημίζεται το ίδιο προϊόν, δηλαδή ο κορσές, που αυτή τη φορά προέρχεται από παρισινό εργοστάσιο. Η εικόνα πάλι προσελκύει τον αναγνώστη, αφού η κοπέλα είναι μεν ελκυστική αλλά λιγότερο προκλητική. Επίσης, τονίζει την κομψότητα και την ομορφιά, κάτι που επιθυμεί να έχει κάθε γυναίκα.

Συγκρίνοντας τις διαφημίσεις με τους κορσέδες παρατηρούμε ότι και οι δύο τονίζουν την υγεία που θα προσφέρει το προϊόν. Επιπλέον, οι διαφημίσεις περιλαμβάνουν λίγα λόγια και προσπαθούν να κεντρίσουν το ενδιαφέρον των καταναλωτών με μια αντιπροσωπευτική εικόνα του προϊόντος. Άλλωστε η εισαγωγή της εικόνας ξεκίνησε περίπου το 1895 με την Μπελ Επόκ και η διαφήμιση περιλαμβάνει πια ένα μικρό κείμενο.

Το φανελοποιείο του 1911 διαφημίζει εκτός από γυναικεία εσώρουχα και ανδρικά. Το εργοστάσιο αυτό, πωλεί τα προϊόντα του σε χονδρική και λιανική τιμή και μάλιστα προσφέρει είκοσι τοις εκατό φθηνότερα στους εμπόρους, σε σχέση με τα υπόλοιπα εργοστάσια της Ελλάδας. Παρατηρούμε λοιπόν ότι ο ανταγωνισμός ήταν μεγάλος αφού η βιομηχανία ήταν ανεπτυγμένη στο τομέα αυτό στην Ελλάδα.

Τέλος, η διαφήμιση του φανελοποιείου του 1911 καθώς και των κορσέδων του ίδιου έτους, χρησιμοποιούν διάφορους τρόπους για να αποφεύγεται η απομίμηση. Στην πρώτη χρησιμοποιείται το σήμα κατατεθέν που είναι η άγκυρα, έναν τρόπο που ακολουθούν και οι σημερινές επιχειρήσεις. Στην δεύτερη, βάζει την σφραγίδα του εργοστασίου ώστε να είναι αναγνωρίσιμο το προϊόν από τους καταναλωτές.

Ακολουθούν πέντε (5) διαφημίσεις που αναφέρονται στα ενδύματα, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά είδος και χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Παιδικά ενδύματα, 1895
- Παιδικά ενδύματα, 1898
- Κορσέδες, 1910
- Κορσέδες, 1911
- Φανελοποιείο, 1911

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

70.

«Νεολόγος»

30 Οκτωβρίου 1895

Τα παιδικά ενδύματα του παραπάνω εργοστασίου απευθύνονται στις εύπορες οικογένειες και δείχνουν τη μόδα της εποχής, όπως ναυτικά καπέλα και ενδύματα. Επιπλέον, διαθέτει καπέλα για άνδρες τους λεγόμενους 'κούκους' και γενικά μεγάλη ποικιλία στα προϊόντα του.

Παρατηρούμε ότι η εικόνα εισάγεται στη διαφήμιση και δίνει πλέον άμεσα την οπτική δυνατότητα στον καταναλωτή να επιλέξει τα προϊόντα. Απεικονίζεται ένα αγόρι και ένα κορίτσι που φορούν τα ναυτικά ενδύματα και μάλιστα το αγόρι κρατά μια άγκυρα, θέλοντας να δείξουν την ανθεκτικότητα των προϊόντων.

Τα ρούχα παρά το γεγονός ότι είναι εγχώρια και ζητά από τους καταναλωτές να στηρίξουν την εγχώρια βιομηχανία, τα συγκρίνει με εκείνα του εξωτερικού. Μέσα από αυτό παρατηρούμε την ξενομανία που επικρατούσε την εποχή εκείνη στην Πάτρα.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΓΓΡΑΦΙΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
ΔΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΚΑΛΙΑΚΟΥΔΑ

(Ειδικοῦ τεχνίτου)

130 (εδίς Κορύνθου περιπλέυρως Ζα.
χαροπλαστείου Λαυρίδηση) 130

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ

Παιδιών καὶ νορμων

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑΙ

· Πλοϊζον ·

· Ζωάφια ·

· Επαγγεδράκια ·

Παντός είδους ναυτικά καπέλλα

Κούκοι ανδρῶν καὶ γυναικῶν

παντούς εἰδῶν

Πεταλούδια περάγγαλαι ή τῆς Βούλας
οἵσι καὶ τὸν ιεωτερικὸν λιόντιον καὶ χιονόριον
τοὺς τετράπλαστρα πορκαταραστήρας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΑΤΕ
ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΟΝ ΕΛΛΗΝ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΝ

Εργασία Μητρούργα Εργασία Εργασία
Εργασία Εργασία Εργασία Εργασία

71. «Νεολόγος»

26 Ιουλίου 1898

Οι ναυτικές ενδυμασίες παραμένουν στη μόδα της εποχής και απευθύνονται κυρίως στις εύπορες οικογένειες που έχουν τη δυνατότητα να ξοδέψουν αρκετά χρήματα για τον καλλωπισμό των παιδιών τους. Μάλιστα, στο γυναικείο καπέλο αναγράφεται το όνομα ενός νησιού «Υδρα», κάνοντας έτσι τους αναγνώστες να εγκλιματιστούν με τα προϊόντα.

Η εγχώρια βιομηχανία πιθανόν να άκμαζε στον τομέα της παραγωγής ναυτικών παιδικών στολών την εποχή εκείνη. Παρατηρούμε ότι αναφέρει ότι ο ιδιοκτήτης είναι εξειδικευμένιος τεχνίτης, άρα αυτό προσδίδει εμπιστοσύνη στο εργοστάσιό του, αλλά και στον ίδιο. Βέβαια, το γεγονός ότι εκτελεί παραγγελίες και στο εξωτερικό δείχνει ότι είναι αξιόπιστος αλλά και ότι ο ανταγωνισμός πρέπει να ήταν μεγάλος.

ΚΟΡΣΕΔΕΣ

72. «Νεολόγος» 3 Ιανουαρίου 1910

Η διαφήμιση αυτή απευθύνεται στις γυναίκες της ανώτερης τάξης, αφού είναι είδος πολυτελείας για την εποχή εκείνη. Η εικόνα εισάγεται στην διαφήμιση και καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της, άλλωστε η τροέλευσή της είναι ξένη και μάλιστα από το Παρίσι.

Εμφαση δίνεται κυρίως στην επικεφαλίδα που είναι γραμμένη στα γαλλικά. Τη γαλλική γλώσσα την γνώριζαν ελάχιστοι, κυρίως οι αιρφωμένοι και οι πλούσιοι, σε εκείνους δηλαδή που απευθυνόταν και η διαφήμιση.

KΟΡΣΕΔΕΣ

CORSETS A' LA SIRENE

ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΣΕΙΡΗΝΟΣ

Τῶν περηφυμισμένων ἀνὰ τὴν ὑ-
φῆμον, ἐργοστασίων

Fancy & Oppen heim - Έν Παρισίοις

Οἱ κορσέδες
Σειρῆνος καθι-
στῶσι: τά σώμα-
τα εὐπλαστά καὶ
ἀγαλματώδη, ἀ-
γεν τῆς έλαχί-
στης πιέσεως τῆς
έλευθέρας λειτουρ-
γίας τῶν ὄργα-
νισμοῦ.

Αποκλειστική
ἐν Πάτραις πώ-
λησις: παρά τῷ
κ. Ιωάννη
Εμμανουὴλ

73. «Νεολόγος» 5 Μαΐου 1911

Το παραπάνω γαλλικό εργοστάσιο που διαφημίζεται πωλεί κορσέδες ένα προϊόν απαραίτητο για τις πλούσιες κυρίες της εποχής. Η εικόνα όπως και στη διαφήμιση του 1910 κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, αφού είναι τολμηρή για τα δεδομένα της περιόδου αυτής.

Μέσα από το σύντομο κείμενο τονίζεται η υγεία και η ομορφιά που μπορεί να προσφέρει το προϊόν. Επιπλέον, τονίζεται το όνομα του προϊόντος καθώς και του αντιπροσώπου.

ΦΑΝΕΛΟΠΟΙΕΙΟ

ΦΑΝΕΛΟΠΟΙΕΙΟ
“Η ΑΓΚΥΡΑ,
ΑΔΕΛΦΩΝ Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΩΝ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Αναπτυγμένες οδόις πλατείαις και τεχνητού

Τη λερναϊστική τελετουργίαν δια προσήγορον νέων παραγωγών μηχανισμάτων επίσητοτεστον επιτάθμιατος αγ-
γειρης άνταξηματικής έδρας την Ελλάδα.

Λανθάνει τα καταναλωτικά πλατανάλια, φανελλαλι, εσσοβράκα, κλατελι κλπ. παλαιότερα αν-
τηρί έργα τεστερών μας γραμμών και λιανικής είναι τηράς λεπτής ποιοτητής παραγωγής.

Ως α.τ. θέρεται η παραγωγή της φυτόφυτης παραγωγής με την ίδια ποιοτηταν παντού, μάλιστα σε πλήρες πλού-

74. «Νεολόγος»

9 Απριλίου 1911

Το εργοστάσιο εσωρούχων παράγει φανέλες, ανδρικά εσώρουχα, κάλτσες και άλλα προϊόντα. Ο ανταγωνισμός στον τομέα αυτό είναι μεγάλος, για το λόγο αυτό και κάνει έκπτωση στους εμπόρους που θα αγοράσουν χονδρικώς από αυτόν.

Το σήμα κατατεθέν, η άγκυρα, αποτελεί ένα τρόπο για να αποφευχθεί η απομίμηση, λόγω της μεγάλης κατανάλωσης του προϊόντος. Η άγκυρα αντιπροσωπεύει τη σταθερότητα και την ανθεκτικότητα των προϊόντων και δημιουργούν την εμπιστοσύνη στο μυαλό του καταναλωτή.

XIV. ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Τα παπούτσια αποτελούν ένα είδος πρώτης ανάγκης πλέον για τους ανθρώπους και μάλιστα καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες σε αντίθεση με το παρελθόν. Την περίοδο 1850 – 1920 επικρατούσε μια διαφορετική μέθοδος για την κατασκευή υποδημάτων. Η μαζική παραγωγή δεν υπήρχε ακόμη, αντίθετα όπως ο ράφτης έφτιαχνε πάνω στον καταναλωτή, για παράδειγμα το κουστούμι, έτσι και ο υποδηματοκοίς έφτιαχνε τα παπούτσια και το πουλούσε ο ίδιος.

Όσον αφορά την κατασκευή των υποδημάτων χρησιμοποιούσαν το καλαπόδι και γενικότερα τα κατασκεύαζαν οι υποδηματοκοί, δεν τα εισήγαγαν από το εξωτερικό. Εξαίρεση αποτελεί ο ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, στη διαφήμιση του 1910, ο οποίος προμηθευόταν παπούτσια από την Αμερική.

Επίσης, σύμφωνα με τη διαφήμιση του 1910 από τεχνική άποψη παρατηρούμε ότι απλουστεύεται ο τρόπος προβολής του προϊόντος σε σχέση με τη διαφήμιση του 1884. Το μακροσκελές κείμενο και η εμφανής απειρία του διαφημιστή, αντικαθίσταται από μια εικόνα που με συντομία περνά το μήνυμα στον αναγνώστη, καθώς και την εμπειρία πλέον στο χώρο της διαφήμισης.

Μέσα από τις διαφημίσεις παρατηρούμε και τη μόδα της εποχής, όπως το 1903 που αποτελεί την πρώτη διαφήμιση που απεικονίζεται το ανδρικό παπούτσι της εποχής.

Την εποχή εκείνη λόγω του ότι τα προϊόντα δεν τα προμηθεύονταν αλλά τα έφτιαχναν, έπαιζε μεγάλο ρόλο ο κατασκευαστής. Η σωστή επιλογή προσωπικού ικανοποιούσε κατά κάποιο τρόπο την ανάγκη ασφάλειας του καταναλωτή, εφόσον οι καλοί, έμπειροι και αναγνωρισμένοι τεχνίτες στον τομέα τους θα ικανοποιούσαν τις ιδιοτροπίες των καταναλωτών.

Παρατηρούμε ότι η απόδοση των ξένων ονομάτων και λέξεων στα ελληνικά, δεν ήταν σύμφωνη με τη γραμματική διατύπωση και δημιουργούσε δυσκολίες, όπως στα υποδήματα Παπαϊωάννου, το έτος 1911 « WALK OUER SHOES ».

Ακολουθούν πέντε (5) διαφημίσεις που αναφέρονται στα υποδήματα, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής :

- Υποδήματα Θ. Αναγνωστόπουλος, 1884
- Υποδήματα Αδελφών Σπετσέρη, 1885
- Υποδήματα Α. Πρωτόπαπα, 1903
- Υποδήματα Παπαϊωάννου, 1910
- Υποδήματα Παπαϊωάννου, 1911

ΥΠΟΛΗΜΑΤΑ Θ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο γνωστός τοι; πᾶσι καταγέται διετήν φίλοκαλιαν, χουψήτητα καὶ στερεότητα ὑποδηματοποίης ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, εἰδοποιεῖ τὸ τιμῆταν αὐτὸν ἔνταῦθα καὶ ἀλλάζει τοινόν, ὅτι κατατεινάζει ἐποίησα καὶ εὑρίσκουται τοιαυτὰ ὑποδηματάνδρεια, γυναικεῖα καὶ παιδῶν παντός εἶδους καὶ μεγέθους, διακρινούσενα, ὡς καὶ πάντοτε ἐπὶ κομψότητι στεφάνης εὑρίσκεται ἐξαγριην τοιούτων πρωσελθέτω ἐν τῷ κατὰ τὴν θεατρώσιν τῶν δδῶν Ἀγίου Νικολαοῦ καὶ Φεορζίου χειμένω καταστήματι του καὶ θέλει μενεῖ κατά πολλὰ εὐχαριστημένος.

75. «Φορολογούμενος» 3 Φεβρουαρίου 1884

Το κείμενο της διαφήμισης είναι μακροσκελές, συνηθισμένο φαινόμενο στις πρώτες διαφημίσεις, που οφείλεται στην απειρία που υπήρχε στον τομέα αυτό, με αποτέλεσμα να κουράζει τον αναγνώστη. Τα προϊόντα του απευθύνονται σε όλες τις ηλικίες και τα φύλα.

Τονίζει το όνομά του και επαναλαμβάνει τα προτερήματα των προϊόντων του, κομψότητα και στερεότητα.. Βέβαια, αν και την περίοδο εκείνη τα παπούτσια κατασκευάζονταν κατά κύριο λόγο σε καλαπόδι ξεχωριστά για κάθε καταναλωτή, ο συγκεκριμένος υποδηματοποιός κατασκευάζει και έτοιμα κάτι καινοτόμο για την εποχή αυτή.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΑΛΕΛΦΩΝ ΣΠΕΤΣΕΡΗ

Τὸ ὑπόδηματοποιεῖν τῶν γυναικῶν ἀδελφῶν,
Στετσέρη, μιστεκομίσθη εἰς τὴν γυναικαν ἀποθήκην
τῆς οἰκίας κ. Κωνστ. Κοκκίνου, ἀπέναντι τοῦ Εβ-
νοδοχείου καὶ Πατρῶν, ψ. ἐπλουτίσθη δὲ δι' ζε-
κτῶν ύλικῶν καὶ ἐπρομηθεύη καλλιστούτε-
ται, ὅπερ δύναται νὰ παρέχῃ ἔργασίαν καθ' δια-
ἀρστήν εἰς τοὺς πελάτας, αὗτούς καὶ πάντα άλλους
ἀγοραστήν.

76. «Φορολογούμενος» 15 Μαρτίου 1885

Το υποδηματοποιείο ανανεώνεται, εμπλουτίζεται με νέο υλικό και οι ιδιοκτήτες γνωστοποιούν στους πελάτες τους τη μεταφορά του καταστήματος στην αποθήκη του Κ. Κοκκίνου. Επίσης, χρησιμοποιεί στρατηγική διαφοροποίησης, δηλαδή στόχος του είναι η προσοχή των καταναλωτών να εστιάζεται στα οφέλη και όχι στην τιμή του προϊόντος.

Η διατήρηση των πελατών έχει μεγαλύτερη σημασία από την προσέλκυση νέων πελατών. Το μυστικό για διατήρηση πελατών είναι η ικανοποίησή τους, που εξασφαλίζεται με τα νέα εκλεκτά προϊόντα και τους νέους τεχνίτες.

Βέβαια, πλεονέκτημα του υποδηματοποιείου, είναι ότι βρίσκεται απέναντι σε ένα αναγνωρισμένο ξενοδοχείο της Πάτρας. Επομένως, το κατάστημα βρίσκεται σε καλή γεωγραφική θέση αφού αρκετά άτομα που διαμένουν στο ξενοδοχείο ίσως να γίνουν πιθανοί πελάτες του.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

77. «Νεολόγος» 26 Απριλίου 1903

Η διαφήμιση το έτος 1903 έχει εξελιχθεί και αυτό φαίνεται όχι μόνο από το απλό και σύντομο κείμενο αλλά περισσότερο από την εικόνα που χρησιμοποιείται, με σκοπό να φέρει το προϊόν πιο κοντά στον καταναλωτή. Μάλιστα μέσα από την εικόνα φαίνεται και η μόδα της εποχής στα ανδρικά παπούτσια που σήμερα ίσως να παρουσιάζεται στείο.

Ιαρατηρούμε ότι τονίζεται η τεχνική και η καλαισθησία του παπουτσιού σε λόγια αλλά και με εικόνα. Επιπλέον, η νοοτροπία του καλουπιού για την κατασκευή υποδημάτων συνεχίζοταν μέχρι τότε. Η διαφήμιση ρχίζει να μπαίνει στα σημερινά "καλούπια", δηλαδή, αρχίζει να παίρνει η σύγχρονη μορφή της.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

78. « Νεολόγος »

3 Νοεμβρίου 1910

Η αμερικάνικη μόδα αρχίζει να επικρατεί στα υποδήματα, αφού ο Παπαϊωάννου διαθέτει την αποκλειστικότητα και έχει φόρμες παπουτσιών αμερικάνικες. Αντίθετα, οι προηγούμενες διαφημίσεις αναφέρονται σε ελληνικά καλούπια παπουτσιών.

Η συγκεκριμένη διαφήμιση έχει ξένη προέλευση σε αντίθεση με όλες τις προηγούμενες ελληνικές διαφημίσεις που συναντήσαμε στον κλάδο των υποδημάτων. Μάλιστα αυτό φαίνεται ιδιαίτερα στον τρόπο που παρουσιάζεται η διαφήμιση.

Συγκεκριμένα, η εικόνα αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο της διαφήμισης, το κείμενο είναι ανύπαρκτο, εκτός της επικεφαλίδας που περνά το μήνυμα ότι το προϊόν, δηλαδή τα γυναικεία παπούτσια που κατασκευάζει, ότι η φόρμα τους είναι αμερικάνικη.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

79. «Νεολόγος»

22 Απριλίου 1911

Ο Παπαϊώαννος, δηλαδή ο κατασκευαστής των αμερικάνικων παπουτσιών μετά από έξι μήνες διαφημίζει και τα ανδρικά παπούτσια που κατασκευάζει, σύμφωνα με τα αμερικάνικα δεδομένα και τη μόδα της εποχής.

Η διαφήμιση έχει πλέον πάρει τη σημερινή της μορφή, μάλιστα παρατηρούμε και τον ξένο τίτλο που χρησιμοποιείται, που σημαίνει ότι η αμερικάνικη γλώσσα ήταν γνωστή στον περισσότερο πληθυσμό. Όμως, οι γνώσεις τους ήταν μερικές φορές και περιορισμένες αφού ορισμένες φορές κατέγραφαν τις λέξεις όπως ακριβώς τις πρόφεραν, όπως η λέξη OUER που αποτυπώθηκε λανθασμένα.

Το μήνυμα που περνά στον καταναλωτή είναι 'περπατήστε τα παπούτσια μας', θέλει να καθιερώσει το δικό του σλόγκαν, κάτι που συναντάμε πολύ συχνά στις σύγχρονες διαφημίσεις.

XV. ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟ

Τα χρυσοχοεία της εποχής εκτός από τα κοσμήματα πωλούσαν οικιακά και εκκλησιαστικά σκεύη. Σήμερα τα προϊόντα αυτά πωλούνται σε εξειδικευμένα καταστήματα, ενώ στα χρυσοχοεία πωλούνται μονάχα κοσμήματα. Η παραγωγή των εκκλησιαστικών σκευών μαρτυρεί τη βιομηχανική παραγωγή της εποχής.

Πιο συγκεκριμένα, στη διαφήμιση του 1897 παρατηρούμε ότι το χρυσοχοείο – αργυροχοείο του Ν. Δ. ΜΟΡΑΛΛΗ πωλεί και κατασκευάζει οικιακά και εκκλησιαστικά σκεύη, καντήλια, εικόνες, εξαπέρυγα, σταυρούς, προϊόντα που δεν συναντάμε στα σύγχρονα χρυσοχοεία.

Παρατηρούμε και κάποια οικονομικοί νοιλογικά στοιχεία μέσα από το κείμενο της διαφήμισης, δηλαδή την εισαγωγή της νέας τεχνολογίας για την κατασκευή των παραπάνω προϊόντων, την ηλεκτρόλυση. Μέσα από αυτό βλέπουμε τη φυσιογνωμία της εποχής, το ξεκίνημα του ηλεκτρικού φωτός.

Επίσης, στη συγκεκριμένη διαφήμιση αποκομίζουμε και άλλα στοιχεία όπως το ότι υπήρχε Παρθεναγωγείο την εποχή εκείνη. Μάλιστα, παρατηρούμε ότι το 1897 αρχίζουν να χρησιμοποιούν οδούς για τον προσδιορισμό της τοποθεσίας του καταστήματος, αλλά εξακολουθούν να χρησιμοποιούν και γνωστά οικήματα.

Η παλαιότερη διαφήμιση των εμποροχρυσοχόων ΜΠΡΑΡΗ το 1876 μας παρουσιάζει τον τρόπο που ακολουθούσαν για τη δημιουργία της διαφήμισης. Το κείμενο είναι μακροσκελές, η γλώσσα είναι αρχαιόζουσα, αναφέρεται στην οικογενειακή του κατάσταση και εξηγεί αναλυτικά τον τρόπο που προμηθεύτηκαν τα προϊόντα τους, πράγμα αδιανόητο σήμερα.

Η αναφορά στην οικογένεια των καταστηματαρχών μπορεί σήμερα να είναι αδιανόητο, αλλά τότε θεωρούνταν σημαντικό και πρόσδιδε σεβασμό και εμπιστοσύνη στο πρόσωπό τους. Παρατηρούμε ότι την εποχή εκείνη ο καταστηματάρχης πιθανότατα έπρεπε να πάει, στη συγκεκριμένη περίπτωση στο εξωτερικό, από όπου προμηθευόταν τα προϊόντα. Βέβαια, εδώ φαίνεται και η έντονη επίδραση της ευρωπαϊκής κουλτούρας στους Πατρινούς καταναλωτές λόγω του λιμανιού τους.

Η διαφορά στις δύο διαφημίσεις είναι ότι στην παλαιότερη, οι έμποροι προμηθεύονται τα προϊόντα και δεν τα κατασκευάζουν οι ίδιοι όπως στη διαφήμιση του 1897. Αυτό ίσως συμβαίνει γιατί όπως προαναφέρθηκε

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

εισάγεται νέα τεχνολογία στον κλάδο της χρυσοχοΐας και μπορούν πλέον να στηρίζονται στις δικές τους δημιουργίες.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν δύο (2) διαφημίσεις που αναφέρονται στα χρυσοχοεία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Εμποροχρυσοχόοι, 1876
- Χρυσοχοείο- αργυροχοείο, 1897

ΕΜΠΟΡΟΧΡΥΣΟΧΟΟΙ

3 Άδελφοι Α. Μπραρή έμποροχρυσοχόοι

‘Υπό τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν οἱ Κωνσταντῖνος καὶ Δημήτριος Α. Μπραρή ἀπαρτίζουσεν ἔταιράν, ἵς τὸ κατάστημα εὑρεται ὑπὸ τὴν οικίαν τοῦ κ. Νικολάου Αλεξεπούλου κατὰ τὴν δδὸν Ἀγίου Νικολάου, τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου Α. Μπραρή ἀποσυρθέντος τῆς ἔταιρίας. Τίδοποιούμενοι προσέτι ὅτι ἔχουσι γενεῖ ἐσχάτως διάφορα χαστικά χρόνῳ καὶ ἀδαμαντοκόλλητα ὡς καὶ ποικίλα σκεύη ἀργυροῦ, μεταγγίζοντες προεβλεψεν ὁ ἄδελφος μας Κωνσταντῖνος ἐν Παρισίων καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Εὐρώπης ὅπου καὶ διατίθεται πολι προμηθευόμενος νέα κῆρη πόροια. (Ι) προσεργύζεται τῷ καχαστηματικῷ οὐσῶν οὐσίαι μέτει εὐχαριστημάντος τῆς κομψότητος τῆς στερεότητος καὶ τῆς τιμῆς τῶν αντέρω χρεμημάτων καὶ σκευῶν.

80.

«Φορολογούμενος»

9 Ιουλίου 1876

Τα προϊόντα που πωλούσαν τα χρυσωχοεία της εποχής ήταν κοσμήματα και σκεύη, που προμηθεύονταν από το εξωτερικό και συγκεκριμένα από το Παρίσι και άλλα μέρη της Ευρώπης. Αυτό δείχνει την ποικιλία και ανανέωση των προϊόντων που διέθετε το κατάστημα. Η ανανέωση αυτή οφείλεται στο ότι ο αρχικός κάτοχος της εταιρίας Α. Μπραρή αποσύρθηκε και ανέλαβαν τη διοίκηση τα αδέλφια του.

Με την αναφορά στην οικογένεια σκοπό έχει να διατηρήσει τους πελάτες του καταστήματος και εάν μπορέσει να προσελκύσει και νέους. Όμως, η απειρία της διαφήμισης είναι εμφανής και αυτό φαίνεται ακόμη και στον τρόπο που χρησιμοποιείται η ελληνική γλώσσα, δεν είναι και τόσο κατανοητός για εμάς.

Τέλος, παρατηρούμε οτι προσπαθεί να προσελκύσει τον καταναλωτή αναφέροντας τα πλεονεκτήματα των προϊόντων του, δηλαδή την κομψότητα, τη στερεότητα και την καλή τιμή.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟ-ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟ

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ-ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ

N. Δ. ΜCΡΑΛΗ

Ἐίς τὴν ὁδὸν Ἀνεξαρτησίας καὶ ἐναντίον
Παρθεναγωγείου κ. Ἀργυρούς
Δημητρακάκη.

Ἐν τῷ Χρυσοχοείῳ τούτῳ κατασκευασθεῖσαι
τὰ διάφορα οἰκιακά καὶ εκκλησιαστικά
σκεύη, ἵτοι, καγδύλια, εἰκόνες, εξαπτέρυγα,
σταυροί, επιχρυσώματα, καὶ ἐποργυρυμέναι δι-
ηλεκτρισμοῦ πάντα σκεύη μεταλλίνων. Λιγότεροι
συγκεκριμένοι δὲ ταῖς διάφοροι πολλαὶ τοιούτα τοσούτα
χρυσᾶ καθήλια, εξαπτέρυγα, σταυροί πωλούνται πλέον σε
καταστήματα με εκκλησιαστικά είδη.

81. «Νεολόγος»

8 Μαΐου 1897

Ο παραπάνω χρυσοχόος με μία νέα μέθοδο μέσω του ηλεκτρισμού, κατασκευάζει πλέον ο ίδιος τα προϊόντα του που είναι εκκλησιαστικά και οικιακά σκεύη. Επίσης, αγοράζει πολιά κοσμήματα στην αρχική αξία τους, προφανώς για μεταπώληση. Τα εκκλησιαστικά σκεύη που αναφέρει, δηλαδή καντήλια, εξαπτέρυγα, σταυροί πωλούνται πλέον σε καταστήματα με εκκλησιαστικά είδη.

Επιπλέον, η διαφήμιση είναι σύντομη για την εποχή εκείνη, αφού το μόνο που ουσιαστικά κάνει είναι να γνωστοποιήσει τα προϊόντα που διαθέτει. Τέλος, δίνει έμφαση στην επικεφαλίδα, δηλαδή στο είδος του καταστήματος και του ονόματός του και απενθύνεται σε όλους τους καταναλωτές.

XVI. ΡΟΛΟΓΙΑ

Τα ρολόγια την εποχή εκείνη αποτελούσαν είδος πολυτελείας, ήταν είτε αξεσουάρ για τους κυρίους, είτε ρολόγια που διακοσμούσαν τα πλούσια σπίτια. Αντίθετα, σήμερα τα ρολόγια είναι χειρός και βέβαια διακοσμούν και το σπίτι αλλά και κάθε οίκημα. Η ποικιλία πλέον των ρολογιών έχει αυξηθεί και διευρυνθεί στο μέγιστο. Οι καταναλωτές μπορούν να βρουν από τα πιο φθηνά εώς τα πιο ακριβά ρολόγια και να ικανοποιήσουν κάθε ιδιοτροπία τους.

Ωρολογοποιοί δεν υπάρχουν πλέον που να έχουν κατάστημα δικό τους, αντίθετα ρολόγια μπορούμε να βρούμε σε χρυσοχοεία, εμπορικά καταστήματα, ακόμα και σε πλανόδιους. Η επιδιόρθωση των ρολογιών γίνεται σε ορισμένα χρυσοχοεία, καθώς και στα ίδια τα εργοστάσια από όπου προέρχονται τα προϊόντα και τέλος σπάνια συναντάμε ωρολογοτεχνίτες, που ασχολούνται αποκλειστικά με την επιδιόρθωση των ρολογιών.

Η διαφήμιση του 1885 που αναφέρεται σε ένα εργοστάσιο ωρολογοποιίας και φυσικών οργάνων, όπως για παράδειγμα ηλεκτρικό τηλέγραφο. Οι εγγυήσεις που δίνει ο ΦΡΑΝΣ ΟΥΜΠΕΡ και Σ., αποδίδουν αξιοπιστία για τα προϊόντα του, πράγμα που συμβαίνει και σήμερα να παρέχεται εγγύηση.

Παρατηρούμε ότι ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου είναι ξένος και προφανώς Γάλλος, συμπεραίνουμε λοιπόν ότι έχει πολλές διασυνδέσεις με το εξωτερικό και γενικά με αρκετά εργοστάσια, από όπου προμηθεύεται χρυσά και αργυρά ρολόγια. Αυτό αποτελεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για το εργοστάσιό του.

Επιπλέον, το γεγονός ότι είναι ξένος καταλαβαίνουμε ότι έχει εμπειρία και αυτό φαίνεται από τη μορφή της διαφήμισης. Η συντομία του κειμένου, η δομή του, ο προσδιορισμός της τοποθεσίας του εργοστασίου με τη χρησιμόποιηση της οδού, καθώς επίσης αναγράφεται το όνομα του ιδιοκτήτη στο τέλος της διαφήμισης.

Η διαφήμιση του 1899 έχει μια επικεφαλίδα που διεγείρει τη φαντασία των καταναλωτών και προσπαθεί να τους προσελκύσει μέσω της αγάπης τους προς την ευρωπαϊκή κουλτούρα. Με άλλα λόγια η ξενομανία είναι έντονη, συγκεκριμένα αναφέρεται στην Ελβετία, την Κεντρική Ευρώπη, έτσι και στην Πάτρα αποτελεί το κέντρο του ρολογιού. Βέβαια, ακόμα και σήμερα η Ελβετία θεωρείται ότι παράγει τα καλύτερα ρολόγια.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Το κείμενο είναι μακροσκελές και τονίζει το όνομά του για να αποτυπωθεί στη μνήμη των καταναλωτών, καθώς και την εγγύηση που προσφέρει, θέλοντας να τονίσει τη γνησιότητα των προϊόντων του.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν δύο (2) διαφημίσεις που αναφέρονται στα ρολόγια, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Εργοστάσιο ωρολογοποιίας, 1885
- Ωρολογοποιός, 1899

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΑΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Ωρολογοποίας και εισιχώρη διητάρων

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

(εβδομάδας από την 1η Μαρτίου 1885 έως την 8η Μαρτίου)

Επειδή το παρόν έργον ως λογοτεχνία
είναι στη συστάσει της γνώμης, πάντα τηλεχθεῖσα
την εγγύησην και λατών, μετα τότε έγγρα-
φών και εἰς τιμήν μετοίκους

— Παλαιόντας έργον για γραπτά χειρός
εκ των παλαιότερων εργοστάσιων χειροποίητα
χαρακτηρίζεται

ΦΡΑΝΣ ΟΥΜΠΙΕΡ και Σ.

82. «Φορολογούμενος»

22 Μαρτίου 1885

Η διαφήμιση έχει ξένη προέλευση για το λόγο αυτό αν και είναι του
έτους 1885 παρουσιάζεται απλή, σύντομη και τονίζει τα σημεία και τις
πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον καταναλωτή. Επίσης,
χρησιμοποιεί την οδό για να προσδιορίσει την τοποθεσία του
εργοστασίου.

Ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου προφανώς κατάγεται από το Παρίσι και
φαίνεται να έχει εμπειρία αλλά και πολλές διασυνδέσεις στο χώρο του,
αφού συνεργάζεται με άλλα εργοστάσια. Αυτό προσδίδει εμπιστοσύνη
στο πρόσωπό του, καθώς και αξιοπιστία στα προϊόντα του. Η αξιοπιστία,
όμως, στα προϊόντα του φαίνεται και από την εγγύηση που δίνει.

Οι τιμές είναι προσιτές και μέτριες επομένως απευθύνεται σε όλες τις
τάξεις. Βέβαια, το εργοστάσιο εκτός από την κατασκευή ρολογιών,
κατασκευάζει όλων των ειδών φυσικών οργάνων, όπως τον τηλέγραφο.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ

Η ΕΛΒΕΤΙΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Οι θίλουτες υπάρχονται πάσια γνησιαί ορολογία επειδή και τηγανημένα, μόνον παρατάσσεται την παραπάνω λέξη. Την ολόκληρη Μαχαίρα ήταν από τον πατέρα της παραπάνω λέξη, χοκιεθάντα συχάτως πάρα του ίδιου ωρολογού ποιούν. Στατις μόνος του μετέβη προς αγοραν και έκλιογνη τών καλλιτεων και στιρεωτάτων ωρολογίων της Genéve, απινά και συνιστάει επι τηγανημόσι. Η ιστορία παντούς ωρολογίου γίνεται μετα μεγίστης ακριβίας και τηγανημένης στηρίζεται στη

Παρά τοῦ Ἰδίου φρέσκογεντοῦ παλαιόνται
πάλαι φρεσκογενῶν οὐκέτι παντὶ μητρὶ πα-
τέρων τιμᾶς.

Koivat $\mu\varphi\zeta$ λ. 35. Kouvaralayos λ. 45

83. « Νεολόγος » 17 Ιανουαρίου 1899

Η παραπάνω διαφήμιση έχει ελληνική προέλευση και εάν τη συγκρίνουμε με την παλαιότερη και ξένης προέλευσης του 1885 θα παρατηρήσουμε εμφανείς διαφορές στη μορφή και το περιεχόμενο. Το κείμενο είναι μακροσκελές και όχι σύντομο όπως το προηγούμενο, χρησιμοποιεί την υπερβολή, όμως πρέπει να γνωρίζουμε ότι η περίοδος αυτή είναι η Μπελ Επόκ μια εποχή που η υπερβολή έπαιξε σημαντικό ρόλο στη ζωή των Πατρινών.

Η επικεφαλίδα αποτελεί ένα στοιχείο από όπου διαφαίνεται η έντονη επιρροή της ευρωπαϊκής κουλτούρας, γι' αυτό και έξυπνα χρησιμοποιείται για να τραβήξει την προσοχή των καταναλωτών. Με έντονα γράμματα τονίζεται το όνομα του ιδιοκτήτη, καθώς και η εγγύηση που προσφέρεται με την αγορά των προϊόντων. Ακόμα και σήμερα η αγορά των ρολογιών ακολουθείται από μία εγγύηση, καθώς επίσης και η προέλευση των προϊόντων, δηλαδή την Ελβετία, είναι μία χώρα από όπου ακόμα θεωρείται ότι παράγει εκλεκτά ρολόγια.

Η επιδιόρθωση των ρολογιών γίνεται από τον ίδιο τον ιδιοκτήτη και μάλιστα αντικαθιστά τα τζάμια των ρολογιών, κάτι που κάνουν πλέον ορισμένοι μόνο ωρολογοτεχνίτες και τα εργοστάσια που τα

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

κατασκευάζουν. Βέβαια, μέσα στο κείμενο δεν υπάρχει καμία αναφορά στην τοποθεσία του καταστήματος, ίσως γιατί τα καταστήματα με ρολόγια δεν ήταν πολλά και προφανώς ο ιδιοκτήτης ήταν γνωστός και αναγνωρισμένος στους καταναλωτές.

XVII. ΦΕΡΕΤΡΑ

Τα γραφεία τελετών με τη μορφή που τα ξέρουμε σήμερα δεν υπήρχαν την εποχή που εξετάζουμε. Τα ‘φερετροποιεία’ και τα ‘κιβωτοποιεία’ όπως ονομάζονταν τότε κάλυπταν τις ανάγκες για να θάψουν τα αγαπημένα τους πρόσωπα. Σήμερα, δεν υπάρχουν διαφημίσεις που να αναφέρονται σε γραφεία τελετών.

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι σύμφωνα με την «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ» του Βασίλη Κ. Λάζαρη, κατά τα έτη 1879 – 1980 ξέσπασε επιδημία εγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδας, το 1885 είχαν στην Πάτρα επιδημία ιλαράς και τέλος το 1887 – 1888 επιδημία ευλογιάς. Επομένως, με τόσες αρρώστιες και επιδημίες, τα λιγοστά φάρμακα και τη μη ανεπτυγμένη ιατρική επιστήμη είχαν ως αποτέλεσμα το μεγάλο αριθμό νεκρών και συνεπώς αρκετή δουλειά για τους φερετροποιούς.

Παρ’ όλα αυτά, ο αριθμός των φερετροποιείων ήταν λιγοστός διότι πολλές φορές στη διάρκεια των επιδημιών, λόγω του φόβου να μην κολλήσουν, έθαβαν τους νεκρούς γρήγορα χωρίς να τους βάλουν σε φέρετρο. Στη διαφήμιση του 1883, ιδρύεται ένα από τα πρώτα ‘γραφεία τελετών’ της εποχής.

Όμως, όπως προαναφέραμε την περίοδο 1879 – 1880 στην Πάτρα υπήρχε επιδημία εγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδας, που παρουσιάστηκε αρχικά στο στρατό και μεταδόθηκε ιδιαίτερα στην Άνω Πόλη, όπου βρίσκονταν οι φτωχογειτονιές. Επίσης, εξαιτίας των αποβλήτων που συγκεντρώνονταν και από άλλες περιοχές, η κατάσταση ήταν απελπιστική και επικρατούσε μία πνιγηρή μυρωδιά. Έτσι, οι συνθήκες υγιεινής ήταν εξαντλητικές και ιδιαίτερα για τους φτωχούς.

Στη διαφήμιση του 1883, λοιπόν, παρατηρούμε ότι η ίδρυσή του ίσως οφειλόταν στην επιδημία αυτή που επικράτησε πριν τρία χρόνια. Απευθύνεται κυρίως στις εύπόρες οικογένειες που έχουν τη δυνατότητα να αγοράσουν διακοσμημένο και καλής ποιότητας φέρετρο, ενώ σε σύγκριση με τη διαφήμιση του 1884 απευθύνεται σε όλους, αφού έχει προσιτές τιμές.

Βέβαια, ο πρώτος κάνει και έκπτωση δεκαπέντε τοις εκατό (15%) για να προσέλκυσει τους καταναλωτές, μία τακτική που ακολουθούν μερικές φορές και τα σημερινά νεοϊδρυθέντα καταστήματα. Τα φέρετρά του είναι έτοιμα, με αποτέλεσμα να διευκολύνει τον καταναλωτή, αφού τα

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

‘γραφεία τελετών’ την εποχή εκείνη ήταν ελάχιστα και η δουλειά αρκετή.

Τέλος, ο δεύτερος κιβωτοποιός αναφέρει στη διαφήμιση αυτή ότι κατασκευάζονται φέρετρα, αλλά ταυτόχρονα επισημαίνει μέσα σε παρένθεση τα φέρετρα είναι κάσες νεκρών. Αυτό μας κάνει να αναρωτηθούμε για ποιο λόγο έκανε αυτή την επισήμανση, ίσως γιατί απευθύνεται σε όλους και σκοπό είχε να γίνει κατανοητό και από άτομα που το μορφωτικό επίπεδό τους ήταν αρκετά χαμηλό.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν δύο (2) διαφημίσεις που αναφέρονται στα φέρετρα, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Φέρετρα Γ. Ι. ΡΟΔΙΤΗ, 1883
- Φέρετρα Μ. ΠΑΠΑΖΗΣΙΜΟΥ, 1884

ΦΕΡΕΤΡΑ Γ. Ι. ΡΟΔΙΤΗ

Συγχρινάτε καὶ προτιμήσατε.

Τοῦτο τὸν οἶκον τοῦ Χ. Δημ. Παππά (πέπειρος
Κοκκίθου) κατὰ τὸν ἑδρῶν αὐγῆς Νικολάου ὁ
Γεωργίος Γ. Ροδίτης ἴδρυσε φερετροποιεῖται πάσῃ
ὅπου επεξεργάζονται νεκροκαθάρισμα κατόπιν ιδούκ
αὐτὸν τοιαῦτα γένοινα. Οὐ διατελεσμένοις
αὐτῷ γίνεται διάφορα μάχτεντα ποιεῖται, πολυ-
τελεῖς χρήσιμοι γένοινα, προσεργάζονται δὲ εἰς τιμήν
Εκκλησίας οι θεοτόκοι, έχαστοι εργάσια ταπετηρίδες τῶν
εργάτων τοῦ ζωθοῦ.

84.

«Φορολογούμενος»

25 Φεβρουαρίου 1883

Η διαφήμιση αν και είναι παλαιότερη χρησιμοποιεί την οδό για να προσδιορίσει την τοποθεσία του καταστήματος, κάτι που δεν το συνήθιζαν στις διαφημίσεις πριν το 1885, η αρχή της περιόδου της Μπελ Επόκ. Η επικεφαλίδα της διαφήμισης ζητά από τους καταναλωτές να συγκρίνουν τα προϊόντα του με άλλα, δείχνοντας έτσι σιγουριά για τα φέρετρα που διαθέτει.

Βασικό πλεονέκτημα είναι ότι έχει μεγάλη ποικιλία και καλή ποιότητα στα κοσμήματα που διακοσμούν το φέρετρο. Η τιμή, επίσης, μπορεί να μην είναι προσιτή σε όλους όμως, κάνει έκπτωση στα πολυτελή κοσμήματα.

Το κείμενο της διαφήμισης είναι απλό, η γλώσσα είναι ένα μείγμα αρχαΐζουσας και καθαρεύουσας. Τέλος, απευθύνεται σε πλουσίους που μπορούν να διαθέσουν χρήματα για μια καλή κηδεία για τα αγαπημένα τους πρόσωπα.

ΦΕΡΕΤΡΑ Μ. ΠΑΠΑΖΗΣΙΜΟΥ

Ἐν τῷ κιβωτοποιείῳ τοῦ κ. Μαζ. Παπαζήσιμου
καιρένῳ παρὰ τῇ πλατείᾳ Γεωργίου καὶ πλησίον
τοῦ ἐμπορούχοποτικοῦ κατατοπίκτος τῶν λ. Κ.
δελφῶν Παπαΐωάνου, κατασκευάζονται φέρετρα
(κατασκευασμένα) εἰδοποιεῖται ὁ λαμπτάνων ἀνά-
γκη τούτοις ὅτι οὐ εἴη μεγάλην υἱογιατράσσων
ώς τούτην τὴν τιμήν ἄπο τούτων ἄλλον.

85. «Φορολογούμενος»

30 Μαρτίου 1884

Το προϊόν που διαφημίζεται είναι τα φέρετρα που υπάρχουν και σήμερα. Όμως, δεν διαφημίζονται πλέον και τη θέση των κιβωτοποιείων έχουν πάρει τα γραφεία τελετών, που αναλαμβάνουν όλη τη διαδικασία της κηδείας.

Η μορφή της διαφήμισης είναι απλή, αλλά χρησιμοποιεί μία μονάχα πρόταση για να διαφημίσει το προϊόν του. Σε αντίθεση με την προηγούμενη διαφήμιση που εμπορεύεται πολυτελή προϊόντα, ο Μ. Παπαζήσιμος διαθέτει απλά φέρετρα και προσιτές τιμές σε όλους. Επίσης, δε χρησιμοποιεί την οδό για να προσδιορίσει τον τόπο πώλησης, όπως γίνεται σήμερα, αλλά αναφέρει μία γνωστή σε όλους πλατεία και ένα εμπορικό κατάστημα.

Συμπεραίνουμε, μέσα από τις δύο διαφημίσεις ότι λόγω του ολιγοπωλίου που επικρατούσε οι καταστηματάρχες επικεντρώνονταν στην τιμή περισσότερο. Ο πρώτος κάνοντας έκπτωση σε κάποια προϊόντα, ενώ ο δεύτερος έχοντας προσιτές τιμές. Βέβαια, απευθύνονται σε διαφορετικό καταναλωτικό κοινό.

XVIII. ΕΠΙΠΛΑ

Μέσα από τις διαφημίσεις παρατηρούμε ότι η ελληνική βιομηχανία αρχίζει να κάνει τα πρώτα της βήματα στον τομέα των επίπλων. Βέβαια, αποκομίζουμε και κοινωνιολογικά στοιχεία, όπως τα μπαούλα, αφού αποτελούσαν απαραίτητο στοιχείο για ένα σπίτι της εποχής. Ο σκοπός που είχαν μπαούλα ήταν λόγω του ότι δεν υπήρχαν οι ντουλάπες για να φυλάσσουν τα ρούχα και τα σεντόνια και ότι άλλο επιθυμούσαν.

Αντίθετα, σήμερα τα μπαούλα αποτελούν στοιχείο διακόσμησης, γι' αυτό και πωλούνται ακριβά σε πολλά παλαιοπωλεία και καταστήματα με αντίκες. Οι εύπορες οικογένειες συνήθως, προτιμούν να διακοσμήσουν το σπίτι τους με τέτοιου είδους προϊόντα.

Στη διαφήμιση του 1886 υπάρχει ένα εργαστήριο επίπλων που έφτιαχνε μπαούλα, αλλά ταυτόχρονα πωλούσε και εργαλεία για μαραγκούς και ζευγματοποιούς, καθώς και σούστες επίπλων. Βέβαια, δεν υπάρχει σήμερα κάποιο εργαστήριο επίπλων που να εμπορεύεται τα προϊόντα αυτά όλα μαζί.

Επίσης, την εποχή εκείνη για να κατασκευάσουν τα έπιπλα χρησιμοποιούσαν χόρτο, για το λόγο αυτό και ο ιδιοκτήτης του εργαστηρίου, το πουλούσε στους κατασκευαστές επίπλων. Σήμερα, αντίθετα χρησιμοποιούν αφρολέξ, επένδυση και άλλα υλικά και συνήθως απευθύνονται σε 'ταπετσέριδες' που αναλαμβάνουν να φτιάξουν τα καθίσματα.

Καθώς τα χρόνια περνούν παρατηρούμε ότι η ελληνική βιομηχανία αναπτύσσεται, όπως φαίνεται και στη διαφήμιση του 1899, όπου υπάρχει ένα υποκατάστημα στην Πάτρα του ξυλουργικού εργοστασίου της Αθήνας. Υπάρχουν αντιπροσωπείες πλέον, πράγμα θετικό για την ντόπια βιομηχανία που επεκτείνεται.

Πιο συγκεκριμένα, στη διαφήμιση του 1899 πωλούνται όλων των ειδών καρέκλες και απευθύνεται σε όλο το καταναλωτικό κοινό. Παρατηρούμε ότι πουλά καρέκλες με πρότυπο τις Βιεννέζικες, καθίσματα για την τραπεζαρία, για τα καφενεία και όλων των ειδών τα καθίσματα, πολυτελή ή απλά.

Επίσης, πρέπει να σημειώσουμε ότι αναφέρεται στη μεγάλη παρακαταθήκη, δηλαδή το μεγάλο απόθεμα, προσπαθεί ίσως να τονίσει τη διάρκεια και τη συνέχεια των προϊόντων του. Με τον τρόπο αυτό,

διαβεβαιώνει τους καταναλωτές ότι μπορεί να τους ικανοποιήσει και πάντα να διαθέτει άμεσα τα προϊόντα του.

Όσον αφορά, την εικόνα στη διαφήμιση, παρατηρούμε ότι στην παλαιότερη διαφήμιση του 1886 δεν περιλαμβάνεται. Με την πάροδο του χρόνου όμως, η πείρα πάνω στον τομέα της διαφήμισης μεγαλώνει και η εικόνα συμπεριλαμβάνεται ακόμα και στις διαφημίσεις ελληνικών προϊόντων.

Στην διαφήμιση του 1906, τοποθετείται μία αντιπροσωπευτική εικόνα των σιδερένιων κρεβατιών που ακόμα και σήμερα υπάρχουν. Παρατηρούμε ότι η στροφή προς την εγχώρια βιομηχανία γίνεται πιο έντονη. Επίσης, ο καταστηματάρχης ενώ από τη μία πλευρά δίνει έμφαση στα πλεονεκτήματα των κρεβατιών του, από την άλλη πουλάει πλάστιγγες και ζυγαριές, κάτι που δε μπορεί να θεωρηθεί θετικό, αφού δεν επικεντρώνεται στην πώληση ενός προϊόντος.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τρεις (3) διαφημίσεις που αναφέρονται στα έπιπλα, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Μπαούλα, 1886
- Καρέκλες, 1899
- Κρεβάτια, 1906

ΜΠΑΟΥΛΑ

Τηνωςτοιώθετι είς τὸ ἔργαστηριδν μου ἀπέναντι τῆς οἰκίας Πο. Δ. Λιμπερόπουλου καὶ τοῦ φαρμακείου Λ. Μανιάτη ἔχω μη παύλα στερεὰ παντὸς εἶδους καὶ μεγεθους εἰς τιμᾶς πολὺ εὔθηνάς καθόδον ἐπαυσα πλέον τὴν κατασκευὴν τοῦ εἶδους τοῦτον, ἔχω δὲ ὅλα τὰ ἔργαλεῖα τῶν ζευγατῶν πατροποιῶν καὶ μαραγκῶν εἰς τιμᾶς συγκαταβατικάς ἐπίσης καὶ συντάξεις ἐπίπλων ὡς καχρητὸν πρὸς λεπτὰ θεοῦ κατ' ὄκχον.

I. ΜΑΚΡΗΣ.

86. «Φορολογούμενος»

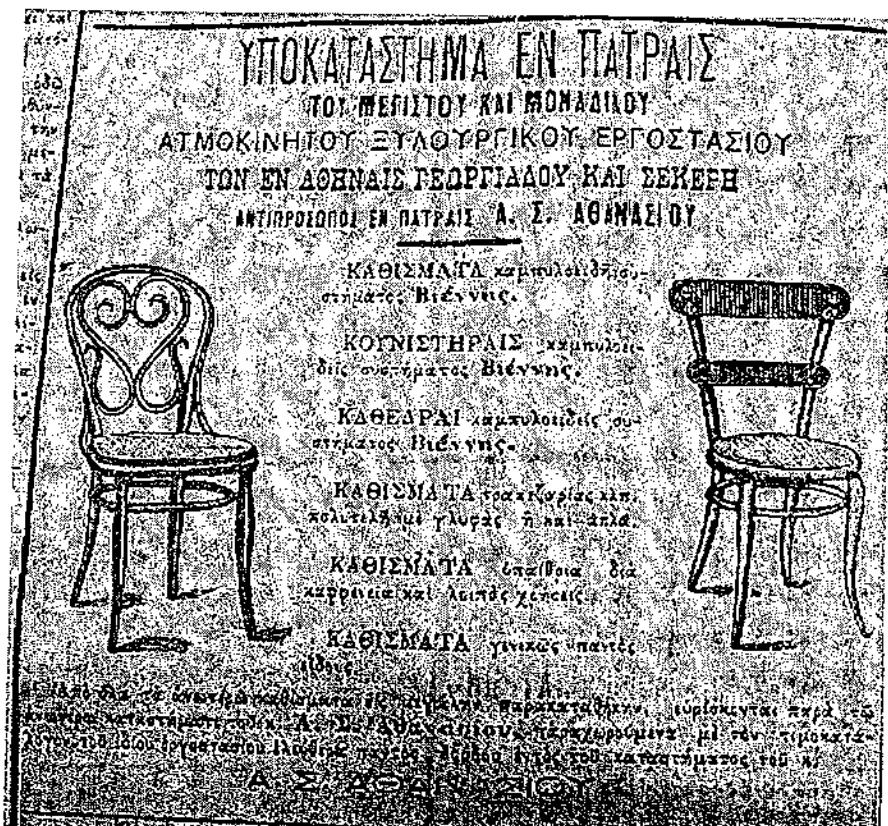
9 Μαΐου 1886

Η διαφήμιση είναι απλή, με σύντομο περιεχόμενο και ελληνική τροέλευση και αναφέρεται στον I. Λιμπερόπουλο που διαθέτει ένα εργαστήριο επίπλων. Ουσιαστικά, ενημερώνει τους πελάτες του ότι παύει να κατασκευάζει μπαύλα και τα πωλεί σε τιμές αρκετά φθηνές. Επίσης, διαθέτει εργαλεία και κάποια υλικά για την κατασκευή επίπλων.

Όλα τα παραπάνω μας οδηγούν στην υπόθεση ότι ίσως επιθυμεί να λείσει το εργαστήρι του και απλά προσπαθεί να ξεπουλήσει τα προϊόντα αι τα εργαλεία του. Μέσα από τη διαφήμιση μπορούμε να δούμε ότι το έτρο βάρους της εποχής είναι η οκά.

Έλος, παρατηρούμε ότι η εικόνα δεν έχει αρχίσει να συμπεριλαμβάνεται κόμα στη διαφήμιση και προσδιορίζει την τοποθεσία αναφερόμενος σε νωστές οικίες και καταστήματα της εποχής.

ΚΑΡΕΚΛΕΣ

87.

«Νεολόγος»

1 Οκτωβρίου 1899

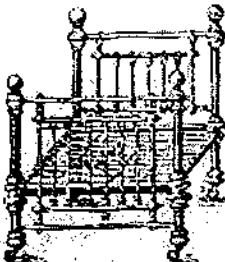
Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται στη μεγάλη ποικιλία των προϊόντων του. Ο αναγνώστης έχει τη δυνατότητα να κατανοήσει το κείμενο εύκολα, αφού είναι απλό και τονίζει τα σημεία που είναι απαραίτητα να είνονται στη μνήμη του.

Η εικόνα έχει πλέον μπει στο χώρο της διαφήμισης δυναμικά και ποτελεί σιγά σιγά το κύριο μέσο με το οποίο παρουσιάζεται το μήνυμα. Παρατηρούμε ότι τοποθετεί δύο είδη καθισμάτων ένα Βιέννεζικο που εωρείται πολυτελές και απευθύνεται περισσότερο στις εύπορες ικογένειες καθώς και ένα απλό κάθισμα που χρησιμοποιούνταν στα αφενεία και άλλα μέρη.

KREBATIA

**ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΑΛΛΑ ΕΓΧΩΡΙΑ ΚΡΕΒΒΑΤΙΑ**

ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΕΡΑ, ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ, ΕΥΘΗΝΩΤΕΡΑ

τού εν Πλατανίδη Μεγάλου Εργοστασίου

τοῦ κ. Γ. ΔΑΜΠΡΟΠΟΥΓΑΟΥ

πωλούμενα όπό τῶν **ΑΔΕΛΦΩΝ ΧΑΝΙΩΤΩΝ**

Τού εν Πλατανίδη Εργοστάσιο τοῦ κ. ΔΑΜΠΡΟΠΟΥΓΑΟΥ και μέσον καθιέρωσεν να οικείωνται τός έργων τον Ελληνικὸν αὐλαντικὸν καὶ να παρουσιάρχει φάνηδες ἐκτελήσεις διότι τούτη συντεταγμένη καὶ χάρη τῶν Κυβερνητῶν του, δίνε λέγομεν ὑπερβολέας, επιτέλεος, αγριότεσκος, πράγματα τεκνών, Διάθετο τοῦ Κατοπτήρα τῶν κ. κ. Βελοφύλων. Κανεύτη δὲ να θυμάσθηται οὐτε ἐπιπλαγήται. Δεῖται να εἴη εἰκόνα, διηνεγκόμενη, διηνεγκόμενη Κρεβατία, οἵας έπειτα **26—800** δραχμαίς.

ΚΡΕΒΑΤΙΑ λαμπτήρας, τοῦ επειδομάτου έπειτα **28—50** δραχμαίς.
Επίσης εἰ τὸ διανεγκόμενο τῶν κ. κ. Βελοφύλων Κανεύτη εύρισκεται καὶ Κλειστήρων καὶ Ζωγράφων οὐδενία μεγέθους.

31 οὖσα **Άγιου Νικολάου** 31 (τοῦ Σίννεω)

88. «Νεολόγος» 4 Ιανουαρίου 1906

Μεγάλα εργοστάσια αρχίζουν να εμφανίζονται στο χώρο της ελληνικής Βιομηχανίας. Το συγκεκριμένο εργοστάσιο πωλεί και κατασκευάζει υφίσιως κρεβάτια και απευθύνεται σε όλες τις τάξεις αφού οι τιμές συμαίνονται από πολύ φθηνά εώς αρκετά ακριβά. Επιπλέον πωλεί σιύνιες μωρών, καθώς και πλάστιγγες και ζυγαριές κάτι αδιανόητο για τα σημερινά δεδομένα.

Γέλος, παρατηρούμε ότι η εικόνα παραμένει μέσα στη διαφήμιση και ο ρόπος προσδιορισμού του τόπου πώλησης είναι η οδός και όχι γνωστές υικίες και καταστήματα, όπως στη διαφήμιση του 1886. Παρ' όλα αυτά, δώ παρατηρούμε ακόμη την επίδραση στον τρόπο καθορισμού του όπου πώλησης, δηλαδή αναφέρει ότι εκεί βρισκόταν πριν από αυτούς τον ωστό σε όλους κατάστημα της Σίγγερ.

XIX. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

Τα μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνταν για κοντινές αποστάσεις, ήταν το κάρο, τα άλογα και τα γαϊδουράκια. Τα αυτοκίνητα εμφανίστηκαν στις αρχές του εικοστού αιώνα. Η πρώτη μαζική παραγωγή αυτοκινήτων αρχίζει στην Αμερική από τον αυτοκινητοβιομήχανο Φορντ το 1908.

Παρ' όλα αυτά, η πρώτη διαφήμιση στην Πάτρα για αυτοκίνητα ήταν το 1919 της εταιρείας Φίατ. Η προέλευσή της διαφήμισης είναι ξένη, αν και δεν χρησιμοποιεί εικόνα είναι σύντομη, κατανοητή και με έντονα γράμματα. Τονίζει τα πλεονεκτήματα των προϊόντων του και μάλιστα επιθυμεί να αποτυπωθούν δύο λέξεις στο μυαλό του καταναλωτή 'τελειότερα' και 'στερεότερα'. Το προϊόν του είναι δηλαδή άριστο, στέρεο, που δίνει σιγουριά, εμπιστοσύνη και αξιοπιστία.

Παρατηρούμε ότι μετά από ένα μήνα περίπου, εκτός από την Φίατ, διαφημίζεται μία άλλη μεγάλη εταιρεία αυτοκινήτων, η γνωστή σε όλους Φορντ. Επομένως ο ανταγωνισμός ήταν μεγάλος ανάμεσα σε αυτές τις δύο εταιρείες. Στη διαφήμιση αυτή, ως επικεφαλίδα χρησιμοποιείται με έντονα γράμματα η γνωστή αμερικάνικη μάρκα « FORD ». Αυτός ο τρόπος, που αγγίζει τα σημερινά δεδομένα, προσελκύει το καταναλωτικό κοινό.

Η διαφήμιση της Φορντ είναι απλή και σύντομη και αναφέρεται περισσότερο στα πλεονεκτήματα των προϊόντων του τα οποία είναι η απλότητα του μηχανισμού, η οικονομία και η ευκολία. Βέβαια, παρόλο που η τεχνική της διαφήμισης το 1919 έχει εξελιχθεί, βλέπουμε ότι και στις δύο διαφημίσεις αυτοκινήτων που εξετάσαμε, δεν χρησιμοποίησαν εικόνα.

Επιπλέον, παρατηρούμε στις διαφημίσεις τόσο της εταιρείας Φίατ όσο και της Φορντ ότι αναφέρονται στη πώληση όχι μόνο των επιβατικών αυτοκινήτων, όπως γίνεται σήμερα, αλλά και των φορτηγών. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημάνουμε ότι σημαντική ήταν η χρήση των φορτηγών την εποχή εκείνη ιδιαίτερα στην Πάτρα, αφού το λιμάνι της, αποτελούσε τον κυριότερο σταθμό διασυνδέσεων με το εξωτερικό. Αρχικά, ο αριθμός των ατόμων που χρησιμοποιούσαν τα φορτηγά για την μεταφορά των εμπορευμάτων, ήταν σχετικά μικρός.

Στη σύγχρονη εποχή, οι εταιρείες των αυτοκινήτων έχουν πλέον διευρυνθεί και ο ανταγωνισμός είναι έντονος. Έτσι κάθε εταιρεία

προσπαθεί με τον δικό της τρόπο να προσφέρει τις καλύτερες υπηρεσίες της έτσι ώστε ο καταναλωτής να μείνει ευχαριστημένος.

Τέλος, την εποχή εκείνη τα αυτοκίνητα ήταν στην κατοχή των ανδρών, ενώ σήμερα και τα δύο φύλα έχουν τη δυνατότητα να τα οδηγούν. Συμπεραίνουμε λοιπόν, ότι η γυναίκα την εποχή εκείνη δεν κατείχε σχεδόν καθόλου δικαιώματα και η ισότητα των δύο φύλων ήταν κάτι το αδιανόητο.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν δύο (2) διαφημίσεις που αναφέρονται στα αυτοκίνητα, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Αυτοκίνητα FIAT, 1919
- Αυτοκίνητα FORD, 1919

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

**ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΕΓΧΑΣ
ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ
ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ & ΦΟΡΤΗΓΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΝ ΑΧΑΙΑ ΓΟΡΔΙΙ
& ΜΕΣΣΗΝΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΠΑΛΗΣ
Οδός Αγ. Ανδρέου 28**

89. «Νεολόγος»

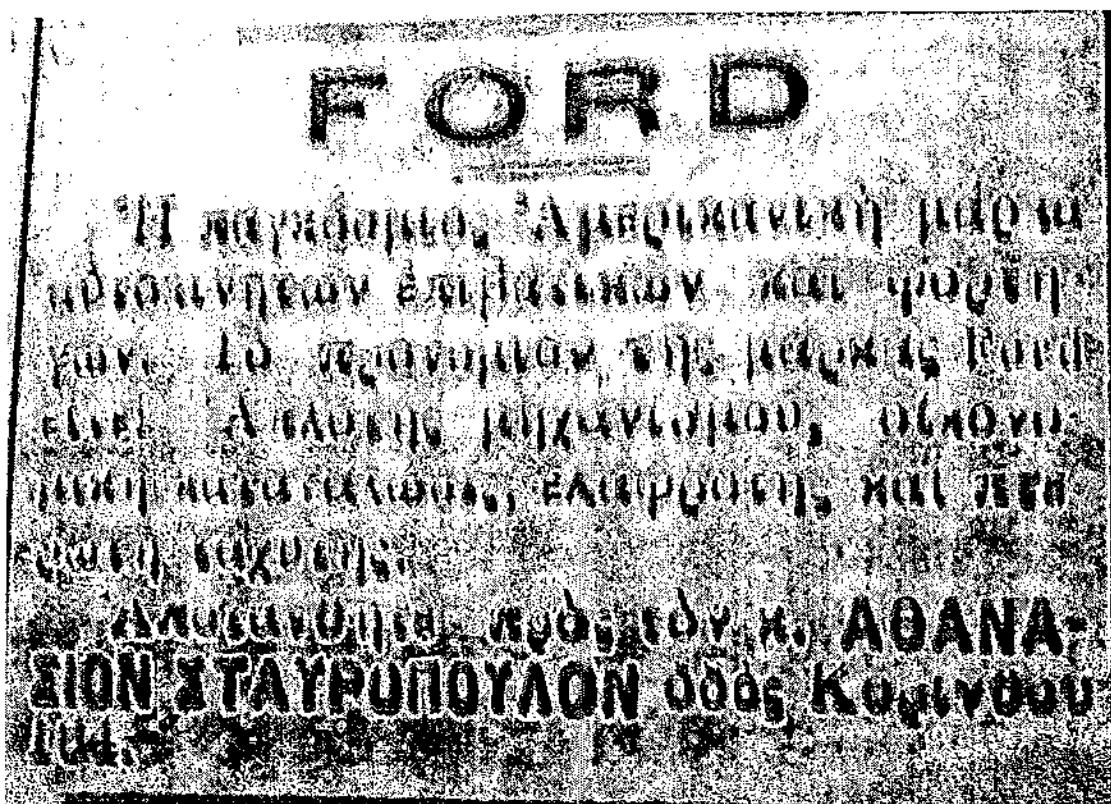
21 Ιουνίου 1919

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται στα αυτοκίνητα της εταιρείας Φιατ. Θεωρείται γνωστή μέχρι και σήμερα, αφού κατέχει ένα μεγάλο μερίδιο στην αγορά. Απευθύνεται στις εύπορες οικογένειες της εποχής εκείνης και πιο συγκεκριμένα στους άνδρες.

Παρατηρούμε ότι ο τόπος πώλησης των προϊόντων, αναγράφεται πλέον με την οδό, όπως και σήμερα. Επιπλέον αναφέρει το όνομα του αντιπροσώπου ο οποίος διευθύνει ορισμένες εταιρείες αυτοκινήτων στους νομούς Αχαΐας και Μεσσηνίας. Με αυτή την αναφορά, προσπαθεί να πείσει τον καταναλωτή για την αξιοπιστία της εταιρείας.

Η προέλευση της διαφήμισης είναι ξένη και το κείμενο χαρακτηρίζεται από την απλότητα και την συντομία του. Τονίζει τα πλεονεκτήματα των προϊόντων του, χρησιμοποιώντας τον συγκριτικό βαθμό. Επίσης, θα μπορούσαμε να πούμε ότι παρ' όλο που η συγκεκριμένη διαφήμιση είναι του έτους 1919, η δομή της ταιριάζει με τα σημερινά δεδομένα.

AYTOKINHTA

90. «

«Νεολόγος»

28 Ιουλίου 1919

Το προϊόν που διαφημίζεται είναι τα αυτοκίνητα της εταιρείας Φορντ. Η δημιουργία των οχημάτων αυτών ξεκίνησε από την Αμερική και εξαπλώθηκε σε πολλές χώρες. Μια από αυτές τις χώρες είναι και η Ελλάδα.

Παρατηρούμε ότι ακόμη και σήμερα υπάρχει η προτίμηση αλλά ταυτόχρονα και η ανάγκη για τα εισαγόμενα προϊόντα. Η Φορντ Θεωρείται από τις καλύτερες μάρκες στην κατηγορία αυτοκινήτων.

Τέλος, η διαφήμιση έχει σύντομο περιεχόμενο και προσελκύει τον καταναλωτή, αφού την εποχή εκείνη τα αυτοκίνητα αποτελούσαν μια καινοτομία. Τονίζει το όνομα του αντιπροσώπου ώστε να γνωρίζει ο ενδιαφερόμενος που να απευθυνθεί.

XX. ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΑ

Τα ανθοπωλεία την εποχή εκείνη ήταν ελάχιστα και μερικά από αυτά πωλούσαν τεχνητά άνθη. Συγκεκριμένα, η Πάτρα υπήρξε η πρώτη κοιτίδα των τεχνητών λουλουδιών, που ήδη το 1896 είχαν διαδοθεί στην Αθήνα και σε άλλα μέρη της Ελλάδας, από τεχνίτες Πατρινούς. Η κατανάλωση δεν ήταν μεγάλη αφού κάθε νοικοκυριό καλλιεργούσε και φρόντιζε τα δικά του φυτά στον κήπο του. Σήμερα, τα ανθοπωλεία έχουν κατακλύσει την αγορά και ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος.

Οι εύπορες οικογένειες συνήθως διέθεταν μεγάλο κήπο καθώς και κηπουρό που τα φρόντιζε, αφού περιελάμβανε από λουλούδια μέχρι και δέντρα. Τέτοιο παράδειγμα αποτελεί η μεγάλη έκταση σπάνιων δέντρων και φυτών που άνηκε την εποχή εκείνη στον Κόλλα. Αντίθετα οι φτωχότερες οικογένειες είχαν μία μικρή αυλή όπου φρόντιζαν οι ίδιοι τα λιγοστά τους άνθη.

Η πρώτη διαφήμιση που συναντάμε είναι του έτους 1884 και αναφέρεται σε τεχνητά άνθη. Ουσιαστικά είναι ένα κηροπλαστείο που κατασκευάζει νυφικά στέφανα και γιρλάντες, κάτι που δεν είναι σύμφωνο με τα σημερινά δεδομένα. Επίσης πρέπει να σημειώσουμε ότι τονίζεται η εγχώρια βιομηχανία, γίνεται δηλαδή μία προσπάθεια για την προτίμηση των ελληνικών προϊόντων.

Αντίθετα με το κηροπλαστείο, η διαφήμιση του 1896 αναφέρεται σε ένα εξειδικευμένο κατάστημα για τεχνητά άνθη. Η ποικιλία των προϊόντων που διαθέτει περιλαμβάνει νυφικά στέφανα, καθώς και στεφάνια και σταυρούς κηδειών. Επίσης, συγκρίνει τη δουλειά του με εκείνη των παρισινών εργοστασίων, εξαιτίας της αντίληψης της εποχής για το εξωτερικό.

Παρατηρούμε ότι το 1889, εμφανίζονται τα πρώτα ανθοπωλεία με φυσικά άνθη. Μάλιστα δεν είναι απλά καταστήματα αλλά μεγάλοι κήποι όπου καλλιεργούνται ποικίλα δέντρα και φυτά που καλύπτουν τις ανάγκες των καταναλωτών. Σήμερα, υπάρχουν μικρά και μεγάλα ανθοπωλεία, αλλά ταυτόχρονα και μεγάλοι κήποι όπου μπορούν να προμηθευτούν οι καταναλωτές τα μεγάλα δέντρα.

Στην πιο πρόσφατη διαφήμιση, του 1904 παρομοιάζει ο καταστηματάρχης τον κήπο του με παράδεισο, θέλοντας να μεταδώσει τη γαλήνη και την αρμονία, το καθαρό περιβάλλον, δημιουργώντας έτσι ένα μαγευτικό τοπίο στο μυαλό του καταναλωτή. Μάλιστα ονομάζει το

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

κατάστημά του κήπο Μουσών, χρησιμοποιεί την υπερβολή παρακινώντας τον καταναλωτή να προβεί στη αγορά των προϊόντων του.

Τέλος, όσον αφορά τα τεχνικά χαρακτηριστικά της πρώτης διαφήμισης του 1884 σε σχέση με της τελευταίας του 1904, παρατηρούμε ότι η πρώτη είναι σύντομη και με μία καλοφτιαγμένη επικεφαλίδα και δίνει έμφαση στα σημεία που χρειάζεται. Αντίθετα, η δεύτερη διαφήμιση είναι μακροσκελής γεγονός που ίσως αποτρέψει τον αναγνώστη να τη διαβάσει.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τέσσερις (4) διαφημίσεις που αναφέρονται στα ανθοπωλεία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είδος και είναι οι εξής:

- Άνθη τεχνητά, 1884
- Άνθη τεχνητά, 1896
- Ανθοπωλείο, 1889
- Ανθοπωλείο, 1904

ΑΝΩΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

ΑΝΩΗ ΤΕΧΝΗΤΑ
(*Βιομηχανία*)

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Εἰς τὸ κηροπλιστεῖον τοῦ Ιωάννου Μ. Η.
λιωπούλου, κατὰ τὴν 6οῦ «Ἐρμοῦ», πω-
λούνται ἀνθη τεχνητα ἐκ κηροῦ ἀρ-
στης χατασκευῆς, ιδίᾳ στέφανοι νυφ-
φικοί, κλπ. γυρλάνται διὰ ποντοσιδῆς
γούρσεις καὶ χαλλωτισμούς, εἰς τύμβος κατά-
30 τοῖς ἔκατον χαμηλωτέρας τῶν εἰς Ευρ-
ωτῆς εἰσχαριζόμενων ἐνταῦθα.

91. «Φορολογούμενος»

9 Μαρτίου 1884

Η διαφήμιση αναφέρεται σε άνθη κατασκευασμένα από κερί, όπως
νυφικά στέφανα και γιρλάντες για διάφορες χρήσεις. Το παράδοξο είναι
ότι το κατάστημα είναι ένα κηροπλαστείο και ενώ το πιο λογικό θα ήταν
να διαφήμιζε κεριά, αντίθετα αναφέρεται σε τεχνητά άνθη. Παρ' όλα
αυτά, το πλεονέκτημα των προϊόντων είναι ότι διατηρούνται περισσότερο
από τα φυσικά άνθη.

Επιπλέον, το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα του καταστήματος είναι ότι
διαθέτει τιμές χαμηλότερες κατά τριάντα τοις εκατό από εκείνες του
εξωτερικού. Με τον τρόπο αυτό, προτρέπει το καταναλωτικό κοινό να
στηρίξει και να προτιμήσει την εγχώρια βιομηχανία.

Η πρόελευση της παραπάνω διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο
της σύντομο και κατανοητό. Απευθύνεται κυρίως σε εύπορες οικογένειες
που έχουν την οικονομική ευχέρεια να αγοράσουν τέτοιου είδους
προϊόντα.

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

**ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ
Β. Σ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ**

Τί άργαιότατον καὶ ἐν πάσῃ ποιωνειον
Κατάστημα τοῦτο τεχνικῶν ἀνθέων πλουτίον
οὐδὲν διὸ νίων ὄλικῶν ἀριστης ποιοτητος καὶ
τισκεύασεν νυμφικούς στεφανών, μεταστάσιον
γονιτον ἀμιλλωμένους πρὸς τοὺς τελεοτερους
τῶν καλλιτέχων Παρισινῶν ἔργοστασιν.

Ομοίως στερένοις καὶ σταυρούς καὶ τινῶν
διαφόρων μεγιθῶν καὶ μοιοτήτων, οπαντάζει
εἶδον ταῦτα εἰς αἱρέτες μετριοτάτας.

«Οὐδές Βίρυος ἀπένηκτι καταστημάτος
Πιωργίου Κοζάκου».

92. «Νεολόγος»

5 Οκτωβρίου 1896

Σύμφωνα με τον Σακελλαρόπουλο το κατάστημα του είναι το αρχαιότερο
και το πρώτο που δημιουργήθηκε στην Πάτρα. Αποτελεί διαφήμιση
συντήρησης αφού στόχος του είναι η συνεχής γνωστοποίηση του
προϊόντος και ταυτόχρονα η ενημέρωση των πελατών του για τα νέα
υλικά που προμηθεύτηκε. Επίσης, στοχεύει στη θεμελίωση της
εμπιστοσύνης του κοινού και φυσικά στη διατήρηση και αύξηση των
πωλήσεων.

Παρατηρούμε ότι όπως και στη διαφήμιση του 1884 τονίζεται το εγχώριο
στοιχείο, αφού συγκρίνει τα προϊόντα του και τα θεωρεί ισάξια με εκείνα
των Παρισινών εργοστασίων. Παρ' όλα αυτά, μέσα από αυτό βλέπουμε
και την ξενομανία που επικρατεί, αφού βρισκόμαστε στην αρχή της
Μπελ Επόκ.

Η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και απευθύνεται σε όλους
τους καταναλωτές. Το κείμενο είναι σύντομο και τονίζει το είδος της
επιχείρησης, καθώς και το όνομα του καταστηματάρχη για ευκολότερη
αποτύπωση στο μυαλό του καταναλωτή.

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ

Γνωστοποίησις.

—o—

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΝ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ

γετά θερμοκηπίου (Serre) κ.λ.χ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΙΩΤΟΥ

(χῆπος τοῦ Ὁσίου Δούκα).

—o(—

Ἐν τῷ κάπω τούτῳ εὑρίσκεται τις ἀρθροίσιν, οὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνατολικῶν φυτῶν καὶ ποικιλίας, ἐποχῆς, Δένδρων δὲ ἔξοχές, ἐδούς, καὶ κήπου, Ἀιθιοπίας, ἄνθη ποικιλότητος. Μπεγινή 62 εἰδῶν, ἐν οἷς καὶ ποικίλαις ἀργυροῖς. Καρποί μέλιας, ἀκιμίνιαι, μαρκαριπέλλαι, ιζαντζερίνια, μπουγαρινιαῖς, Φίκοι. Ἀνθοδέσμοι παντὸς εἴδους καὶ ἐν πάσῃ ἐποχῇ.

Βνοικιάζω γάστρας ὠραίας μὲ τὰ σπινθητικά, δηλ. διαφορικά, γάμους κτλ.

Ταῦτα ἀλλιώς μετριαῖς.

ΚΩΝΣΤ. ΧΙΩΤΗΣ

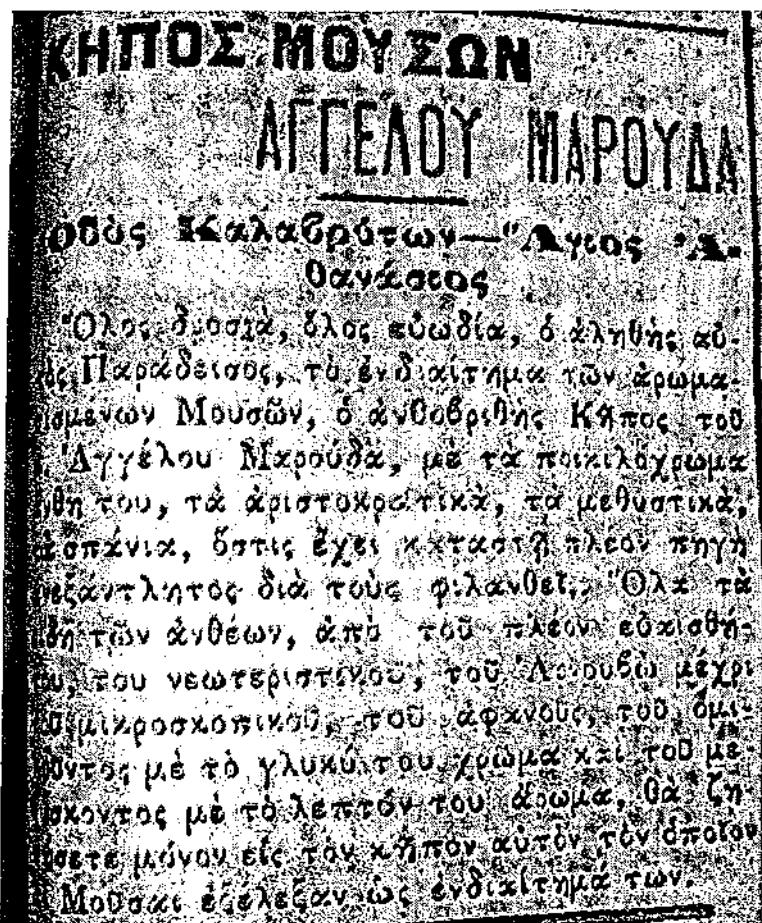
93. «Φορολογούμενος» 11 Αυγούστου 1889

Τα προϊόντα που διαφημίζονται είναι ευρωπαϊκά και ανατολίτικα φυσικά άνθη σε αντίθεση με τις δύο προηγούμενες διαφημίσεις που αναφέρονται σε εγχώρια τεχνητά άνθη. Το ανθοπωλείο αυτό διαθέτει τεράστια ποικιλία φυτών και δέντρων που ικανοποιεί όλα τα γούστα των καταναλωτών.

Ο καταστηματάρχης με τη διαφήμιση αυτή θέλει να γνωστοποιήσει κυρίως τα προϊόντα του που καλλιεργούνται σε θερμοκήπια. Επίσης, ενοικιάζει γλάστρες με λουλούδια για γάμους και γιορτές.

Το κείμενο είναι σύντομο και κατανοητό και απευθύνεται σε όλο το καταναλωτικό κοινό, αφού οι τιμές του είναι μέτριες και προσιτές. Ξεπιλέον, παρατηρούμε ότι η λέξη ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ χρησιμοποιείται σε πολλές διαφημίσεις την εποχή εκείνη, πράγμα που δεν συμβαίνει σήμερα.

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟ

94. « Νεολόγος »

6 Δεκεμβρίου 1904

Η διαφήμιση αναφέρεται σε ένα κήπο κα με έξυπνο τρόπο μεταφέρει τον καταναλωτή με τα λόγια του σε ένα μυθικό τόπο. Τονίζει την μεγάλη ποικιλία των χρωμάτων και αρωμάτων των λουλουδιών και τελειοποιεί τα προϊόντα του χρησιμοποιώντας κοσμητικά επίθετα.

Όνομάζει τα άνθη του αριστοκρατικά, δηλαδή ότι αρμόζουν σε αριστοκράτες ανθρώπους αντάξιους αυτών των λουλουδιών. Επίσης, τα αποκαλεί μεθυστικά αφού ευωδιάζουν τόσο όμορφα που μπορεί ακόμα και να σε μεθύσουν! Τέλος, τα ονομάζει σπάνια, αφού τα θεωρεί ξεχωριστά και όποιος τα αγοράσει θα είναι υπερήφανος για τη μοναδικότητά τους.

Παρατηρούμε λοιπόν την υπερβολή στην προώθηση των προϊόντων του. Σκοπός του καταστηματάρχη είναι να δείξει στον καταναλωτή ότι μπορεί να καλύψει κάθε ιδιοτροπία και ο έντονος τρόπος που περιγράφει τα προϊόντα του, είναι σαν να βλέπει ο ίδιος ο αναγνώστης την εικόνα και να μυρίζει το άρωμα των λουλουδιών.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Παρά το γεγονός ότι είναι μια ελληνική διαφήμιση του 1904, το κείμενο είναι μακροσκελές. Βέβαια, το περιεχόμενο της διαφήμισης είναι αρκετά δημιουργικό και πρωτότυπο, γεγονός που προσελκύει τους καταναλωτές. Απευθύνεται προφανώς σε ανθρώπους που αγαπούν και γνωρίζουν τα λουλούδια, αλλά ταυτόχρονα προσπαθεί να προσελκύσει και εκείνους που δεν διαθέτουν τις σχετικές γνώσεις.

XXI. ΣΤΑΦΙΔΟΜΗΧΑΝΕΣ

Το λιμάνι των Πατρών ήταν αξιόλογο την εποχή εκείνη, αφού υπήρχε μεγάλη κίνηση στο χώρο του εμπορίου και συγκεκριμένα στα σταφιδεργοστάσια, αφού το κύριο εξαγωγικό προϊόν ήταν η μαύρη σταφίδα. Επομένως, αρκετές ήταν οι διασυνδέσεις της Πάτρας με το εξωτερικό και ιδιαίτερα με την Αγγλία, που επέδρασε κατά ένα μεγάλο ποσοστό στην κοινωνική ζωή της πόλης. Παλαιότερα, οι Αγγλίδες νοικοκυρές έφτιαχναν μόνες τους τα γλυκά, χρησιμοποιώντας τη σταφίδα της Πάτρας, αφού θεωρείτο η καλύτερη.

Ένας συνηθισμένος τρόπος εργασίας ήταν να στέλνουν οι εισαγωγείς της Αγγλίας, τηλεγραφήματα ζητώντας συγκεκριμένες ποσότητες σταφίδας και στη συνέχεια απαντούσαν οι έμποροι με προσφορές. Ο ανταγωνισμός ήταν έντονος, με αποτέλεσμα να υπάρχουν χρεοκοπίες και αυτό κατέληγε σε βάρος της οικονομίας μας.

Παλαιότερα, τη σταφίδα την έβαζαν σε βαρέλια και τα πατούσαν μέχρι να γεμίσουν καλά. Αργότερα όμως, καθώς η τεχνολογία εξελισσόταν, η ανάγκη των σταφιδεμπόρων για νέο μηχανολογικό εξοπλισμό, ήταν μεγάλη. Ειδικότερα, στην Πάτρα η σταφίδα αποτελούσε πηγή ζωής για τους κατοίκους της, άρα η χρησιμοποίηση των σταφιδομηχανών ήταν απολύτως απαραίτητη.

Στη διαφήμιση του 1898, απεικονίζεται ένας άντρας χρησιμοποιώντας τη σταφιδομηχανή Χασαποπούλου. Παρατηρούμε ότι η εικόνα καταλαμβάνει πλέον το μεγαλύτερο μέρος της διαφήμισης και ο αναγγώστης είναι σε θέση να κατανοήσει εύκολα και γρήγορα το προϊόν του διαφημίζεται.

Μετά από δύο μήνες περίπου, διαφημίζεται η νέα σταφιδομηχανή Λαζαρίδη. Η συγκεκριμένη διαφήμιση προσελκύει τον ενδιαφερόμενο, αφού δίνει έμφαση σε όσα σημεία χρειάζεται, δηλαδή το όνομα του διοκτήτη, το προϊόν που διαθέτει και τον τόπο πώλησης.

Επίσης, η διαφήμιση του 1906 αναφέρεται στα λεγόμενα σταφυλοπιεστήρια που είναι φτιαγμένα με αμερικάνικες προδιαγραφές. Η λειτουργία τους γίνεται με την χρησιμοποίηση των χεριών ενώ αλαιότερα οι άνθρωποι πατούσαν τα σταφύλια με τα πόδια τους και αρήγαγαν το παραδοσιακό κρασί τους.

Πιπλέον, παρατηρούμε ότι και οι τρεις παραπάνω διαφημίσεις, χρησιμοποιούν έντονα την εικόνα και χωρίς πολλά λόγια. Μία άλλη

1

ομοιότητά τους είναι ο τόπος πώλησης του προϊόντος που είναι η οδός ‘Άγιου Νικολάου’. Τέλος, στις δύο διαφημίσεις του 1898, οι κατασκευαστές των σταφιδομηχανών είναι Έλληνες, πιθανών Πατρινοί, ενώ στην τελευταία είναι ξένος και συγκεκριμένα Γάλλος.

Ακολουθούν τρεις (3) διαφημίσεις που αναφέρονται στις σταφιδομηχανές, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Σταφιδομηχανές Χασαποπούλου, 1898
- Σταφιδομηχανές Λαζαρίδη, 1898
- Σταφυλοπιεστήρια, 1906

ΣΤΑΦΙΔΟΜΗΧΑΝΕΣ

95.

«Νεολόγος»

31 Μαΐου 1898

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται στις σταφιδομηχανές Κασαποπούλου. Η ανάγκη για το προϊόν αυτό υπάρχει ακόμα και σήμερα και απευθύνεται στους παραγωγούς και σταφιδέμπορους. Επίσης, αναφέρει τα πλεονεκτήματα της σταφιδομηχανής, δηλαδή ότι είναι ρωτότυπο, απαραίτητο και στέρεο.

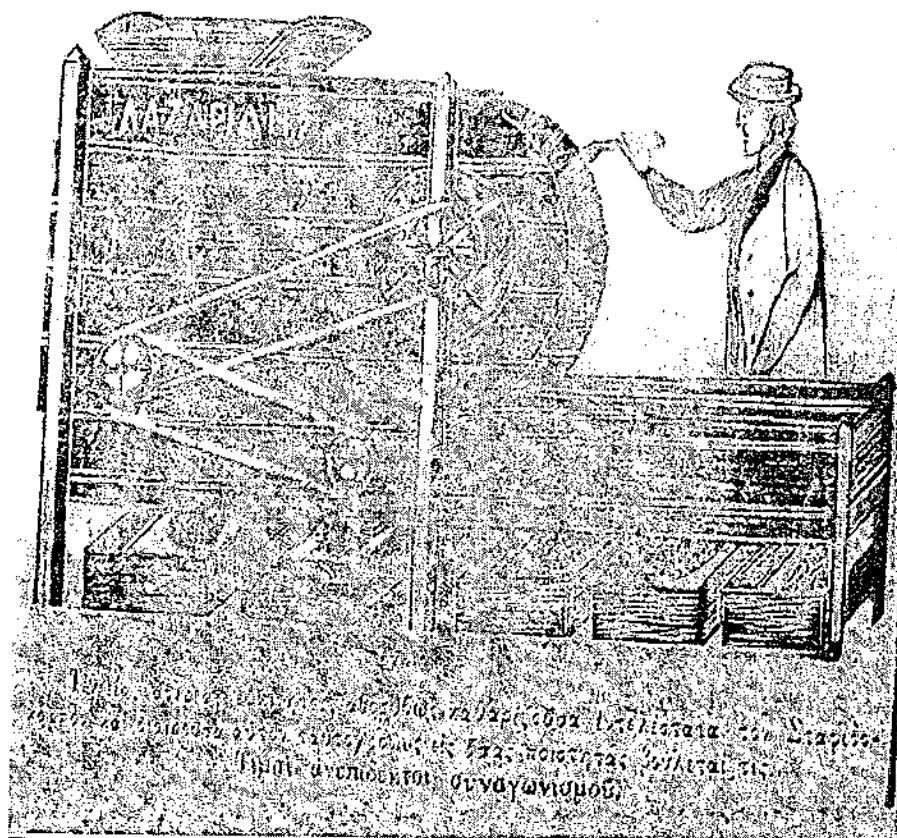
Ιαρατηρούμε, ότι η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και δεν ρησιμοποιεί μακροσκελές κείμενο. Η απεικόνιση της εικόνας θεωρείται ρκετά καλή για την εποχή εκείνη, αφού παρουσιάζεται με ακρίβεια το ηχάνημα για την σταφίδα. Επομένως, το καταναλωτικό κοινό έχει την ρώτη επαφή με το προϊόν.

ΣΤΑΦΙΔΟΜΗΧΑΝΕΣ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΡΙΘ. 65

ΣΤΑΦΙΔΟΜΗΧΑΝΑΙ ΝΕΟΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

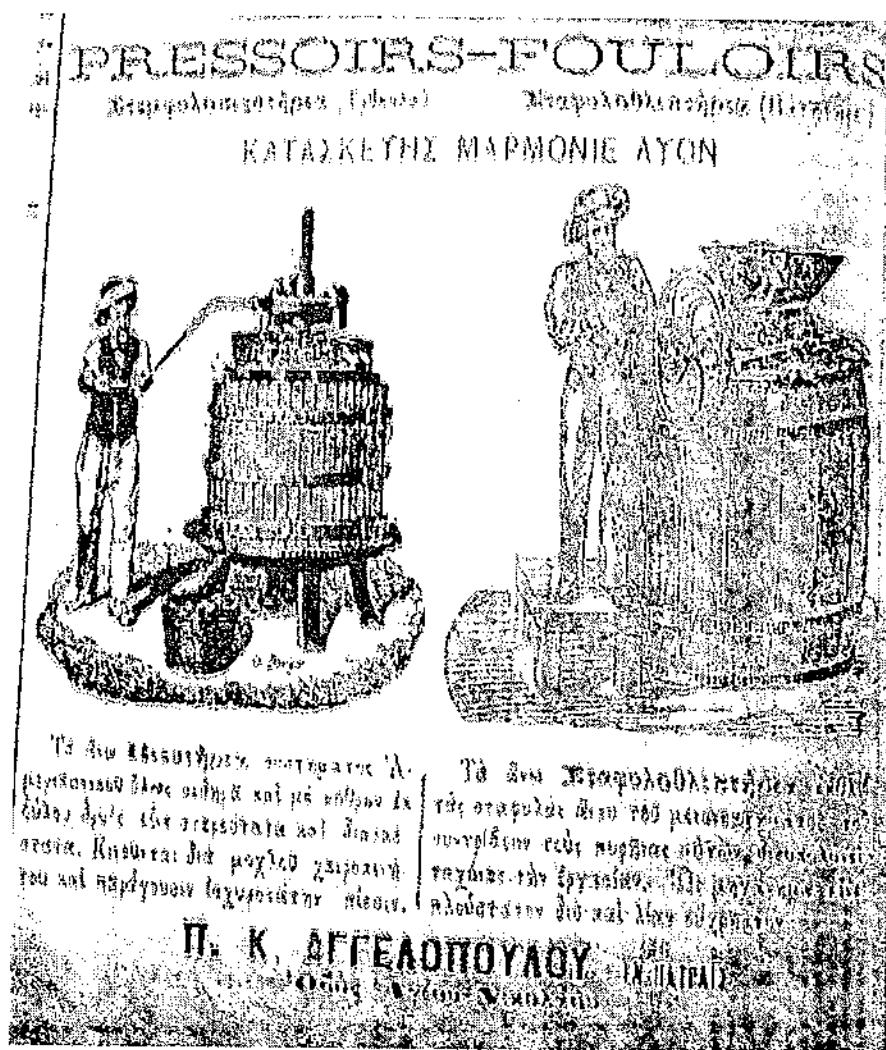

96. « Νεολόγος » 1 Ιουλίου 1898

ίναι γνωστό ότι το κύριο εξαγωγικό προϊόν της Πάτρας είναι η σταφίδα. πόμενο λοιπόν ήταν η ανάγκη των παραγωγών για τις σταφιδομηχανές ήταν μεγάλη. Την ίδια χρονιά, μετά από δύο μήνες περίπου, αφημίζεται μία άλλη σταφιδομηχανή νέου συστήματος, με το όνομα αζαρίδης.

προέλευσή της διαφήμισης είναι ελληνική και καθόλου κουραστική, όπου η εικόνα μιλάει από μόνη της. Απεικονίζεται το χειροκίνητο γχάνημα και ένας άνδρας, πιθανών ο Λαζαρίδης που το θέτει σε ιτουργία. Επίσης, τονίζει όσα σημεία χρειάζεται, δηλαδή το προϊόν, ν ονομασία του και τον τόπο πώλησης.

ΣΤΑΦΙΔΟΜΗΧΑΝΕΣ

97. «Νεολόγος» 2 Ιουλίου 1906

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται σε δύο προϊόντα, χειροκίνητα, τα στεμφυλοπιεστήρια και στα σταφυλοθλιπτήρια. Βέβαια, τα συγκεκριμένα μηχανήματα υπάρχουν ακόμα και σήμερα με άλλη όμως ονομασία. Αυτά, ρησιμοποιούνται για την παραγωγή του παραδοσιακού κρασιού αλλά ίναι λιγοστά, αφού πολλοί προτιμούν τα οινοποιεία.

Σπίστης, παρατηρούμε ότι η διαφήμιση είναι τον Ιούλιο ίσως επειδή η ποχή των σταφυλιών είναι το καλοκαίρι, άρα και η αγορά των μηχανημάτων αυτών. Η προέλευση της διαφήμισης είναι ξένη και συγκεκριμένα, αμερικάνικη.

XXII. ΜΗΧΑΝΕΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Κατά την περίοδο 1850 – 1920, οι νοικοκυρές έφτιαχναν τα ρούχα της οικογένειας, καθώς και τα κεντήματα που έπρεπε να διαθέτει ένα παραδοσιακό σπίτι. Οι φτωχές οικογένειες έραβαν τα ενδύματα στο χέρι, ενώ οι μεσαίες τάξεις διέθεταν ραπτομηχανές που διευκόλυναν περισσότερο τις νοικοκυρές. Αντίθετα, οι πλούσιες οικογένειες έραβαν συνήθως τα ρούχα τους σε ράπτριες και ράπτες ή τα αγόραζαν απευθείας από τα λιγοστά εμπορικά καταστήματα. Βέβαια, τόσο οι υποδηματοποιοί, όσο και οι ράπτες χρησιμοποιούσαν τις μηχανές ραπτικής.

Η πρώτη διαφήμιση ραπτομηχανής εμφανίζεται το 1884 και είναι η γνωστή σε όλους μέχρι και σήμερα ΣΙΓΓΕΡ. Αναφέρεται στην άψογη ποιότητα και τη συγκρίνει με τα άλλα ανταγωνιστικά προϊόντα. Η εμπειρία είναι εμφανής αφού βρισκόταν τριάντα χρόνια στην αγορά και οι πωλήσεις συνεχώς αυξάνονταν, πράγμα που σημαίνει ότι το προϊόν είναι δοκιμασμένο και εξαλείφει την παραμικρή αμφιβολία στον καταναλωτή για την αξιοπιστία της.

Επιπλέον, απόδειξη της αύξησης των πωλήσεων είναι ότι το προηγούμενο έτος, δηλαδή το 1883, πωλήθηκαν μισό εκατομμύριο κομμάτια. Επομένως, το προϊόν ικανοποιεί πλήρως τις ανάγκες των καταναλωτών και είναι γνωστή η μάρκα της, σε όλο τον κόσμο. Το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα της εταιρείας ΣΙΓΓΕΡ είναι ότι διευκολύνει οικονομικά τους καταναλωτές αφού μπορούν να πληρώσουν σε δόσεις.

Μία άλλη μεγάλη εταιρεία με ραπτομηχανές, όχι τόσο γνωστή σήμερα, η NOTHMAN, διαφημίζεται το 1910 με μία αντιπροσωπευτική εικόνα του προϊόντος. Τονίζει την τελειότητα όπως και η ΣΙΓΓΕΡ, όμως αναφέρεται σε ένα παγκόσμιο ρεκόρ τελειότητας, χρησιμοποιώντας έτσι την υπερβολή για να δείξει το μέγεθος της ποιότητας.

Με μία υποσημείωση, προσπαθεί να προστατεύσει το προϊόν του αναφερόμενος σε κάποιους που εκμετάλλευθηκαν τη φήμη του ονόματός της και πούλησαν ραπτομηχανές, πράγμα που αποκατέστησε δικαστικώς η εταιρεία. Ενημερώνει, επιπλέον, τους καταναλωτές και τους συμβουλεύει να επιστρέψουν τις μηχανές αυτές και να ζητήσουν τα χρήματά τους. Παρατηρούμε λοιπόν το μεγάλο ανταγωνισμό που υπήρχε στον τομέα αυτό και τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι μεγάλες εταιρίες.

Την ίδια χρονιά εμφανίζεται και μία άλλη ανταγωνίστρια εταιρεία ραπτομηχανών, η ΚΕΛΕΡ, που αφοπλίζει τον αναγνώστη με την

επικεφαλίδα της διαφήμισης. Δημιουργεί για το προϊόν του μια εικόνα τελειότητας και οικονομίας που θα ικανοποιήσει πλήρως τις ανάγκες των καταναλωτών. Απευθύνεται άμεσα στον αναγνώστη και προσελκύει έτσι την προσοχή του, αφού γίνεται πιο προσωπική η επαφή.

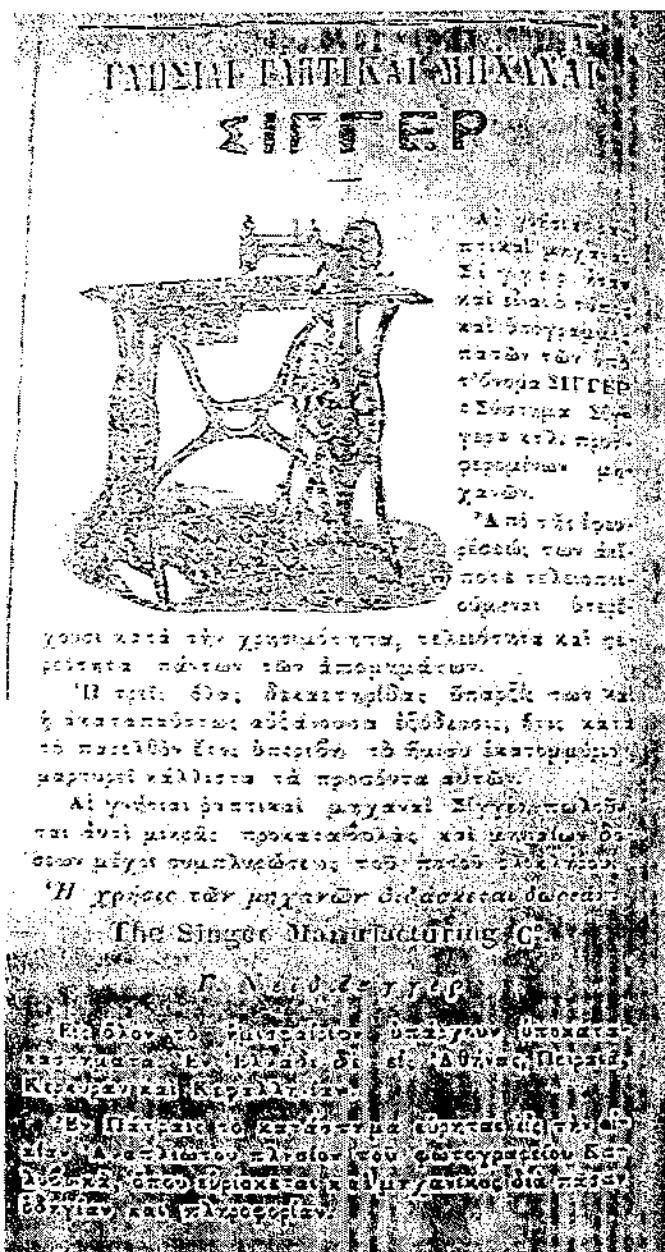
Το ακροατήριο στόχος είναι οι ράφτες, οι ράπτριες, οι υποδηματοποιοί και οι νοικοκυρές. Προσπαθεί να δημιουργήσει πλασματικές ανάγκες σε εκείνους που δε διαθέτουν το προϊόν του, αλλά κάποιο άλλο, ώστε να τους πείσει ότι εάν δεν έχει ο καταναλωτής την επώνυμη και τελειότερη ραπτομηχανή ΚΕΛΕΡ δεν θα μειονεκτεί απέναντι στους άλλους.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τρεις (3) διαφημίσεις που αναφέρονται στις μηχανές ραπτικής, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Ραπτομηχανή ΣΙΓΓΕΡ, 1884
- Ραπτομηχανή NOTHMANN, 1910
- Ραπτομηχανή ΚΕΛΕΡ, 1910

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ ΣΙΓΓΕΡ

98. « Φορολογούμενος » 7 Σεπτεμβρίου 1884

Αρχικά οι ραπτομηχανές ήταν χειροκίνητες και στη συνέχεια εξελίχθηκαν και πήραν τη μορφή που παρουσιάζεται στην παραπάνω εικόνα. Η εταιρεία ΣΙΓΓΕΡ είναι γνωστή ακόμη και σήμερα και κατέχει ένα μεγάλο μερίδιο στον τομέα των ραπτομηχανών. Βέβαια, σήμερα οι μηχανές ραπτικής δεν χρησιμοποιούνται τόσο συχνά για λόγο αυτό και η εταιρεία επεκτάθηκε και στην παραγωγή άλλων προϊόντων, όπως σίδερα και πρέσες σιδερώματος.

Η διαφήμιση έχει ξένη προέλευση και παρά το γεγονός ότι το κείμενο είναι μακροσκελές διαθέτει εικόνα, που προσελκύει την προσοχή του αναγνώστη. Πιο συγκεκριμένα, το κείμενο αναφέρεται στην τελειότητα και στην άψογη ποιότητα που θα ικανοποιήσει όλους τους καταναλωτές.

Μάλιστα, παρέχονται δωρεάν οδηγίες για τη λειτουργία της ραπτομηχανής από αρμόδιο μηχανικό. Αντίθετα, στη σύγχρονη εποχή, η πληροφορία αυτή δεν συμπεριλαμβάνεται στις διαφημίσεις, όμως θεωρούνται δεδομένες οι γραπτές οδηγίες που δίδονται μαζί με το προϊόν. Βέβαια, σήμερα δεν υπάρχουν διαφημίσεις που να αναφέρονται στις ραπτομηχανές.

Επιπλέον, -παρατηρούμε- ότι το προϊόν έχει μεγάλη διάρκεια ζωής, επομένως η κατασκευάστρια εταιρεία έχει την ανάλογη εμπειρία στον τομέα αυτό για να καλύψει αποτελεσματικότερα τις ανάγκες του καταναλωτικού κοινού. Η προτίμηση του καταναλωτικού κοινού και συνεπώς η μεγάλη κατανάλωση για τις ραπτομηχανές αυτές, οδήγησε στην ίδρυση υποκαταστημάτων στο εξωτερικό και σε διάφορες περιοχές της Ελλάδος.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΕΣ NOTHMAN

99. «Νεολόγος»

1 Φεβρουαρίου 1910

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται στις ραπτομηχανές 'NOTHMAN', οι οποίες ήταν πιο εξελιγμένης τεχνολογίας και όχι χειροκίνητες. Ένα βασικό πλεονέκτημα της συγκεκριμένης εταιρείας, είναι ότι χορηγούσε στις νοικοκυρές δωρεάν εκμάθηση κεντημάτων, με την επίβλεψη ενός ειδικού μηχανικού. Αυτό βέβαια, προσέλκυε τις γυναίκες της εποχής, αφού μία από τις ασχολίες τους ήταν το κέντημα.

Τέλος, η προέλευση του προϊόντος είναι ξένη και το μεγαλύτερο μέρος της διαφήμισης το καταλαμβάνει η εικόνα, με την απεικόνιση της ραπτομηχανής. Δίνει έμφαση σε όσα σημεία χρειάζεται και απευθύνεται κυρίως στην μεσαία τάξη, αλλά και σε ράπτες.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΕΣ ΚΕΛΕΡ

100. «Νεολόγος»

12 Μαΐου 1910

Η επικεφαλίδα που αναφέρεται στις ραπτομηχανές 'ΚΕΛΕΡ' αιφνιδιάζει και κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Η συγκεκριμένη εταιρεία είναι Ανώνυμη και υποστηρίζει ότι οι ραπτομηχανές της είναι οι νεώτερες και οι καλύτερες. Επίσης, απευθύνεται στους ράπτες και στους υποδηματοποιούς και τους προτρέπει να αγοράσουν το προϊόν.

Η διαφήμιση ενώ είναι το 1910, δεν διαθέτει καθόλου εικόνα, αλλά ένα μακροσκελές κείμενο. Βέβαια, παρατηρούμε ότι χρησιμοποιεί έντονη γραφή στην επικεφαλίδα αλλά επαναλαμβάνει συχνά και την μάρκα της ραπτομηχανής, διότι το προϊόν είναι νέο στην αγορά και προσπαθεί να το προωθήσει. Χρησιμοποιεί συγκριτικό βαθμό για τα πλεονεκτήματα της ραπτομηχανής.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

I. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Η Πάτρα ήταν μια πόλη που δεχόταν πολλές επιρροές από το εξωτερικό και ειδικότερα από την Γαλλία, την Ιταλία αλλά και την Αγγλία. Βέβαια, σε αυτόν τον συνδετικό κρίκο μεταξύ της Πάτρας και των άλλων χωρών, βοήθησε το λιμάνι της, που ήδη από το 1870 είχε αρχίσει να αξιοποιείται.

Πολλοί ήταν αυτοί που επισκέπτονταν την Πάτρα κυρίως λόγω των εμπορικών σχέσεων που είχαν οι Πατρινοί, τόσο με τις γύρω περιοχές όσο και με το εξωτερικό. Επομένως, η ανάγκη για την ίδρυση των ξενοδοχείων την εποχή εκείνη ήταν αρκετά μεγάλη.

Κατά το έτος 1884 η Πάτρα οικονομικά άκμαζε και την ίδια χρονιά ιδρύθηκε ένα από τα πρώτα της ξενοδοχεία. Το «Ξενοδοχείο του λαού» όπως ονομαζόταν τότε, απευθυνόταν κυρίως στις κατώτερες τάξεις της κοινωνίας, αφού δεν προσέφερε περιπτές ανέσεις, αλλά τα απαραίτητα που έπρεπε να διαθέτει ένα απλό ξενοδοχείο.

Παρατηρούμε ότι η διαφήμιση συγκρίνει το ξενοδοχείο αυτό με άλλα ταρόμοια, όσον αφορά την τιμή και την ποιότητα των φαγητών που διαθέτει. Ακόμη, αυτό που μας έκανε εντύπωση ήταν πως τα άτομα που θα διέμεναν στο συγκεκριμένο ξενοδοχείο, θα είχαν τη δυνατότητα να ακούν ζωντανή μουσική από το απέναντι μαγαζί, το καφέ «Σαντάν». Μέσα από αυτό καταλαβαίνουμε την απειρία που υπήρχε στο χειρισμό της διαφήμισης την εποχή εκείνη. Αυτός ο τρόπος προσέγγισης των καταναλωτών θεωρείται απαράδεκτος και φυσικά δεν χρησιμοποιείται σήμερα.

Μετά από τρία χρόνια περίπου διαφημίζεται το ξενοδοχείο Κυριάκου ήλλα πλέον ονομάζεται «ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ». Η διαφήμιση αυτή είναι του 887 και την ίδια χρονολογία κατασκευάστηκε και η σιδηροδρομική γύνδεση Πατρών - Αθηνών. Αυτό σημαίνει ότι δεν υπήρχαν έντονα προβλήματα συγκοινωνίας και φυσικά οι επισκέπτες θα ήταν περισσότεροι από πριν. Επιπλέον, αναφέρεται στη διαφήμιση ότι το ξενοδοχείο διαθέτει έναν άριστο μάγειρα και άνετα δωμάτια.

Ένω περνούσαν τα χρόνια, εκτός από τα απλά ιδρύθηκαν στην Πάτρα και τολυτελέστατα ξενοδοχεία. Ένα από αυτά ήταν το «ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ», το έτος 1895. Στη διαφήμιση αυτή ρησιμοποιούνται πολλά κοσμικά επίθετα που σαγηνεύουν κάθε ναγνώστη. Επίσης, δεν περιλαμβάνει καθόλου αρνητικά στοιχεία για το ξενοδοχείο, δημιουργώντας στον καταναλωτή μία υπέροχη αίσθηση.

Βέβαια, ενώ το κείμενό είναι μακροσκελές το περιεχόμενο του είναι ευχάριστο. Απευθύνεται στις ανώτερες τάξεις, όπως για παράδειγμα σε μεγαλέμπορους που είχαν τη δυνατότητα να ξοδεύουν χρήματα για την διαμονή τους σε πολυτελέστατα ξενοδοχεία.

Τέλος, παρατηρούμε ότι στη διαφήμιση του 1896 το ξενοδοχείο του Β. Λυκουριώτου, διέθετε και οινοπνευματοπωλείο που πωλούσε κρασί, μαστίχα και παγωμένο νερό. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να πούμε ότι την εποχή εκείνη φυσικά δεν υπήρχαν τα ψυγεία αλλά μονάχα ο πάγος γι' αυτό και η αγορά του ήταν τόσο σημαντική. Επίσης, το ξενοδοχείο πωλούσε καπνά και τσιγάρα, πράγμα αδιανόητο σήμερα.

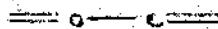
Ακολουθούν τέσσερις (4) διαφημίσεις που αναφέρονται στα ξενοδοχεία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Ξενοδοχείο του λαού, 1884
- Ξενοδοχείο « ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ », 1887
- ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ. 1895
- Ξενοδοχείο Β. Λυκουριωτου, 1896

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

EN ΠΑΤΡΑΙΣ.

Γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἶναι τὸ παρὰ τὴν σημερινὴν αἰμασίαν κείμενον εὐχερῶν δοσχεῖον τοῦ λαοῦ. Διέθουντεν δὲ ἡγεμόνες τοῦ γνωστοῦ ἴδιωτρόπῳ ἐπὶ φίλοκαλίᾳ καὶ χριστιανίᾳ. Ιωάννη Λαγωγιάνη, εἰ πρόστιμον οὐδελουσιν εύρισκει ἐκεῖ ὅγι μονάδην καθαρὰν καὶ εὔωνον τιμὴν τῶν φάγητων, καὶ ἔξαιρετικὴν περιπολίσιν, γῆτις τολμῶντας εἰπωμένον ὅτι σπανίζει τεῖς τὰ ἐνταῦθα ἐνδοχεῖα, ἀλλὰ καὶ δειπνώντες τοις ὄντας τῷ θαυματείωσιν· αἱ χαλλικελάδοι σῶναν τῶν παραπλεύρων ἀσιέων (χαφτερός σάντου.)

101.

« Φορολογούμενος »

27 Ιουλίου 1884

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται σε ένα από τα πρώτα ξενοδοχεία που ιδρύθηκαν στην Πάτρα. Ονομάζεται ξενοδοχείο του λαού και δίνει έτσι στον αναγνώστη την αίσθηση ότι αναφέρεται σε ένα απλό και οικονομικό τόπο διαμονής. Απενθύνεται κυρίως στις κατώτερες τάξεις, αφού το ξενοδοχείο αυτό προσφέρει μονάχα τις απαραίτητες υπηρεσίες.

Παρατηρούμε ότι αναφέρει τα προτερήματα του ιδιοκτήτη, δηλαδή ότι αγαπάει το ωραίο και την καθαριότητα αλλά δεν μιλάει καθόλου για τα δωμάτια που διαθέτει. Επίσης, προκειμένου να πείσει τον καταναλωτή να επισκεφθεί το ξενοδοχείο του, υπόσχεται σ' αυτόν ζωντανή μουσική αλλά από το απέναντι μαγαζί, το καφέ « Σαντάν ». Αυτός ο τρόπος διαφήμισης δεν είναι σωστός αφού χρησιμοποιεί λανθασμένα μέσα για να πείσει τον καταναλωτή.

Τέλος, η προέλευση της παραπάνω διαφήμισης είναι ελληνική και η γλώσσα που χρησιμοποιείται καθαρεύουσα. Επιπλέον, το κείμενο είναι μακροσκελές και δεν προσελκύει καθόλου τον καταναλωτή.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

NEON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ· EN ΠΑΤΡΙΣ
«AI AΘΗΝΑΙ»

—)(—

Τὸ γνωστὸν ἐνταῦθα ξενοδοχεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα
Κυριάκου, ἀπέναντι τῆς οἰκλας κ. Θωμαπούλου,
κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αίμασιαν, μετωνομασθη
εἰ Διθῆναι, καὶ διατελεῖ ὡὴν ὑπὸ νέαν διεύθυνσι
τὴν τοῦ Νικολ. Παπουτσοπούλου, γνωστοῦ ἁσί
στοῦ μαγείρου καὶ εἰς σκόρου περιποιητικοῦ, σότις
ὑποσυγειῶντος πελατασιστῶν: οὐχαλίσεται τοπο
φύη, καθαρὰν καὶ οἰωνον, προσεξε καὶ δωματια
θεντον εὔαερα.

102. «Φορολογούμενος»

20 Οκτωβρίου 1887

Η μορφή της παραπάνω διαφήμισης είναι εναρκτήρια και αναφέρεται στο ξενοδοχείο «AI AΘΗΝΑΙ». Η ονομασία του κεντρίζει την προσοχή του καταναλωτικού κοινού, διότι πολλοί ήταν επηρεασμένοι και προσδοκούσαν την αθηναϊκή κουλτούρα την εποχή εκείνη.

Ο ξενοδοχείο αυτό απευθυνόταν πιθανών στις μεσαίες και κατώτερες οινωνικές τάξεις, αφού διέθετε έναν πεπειραμένο μάγειρα και άνετα φοράτια. Βέβαια, παρατηρούμε ότι δεν αναφέρει τίποτα για τιμές τών φορτίων που διαθέτει.

Ι προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο ενώ είναι ύντομο, δεν προσελκύει τον καταναλωτή. Αποτελεί μία απλή διαφήμιση της εποχής εκείνης και δίνει έμφαση με έντονα γράμματα μόνο στην τικεφαλίδα, δηλαδή στην ονομασία του ξενοδοχείου.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

**ΜΕΓΑ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ**

Ἐν τῷ νεοδιῆτῳ τοιούτῳ οἰκίᾳ
τοῦ κ. Ἀρ. Μεσσηνέζη.

(Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων Διυπόκρεον
πλησίον Τελωνείου).

Μέγα λοπρέπεστατον, φωτεινώτατον
κεντρικόν, εύχερώτατον, δύγεινωτα-
τον. Θερμός υπέγειος, χρήσιμος στο όνειρο
θαλάσσης, σύριγχος εύρυταχτος. "Όλον το
πανόραμα της πόλεως, τοῦ λιμένος, τοῦ
Κορινθιακοῦ Κόλπου, εκτελείστατον
τὰ παραθύρα τοῦ. Για 24 εὐρύγυρος δια-
μέτρος τοῦ πολυτελεστατοῦ επιτζλωτοῦ
μὲ τὰ παράθυρα τῶν, με τὰς καβύβες
κλίνεται τούς, με σταγόνα χρειώδη ανθο-
τάξις ψυγγόνωνος. δεξαὶ τυλεγύρχοφοι, κατ-
Αργυραῖοι, πυρτημαχοί. Παραρεσιαί, προ-
σωποι, γενετικαῖς δὲ προχρεωτικωτατη-
πλευτικοί, οι πάντες τημέραν διαμενεῖσθαι. Θα-
λάσσιοι τοῦ τὸς καταλατέρων ἀναστη-
σίος κατέχεται τοῖς μεγάλεστροις εὐχαριστή-
σίαις. Επειδή τη πεπειρωτική, καὶ τε-

103.

« Νεολόγος »

4 Νοεμβρίου 1895

Ι παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται σε ένα από τα καλύτερα και ολυτελέστατα ξενοδοχεία της Πάτρας. Το « Μέγα Ξενοδοχείο », όπως νομάζεται, μας έκανε εντύπωση διότι βρίσκεται στην τριώροφη ολυκατοικία του Α.Μεσσηνέζη. Απευθύνεται στην ανώτερη τάξη και κανοποιεί τις ψυχολογικές ανάγκες τους, αφού έχουν την δυνατότητα να οδεύουν χρήματα σε πολυτελέστατα ξενοδοχεία.

Ι διαφήμιση αυτή περιλαμβάνει ένα μακροσκελές κείμενο, αλλά το εριεχόμενο του είναι τόσο ευχάριστο που σε ταξιδεύει σ' ένα μαγευτικό έρος, δηλαδή το ξενοδοχείο του. Τονίζει τα πλεονεκτήματα του αταστήματος χρησιμοποιώντας υπερθετικό βαθμό.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΒΑΣΙΛ. ΛΥΚΟΥΡΙΩΤΟ
Ἐναντὶ τῆς μεγάλης οἰκίας Διονυσίου
Φραγκούλου.

Εἰς τὸ ἀνωτέρῳ ξενοδοχεῖον τελεῖως συμπληρώθειν, ἐργάζεται πόρος πολλοῦ μάγιστροῦ πεπιστριχμένος. Τὰ φρυγτὰ ἀπαντά διαφορικά ταῖς ἐπὶ εὐθαρέστηται ωκείᾳ ὑπηρεσίαις περιθυμητάῃ. Εν αὐτῷ πωλοῦνται Οἶνοι μελανές καὶ λευκοί ἀπὸ ἴνδος μέχρι δέκα ἑτῶν. Καὶ τοῦ ξενοδοχείου ὑπάρχει καὶ

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
εἰς ὃ διδεται μαστίχα καὶ βδῶρ τοῦ παντού πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς διάφορα οινοπνεύματα. Επίσης εὑρίσκονται καπνοί καὶ σιγαρέτα. Λαμία, Αγρίνιον, Εύβοια.

104. «Νεολόγος» 6 Ιουλίου 1896

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται σ' ένα ξενοδοχείο που έχει πεπειραμένο προσωπικό και ποικίλα φαγητά. Επίσης, πωλεί μαύρο και λευκό κρασί στο κατάστημά του, κάτι που δεν συμβαίνει σήμερα.

Στο ξενοδοχείο αυτό λειτουργεί και οινοπνευματοπωλείο που πωλεί μαστίχα, παγωμένο νερό και διάφορα ποτά. Απευθύνεται σε όλο το καταναλωτικό κοινό αφού οι τιμές είναι χονδρικές και λιανικές. Επιπλέον, διαθέτει καπνά και τσιγάρα εισαγόμενα από την Λαμία και το Αγρίνιο, πόλεις που είναι γνωστές για την μεγάλη παραγωγή καπνού τους.

Τέλος, η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο μακροσκελές. Τονίζει την επικεφαλίδα με έντονη γραφή και ότι διαθέτει το ξενοδοχείο του και οινοπνευματοπωλείο.

II. ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ - ΤΑΒΕΡΝΕΣ

Τα εστιατόρια της περιόδου 1850 – 1920 ήταν λιγοστά και στην αρχή όχι τόσο οργανωμένα όπως τα σημερινά. Απευθύνονταν περισσότερο στις εύπορες οικογένειες που διέθεταν το χρόνο αλλά και τα χρήματα. Αντίθετα, οι φτωχότερες τάξεις προτιμούσαν συνήθως τις φτηνές ταβέρνες, αφού δεν είχαν την οικονομική ευχέρεια για κάτι περισσότερο.

Επιπλέον, οι κατώτερες τάξεις έφτιαχναν τα δικά τους γλυκά, εκτρέφανε ζώα για προσωπική τους κατανάλωση και καλλιεργούσαν τα λιγοστά τους οπωροκηπευτικά. Επομένως, ήταν αυτάρκεις και το να βγει μια απλή οικογένεια για φαγητό ήταν πολυτέλεια.

Τα σημερινά εστιατόρια και οι ταβέρνες κατακλύζονται από κόσμο και οι οικογένειες μπορούν πλέον να διαλέξουν από την πλειάδα που υπάρχει, ανάλογα την οικονομική τους κατάσταση. Οι απλές ταβέρνες είναι προσιτές σχεδόν σε όλο τον κόσμο, αλλά υπάρχουν και τα πολυτελέστατα εστιατόρια που είναι σχετικά λιγότερο προσιτά.

Μέσα από τις διαφημίσεις παρατηρούμε ότι τα εστιατόρια και οι ταβέρνες στην Πάτρα ήταν λιγοστά. Βέβαια, όσο περνούν τα χρόνια και ειδικότερα μετά το 1900 αυξάνονται οι διαφημίσεις για τα εστιατόρια. Αντίθετα, μία μονάχα ήταν η διαφήμιση ταβέρνας του 1897, προφανώς διότι δεν διέθεταν τα χρήματα για να προωθήσουν τα μικρά καταστήματά τους, αλλά ταυτόχρονα δεν υπήρχαν πολλές ταβέρνες, λόγω της λιγοστής προσέλευσης.

Πιο συγκεκριμένα, η διαφήμιση του 1897 είναι πρωτότυπη με ευχάριστο περιεχόμενο. Έχει τη μορφή επιστολής και απευθύνεται άμεσα στον καταναλωτή και κεντρίζει το ενδιαφέρον του, αφού γίνεται η επαφή πιο προσωπική. Επίσης, δημιουργεί μια φιλική εικόνα στο μναλό του καταναλωτή, αφού τον κάνει να νιώθει οικεία με τον τρόπο αυτό.

Επιπλέον, χρησιμοποιεί μια άμεση ερώτηση ‘ξέρεις;’, για την τοποθεσία της ταβέρνας για να τονίσει ότι όλοι γνωρίζουν που βρίσκεται. Το παράξενο βέβαια είναι ότι βρίσκεται σε ένα σπίτι το κατάστημα, κάτι αδιανόητο σήμερα.

Μετά το 1900 ακολουθούν οι διαφημίσεις των εστιατορίων, όπως η διαφήμιση του ίδιου έτους όπου με ένα μακροσκελές κείμενο προσπαθεί να προσελκύσει τους καταναλωτές αναφέροντας τις υπηρεσίες και τα προϊόντα που προσφέρει. Αυτό που μας έκανε εντύπωση είναι ότι βρίσκεται σε ένα κήπο κοντά στα Ψηλά Αλώνια, που τον ονομάζει

«Ηλύσια Πεδία». Με τον τρόπο αυτό προσπαθεί να περάσει στον καταναλωτή ότι μοιάζει με έναν επίγειο παράδεισο.

Το εστιατόριο αυτό είναι προφανώς εποχιακό, λόγω του ότι η διαφήμιση γίνεται το Μάιο, επομένως είναι άνοιξη και πολλοί επιθυμούν να απολαύσουν το φαγητό τους κοντά στη φύση, σε ένα όμορφο κήπο. Άλλωστε, είναι η εποχή της Μπελ Επόκ, όπου όλοι έχουν τη διάθεση να γλεντήσουν και να απολαύσουν τις χαρές της ζωής και ο Κήπος Των Θεών, εναρμονίζεται με το πνεύμα της εποχής.

Τα εστιατόρια συνεχίζουν να εξελίσσονται και αυτό φαίνεται στη διαφήμιση του εστιατορίου MINEPBA του 1902. Η ονομασία του ταυτίζεται με τη θεά Αθηνά, θέλοντας ίσως να τονίσει το αρχαιοελληνικό πνεύμα, κάτι που συνηθίζοταν. Όμως, είναι φανερή και η επιρροή της ευρωπαϊκής κουλτούρας από το μενού που προσφέρει, που είναι προφανώς γαλλικό.

Παρατηρούμε ότι τονίζεται η καθαριότητα και το έμπειρο προσωπικό, κάτι πολύ σημαντικό για κάθε εστιατόριο, ακόμα και σήμερα. Επιπλέον, στην αρχή της διαφήμισης τονίζει ότι σημαντικό ρόλο στην υγεία του ανθρώπου έχει η καθαρή τροφή, αφού καλύπτει βέβαια τις φυσιολογικές ανάγκες του.

Το συγκεκριμένο εστιατόριο προσφέρει και τσάι συνοδευόμενο με γάλα και φρέσκο βιούτυρο, δείχνοντας έτσι την πολυτέλεια που το χαρακτηρίζε. Επίσης, παρατηρούμε ότι βρίσκεται σε καλή τοποθεσία αφού είναι στο κέντρο της Πάτρας.

Το έτος 1903, στο ξενοδοχείο Πατρών δημιουργείται ένα μεγάλο καφεστιατόριο, το « DINER – CONCERT ». Ο διευθυντής του ξενοδοχείου ήταν ο πρώτος που εισήγαγε αυτή την ευρωπαϊκή καινοτομία στην Πάτρα, με σκοπό να προσελκύσει αρκετό κόσμο.

Η ονομασία του καφεστιατορίου είναι επιτυχημένη, αφού ήταν έντονη και η τάση προς την ευρωπαϊκή κουλτούρα. Επίσης, απευθύνεται στις εύπορες οικογένειες, αφού έχουν την οικονομική δυνατότητα να απολαύσουν τις περιττές ανέσεις που τους προσφέρει το ξενοδοχείο.

TABEPNA

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ

Φίλε Κ. . . .

Τιω; καθ' όλην τὴν ἡμέραν δὲν σὲ ἔδω κα! εἴτε δὴ ἀφέύκτως θὰ ἀναγνώσῃς τὸν «Νεολόγον» οὐεὶδοποῖῶ ὅτι τὸν μεζέν θὰ φάμε εἰς τὰς 10 1)2 τὸ ἑσπερας εἰς τοῦ Γληγόρη ἡ μᾶλλον στοῦ Γληγοράντε τὴν ταβέρναν ποὺ ἔχει τὸ ἔξοχο ἀσπροῦδι εἰς τὸν Αγ-Διονύσιο, ζερεις; στὸ σπήνι Σταυρούλου.

Σὲ περιμένομεν.

Ι. . . .

105.

«Νεολόγος»

15 Ιουνίου 1897

Η παραπάνω διαφήμιση είναι ασυνήθιστη αφού έχει μορφή επιστολής ή πρόσκλησης προς το καταναλωτικό κοινό. Αναφέρεται σε μία ταβέρνα της εποχής εκείνης και απευθύνεται σε όλους με έξυπνο και άμεσο τρόπο. Επίσης, αναφέρει τον ιδιοκτήτη με το μικρό του όνομα έτσι ώστε να νιώσει ο καταναλωτής οικεία.

Η ταβέρνα αυτή, βρίσκεται σε σπίτι και τονίζεται η ώρα που δέχεται τους πελάτες στο μαγαζί ο ιδιοκτήτης, δηλαδή 10 1)2. Παρατηρούμε μέσα από αυτό την διαφορά που υπήρχε τότε, στην διατύπωση της ώρας. Επίσης, σήμερα οι περισσότερες ταβέρνες ανοίγουν το μεσημέρι αλλά και το βράδυ και ο ενδιαφερόμενος έχει τη δυνατότητα να την επισκεφθεί όποτε επιθυμεί.

Τέλος, η προέλευση της παραπάνω διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο σύντομο και με ευχάριστο περιεχόμενο. Βέβαια, η μορφή της ενώ θεωρείται πρωτότυπη για την εποχή εκείνη δεν συνηθίζεται σήμερα.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΙΣ

Όληγα βίαιαττα πέραν τῶν Υψηλῶν Αλωνίων καὶ εἰς τὸ οὐλώσας περιβόλιον Γκρήν θὲ εἰρητε τώρα τὰ « Ἑλύσια Πεδία », δημος ὡς ομάζτη ὁ κῆπος αὗτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ φιλοπροσόδου καὶ περίποιητικωτάτου Ιωάννου Ρέσλη. Έκεῖ θὲ εἴρητε ὑπὸ παχυτάτην σκιάν άειθαλῶν δένδρων ἀγαψυχῆν διὸ μέσου καθαροῦ χέρος, νυκτὸς ημέρας, ἐκεῖ θὲ εἰρητε εἰς φαγητὰ γενατικῶτας καὶ ποτὲ ἔκλιστά, ζερκν παριποίησιν καὶ καθαριστικά ἀπαράμιλλουν.

Αἱ τιμαὶ ἐκανονισθησαν ὡς ἔξης :

Φαγητά. Κρέατος φηγὲ λεπτὲ 60. Ψερικὲ λεπ. 60. Έντριζδες λεπ. 60. Όμελτακὲ λεπ. 60. Σαλάτακὲ λεπ. 15. Τοροὶ ἔκλεκτοὶ λεπ. 15. Αὔγις λεπ. 10.

Οἶνοι ἐκλεκτοὶ 60 λεπ. ή ὅπῃ.

Ποτά. Μητρίκα πλεγμῶν καὶ χταντας, τὰ εἰδη τῶν ποτῶν λεπτὲ 5. Γλαζοῦς 15.

Καρποὶ γυναικοὶ λ. 10.

Ο χῆπος αὗτος ὁ χληθῆ Παραδεισός διὰ ναυαγηρίας τοῦ οὐλοῦ θὲ ητού χνοικετδες καὶ οἰνοδηποτες ωραν, ημεράς καὶ νυκτός, θὲ προσφέρεται δέρεια τὸν θέλοντα καὶ πασκε καθαροῦ χαστού προς λεπτούς (50).

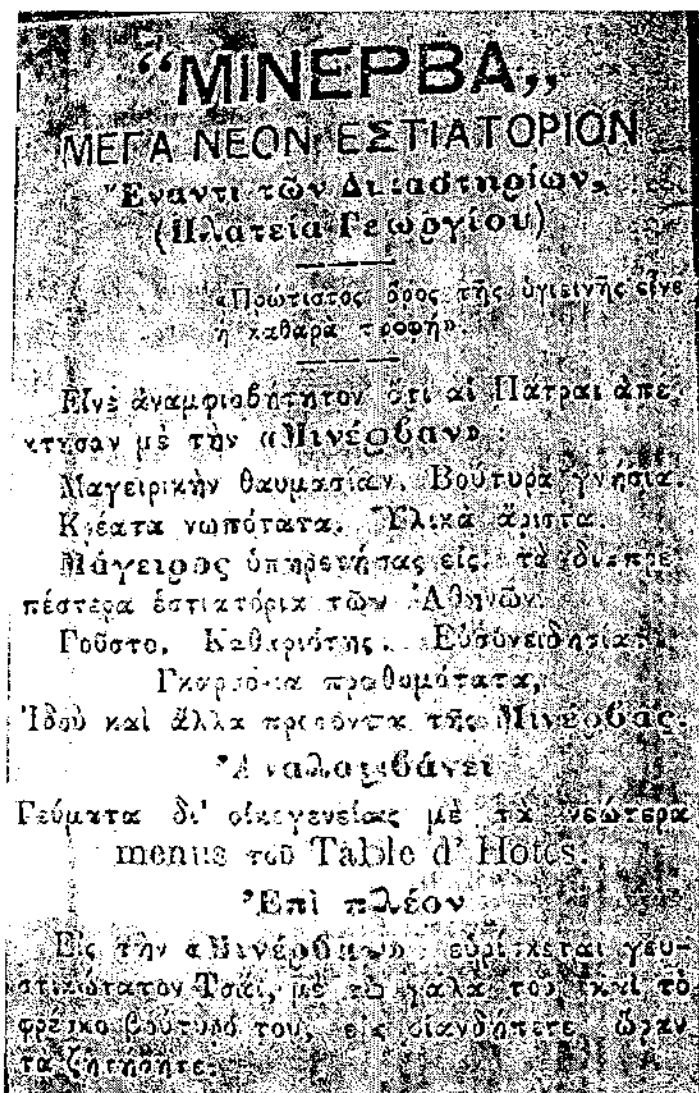
Θεοὶ μαγευτικοὶ θεοὶ ἔφοδος.
Περιποιησις πονοκούχη ή Ταμαίευ
Θυνόσαται. Οἵοι λοιπον εἰς τον.

Ο ΚΗΠΟΝ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται σε ένα εστιατόριο της εποχής εκείνης που ονομάζεται « Ηλύσια Πεδία » και βρίσκεται σε ένα κήπο. Η επικεφαλίδα κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη αλλά ταυτόχρονα είναι και παραπλανητική αφού μεταφέρει την φαντασία του σε ένα κήπο υπέροχο, απολαμβάνοντας όλες τις χαρές της φύσης.

Επιπλέον, το εστιατόριο διαθέτει ποικίλα φαγητά και ποτά καθώς αναφέρει και τις τιμές για όλα τα προϊόντα του. Ένα βασικό πλεονέκτημα είναι ότι προσφέρει τις υπηρεσίες του ολόκληρη τη μέρα. Τέλος, η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και παρόλο που είναι το 1900 έχει με μακροσκελές κείμενο και καθόλου εικόνα.

EΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

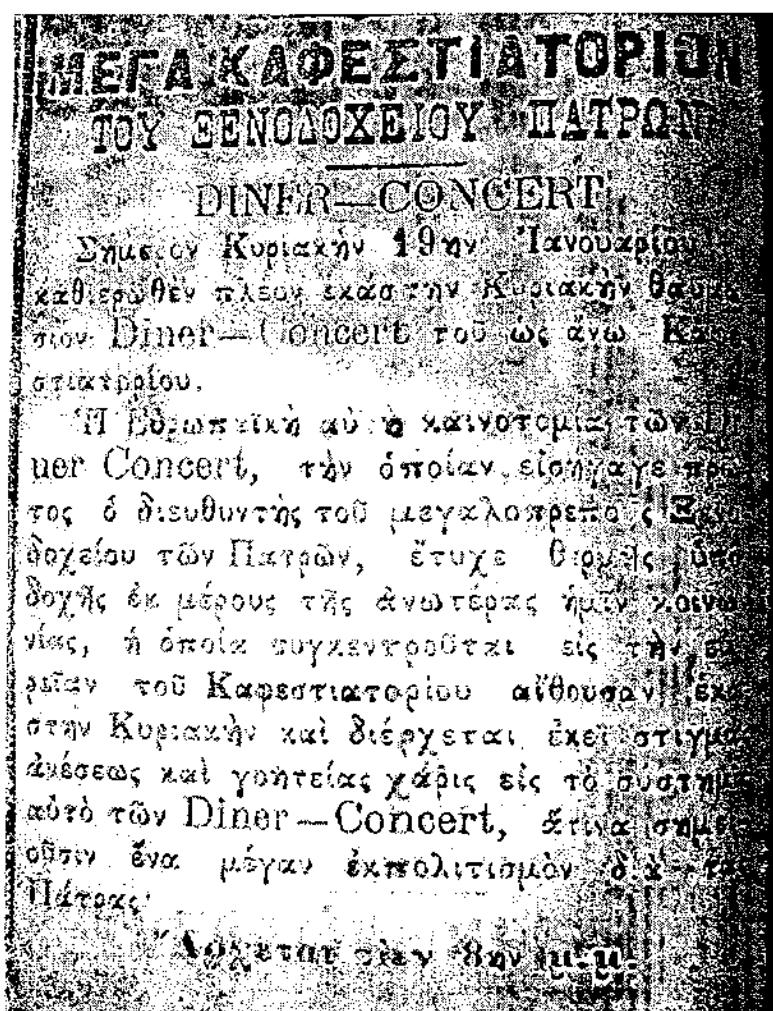
107. «Νεολόγος» 6 Δεκεμβρίου 1902

Η μορφή της παραπάνω διαφήμισης είναι εναρκτήρια και αναφέρεται σε ένα πολυτελές εστιατόριο που ονομάζεται « MINEPBA » και βρίσκεται στο κέντρο της Πάτρας. Διαθέτει έμπειρο και αρκετό προσωπικό θα μπορούσαμε να πούμε για την εποχή εκείνη.

Απευθύνεται στις εύπορες οικογένειες αφού περιλαμβάνει ικανό προσωπικό για να εξυπηρετήσει όλα τα γούστα των καταναλωτών. Επίσης, προσφέρει γαλλικό γεύμα που το προτιμούσαν πολλοί πλούσιοι αφού η επιρροή από την ευρωπαϊκή κουλτούρα ήταν έντονη.

Τέλος, το κείμενο ενώ είναι μακροσκελές, δεν κουράζει τον αναγνώστη διότι δίνει έμφαση στα σημεία που χρειάζεται, δηλαδή στην ονομασία και την τοποθεσία του εστιατορίου καθώς και στα προϊόντα του.

EΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

108. «Νεολόγος» 19 Ιανουαρίου 1903

Το καφεστιατόριο που διαφημίζεται παραπάνω ανήκει στο πολυτελές ξενοδοχείο Πατρών και περιλαμβάνει DINER CONCERT κάθε Κυριακή. Αυτό αποτελούσε καινοτομία για τα ξενοδοχεία την εποχή εκείνη και ήταν φυσιολογικό να προσελκύσει αρκετό και εκλεκτό κόσμο.

Απευθυνόταν στους μεγαλέμπορους και αντιπροσώπους εταιρειών και σε εύπορες οικογένειες. Τέλος, η προέλευση της διαφήμισης είναι αγγλική και τονίζει περισσότερο την επικεφαλίδα για να προσελκύσει τον καταναλωτή.

III. ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Η ψυχαγωγία στην Πάτρα ήταν πλούσια κυρίως μετά το 1895 που είναι η απαρχή της Μπέλ Επόκ, μία εποχή γεμάτη διασκέδαση και αυτό φαίνεται μέσα από τις διαφημίσεις. Το λιμάνι της Πάτρας αποτελούσε σημαντικό σταθμό για την πόλη και πολλοί ξένοι την επισκέπτονταν, είτε λόγω των παροικιών, είτε λόγω των εμπορικών συναλλαγών.

Επιπλέον, πολλοί ήταν και οι ναυτικοί που περνούσαν από την πόλη για ένα βράδυ και επιθυμούσαν να περάσουν τις λιγοστές ώρες τους, κοντά σε ωραίες γυναίκες, τραγούδι και καλό ποτό. Έτσι, επισκέπτονταν τα καφέ – Αμάν και καφέ - Σαντάν, που απευθύνονταν περισσότερο στα λαϊκότερα στρώματα. Αντίθετα, οι ανώτερες τάξεις διασκέδαζαν στα Φολί – Μπρεζέρ που διέθεταν ποιότητα στην ψυχαγωγία και ικανοποιούσαν το κοινό τους.

Η πρώτη διαφήμιση του καφέ – Αμάν είναι το 1895, με εναρκτήρια μορφή, αφού κάνει το κατάστημα γνωστό για πρώτη φορά. Άλλωστε έχει τη μορφή αναγγελίας και περιγράφει την ταυτότητα του καταστήματος, τι υπηρεσίες παρέχει και την τοποθεσία του.

Το ίδιο καφέ – Αμάν συνεχίζει να διαφημίζει το κατάστημα μετά από δέκα ημέρες. Αποτελεί μια διαφήμιση συντήρησης με στόχο τη συνεχή γνωστοποίηση των υπηρεσιών που προσφέρει, καθώς και τη διατήρηση στο μυαλό των καταναλωτών.

Η ονομασία του καφέ – Αμάν του 1895 είναι η ‘Μονή Τέρψις’, όπου η ‘πεταχτή εις τον χορόν Ευθαλία’ θα διασκέδαζε τους θαμώνες του νεοϊδρυθέντος καφέ – Αμάν. Η διαφήμιση είναι σύντομη, ευχάριστη και προσιτή στον αναγνώστη και τονίζει τα σημεία που χρειάζονται.

Επίσης, η επικεφαλίδα που χρησιμοποιεί είναι πρωτότυπη και αναφέρεται στην ευχαρίστηση και την διασκέδαση, που θα αποκομίσει κάποιος, αν επισκεφθεί το νέο αυτό κέντρο. Ταυτόχρονα βέβαια, είναι και μία περιοχή στην Πάτρα που ονομάζεται ‘Μονή Τέρψις’, αλλά περισσότερο επιθυμεί να τονίσει την ικανοποίηση που προσφέρει.

Συγκεκριμένα, το καφέ – Αμάν μεταφέρει τη φαντασία του αναγνώστη σε κάτι ανατολίτικο. Πράγματι, η Ευθαλία η χορεύτρια του καταστήματος είναι έτοιμη να σαγηνεύσει τους πελάτες με τους ανατολίτικους χορούς. Παρατηρούμε ότι αναφέρεται στην χορεύτρια με το μικρό της όνομα, κάτι που συμβαίνει ακόμα και σήμερα. Η

προσωποποίηση, όμως, του καλλιτέχνη τότε προφανώς θα ήταν κάτι το υποτιμητικό, αντίθετα σήμερα δεν θεωρείται αξιοπερίεργο.

Επιπλέον, η τοποθεσία του καφέ Αμάν είναι σκόπιμα στην παραλία, αφού προσέγγιζε έτσι ευκολότερα πολλούς μετανάστες, ναυτικούς και εμπόρους. Όμως, ακόμα και οι κάτοικοι της Πάτρας και πιο συγκεκριμένα οι άντρες θα είχαν την περιέργεια να γνωρίσουν το νέο αυτό τρόπο ψυχαγωγίας. Σήμερα, υπάρχουν τέτοιου είδους ανατολίτικα μαγαζιά με ωραίο φαγητό, χορεύτριες, αλλά με καλύτερη ποιότητα και απευθύνεται και στα δύο φύλα.

Όμως, τα καφέ – Αμάν πληθαίνουν, καθώς και οι διαφημίσεις τους. Το 1902 λοιπόν, διαφημίζεται το κατάστημα του κ. Χέλμη όπου γνωστοποιεί στους πελάτες του την εμφάνιση των τραγουδιστών από τα Ιωάννινα. Παρατηρούμε ότι δεν έχει ένα εξειδικευμένο όνομα, όπως εκείνο του 1895, ώστε να ξεχωρίζει από τα άλλα ομοειδή καταστήματα, προφανώς ονομάζονταν τα περισσότερα καφέ – Αμάν.

Την ίδια χρονιά, το 1902, άλλη μία διαφήμιση ενός καφέ – Αμάν δημοσιεύεται στην εφημερίδα της Πάτρας. Αυτή τη φορά μία τραγουδίστρια, η Αλεξάνδρα, θα αναλάβει να σαγηνέψει το κοινό. Όπως βλέπουμε, δεν προσπαθεί να προσελκύσει τους καταναλωτές μέσα από τις υπηρεσίες του καταστήματος, αλλά το δόλωμα που χρησιμοποιεί είναι η όμορφη τραγουδίστρια. Ακόμα και σήμερα, τα νυκτερινά κέντρα διαφημίζουν κάθε καλλιτέχνη που θα προσέλθει στο κατάστημά τους συνήθως με αφισοκόλληση και φυλλάδια.

Το 1902 εμφανίζεται και η πρώτη διαφήμιση των καφέ – Σαντάν, που απευθύνεται στα ανώτερα στρώματα σε αντίθεση με τα καφέ – Αμάν. Διαθέτει ορχήστρα, τραγουδιστή, αλλά και μια θελκτική τραγουδίστρια, στην οποία προφανώς στηρίζονται για να προσελκύσει κόσμο. Είναι περισσότερο οργανωμένο και προσεγμένο σε σχέση με ένα καφέ – Αμάν.

Μεγάλη εντύπωση μας κάνει η διαφήμιση του πρώτου 'BAR' που συναντάμε το 1902. Η σύντομη διαφήμιση προσελκύει και Άγγλους ναυτικούς που επισκέπτονταν την Πάτρα συχνά λόγω του λιμανιού της. Επιπλέον, υπήρχε και μεγάλη παροικία Άγγλων που θα προτιμούσαν ίσως ένα χώρο διασκέδασης που θα τους θύμιζε τη χώρα τους.

Εκτός από τα καφέ – Σαντάν, οι πλούσιοι μπορούσαν να επισκεφθούν και το Φολί Μπρεζέρ, ένας χώρος που έμοιαζε στα ρουμανικά πρότυπα. Άλλωστε, Ρουμάνοι καλλιτέχνες επισκέπτονταν κυρίως το χώρο και τραγουδούσαν μπροστά στο κοινό της Πάτρας. Επίσης, ο πολιτισμός

τους είναι πλούσιος και θαυμαστός για το λόγο αυτό οι πλούσιοι πήγαιναν να ακούσουν ποιοτική μουσική.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν επτά (7) διαφημίσεις που αναφέρονται στην ψυχαγωγία, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είδος και είναι οι εξής:

- Καφέ – Αμάν, 1895
- Καφέ – Αμάν, 1895
- Καφέ – Αμάν, 1902
- Καφέ – Αμάν, 1902
- Καφέ – Σανταν, 1902
- BAR, 1902
- Φολί – Μπερζέρ, 1904
- Φολί – Μπερζέρ, 1910

ΚΑΦΕ – AMAN

ΝΕΟΝ ΚΑΦΕ – AMAN

‘Από σήμερον ἀρχίζει τὰς ἔργασίας
του καφὲ-άμαν εἰς τὸ ύπὸ τὸ Ποώλη
Ταχεῖον χαρενεῖον. ‘Ασματα Βλληνικά
Τονοχικά, Άραβικά. Χοσοί υπό τῆς
ἀνύπνιτου και οὐκυγίστου Εθνικά. Πάξ
σα ουσιασίες περιττή.

Δ. Δανιήλ.

109. «Φορολογούμενος» 5 Ιουλίου 1895

Η παραπάνω διαφήμιση είναι εναρκτήρια, αφού γνωστοποιεί στο κοινό την ύπαρξη του καταστήματος, τι περιλαμβάνει, καθώς και την τοποθεσία του. Με έντονα γράμματα τονίζει το είδος του καταστήματος, ότι είναι νέο και τέλος τονίζει το όνομα του ιδιοκτήτη.

ΚΑΦΕ - AMAN

ΚΑΦΦΕ - AMAN

Είς τό γνωστότατον Καφφέ - Άμαν τού
κ. Χέλυν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ "Οθωνος-Άμαλιάς,
ἀπὸ σημερού θὰ κάμωσι τὴν ἐμφάνισιν τῶν
νεανικῶν αὐτοῖς εἴς Ιωαννίνων, αἱ δποῖαι θὰ κά-
ταπλήξωσι, θὰ γοητεύσωσι, θὰ χιύνσωσι
τὸν θυμιακὸν καὶ τὸ ἔνδιαφέρον ὅλων βού-
(Ιχ) ἐπιτησσεύματος σήμερον τὸ ἀνωτέρω Καφέ
Άμαν.

110. «Νεολόγος»

15 Ιουλίου 1895

Η διαφήμιση είναι σύντομη, αλλά τονίζει τα στοιχεία που είναι απαραίτητα να αποτυπωθούν στη μνήμη των καταναλωτών. Η επικεφαλίδα είναι έξυπνα διατυπωμένη, αφού είναι μια τοποθεσία γνωστή σε όλους τους Πατρινούς, ενώ ταυτόχρονα θέλει να περάσει το αίσθημα της ευχαρίστησης και της διασκέδασης.

Όμως, εκείνο που προσελκύει τον αναγνώστη περισσότερο είναι η χορεύτρια των ανατολικών χορών, η Ευθαλία. Δίνει μεγάλη έμφαση στη χορεύτρια, γιατί αυτή είναι το δόλωμα για να προσελκύσει τους αναγνώστες. Απευθύνεται σε άντρες και πιο συγκεκριμένα στα λαϊκά στρώματα και προφανώς στους ναυτικούς που επιβυμούν μονάχα να γλεντήσουν και να διασκεδάσουν.

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι η συγκεκριμένη διαφήμιση είναι αρκετά τολμηρή για την εποχή. Αναφέρεται στο γεγονός ότι η χορεύτρια θα ικανοποιούσε τους θαμώνες με τον προκλητικό ανατολίτικο χορό της. Αποτελεί διαφήμιση συντήρησης, ώστε να συνεχίσει να πληροφορεί και να ενημερώνει τους ανερχόμενους πελάτες.

ΚΑΦΕ - AMAN

ΚΑΦΕ - ΑΜΑΝ

Εις τό γνωστότατον Καφέ - Αμάν τοῦ
κ. Χελυν ἐπὶ τῆς ὁδού Ὀθωνος - Αμαλίας,
ἀπὸ σήμερον θὰ χάμωσι τὴν ἐμφάνισίν των
νεας αἰολοὶ εξ Ιωαννίνων, αἱ δόποικαι θὰ χα-
τσπλήσωσι, θὰ γοητεύσωσι, θὰ χιγήσωσι
τὸν θιχυλασμὸν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὄλων ὅσο.
Θα ἐπιτελεῖσθαι σήμερον τὸ ἀνωτέρω Καφέ
Αμάν.

111. «Νεολόγος» 10 Μαρτίου 1902

Η συγκεκριμένη διαφήμιση είναι σύντομη και με έντονη γραφή στην επικεφαλίδα, που αναφέρεται στο είδος του καταστήματος, δηλαδή το 'καφέ Αμάν'. Σε αντίθεση με το καφέ - Αμάν του 1895, το συγκεκριμένο κέντρο διασκέδασης διαθέτει όχι χορεύτρια, αλλά τραγουδιστές από τα Ιωάννινα. Με τον τρόπο αυτό προσελκύει και εκείνους που κατάγονται από την περιοχή των Ιωαννίνων.

ΚΑΦΕ - AMAN

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΦΕ-ΑΜΑΝ

τοῦ Σιδηροδρόμου ἔξακολουθεῖ ἡ αὐτὴ συρ-
ροή χόρμου ἀπολαμβάνοντος μετὰ τῶν ἄλ-
λων καὶ τῶν ἐπαγγεγῶν ἀσμέτων τῆς ω-
ρᾶς ΧΙΙ. καλλιρωγεύ 'Αλεξάνδρας, ἡ ο-
ποίας ἡμπορεῖν ὁ ποντικής ὁ αστήρ τῶν
ἀστέρων τῶν ἐφετεινῶν νυκτερινῶν κέντρων.

112. «Νεολόγος»

24 Σεπτεμβρίου 1902

Οι διαφημίσεις όσο περνούν τα χρόνια γίνονται όλο και πιο σύντομες και περιλαμβάνουν τα στοιχεία εκείνα που αφορούν τους ενδιαφερόμενους. Οπως όλα τα καφέ - Αμάν απευθύνεται στα λαϊκά στρώματα και μόνο σε άνδρες, για το λόγο αυτό και χρησιμοποιούν ως δόλωμα μια όμορφη γυναίκα.

Η τραγουδίστρια ονομάζεται Αλεξάνδρα και θεωρείται σύμφωνα με τον διοικήτη το αστέρι της χρονιάς. Προσπαθεί να κεντρίσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών, εκθειάζοντας την ομορφιά και την φωνή της τραγουδίστριας και όχι το φαγητό ή τα ποτά που διαθέτει. Πράγματι, ακόμα και σήμερα στα νυκτερινά κέντρα στηρίζονται περισσότερο στη φήμη του καλλιτέχνη και την μουσική και λιγότερο στα ποτά.

ΚΑΦΕ - ΣΑΝΤΑΝ

ΝΕΟΝ ΚΑΦΕ - ΣΑΝΤΑΝ

Παραπλεύρως του Καχαροπικού στείνεται Πρόσοδος, είς εύπρεπες κατάστημα, δοχεταν απόψε τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου Καφέ - Σαντάν μὲ διχήστραν πλήρη, αποτελούμενην ἀπὸ τὰς γυωστὰς εἰς τὴν πόλιν μας αἰδοὺς, ὡς τὴν μουσικὴν πάντοτε εὐχαριστώς ἀπέλασυσ τὸ χοινόν.

Εἰς τὸ Καφέ - Σαντάν τοῦτο θὰ ξυγιέρος καὶ νέα θελκτικό καὶ καλλιώνος ψούδες, σωστὴ καλλιτεχνες.

Πετά ἀπὸ τὰ ἔκλεκτότερα, τῆς μητύρας μόνον μίαν δραχμήν.

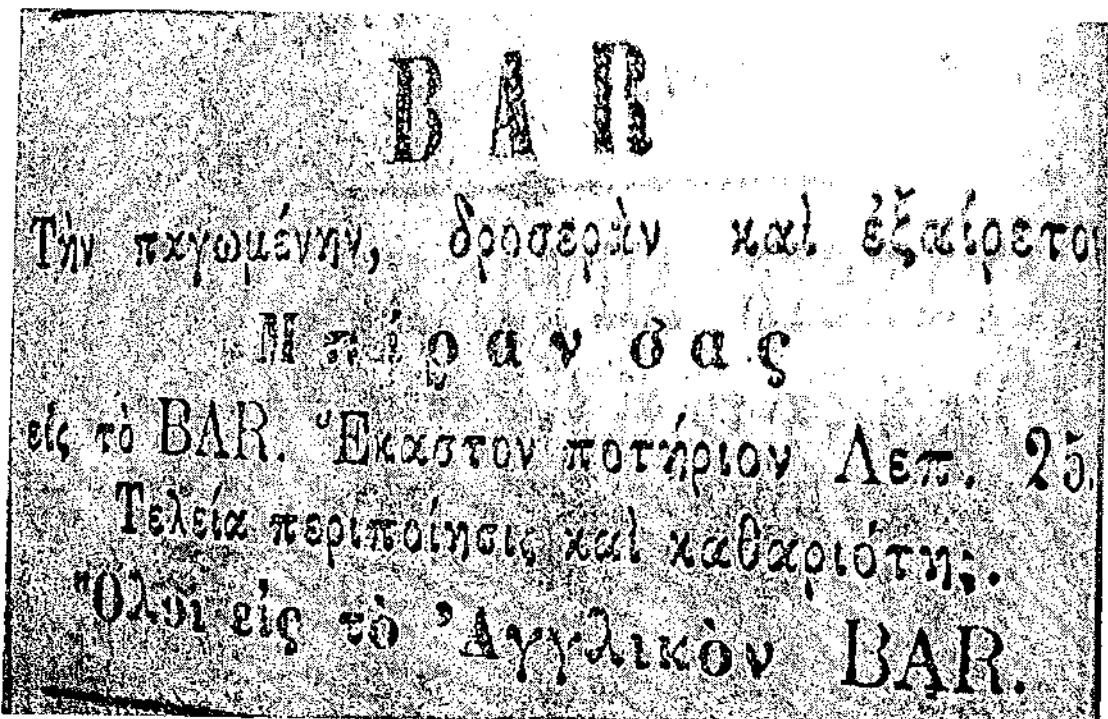
Καθημερότης, περιτοξησίες, θεσίες κατάληγος, εύπρεπεια, ζωντική, ἀπολαυσίες.

113. «Νεολόγος» 12 Οκτωβρίου 1902

τη χρονιά του 1902εκτός από τις διαφημίσεις των καφέ – Αμάν, εμφανίζεται και το καφέ – Σαντάν, που απευθύνεται στις ανώτερες τάξεις. Η ποιότητα και οι τιμές είναι σαφώς υψηλότερες, επιπλέον ήταν στο οργανωμένο και προσεγμένο.

Το δόλωμα παραμένει ακόμα και εδώ, με μία νέα, θελκτική ραγουδίστρια και σωστή στη δουλεία της. Μέσα από αυτό παρατηρούμε τι η προσέγγιση είναι διαφορετική, αφού διαφορετικό είναι και το κοινό το οποίο απευθύνεται.

BAR

114. « Νεολόγος »

1 Ιουλίου 1902

Το έτος 1902 εμφανίζεται και ένα αγγλικό ‘μπαρ’ που είναι έτοιμο να γυνχαγωγήσει τους πελάτες του. Παρατηρούμε την ξενομανία που επικρατεί, άλλωστε είναι η εποχή της Μπέλ Επόκ που όλα επιτρέπονται.

Το συγκεκριμένο νυκτερινό κέντρο δεν προβάλει κάποια χορεύτρια ή στραγουδίστρια για να προσελκύσει τους ενδεχόμενους πελάτες. Αντίθετα, είναι σχεδιασμένο με αγγλικές προδιαγραφές και τονίζει την μπίρα που διαθέτει στο κατάστημά του.

Η διαφήμιση είναι απλή και σύντομη, η μπίρα είναι το προϊόν που θέλει περισσότερο να διαφημίσει. Οι τιμές είναι σχετικά φθηνές, επομένως νας καταναλωτής της μεσαίας τάξης μπορεί να το επισκεφθεί.

ΦΟΛΙ – ΜΠΕΡΖΕΡ

ΕΙΣ ΤΟ ΦΟΛΙ ΜΠΕΡΖΕΡ

χάμνει τὴν ἐμφάνισίν της ἀπόψις ἢ χθές ἢ φιγούθεισχ πεφημισμένη οωστὶς αὐδὲς Saella Gordelli. Ταυτοτρόπως συμπληροῦται ὅλος ἐν τῷ μοναδικῷ αὐτῷ Gonsert, εἰς τὸ ὄποιον πλήττε γοντεύει XXI. γ συμπαθεστατὴ Marietta Gravina.

115. «Νεολόγος» 9 Ιανουαρίου 1904

Τα Φολί – Μπρεζέρ αποτελούσαν τα κέντρα διασκέδασης της υψηλής κοινωνίας. Εκεί μπορούσαν να απολαύσουν κονσέρτα, διάφορες τραγουδίστριες ή τραγουδιστές του εξωτερικού. Το συγκεκριμένο κέντρο διαφημίζει τη γνωστή Ρωσίδα τραγουδίστρια που με την συνοδεία μιας λιγότερο γνωστής, τραγουδούν στο Φολί – Μπρεζέρ.

Η διαφήμιση είναι σύντομη και το περιεχόμενο απλό και κατανοητό. Τονίζει την επικεφαλίδα που αναφέρεται στο είδος του καταστήματος, επιπλέον, τονίζει και τα ονόματα των καλλιτεχνών που θα τραγουδήσουν στο κέντρο του.

ФОЛІ – МІНЕРЗЕР

116. « Νεολόγος » 23 Δεκεμβρίου 1910

Μετά από έξι περίπου χρόνια, διαφημίζεται πάλι το κέντρο διασκέδασης Φολί – Μπερζέρ. Με την διαφήμιση αυτή, ο ιδιοκτήτης του κέντρου θέλει να γνωστοποιήσει στους πελάτες, τους καλλιτέχνες που θα παρουσιαστούν στο μαγαζί του. Παρατηρούμε ότι η παραπάνω εικόνα απεικονίζει τους καλλιτέχνες, που θα αναλάβουν τη διασκέδαση των πελατών.

Αυτή τη φορά φιλοξενεί το γνωστό βετοβλάχικο συγκρότημα, για την εποχή εκείνη, ‘Δημητρέσκον’, καθώς και δύο τραγουδιστές. Η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και περιλαμβάνει σύντομο κείμενο και εικόνα.

IV. ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΑ

Η τέχνη της φωτογραφίας ξεκινά από παλιά και δημιουργήθηκε προφανώς από την ανάγκη των ανθρώπων να θυμούνται αγαπημένα πρόσωπα. Κάθε φωτογραφία είναι μοναδική και έχει ιδιαίτερη σημασία για κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Οι προσωπικές αναμνήσεις μπορούν να αποτυπωθούν σε ένα κομμάτι χαρτί και να φυλαχτούν για πάντα.

Τα φωτογραφεία της εποχής εκείνης διέφεραν από τα σημερινά, αφού τότε σκοπό είχαν μονάχα να βγάζουν φωτογραφίες. Αντίθετα, σήμερα που η τεχνολογία έχει εξελιχθεί κάθε άνθρωπος μπορεί να αγοράσει μία φωτογραφική μηχανή και να αποθανατίσει ο ίδιος τις στιγμές που τον ενδιαφέρουν. Οι φωτογράφοι είναι αυτοί που έχουν την ικανότητα να εμφανίσουν το φιλμ, όμως με τις νέες ψηφιακές μηχανές μπορεί πλέον ο καταναλωτής να κάνει την εκτύπωση στον υπολογιστή του.

Η φωτογραφία λοιπόν, είναι πλέον διαδεδομένη και δεν χρειάζεται η παρουσία του φωτογράφου. Αντίθετα, στα παλαιότερα χρόνια οι οικογενειακές φωτογραφίες και συγκεκριμένα των γηραιότερων μελών, ήταν συνήθως κρεμασμένες στους τοίχους των σπιτιών. Βέβαια, μία οικογένεια το να τραβήξει μία αναμνηστική φωτογραφία, εκτός του ότι ήταν μια χρονοβόρα, σε σχέση με σήμερα, διαδικασία ήταν και δαπανηρή.

Τα φωτογραφεία στην Πάτρα ήταν αρκετά για την εποχή εκείνη, αν σκεφθεί κανείς ότι οι εύπορες οικογένειες είχαν τη δυνατότητα για τέτοιου είδους σπατάλες. Στη διαφήμιση του 1889 παρουσιάζεται ένα νέο φωτογραφείο, πράγμα που σημαίνει ότι υπήρχαν και άλλα πριν από αυτό. Επιπλέον, ο μεγάλος ανταγωνισμός οδήγησε στο να γνωστοποιήσει την ίδρυση του καταστήματός του στους καταναλωτές.

Παρατηρούμε ότι ο Καππαρδάκης που κατέχει το κατάστημα, δηλώνει ότι είναι καλλιτέχνης ζωγράφος και εξαιτίας οικογενειακών υποθέσεων αναγκάστηκε να ανοίξει ένα φωτογραφείο. Το μακροσκελές λοιπόν κείμενο δίνει πληροφορίες που δεν ενδιαφέρουν τους καταναλωτές, από το οποίο φαίνεται και η απειρία στον τομέα της διαφήμισης.

Αντίθετα, στη διαφήμιση του 1895, στο φωτογραφείο «ΠΑΡΘΕΝΩΝ», ενώ το κείμενο παραμένει μακροσκελές επικεντρώνεται στα σημεία που ενδιαφέρουν κάθε καταναλωτή. Μάλιστα, χρησιμοποιεί ως δόλωμα το αίσθημα για αναγνώριση, την υστεροφημία, την ανάγκη να γνωρίζουν ότι δεν θα ξεχαστούν μέσα στο χρόνο.

Οι αναμνήσεις είναι κάτι που επιζητούν οι περισσότεροι και ιδιαίτερα τις ευχάριστες. Άλλωστε, η επικεφαλίδα μας μεταφέρει στο παρελθόν, θέλοντας να τονίσει το αρχαιολογικό πνεύμα. «Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ», αντιπροσωπεύει τη σταθερότητα, την αυθεντικότητα και γενικά ότι κρατά μέσα στο χρόνο, αποτελεί κληροδότημα, όπως και οι φωτογραφίες που θα βγάλουν οι καταναλωτές.

Αρχικά, απευθύνεται στους γονείς κα προσπαθεί να τους συγκινήσει κα να τους περάσει την ιδέα ότι τα παιδιά τους θα πρέπει να έχουν μία φωτογραφία τους. Με άλλα λόγια κάποιος θα τους θυμάται μετά το θάνατο τους κα ταυτόχρονα η φωτογραφία θα αποτελέσει ένα δώρο για τα παιδιά, φθηνό ίσως αλλά πολύτιμο.

Γενικά, το συγκεκριμένο φωτογραφείο χρησιμοποιεί το θεσμό της οικογένειας, για να κεντρίσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών. Συγκεκριμένα, δίνε ένα κίνητρο, να ανταλλάξουν δηλαδή φωτογραφίες με όλους τους συγγενείς, έτσι ώστε να ενωθεί η οικογένεια ακόμα περισσότερο. Αυτό αποτελεί ένα πολύ έξυπνο κίνητρο, αφού ο θεσμός της οικογένειας στην Ελλάδα ήταν πολύ σημαντικός.

Το φωτογραφείο «ΑΣΤΡΑΠΗ» του 1907 διαφημίζεται με ένα σύντομο κείμενο και αναφέρεται αποκλειστικά σε πληροφορίες που ενδιαφέρουν τον καταναλωτή. Επίσης, τονίζει τα σημεία που πρέπει, δηλαδή το είδος και το όνομα του καταστήματος και του καταστηματάρχη, την οδό όπου βρίσκεται, το μέγεθος και την ποιότητα των προϊόντων, καθώς και την τιμή. Απευθύνεται σε όλους τους καταναλωτές και πλησιάζει αρκετά τα σημερινά δεδομένα. Βέβαια, ένα σοβαρό μειονέκτημα αποτελεί το γεγονός ότι δεν διαθέτει εικόνα, όπως και οι προηγούμενες διαφημίσεις.

Τέλος, παρατηρούμε και την διαφορά στις τιμές καθώς περνούν τα χρόνια. Στην πρώτη διαφήμιση του 1889 πωλούνται οι φωτογραφίες 25 δραχμές, ενώ το 1907 μετά από 18 χρόνια περίπου πωλούνται 12 δραχμές, αυτό σημαίνει ότι το προϊόν αυτό σιγά- σιγά παύει να είναι είδος πολυτελείας.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τρεις (3) διαφημίσεις που αναφέρονται στα φωτογραφεία ,
οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Νέο Φωτογραφείο, 1889
- Φωτογραφείο «Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ», 1895
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ «Η ΑΣΤΡΑΓΗ», 1907

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΝΕΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ.

Θ. κ. Κεππαρδάκης, δικαστής ζωγράφος,
ἀναγκαζόμενος ἔνεκεν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων
καὶ γάριν τῆς υγείας του, νὰ μείνῃ ἐπὶ τίνα ακομη
καιρὸν ἐν Πάτραις, ἀπεφάσισε νὰ ανατρέψῃ καὶ
φωτογραφεῖν, πλὴν φωτογραφείον οὐχ! ωστά
μέχρι τοῦτος ἐν Πάτραις, ἀλλ' ἐντελεῖς, ἐν τῷ δέ
ποιῷ δύναται νὰ ἔχει λέση ἐργασίας παντὸς εἰ-
δούς καὶ μεγέθους καὶ ἴσαις, ἀγούχι καλλιτέρας
τῶν ἐν Εὐρώπῃ.

Περὶ δὲ τῶν τιμῶν δύναται τις νὰ κοινῇ ὅταν
μάθῃ ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ τὴν φωτογραφίαν του
εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ ἐντελῶς καλλιτεχνικὴν
ἀντὶ μόνον 25 δραχμῶν.

Τὸ φωτογραφεῖον κεῖται στον πατέντα του
«Στρουμπεῖου Πάρθεναγγείου».

117. «Φορολογούμενος» 8 Δεκεμβρίου 1889

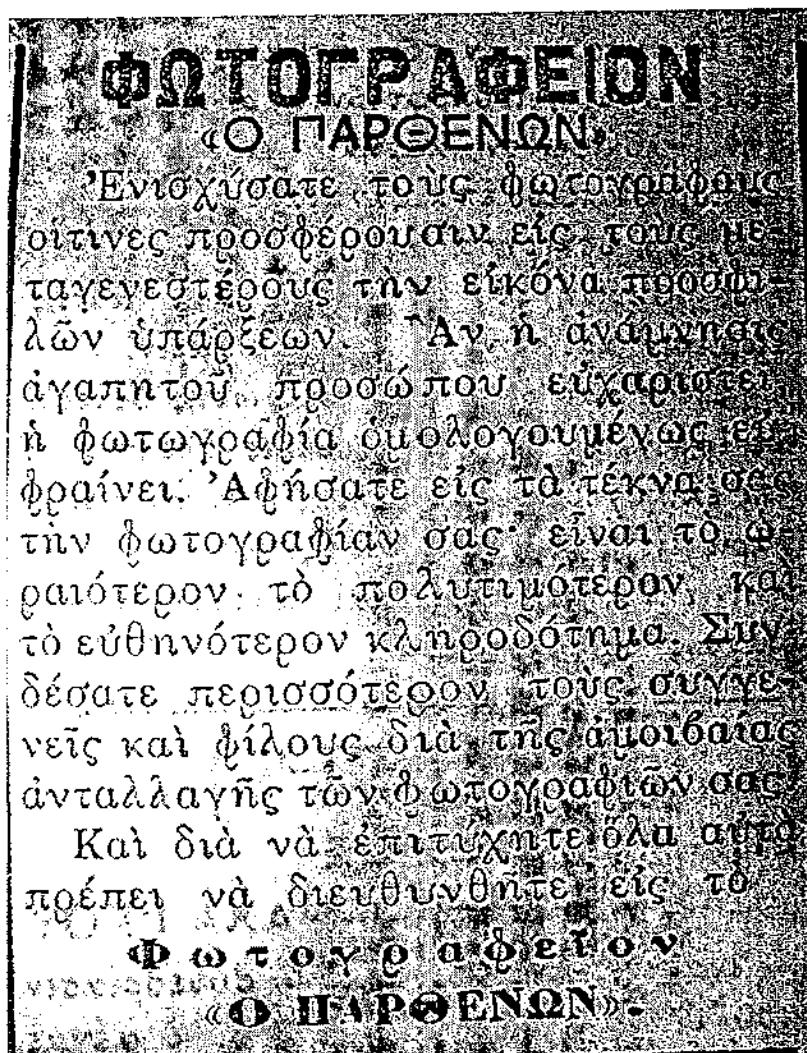
Το νέο φωτογραφείο που διαφημίζεται ανήκει σε ένα καλλιτέχνη ζωγράφο, που επεξηγεί τους λόγους που ίδρυσε αυτό το κατάστημα. Αναφέρεται στο γεγονός ότι αντιμετώπισε κάποια οικογενειακά προβλήματα υγείας, γι' αυτό κα αποφάσισε να φτιάξει ένα διαφορετικό φωτογραφείο. Η διαφορά με τα άλλα ήδη υπάρχοντα βρίσκεται προφανώς στο ότι αυτός είναι ζωγράφος και έχει μια άλλη άποψη, πιο καλλιτεχνική.

Μάλιστα, συγκρίνει τη δουλειά του με εκείνη της Ευρώπης, αφήνοντας μας να δούμε για άλλη μια φορά την ξενομανία και την επιρροή της Ευρώπης στην πατραική κοινωνία. Οι 'καλλιτεχνικές' όπως τις αποκαλεί φωτογραφίες αποτελούν και το δόλωμα για τον αναγνώστη που θα πιστέψει ότι θα του προσφέρει μεγαλύτερη ικανοποίηση.

Τέλος, η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο μακροσκελές, όπως συνήθιζαν πριν το 1895. Η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι καθαρεύουσα με κάποια στοιχεία από την αρχαιότητα. Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι μέσα από τη διαφήμιση

γνωρίζουμε ότι υπήρχε την εποχή εκείνη στην Πάτρα, παρθεναγωγείο, το «Στρούμπειο».

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ

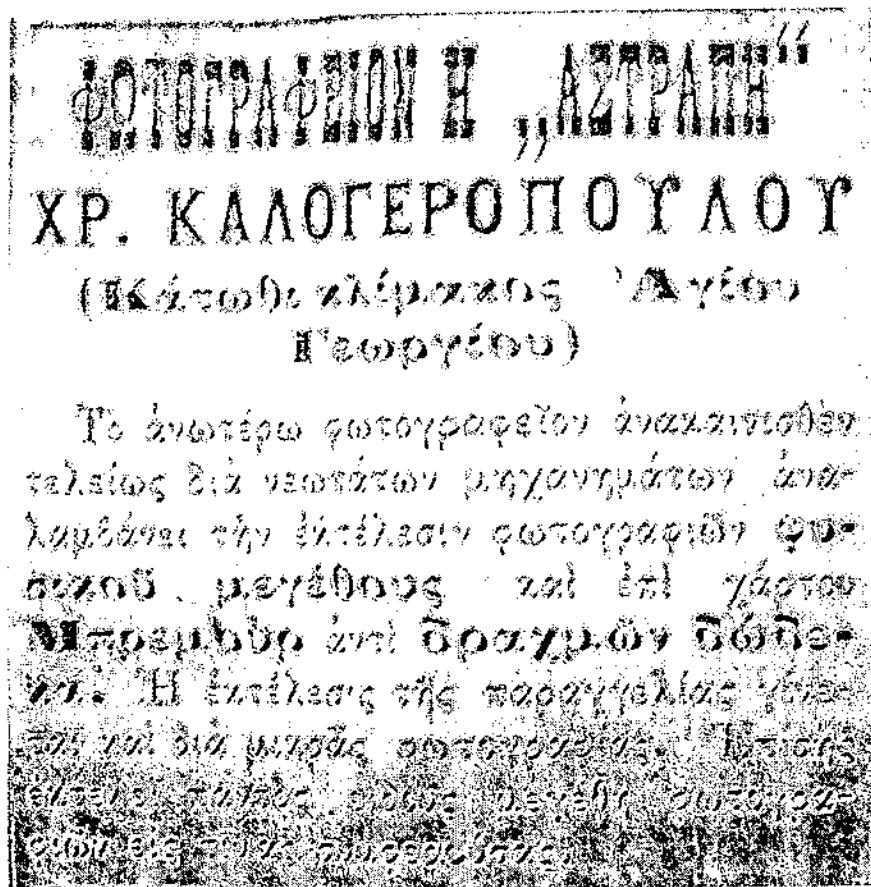

118. «Νεολόγος» 30 Οκτωβρίου 1895

Το φωτογραφείο «Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ» είναι εύστοχη ονομασία που εύκολα συγκρατείται στη μνήμη των Ελλήνων καταναλωτών. Γενικά, όμως έχουμε παρατηρήσει αυτή την τάση να ονομάζουν τα καταστήματά τους με ότι έχει σχέση με την αρχαία Ελλάδα.

Αρχικά, κάνει μία παράκληση για την ενίσχυση των φωτογράφων που ουσιαστικά προσφέρουν έργο για τις επόμενες γενιές. Έπειτα, ακολουθεί ένα μακροσκελές κείμενο, όπου έξυπνα χρησιμοποιεί το θεσμό της οικογένειας και ευαισθητοποιώντας τους γονείς που επιθυμούν να μείνουν στην μνήμη των παιδιών. Ουσιαστικά ο καταναλωτής θα έχει πλεονεκτήματα και οφέλη ηθικά και όχι υλικά, πράγμα σημαντικότερο και πολυτιμότερο.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟ

119. «Νεολόγος» 6 Μαΐου 1907

Η διαφήμιση του 1907 έχει εξελιχθεί, είναι πιο σύντομη και επικεντρώνεται στα σημεία που πρέπει να ενδιαφέρουν τον καταναλωτή. Η επικεφαλίδα είναι έξυπνη και προσελκύει τον αναγνώστη, αφού ο χρόνος είναι χρήμα, θέλει λοιπόν να δηλώσει ότι δεν είναι χρονοβόρο αλλά παρέχει γρήγορα τις υπηρεσίες του.

Η διαφήμιση γνωστοποιεί για την ανακαίνιση του καταστήματος τους πελάτες του φωτογραφείου και ταυτόχρονα προσπαθεί να προσελκύσει κάθε ενδιαφερόμενο. Αναφέρεται στο νέο μηχανολογικό εξοπλισμό και τις πρώτες ύλες που διαθέτει. Επίσης, δεν υπάρχει περιορισμός μεγέθους των φωτογραφιών, που σημαίνει ότι ικανοποιεί όλα τα γούστα των καταναλωτών.

V. KOYPEIA

Όσο περνούν τα χρόνια η ανάγκη του ανθρώπου για το 'ωραίο' ολοένα και περισσότερο μεγαλώνει. Αρκετοί είναι αυτοί που κρίνουν τον συνάνθρωπό τους από την εξωτερική του εμφάνιση, αφού το πρόσωπο του κάθε ανθρώπου είναι ο καθρέφτης του εαυτού του.

Κάθε άτομο έχει τη δική του ομορφιά, αρκεί να μπορεί να την αξιοποιεί με τον σωστό τρόπο. Γενικότερα, η κουλτούρα, η νοοτροπία και οι συνθήκες που επικρατούν σε κάθε χώρα καθορίζουν και τις ανάγκες των κατοίκων της. Επομένως, κάθε εποχή που περνάει χαρακτηρίζεται και από την δική της μόδα.

Ειδικότερα, όσον αφορά τα κουρεία της εποχής εκείνης, τα διαχειρίζονταν οι λεγόμενοι μπαρμπέρηδες και απευθύνονταν μόνο σε άνδρες. Οι γυναίκες είχαν μακριά και πλούσια μαλλιά και έφτιαχνε καθεμία ξεχωριστά τη συνηθισμένη κόμμωση της, που ήταν ένας απλός κότσος, αφού δεν υπήρχαν μέχρι το 1895 περίπου, κομμωτήρια.

Επίσης, τα κουρεία της παλιάς εποχής τα συναντάμε ακόμη και σήμερα, τα οποία επισκέπτονται φυσικά μονάχα άνδρες, συνήθως μεγάλης ηλικίας που συνηθίζουν να κουρεύονται και να ξυρίζονται με τον παλιό τρόπο. Βέβαια, ο αριθμός τους είναι αρκετά μικρός, αφού πλέον αντικαταστάθηκαν από τα μεγάλα και μοντέρνα κομμωτήρια που διαθέτουν έμπειρο προσωπικό.

Μέσα από την διαφήμιση του 1878 παρατηρούμε ότι το κουρείο ΓΙΑΝΝΙΚΟΥ, βρίσκεται σε σπίτι και πωλεί διάφορα αρώματα, σαπούνια και οδοντοτρίμματα που τα έχει προμηθευτεί από τα καλύτερα παρισινά εργοστάσια. Σήμερα, τα περισσότερα κομμωτήρια βρίσκονται σε ανεξάρτητο μέρος από την οικία του ιδιοκτήτη. Επίσης, μερικά άτομα που εξασκούν αυτό το επάγγελμα, προσφέρουν την εργασία τους στο σπίτι του ενδιαφερόμενου.

Αρκετές διαφημίσεις που εξετάσαμε όπως και αυτή του 1887 μας έκανε εντύπωση, αφού αναφέρει ότι το κουρείο του Ι. Στεριώτου πωλεί υποδήματα. Έτσι, μέσα από αυτό βλέπουμε ότι δεν ίσχυε ακόμα ο διαχωρισμός των διαφόρων επαγγελμάτων, όπως σήμερα.

Αργότερα, καθώς περνούσαν τα χρόνια το 1895 διαφημίζεται ένα άλλο κουρείο με την ονομασία « ΚΑΛΛΟΣ ». Σ' αυτό το σημείο πρέπει να επισημάνουμε ότι αρκετοί είναι σήμερα οι ιδιοκτήτες κομμωτηρίων που χρησιμοποιούν το μικρό τους όνομα ή το επίθετο για την ονομασία του

καταστήματός τους. Αντίθετα, βλέπουμε ότι παλαιότερα, δεν συνέβαινε κάτι τέτοιο αλλά χρησιμοποιούσαν διάφορες λέξεις όπως για παράδειγμα το παραπάνω κουρείο ονομαζόταν « ΚΑΛΛΟΣ ».

Παρατηρούμε στη διαφήμιση του 1900 ότι τα λόγια λιγοστεύουν και υπερισχύει η εικόνα, όπου απεικονίζεται το προφίλ μίας κοπέλας. Η εμφάνιση της δεν είναι καθόλου προκλητική και τα μαλλιά της σγουρά και μαζεμένα ψηλά, αποδεικνύουν τη μόδα της εποχής. Σαν επικεφαλίδα χρησιμοποιείται η λέξη ‘φριζέ’ τρεις φορές, προφανώς γιατί το προϊόν είναι νέο και προσπαθεί να το αποτυπώσει στο μυαλό του καταναλωτή.

Επίσης, με σκοπό να προτρέψει τους καταναλωτές να δοκιμάσουν τη νέα κόμμωση, δηλαδή την ‘περμανάντ’, δυσφημεί τα υπόλοιπα είδη κομμωτικής όπως τα μπιγκουντί και τα ψαλίδια. Τονίζει ακόμη την μεγάλη σχετικά διάρκεια ζωής του προϊόντος που δεν καταστρέφει και τα μαλλιά.

Με την πάροδο του χρόνου τα κουρεία άρχισαν τα αντικαθίστανται από τα μεγάλα κομμωτήρια. Έτσι, το 1916 διαφημίζεται ένα από τα πρώτα κομμωτήρια της Πάτρας που στεγαζόταν σε οδοντιατρείο. Αυτή η πράξη θεωρείται απαράδεκτη και δεν είναι σύμφωνη φυσικά με τα σημερινά δεδομένα.

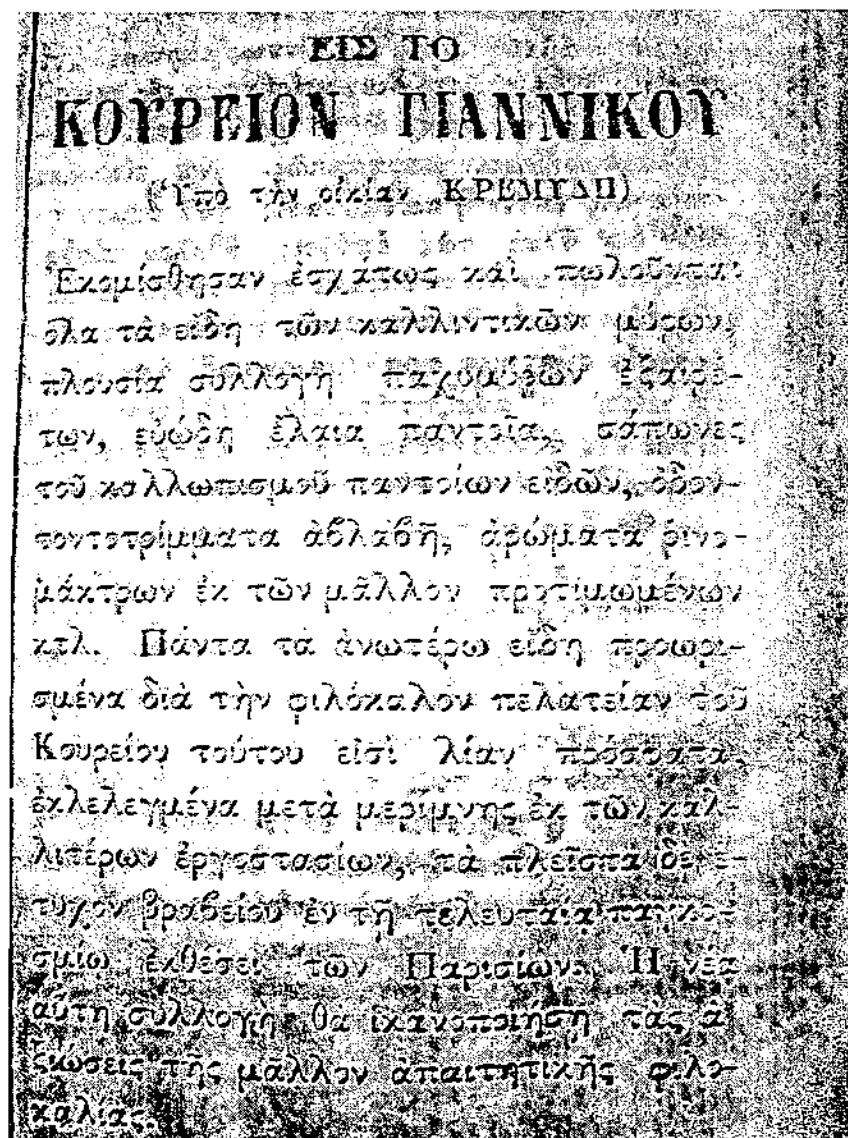
Τέλος, το συγκεκριμένο κατάστημα απευθύνεται σε ευκατάστατες γυναίκες και διευθύνεται από μια κοπέλα με ειδικές γνώσεις κομμωτικής. Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που προσφέρει είναι αρκετές έτσι ώστε να καλύπτει τις ανάγκες αισθητικής. Το κυριότερο πλεονέκτημα του κομμωτηρίου είναι ότι παρέχει τεχνητή κόμμωση, όπως είναι οι περούκες που δεν διέθεταν τα προηγούμενα ομοειδή καταστήματα.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν πέντε (5) διαφημίσεις που αναφέρονται σε κουρεία οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Κουρείο Γιαννίκου, 1878
- Κουρείο Ι. Στεριώτου, 1887
- Κουρείο αφοι Παπαδημητρίου, 1900
- Κουρείο «Το Κάλλος», 1895
- Μέγα κομμωτήριο, 1916

KOYPEIO

120. «Φορολογούμενος» 15 Δεκεμβρίου 1878

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται σ' ένα κουρείο της εποχής και ο ιδιοκτήτης παρέχει τις υπηρεσίες του σε σπίτι. Επομένως, δεν χρησιμοποιεί ένα μέρος κατάλληλα διαμορφωμένο γι' αυτό το σκοπό. Το μαγαζί του περιλαμβάνει αρώματα, σαπούνια και αρωματικά έλαια, εισαγόμενα από την Γαλλία που καλύπτουν τις ανάγκες αισθητικής.

Επίσης, το κουρείο απευθύνεται μονάχα σε άνδρες όπως γίνεται άλλωστε και σήμερα. Το κείμενο είναι μακροσκελές και δεν προσελκύει καθόλου τους καταναλωτές, αφού δεν δίνει έμφαση σε όσα σημεία χρειάζεται. Η προέλευση των προϊόντων είναι ξένη και η γλώσσα που χρησιμοποιείται αρχαϊζουσα.

KOYPEIO

Εἰς τὸ κουρεῖον τοῦ χ. Ἰω. Στεριώτου εἴη
σκονταὶ ἐκ τοῦ ἐν Αθήναις υποδηματοποιείου
ΑΝΤΩΝΙΕΛΛΗΣ ΒΙΔΑΛΗ
ὑποδηματα ἔτοιμα ανδρικὰ καὶ γυναικεῖα
ἀριστηρότυπος καὶ κατασκευῆς· ἐν τῷ
δίῳ λεπταστήματι δέχεται καὶ νέας ταρούγη-
λιας.

121. «Φορολογούμενος» 21 Αυγούστου 1887

Το κατάστημα που διαφημίζεται είναι κουρείο αλλά αυτό που μας κάνει εντύπωση είναι ότι πωλεί υποδήματα. Μέσα από αυτό καταλαβαίνουμε ότι την εποχή εκείνη δεν ίσχυε ο διαχωρισμός των επαγγελμάτων, όπως γίνεται σήμερα.

Ο ιδιοκτήτης του κουρείου προμηθεύεται τα παπούτσια από το υποδηματοποιείο του Α. ΒΙΔΑΛΗ που βρίσκεται στην Αθήνα. Με αυτό τον τρόπο διαφημίζεται έμμεσα και το κουρείο του. Όσον αφορά τα υποδήματα πωλούνται έτοιμα αλλά το κουρείο αυτό δέχεται και τις παραγγελίες των καταναλωτών.

Επιπλέον, η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο είναι απλό και σύντομο. Παρ' όλο που η απειρία στον τομέα της διαφήμισης το 1887 ήταν σχετικά μεγάλη, παρατηρούμε ότι η μορφή της είναι καλή. Τέλος, τονίζεται το όνομα του υποδηματοποιού και το προϊόν που διαθέτει.

KOYPEIO

Ἐὰν θέλετε νὰ εἶσθε ὥριοταροι τοῦ
Ἀδωνίδος, ἐὰν θέλετε νὰ ᾔγετε τὸ 1000-
σωπον τῆς Καλλούης, καὶ τὰς χάριτα;
τοῦ ἔρωτος, σπεύσατε εἰς τὸ Κουρεῖον

«ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ»

τοῦ Γ. Β. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

το ξείμενον ἐναντὶ τοῦ παραχρήματος
τοῦ Ξενοδοχείου των Πατρών, χιλίατη
τῆς ὁδοῦ Πηγα Μερσαίου, στονη ἀκρα
περιποίησις χιλίη χριστιανή αιγαλλάτζι
πρός, τὴν τελεότητα τῆς σεγκής τοῦ ἀν-
θραυστού Κουρέως.

122. «Νεολόγος» 14 Μαΐου 1895

Το «ΚΑΛΛΟΣ», είναι μια επιτυχημένη ονομασία του διαφημιζόμενου κουρείου και προκαλεί το καταναλωτικό κοινό να το επισκεφθεί. Αναφέρεται και στα δύο φύλα και καλύπτει της ανάγκες αισθητικής.

Ένα βασικό πλεονέκτημα του καταστήματος είναι η καλή τοποθεσία που βρίσκεται, αφού απέναντι υπάρχει το Ξενοδοχείο των Πατρών. Επομένως, ευκατάστατα άτομα που θα διέμεναν στο ξενοδοχείο αυτό αρκετές μέρες ίσως επιθυμούσαν να επισκεφθούν το κουρείο.

Η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο χαρακτηρίζεται από την συντομία που το διέπει. Το περιεχόμενό του, διεγείρει το ενδιαφέρον του αναγνώστη αφού αναφέρει διάφορα στοιχεία θετικά που σχετίζονται με την ομορφιά.

ΦΡΙΖΕ

ΦΡΙΖΕ ΦΡΙΖΕ ΦΡΙΖΕ

Καταργούνται πλέον τα μπιγκουντί, τα φαλίδια και πολλά άλλα καταστρεψικά ιργαλιά της κόμης και του μύσταχος.

ΔΙΟΤΙ

Οι "Άδελφοι" Πλαταδηνητρίου έχομεσσαν σκιουρελάν ειδικήν, διπώς χέρινωσι φρίζε την κέρηγμαν αι χυρίσαι καὶ τὸν μύσταχα οἱ κύριοι Ἰντες 10 λεπτῶν. Καὶ τὸ σπουδαιότερον πάγκων δτι διερχοῦσιν ἐπὶ πάντα ἡμίρρες, χερίς ν' ἀλλάσσωσι την φυσικότητα των.

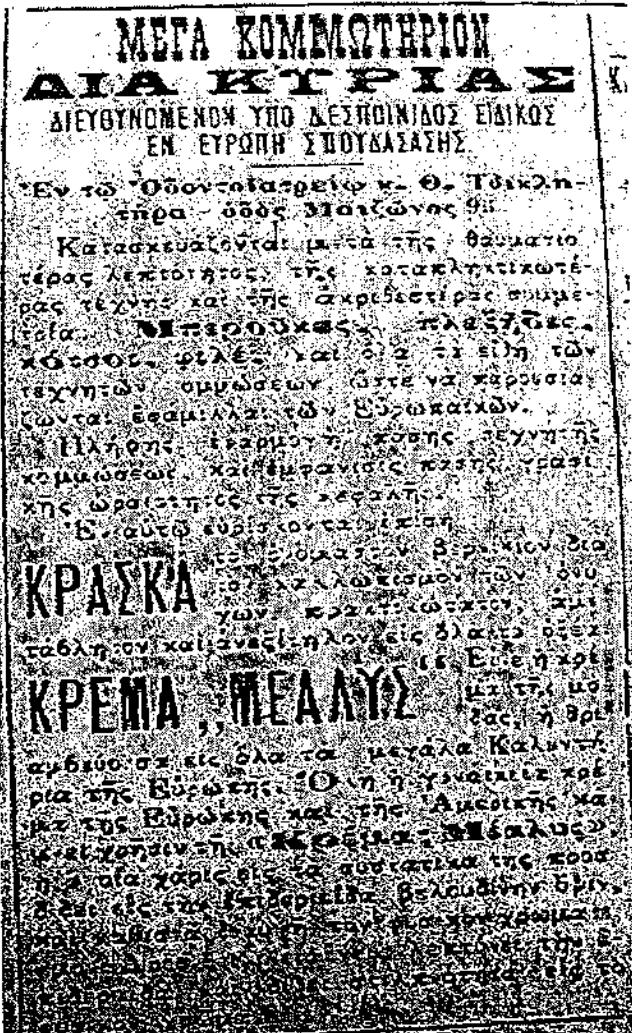
123. «Νεολόγος» 3 Ιανουαρίου 1900

Το προϊόν που διαφημίζεται είναι ένα είδος κόμμωσης που ονομάζεται φριζέ. Απευθύνεται και στα δύο φύλα, για διαφορετική όμως χρήση, δηλαδή για τα μαλλιά των γυναικών αλλά και για το μουστάκι των ανδρών. Βέβαια, για να προωθήσει το προϊόν αυτό, δυσφημεί άλλα είδη κομμωτικής όπως τα μπιγκουντί και τα ψαλίδια.

Παρατηρούμε ότι αναφέρει την τιμή του φριζέ για να γνωρίζει ο ενδιαφερόμενος εξαρχής αν διαθέτει τόσα χρήματα για το συγκεκριμένο προϊόν. Επίσης, θέλει να τονίσει την μεγάλη σχετικά διάρκεια του φριζέ και πάνω απ' όλα ότι δεν καταστέφει τα μαλλιά.

Στην διαφήμιση απεικονίζεται μία κοπέλα και συγκεκριμένα το προφίλ της, έτσι ώστε ο αναγνώστης να προσέξει εξ' ολοκλήρου την κόμμωση της. Η προέλευσή της διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο περιλαμβάνει λιγοστά λόγια αφού πλέον υπερισχύει η εικόνα.

KOMMΩTHPIO

124. « Νεολόγος » 3 Ιουλίου 1916

Το κομμωτήριο που διαφημίζεται στεγάζεται σε οδοντιατρείο, κάτι που δεν συμβαίνει φυσικά σήμερα. Βέβαια, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που προσφέρει δεν συγκρίνονται με τα απλά και συνηθισμένα κομμωτήρια της εποχής εκείνης.

Εκτός από τα είδη κομμωτικής, όπως τις περούκες τις πλεξούδες και το φιλέ διαθέτει και είδη καλλωπισμού. Ένα από αυτά, είναι το βερνίκι νυχιών που ονομάζεται κράσκα και είναι ανεξίτηλο. Επίσης, πωλεί την κρέμα 'ΜΕΑΛΥΣ' γνωστή για την εποχή εκείνη, που χρησιμοποιείται για απαλή επιδερμίδα.

Παρατηρούμε ότι το κομμωτήριο απευθύνεται κυρίως σε πλούσιες γυναίκες που διέθεταν αρκετά χρήματα για την φροντίδα του εαυτού

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

τους. Τέλος, ένα βασικό μειονέκτημα είναι ότι παρ' όλο που η διαφήμιση είναι του 1916, αποτελείται από μακροσκελές κείμενο και δεν χρησιμοποιεί καθόλου εικόνα. Βέβαια, δίνει έμφαση σε όσα σημεία χρειάζονται, δηλαδή στην επικεφαλίδα, στο είδος του καταστήματος και στα προϊόντα που διαθέτει.

VI. ΛΟΥΤΡΑ - ΧΑΜΑΜ

Από τα παλαιότερα χρόνια οι άνθρωποι κατέφευγαν για να θεραπευτούν σε ιαματικά λουτρά, αλλά και σε χαμάμ. Συγκεκριμένα τα λουτρά, όπως της Κυλλήνης, του Καιάφα και του Κουνουπελίου υπάρχουν ακόμα και σήμερα. Πολλοί είναι αυτοί που τα επισκέφτονται και κυρίως οι ηλικιωμένοι και αυτοί που υποφέρουν από ρευματικά, αρθριτικά και άλλες αρρώστιες.

Όπως και σήμερα, έτσι και παλαιότερα παρατηρούμε μέσα από τις διαφημίσεις ότι κατά την περίοδο 1850 – 1920 οι κάτοικοι της Πάτρας επισκέπτονταν τα λουτρά για να θεραπευτούν από διάφορα νοσήματα. Επίσης, βλέπουμε ότι τα λουτρά ήταν ιδιωτικά και όχι δημόσια, όπως ακριβώς συμβαίνει και σήμερα.

Στη διαφήμιση του 1885 στα λουτρά Κυλλήνης δεχόταν ο υπεύθυνος τους ασθενείς για τρεις μήνες περίπου, δηλαδή κατά την καλοκαιρινή περίοδο. Τα νοσήματα που υποσχόταν στους επισκέπτες ότι θα θεράπευναν στα λουτρά ήταν του στομάχου, των ρευματισμών, της βροχήτιδας και του δέρματος.

Επίσης, παρείχε στους ασθενείς στέγη και τροφή, αλλά η συγκοινωνία ήταν δύσκολη. Ο υπεύθυνος αναφέρει και πληροφορεί τους αναγνώστες τον τρόπο μεταφοράς τους στα λουτρά, δηλαδή με ατμόπλοιο και στη συνέχεια με γαϊδουράκια. Συνεπώς, τα άρρωστα άτομα και μεγάλης ηλικίας περισσότερο θα ταλαιπωρούνταν από τη διαδρομή.

Μετά από δύο χρόνια διαφημίζονται τα λουτρά Καιάφα που βρίσκονται στην επαρχία Ολυμπίας. Η περιοχή δεν θα ήταν ιδιαίτερα αξιόλογη αν δεν βρίσκονταν εκεί τα γνωστά για τις θεραπευτικές τους ιδιότητες νερά του Καιάφα που αναβλύζουν από το βουνό Καιάφα. Από παλιά οι Έλληνες αλλά και οι Ρωμαίοι ασχολήθηκαν με την διαρρύθμιση της σταθερής θερμοκρασίας των υδάτων.

Σήμερα, στη λίμνη Καιάφα έχουν κτιστεί αρκετά τουριστικά συγκροτήματα, ικανά να εξυπηρετούν τους επισκέπτες. Επίσης, υπάρχουν ιατρεία για την παρακολούθηση των ασθενών και μασάζ.

Ειδικότερα, στην διαφήμιση του 1887 οι υπεύθυνοι των λουτρών υπόσχονταν άνεση και περιποίηση στους αρρώστους. Τα συγκεκριμένα λουτρά δεν ήταν ιδιόκτητα αλλά νοικιάζονταν, όπως ακριβώς και στα λουτρά Κυλλήνης.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Η διαφήμιση του 1895 αναφέρεται στα λουτρά Κουνουπελίου που είχε αναλάβει αρχικά τη λειτουργία τους, ένα ξενοδοχείο. Όμως, λόγω της κακής διαχείρισής του αναλαμβάνει πλέον η ίδια η εταιρεία των λουτρών να προσφέρει τις υπηρεσίες της με σωστό τρόπο.

Τα χαμάμ στην Πάτρα ήταν αρκετά διαδεδομένα και γενικότερα σε όλη την Ελλάδα μετά την τουρκοκρατία. Ακόμη υπάρχει κοντά στο κάστρο της πόλης το χαμάμ της εποχής εκείνης. Σήμερα, τα χαμάμ τα συναντάμε συχνά στα γυμναστήρια και στα κέντρα αισθητικής. Πλέον είναι ένα είδος πολυτελείας τα χαμάμ και χρησιμοποιούνται κυρίως ως μέσο χαλάρωσης του οργανισμού.

Το 1896 διαφημίζεται το χαμάμ όπου απευθύνεται σε άντρες, αλλά και σε γυναίκες. Βέβαια, ξεχωρίζει τις μέρες για τις κυρίες και μέσα από αυτό καταλαβαίνουμε το διαχωρισμό που υπήρχε ανάμεσα στα δύο φύλα. Το χαμάμ αυτό αποτελεί το μόνο μνημείο επί τουρκοκρατίας και είναι περισσότερο οργανωμένο από τα λουτρά, αφού εξασφαλίζει τον κατάλληλο φωτισμό και εξαερισμό.

Τέλος, μετά από δώδεκα χρόνια διαφημίζεται ξανά το χαμάμ της πόλης. Παρατηρούμε ότι η διαφήμιση αυτή είναι πιο ευχάριστη και χρησιμοποιεί το χιούμορ για να προσελκύσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών. Η επικεφαλίδα είναι έξυπνα διατυπωμένη «ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ» και προσπαθεί να πείσει τον ενδιαφερόμενο για την αξιοπιστία του χαμάμ.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν πέντε (5) διαφημίσεις που αναφέρονται στα λουτρά και χαμάμ, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είδος και είναι οι εξής:

➤ Λουτρά Κυλλήνης,	1885
➤ Λουτρά Καϊάφα,	1887
➤ Λουτρά Κουνουπελίου,	1895
➤ Χαμάμ,	1896
➤ Χαμάμ,	1908

ΛΟΥΤΡΑ

ΛΟΥΤΡΑ ΚΥΑΚΙΝΗΣ

Γνωστοποιώ ὅτι τὰ λουτρά Κυλλήνης (Λέζη) θαυμαστά πρὸς θεραπείαν τῶν δερματικῶν καὶ στομαχικῶν νοσημάτων, καὶ ρευματισμῶν, καὶ θρόγγων ἐξ οἰουδήποτε λόγου ή αἰτίας προσεόγο. μένυν, θέλουν διατηροῦθαι μέχρι 15ης Σεπτεμβρίου Ε. Ε. Ἐν αὗτοῖς εὑρίσκουσεν οἱ προσερχούμενοι εὔκο- νων καὶ κατάλληλου κατοικίαν, καὶ τροφὴν καθα- ρὸν τῆς ὥρας, ἡ δὲ συγκοινωνία εἶναι εὐκολῶς ἀτ- δῖ. Ἀμυνπλοίου μέχρι Κυλλήνης, καὶ ἔκτιθεν δύο ὥρας δι' ἴππασίας οἱ ἔχοντες αὐτοὺς προσέλθωσι.

Λέζη 10 Ιουλίου 1885

'Ο ἐργολάβος καὶ ἐνοχεῖς
Νεαροί. Σπαγγάδωροι

125. «Φορολογούμενος» 12 Ιουλίου 1885

Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται στα ιαματικά λουτρά Κυλλήνης που θεραπεύουν δερματικές και στομαχικές αρρώστιες, ρευματισμούς και αρθρίτιδες. Ο υπεύθυνος για την λειτουργία των λουτρών είναι ο εργολάβος ο οποίος πληρώνει το νοίκι για να μπορεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του.

Επίσης, προσφέρεται στους ασθενείς η κατάλληλη στέγη και τροφή. Βέβαια, η συγκοινωνία που χρειάζεται για να επισκεφθεί κάποιος τα λουτρά είναι δύσκολη, παρ' όλο που ο υπεύθυνος υποστηρίζει εύκολη. Τα μέσα μεταφοράς που θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ο ενδιαφερόμενος είναι τα γαϊδουράκια και στην συνέχεια το ατμόπλοιο.

Τέλος, η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική και το κείμενο μακροσκελές. Το περιεχόμενό του δεν προσελκύει ιδιαίτερα τον καταναλωτή αφού δεν τονίζει τα σημεία που χρειάζεται.

ΛΟΥΤΡΑ

ΛΟΥΤΡΑ ΚΑΪΑΦΑ.

Τὰ γνωστά κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ σήμερον
ἀκόμη διὰ τὴν δεδοκιμασμένην καὶ ἀλάνθασιον
ἰαματικὴν αἵτιναν δύναμιν λουτρά Καΐαφας ἔτει
θησαν εἰς χρῆσιν τοῦ χοινοῦ ἀπὸ τῆς 20 Μαΐου.
Εἰδοποιούνται οἱ Βουλόμενοι νὰ κάμωστ γρῆσι
τῶν ἄνω ιαματικῶν θεραπειῶν ὅτι θελούσι τούχει
ἀκρας περιποῆσεως, μίστι οἱ ἐνοικιασταὶ κατε-
βαλον πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα οἱ ἔχειν βούλομε-
νοι ἔχον τὴν ωρελείας ἀπολαύσουσιν ἀγέτως καὶ
ταχνῶν τῶν τεούμενων αὐτῶν μεσωγ.

126. «Φορολογούμενος» 5 Ιουνίου 1887

Η διαφήμιση αναφέρεται στα γνωστά για τις θεραπευτικές τους ιδιότητες νερά του Καΐαφα που βρίσκεται στην επαρχία Ολυμπίας. Η φήμη για την καλή τους λειτουργία είναι αρκετά διαδεδομένη σε όλη την Ελλάδα και αυτό προσδίδει εμπιστοσύνη στους καταναλωτές να το επισκεφθούν.

Οι ενδιαφερόμενοι, δηλαδή οι ασθενείς που αντιμετωπίζουν προβλήματα υγείας μπορούν να επισκεφτούν τα λουτρά αυτά κατά την καλοκαιρινή περίοδο και συγκεκριμένα από τις 20 Μαΐου. Επίσης, οι υπεύθυνοι των λουτρών Καΐαφα υπόσχονται στους καταναλωτές άνεση και απόλαυση.

Τέλος, η διαφήμιση περιλαμβάνει ένα απλό κείμενο που δεν τονίζει τα σημεία που θα έπρεπε αλλά μόνο την επικεφαλίδα. Βέβαια, το έτος 1887 η απειρία ήταν μεγάλη στον τομέα της διαφήμισης και απλά γνωστοποιούσαν το προϊόν στους καταναλωτές.

ΛΟΥΤΡΑ

‘Εάν θέλετε νὰ εἰσθε ὥραιότερος το
‘Αδωνίδα, έάν θέλετε νὰ έχετε τὸ μο-
σωπὸν τῆς Καλλούης, καὶ τὰς χαριτω-
τοῦ ἔρωτος, σπευσχτε εἰς τὸ Κουρεῖν.

«ΤΟ ΚΑΛΛΟΣ»

—ΟΥ Γ. Β. ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΧΕΙΜΕΝΟΥ ένοκτο τοῦ πασχετίλατος
τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Πατρών, χ. χ. επ.
τῆς οδοῦ Λύγα Φερραίου, ὅπου ἡ ἀκρά^π
πέριποτοις χ. χ. ἡ χρονοτριά μιλλάται,
πρὸς τὴν τελειωτικανή τεχνη τοῦ στρα-
βουδιστοῦ Κουρεώς.

127. «Νεολόγος» 5 Ιουλίου 1895

Η διαφήμιση αυτή γνωστοποιεί στο καταναλωτικό κοινό σχετικά για την
κακή διαχείριση των λουτρών Κουνουπελίου. Αρχικά, διευθύνονταν από
ένα ξενοδοχείο αλλά εξαιτίας της κακής διαχειρίσεώς του, ανέλαβε η ίδια
η εταιρία των λουτρών. Έτσι, προσπαθεί να διατηρήσει τους ήδη
υπάρχοντες πελάτες αλλά και να προσελκύσει πιθανούς, διαθέτοντας νέο
προσωπικό και τεχνικές.

Παρατηρούμε ότι το κείμενο είναι μακροσκελές και με μεγάλες
προτάσεις που κουράζουν τον αναγνώστη. Η προέλευση της διαφήμισης
είναι ελληνική και η γλώσσα που χρησιμοποιείται αρχαϊζουσα.

XAMAM

ΧΑΜΑΜΙ-ΧΑΜΑΜΙ-ΧΑΜΑΜΙ

— Θίλεται ότι έγινε άγαλμα πάντοτε;
— Λούσεθι είς τὸ Χαρένι.
— Ηλέγεται ἀπὸ ἀρθρίτιδος, σευπλαστόρων,
ψαμμίται, χρυσίους κατάφορους, τὸ μήτρα
καὶ στειρώσις ἐκ τούτων;
— Τὸ θεραπευθῆτε εἰς τὸ Χαμάμι τὸν
τέλον πόλει.

Πηρέραι διὸ τὰς Κυρίας
Δευτέρας ὅλην τὴν ἡμέραν, Παρασκευὴν καὶ
Σάββατον μέχρι τῆς μεσημβρίας.

128. «Νεολόγος» 12 Ιουλίου 1896

Οι ιδιότητες που έχουν τα συγκεκριμένα χαμάμ είναι σημαντικές αφού θεραπεύουν την αρθρίτιδα, τους ρευματισμούς, την πάθηση των νεφρών αλλά και τα γυναικολογικά προβλήματα. Επίσης, προτρέπει τον καταναλωτή να επισκεφθεί το χαμάμ για να έχει υγεία πάντοτε.

Παρατηρούμε ότι απευθύνεται και στα δύο φύλα και αναφέρει τις συγκεκριμένες μέρες που δέχεται τις γυναίκες. Επίσης, απευθύνεται στην ανώτερη τάξη της κοινωνίας.

Η μορφή της διαφήμισης διαφέρει από τις συνηθισμένες αφού χρησιμοποιεί τον διάλογο. Βέβαια, ακόμη κα σήμερα γίνεται αυτό από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης όπως για παράδειγμα, το ραδιόφωνο. Το περιεχόμενο θεωρείται απλό και δεν κουράζει τον αναγνώστη, αφού είναι σαφές.

XAMAM

ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ!

Θιάρατε θαλασσινά λουτρά! Επίσης
όληρη θυγέτων και πολλήν βρύσην

Άυτήν την βρύσην, άλατων και σαμπανίας
μονού είς τὸ Χαμάμ. τὴν βρύσην τοῦ
συγκρότους ἀνακάθτε ἀποκεσθαίσας αναμένετε
και χραταιώνετε τὴν θυγέτων σας.

Δεν υπέρχει γλυκύτερον και μετέπειτα
τούτου πρᾶγμα ὅπό εἴναι Χαμάμ.

Εγγωτούς και ἔχπολεις στην πόλη

ΜΕΓΑΛΑΣΤΑΝ θεὰ Νεολόγος!

129. «Νεολόγος» 6 Οκτωβρίου 1908

Η διαφήμιση αναφέρεται όπως και στην προηγούμενη στα χαμάμ αλλά
αυτή τη φορά για το έτος 1908. Η επικεφαλίδα «ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ»,
κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη, αφού χρησιμοποιεί έντονη
γραφή και θαυμαστικό για να δώσει έμφαση. Επίσης, θεωρείται
παραπλανητική αφού αρχικά προσδίδει σοβαρότητα αλλά στην ουσία
θέλει να δείξει την σιγουριά για τις υπηρεσίες που προσφέρει το χαμάμ.

Παρατηρούμε ότι ενώ είναι διαφήμιση του 1908 δεν περιλαμβάνει
καθόλου εικόνα. Βέβαια, χρησιμοποιεί συγκριτικό βαθμό και διαχωρισμό
ταραγράφων για να δώσει έμφαση στα πλεονεκτήματα του χαμάμ.
Παράλληλα, δεν θεωρείται σωστός τρόπος διαφήμισης, αφού οι λέξεις
του χρησιμοποιούνται αρχικά προσδίδονταν μια αρνητικότητα στον
ιναγνώστη.

VII. ΓΙΑΤΡΟΙ

Η περίοδος 1850 – 1920 που αναλύσαμε στο Νομό Αχαΐας, όσον αφορά τις αρρώστιες, ήταν δύσκολή. Βέβαια, την εποχή εκείνη οι γνώσεις σχετικά με την ιατρική ήταν λιγοστές σε σχέση με σήμερα. Τα φάρμακα και οι θεραπείες που χρησιμοποιούνταν ήταν συνήθως τα λεγόμενα ‘μαντζούνια’ που έφτιαχναν οι ίδιες οι νοικοκυρές.

Άλλοτε βέβαια, το ρόλο του γιατρού έπαιζαν κάποια άτομα που θεωρούνταν αξιόπιστα την εποχή εκείνη. Τέτοια άτομα ήταν και οι κουρείς, όπου γίνονταν χειρουργικές επεμβάσεις, φυσικά με μεγάλο ρίσκο για τη ζωή κάθε αρρώστου.

Οι γνώσεις ήταν ελάχιστες, καθώς και τα μέσα που χρησιμοποιούσαν για τη θεραπεία. Πολλά ήταν τα ιαματικά νερά και άλλα ‘θαυματουργά’ ιδιοκατασκευάσματα, που μπορούσαν να θεραπεύσουν σχεδόν κάθε αρρώστια. Οι απλοί άνθρωποι που δεν είχαν πονθενά άλλον να στραφούν και με την άγνοια να τους διακατέχει, αναγκάζονταν να πιστέψουν στις ψεύτικες υποσχέσεις.

Αργότερα, όσο πλησιάζουμε στη Μπέλ Επόκ, η Πάτρα ειδικότερα με το λιμάνι της δέχτηκε πολλές επιρροές από το εξωτερικό. Επόμενο λοιπόν, είναι να επηρεαστούν και στον τομέα της ιατρικής και να εμφανίζονται οι γιατροί που έχουν σπουδάσει και έχουν εξειδικευτεί στη δουλειά τους. Ένα τέτοιο παράδειγμα αποτελεί και η διαφήμιση του 1890 που έχει σπουδάσει στο εξωτερικό.

Επιπλέον, στη διαφήμιση αυτή ο γιατρός διαθέτει γνώσεις γυναικολόγου, δερματολόγου και ωτολαρυγγολόγου. Αυτό βέβαια δεν το συναντάμε σήμερα, αφού κάθε γιατρός είναι εξειδικευμένος σε ένα τομέα. Αργότερα όμως, παρατηρούμε ότι στην διαφήμιση του 1902 παρουσιάζεται ένας οδοντίατρος που εξειδικεύεται αποκλειστικά με την στοματική υγιεινή, όπως και σήμερα.

Επίσης, πρέπει να σημειώσουμε ότι νοσοκομεία δεν υπήρχαν, αλλά και ιατρεία με τη μορφή που γνωρίζουμε σήμερα. Μέσα από τις διαφημίσεις παρατηρούμε ότι οι γιατροί δέχονταν τους αρρώστους τους σε φαρμακεία, αλλά και σε σπίτια που άνηκαν στους ίδιους ή σε κάποιον άλλο.

Πιο συγκεκριμένα, στη διαφήμιση του οδοντίατρου παρατηρούμε ότι ενημερώνει τους πελάτες του, ότι μετακόμισε κάπου άλλον. Μάλιστα,

τους ειδοποιεί ότι θα πρέπει να προσέχουν διότι στη οικεία όπου βρισκόταν κατοικεί πλέον ένας άλλος οδοντίατρος.

Επίσης, η διαφήμιση αυτή έχει και μία εικόνα που αντί να προσελκύει περισσότερο απωθεί τον αναγνώστη. Είναι αντιαισθητική, αφού απεικονίζεται μια μασέλα, όμως θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το πρόσωπο μίας ελκυστικής κοπέλας που χαμογελά για να δείξει την υπέροχη οδοντοστοιχία της.

Τέλος, ο γιατρός που διαφημίζεται το 1890, μας κεντρίζει το ενδιαφέρον διότι σημειώνει ότι δέχεται τους φτωχούς δωρεάν. Στη σύγχρονη εποχή δεν συναντάμε γιατρούς που χωρίς αμοιβή εξετάζουν και περιθάλπουν τους άπορους αρρώστους, γι' αυτό υπάρχει η πρόνοια. Επιπλέον οι ώρες που δέχεται τις επισκέψεις των ασθενών είναι λιγοστές, μία ώρα το πρωί και άλλη μία το μεσημέρι.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν δύο (2) διαφημίσεις που αναφέρονται στους γιατρούς, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

➤ Γιατρός Α. Λαμπίρης,	1890
➤ Οδοντίατρος Α. Παπανδρικόπουλος,	1902

ΓΙΑΤΡΟΣ

‘Ο γιατρός κ. Δαντώνιος Σπ. Λαζαρίδης (επάνε). Όων έκ Γερμανίας έν ή έπι διετίαν σπούδασε ειδικώτερον άσχοληθείς έν ταῖς κλινικαῖς τοῦ Μαράχου καὶ Βιέννης καὶ περὶ τὴν Μαριευτικήν. Συναίκολογάν (Μητρικά έν γένει νοσήματα) δερματικά καὶ λαρυγγικά τοι αήματα’ έγκατασταθείς δὲ οριστικῶς ένταῦθα κ. Καρακίτσου καὶ Ἰλασσώνος, σίκαλος δ. οικιανὸν Χαϊδρούλου ἐπισθεντὸν παλαιᾶς Αγορᾶς) μάτω τὰς 11—12 π. μ. καὶ 2—3 μ. κ. Τους ωπόρους δέχεται δωρεάν.

130. «Φορολογούμενος»

10 Αυγούστου 1890

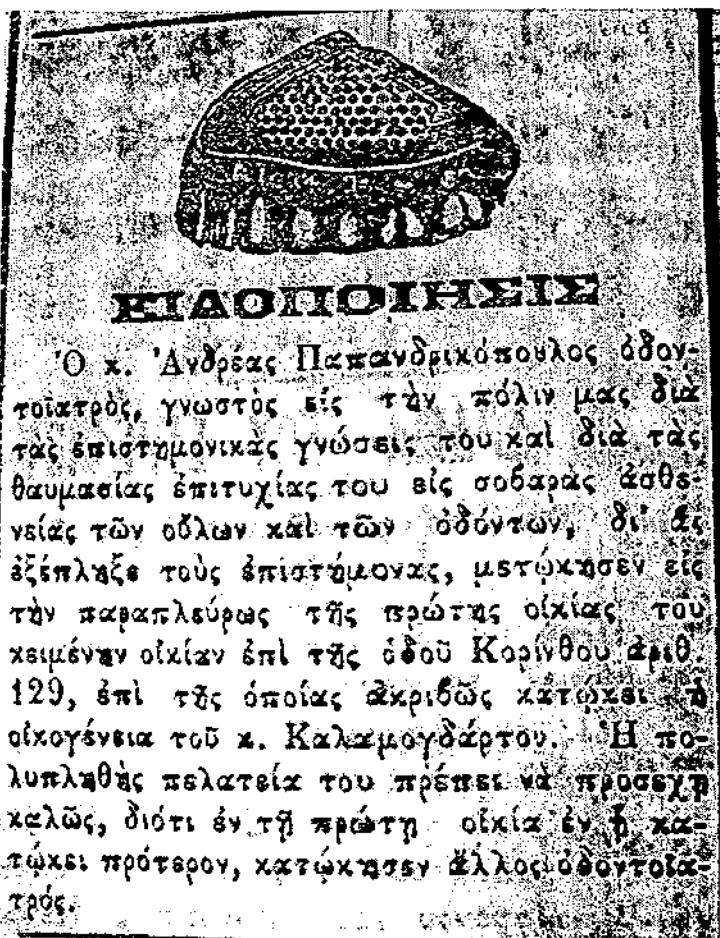
Η παραπάνω διαφήμιση αναφέρεται σε ένα γιατρό που σπούδασε στο εξωτερικό και πιο συγκεκριμένα στην Γερμανία. Στις κλινικές του μονάχου και της Βιέννης εξάσκησε το επάγγελμά του και προσέφερε τις υπηρεσίες του. Μέσα από όλα αυτά φαίνεται η εμπειρία και επομένως η αξιοπιστία στο πρόσωπο του γιατρού.

Βέβαια, αυτό που μας κάνει εντύπωση είναι οι πολλές ιατρικές ειδικότητες που κατέχει ο συγκεκριμένος γιατρός. Ειδικότερα, είναι εξειδικευμένος στα γυναικολογικά και στα δερματικά προβλήματα, αλλά και σε ενοχλήσεις που αφορούν το λάρυγγα.

Σήμερα, δεν υπάρχει κανένας γιατρός που να έχει τόσες ειδικότητες, μάλιστα κατά την διάρκεια των σπουδών τους επιλέγουν κάποια στιγμή οι ίδιοι την ειδικότητα που θα ακολουθήσουν. Όμως, θα μπορούσαμε να πούμε ότι προσεγγίζει την ειδικότητα του σημερινού παθολόγου.

Η προέλευση της διαφήμισης είναι ελληνική με σχετικά σύντομο περιεχόμενο. Τονίζει τα σημεία που ενδιαφέρουν τον αναγνώστη, δηλαδή τους τομείς που εξειδικεύεται.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

131. «Νεολόγος» 12 Οκτωβρίου 1902

Στη συγκεκριμένη διαφήμιση ο γιατρός ειδοποιεί τους πελάτες του ότι μετακόμισε και το ιατρείο του βρίσκεται σε διαφορετική οικεία. Μάλιστα, τους προειδοποιεί ότι στην προηγούμενη τοποθεσία του ιατρείου του υπάρχει ένας άλλος οδοντίατρος, ώστε να ενημερώσει και διασφαλίσει την υπάρχουσα πελατεία του.

Οι ελληνικές διαφημίσεις αποκτούν πλέον και εικόνα αφού βρισκόμαστε στο 1902. Παρ' όλα αυτά, η εικόνα που χρησιμοποιεί είναι αντιαισθητική και δεν θεωρείται σωστός τρόπος προσέλκυσης του καταναλωτή με τα σημερινά δεδομένα. Το κείμενο είναι μακροσκελές και δεν τονίζει τα βασικά σημεία όπως στην προηγούμενη διαφήμιση.

VIII. ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Σύμφωνα με την ελληνική ιστορία, ο αναλφαβητισμός αποτελούσε μία μεγάλη πληγή για τη χώρα. Το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού πληθυσμού δεν κατείχε ακόμα και τη στοιχειώδη εκπαίδευση. Από το 1823, η Β' Εθνοσυνέλευση του Αστρουν, αποφάσισε να οργανωθεί συστηματικά η εκπαίδευση και να εισαχθεί η αλληλοδιδακτική μέθοδος.

Τα σχολεία δίδασκαν τα στοιχειώδη γράμματα με πολλές οικονομικές αντιξοότητες, αφού τα χρήματα για την πληρωμή των δασκάλων και την κάλυψη των υπόλοιπων εξόδων των σχολείων καλύπτονταν από προσφορές πολιτών και μοναστηριών. Κατά την περίοδο της βασιλείας του Όθωνα, 1883 – 1862, αρκετά σχολεία ιδρύθηκαν, τα οποία λειτουργούσαν με βάση τα πρότυπα των γερμανικών Πανεπιστημίων.

Καθώς περνούν τα χρόνια τα σχολεία αυξάνονται καθώς και οι μαθητές. Μάλιστα, στη διάρκεια των κυβερνήσεων του Χαρίλαου Τρικούπη, το 1882 – 1895 παρουσιάζεται διπλασιασμός των μαθητών των δημοτικών σχολείων και των Γυμνασίων.

Η εκπαίδευση λοιπόν, και γενικά η μόρφωση την περίοδο 1850 – 1920 ήταν περιορισμένη και κυρίως προνόμιο των πλουσίων. Τα φτωχότερα στρώματα δεν διέθεταν τα χρήματα, αλλά ούτε και το χρόνο για μάθηση, αφού τα παιδιά μάθαιναν χειρονακτικές κυρίως εργασίες για να βιωθήσουν στην επιβίωση της οικογένειας. Αντίθετα, οι εύπορες οικογένειες επέβαλαν στα παιδιά τους και κυρίως στις κοπέλες να γνωρίζουν καλά ελληνικά, αλλά και ξένες γλώσσες όπως γαλλικά, αγγλικά, γερμανικά.

Τα δημόσια σχολεία ήταν σχεδόν ανύπαρκτα, αλλά υπήρχαν αρκετά Παρθεναγωγεία, ιδιωτικά λύκεια, καθώς και δάσκαλοι που πήγαιναν στα σπίτια των πλουσίων για να διδάξουν τα παιδιά της οικογένειας. Την εποχή εκείνη, μία σεβαστή οικογένεια ήταν απαραίτητο να έχει τις κατάλληλες γνώσεις, αφού αυτό θεωρούνταν και προσόν για να παντρευτεί κάποιος. Μάλιστα, οι ξένες γλώσσες και ειδικότερα τα γαλλικά, λόγω της μεγάλης επιρροής από την κουλτούρα της Ευρώπης, χρησιμοποιούνταν πολύ συχνά από τα μέλη μίας εύπορης οικογένειας, για να επικοινωνήσουν μέσα στο σπίτι.

Ειδικότερα, στην Πάτρα παρατηρούμε μέσα από τις διαφημίσεις ότι οι δάσκαλοι έβαζαν αγγελία στην εφημερίδα ζητώντας δουλειά μόνο σε σπίτια πλουσίων φυσικά αφού διέθεταν αρκετά χρήματα. Σήμερα, αντίθετα ενώ βλέπουμε σε εφημερίδες ότι υπάρχουν καθηγητές που

ζητούν εργασία για 'ιδιαίτερα μαθήματα', όπως τα αποκαλούμε σήμερα, δεν απευθύνονται σε συγκεκριμένη τάξη ανθρώπων. Βέβαια, αυτό συμβαίνει διότι η εκπαίδευση δίδεται πλέον δωρεάν, επομένως όλοι σχεδόν έχουν στοιχειώδη έστω μόρφωση και δεν θεωρείται πολυτέλεια να γνωρίζεις γραφή και ανάγνωση.

Ο δάσκαλος την εποχή εκείνη, τόνιζε στη διαφήμιση το ήθος, τα προσόντα και τις συστάσεις που είχε. Μάλιστα, στη διαφήμιση του 1883 ο 'διδάσκαλος', όπως τον αποκαλούσαν αναφέρει τις γλώσσες που γνωρίζει, την ηλικία του, τα μέρη που εργάστηκε, πού θα μπορούσε να εργασθεί, με λίγα λόγια δίνει ένα βιογραφικό σημείωμα.

Στη διαφήμιση του 1885 ο δάσκαλος πιάνου και φωνητικής, με ένα μακροσκελές κείμενο προσπαθεί να προσελκύσει τους ενδιαφερόμενους. Απευθύνεται κυρίως στις εύπορες οικογένειες που προφανώς έχουν πιάνο στο σπίτι τους και επιθυμούν να καλλιεργήσουν τη μόρφωση των παιδιών τους. Το πιάνο αποτελούσε μόδα την εποχή εκείνη, καθώς και προσόν, περισσότερο για μία κοπέλα που επιθυμούσε να παντρευτεί.

Το κείμενο που χρησιμοποιεί ο δάσκαλος πιάνου και φωνητικής μοιάζει με βιογραφικό σημείωμα όπως αυτό του 1883, κατά κάποιο τρόπο ζητά από τους αναγνώστες να τον εμπιστευθούν, αφού μέχρι τη στιγμή εκείνη δεν εξασκούσε το επάγγελμα αυτό για προσωπικούς λόγους. Μάλιστα, ζητεί παρακλητικά από τους συμπολίτες του Πατρινούς να τον στηρίξουν και να δουν οι ίδιοι ότι πράγματι είναι αντάξιος στις υποσχέσεις του.

Βέβαια, εκτός από τους Έλληνες δασκάλους υπήρχαν και ξένοι, όπως στη διαφήμιση του 1895 όπου μία Γερμανίδα παιδαγωγός με τις κατάλληλες γνώσεις και αρκετές γλώσσες, όπως γαλλικά, γερμανικά και ελληνικά, ζητά εργασία άνευ πληρωμής. Αυτό αποτελεί πλεονέκτημα για την κοπέλα, διότι ζητά για το καλοκαίρι εργασία σε οικογένεια που διαμένει στην εξοχή χωρίς να πληρώνεται. Ίσως όμως ως αντάλλαγμα να ζητούσε στέγη για τους τρεις καλοκαιρινούς μήνες.

Τέλος, στη διαφήμιση του 1897, όπου η διαφήμιση αρχίζει να κατέχει λιγότερο χώρο στην εφημερίδα ένας φιλόλογος προσπαθεί με έντονη επικεφαλίδα να προσελκύσει τους γονείς. Αναφέρεται στην ηθική του και είναι ο πρώτος που βλέπουμε να αναφέρει ότι εργάστηκε σε δημόσια σχολεία, εκτός από ιδιωτικά.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν τέσσερις (4) διαφημίσεις που αναφέρονται στους δασκάλους, έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Διδάσκαλος, 1883
- Δάσκαλος φωνητικής, 1885
- Παιδαγωγός, 1895
- Φιλόλογος, 1897

ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Διατίθεται ἐν τῇ κόλει μας, ἐλθὼν ἐξ ἀγράντης
δροῖς ποδὸς τῆς ἐνσεκέψεως ἔχει τὴς χολέρας, οὐδιώ-
τικός διδάσκαλος τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας
γλώσσης, οὗτος ἐπίσταται ἀκριβῶς, καὶ μὲν τὰς ὁποῖς
φέρει πισταπονήσεις, Ὁ διδάσκαλος οὗτος καὶ τι
τῆς φίλικίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐν γένει θίους του πα-
ντας λίγην κατάλληλος δι' αἰκαρυείας, Παρα-
γγελίας καὶ ἴδιωτικὰ μύκεια. Διὸ διγγλατεῖς
αὐτὸν διεγέμενος εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Φορολογού-
ντος προτάσεις.

132. «Φορολογούμενος» 21 Οκτωβρίου 1883

Η διαφήμιση αναφέρεται σε ένα δάσκαλο που ζητά εργασία. Ξεκινά με την περιοχή όπου δούλεψε στο εξωτερικό, την Αλεξάνδρεια, που θεωρείται σημαντικό σημείο αναφοράς για τα γράμματα. Άλλωστε εκεί βρισκόταν και η γνωστή σε όλους βιβλιοθήκη, που αποτελούσε ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου.

Η περίοδος εκείνη για τους πολίτες της Αλεξάνδρειας ήταν αρκετά δύσκολη, αφού ξέσπασε χολέρα και αυτό αποτέλεσε τότε σοβαρό μειονέκτημα για τον δάσκαλο. Ο ίδιος όμως διαβεβαιώνει ότι ήλθε στην Πάτρα πριν την εμφάνιση της χολέρας, επομένως είναι και υγιής. Οι επεξηγήσεις που δίνει ίσως να μας φαίνονται υπερβολικές, αλλά για την εποχή εκείνη θεωρούνταν απαραίτητες.

Βασικό πλεονέκτημα αποτελεί το γεγονός ότι η ίδια η εφημερίδα «Φορολογούμενος», συστήνει τον δάσκαλο και εγγυάται ουσιαστικά γι' αυτόν. Άλλωστε, ο «Φορολογούμενος», είχε ως αναγνωστικό κοινό μόνο τους πλούσιους και μορφωμένους κυρίους της εποχής.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΠΙΑΝΟΥ

Πλεισθνέν ἀρρεταιθέσις εἰς τὴν ἔκμαθησιν ἡπειρού
διὰ κλειδοχυμβάλλου (πιάνου) καὶ τὰς φωνητικῆς
μουσικῆς, καὶ τελτίσποιηθές εἰς ταῦτα, πρὸ πολ-
λῶν ἐτῶν μετῆλθον καὶ διάφορα μέρη εὐδοκίας
καὶ ἐπιτυχῶς τὸν διδασκαλὸν, καὶ ἴντασθε δε το-
πίσης εὐδοκίας ἐδιδαχεῖ. οὐ εἶναι γνωστόν τοις
πολλοῖς. Λόγοι δύμως διάφοροι, μὲν ποιδίζον καὶ
ν' ἀφοσιωθῶ εἰς μόνην τὴν ἔξασκην τοῦ ἔργου
τούτους καὶ τὴν συνδρομήν τῶν σεμπολιτῶν μου
νὰ ζητήσω. Τώρα οἱ λόγοι ἐκεῖνοι ἐξέλιπον καὶ
ἀποφασίσσις νὰ μετέρχωμαι ἐνταῦθα τὸν διδα-
σκαλού τῆς διὰ κλειδοχυμβάλλου καὶ φωνητικῆς
μουσικῆς, καὶ νὰ πηραδίδω κατ' οἰcos τῶν μα-
θητῶν μου μαθήματα ἐπὶ αὐλογῷ τέμποιόν, καὶ
ἀπορίασσας τίς μινού τὸ επιχειρεῖται τούτο νὰ πε-
μποριοῦω; Καὶ τούτου τὴν εύμενήν υποστηγμοῖσιν τῶν
σεμπολιτῶν μου, οὐ τοσούμενος ταχείᾳ καὶ ἀπο-
τελεσματικού πρᾶξον. Εἰς τους μαθητάς μου.

ΣΤΙΓΓΑ. ΜΙΤΙΓΓΑΣ.

133. «Φορολογούμενος» 23 Απριλίου 1885

Ο καθηγητής πιάνου και φωνητικής που διαφημίζεται γράφει ουσιαστικά
το βιογραφικό του σημείωμα και το παρουσιάζει στους αναγνώστες.
Προφανώς είναι γνωστός ή ίσως και να προσπαθεί να πείσει ότι είναι
γνωστός, ώστε να τον εμπιστευθούν, αφού δεν έχει εργασθεί για αρκετό
καιρό.

Επίσης, προσπαθεί να κερδίσει τους αναγνώστες, δίνοντας υποσχέσεις
για τις υπηρεσίες που θα προσφέρει και παρακαλεί για την υποστήριξή
τους. Το κείμενο, όμως, είναι περισσότερο κουραστικό ακόμα και από
την όψη του. Δύσκολα ίσως, κάποιος θα ενδιαφερθεί να διαβάσει τό^{μακροσκελές} αυτό κείμενο.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΛΑΜΠΡΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Γερμανίς παιδαγωγός γυνωρίζουσα κατην 'Αγγλικήν καὶ τὴν Γαλλικήν γλῶσσαν, ἀριστα δὲ συννενοσυμένη καὶ εἰς τὴν 'Ελληνικήν, οἵτε οἰκογένειαν ἐν τῇ εὐρύῃ διεχειρεύεισαν ὅπως διδάσκῃ ἀμισθί μεγαλειόν, προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.
Αριστα! συστάσεις. Πληροφορίαν εἰς τὸ γραφεῖον μας.

134.

«Νεολόγος»

25 Ιουνίου 1895

Η Γερμανίδα παιδαγωγός έχει αρκετές γνώσεις, συστάσεις και ζητά να εργασθεί χωρίς μισθό. Πράγματι, όλα τα παραπάνω θα μπορούσαμε να πούμε ότι αποτελούν πλεονεκτήματα και δημιουργούν την εικόνα μίας έμπειρης και αξιόπιστης δασκάλας.

Η προέλευση της διαφήμισης είναι ξένη, άλλωστε φαίνεται από τη συντομία που την διέπει και την έξυπνη επικεφαλίδα. Πιο συγκεκριμένα, η επικεφαλίδα εκτός από το γεγονός ότι χρησιμοποιεί έντονα γράμματα, προσελκύει άμεσα τον αναγνώστη να το διαβάσει.

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

ΔΙΑ ΤΟΥ ΣΕ
ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΥ ΣΤΟΝΕΙΣ
ΚΑΤΑΔΗΛΩΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΣ

Τελειοδίδακτος Φιλόλογος διαχειριζόμενος ἐστι Ικανότητι καὶ ηθικῇ, ὡς ἔντονος πολυεροῦς δὲ δημοσίᾳς τε καὶ ιδιωτικῆς ἐν καλλίσταις οἰκογένειαις ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλαχοῦ ὑπηρεσίας του, ἐμπειρότατος εἰς τὸ διδάσκειν νέους τε καὶ νεάνιδας, ἔχων διαθετήσιμους δραστικούς, ζητεῖ προγνυμνάσεις ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ.

(Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τοῖς κ. Δημητρίῳ Μάρκῳ δικηγόρῳ, Δημητρίῳ Ανδρικοπούλῳ χρωματοπώλῃ, Δημητρίῳ Τσεκούρᾳ φροφοροφράκτῃ, καὶ Γεωργίῳ Παπαζαχαρίᾳ μητρῷ)

135. «Νεολόγος» 7 Ιουλίου 1897

Στην παραπάνω διαφήμιση, ο δάσκαλος είναι ένας φιλόλογος που αναφέρεται στην ικανότητα, στην ηθική και στην πείρα του. Με άλλα λόγια προσπαθεί με το στοιχείο της υπερβολής να κεντρίσει το ενδιαφέρον των αναγνωστών. Επιπλέον, τονίζει ότι τις υπηρεσίες που θα παρέχει να είναι δίκαιη και προφανώς ανάλογη των προσόντων του.

Η επικεφαλίδα που χρησιμοποιεί είναι γραμμένη με έντονη γραφή και με τρόπο που προσπαθεί να εναισθητοποιήσει τους γονείς που επιθυμούν να μορφώσουν τα παιδιά τους. Βέβαια, φαίνεται στην επικεφαλίδα αλλά και στο κείμενο ότι ο δάσκαλος διαθέτει μεγάλη αυτοπεποίθηση για τις γνώσεις και τα προσόντα του. Την αυτοπεποίθηση όμως, την παρατηρούμε και στο τέλος του κειμένου, αφού προτρέπει το αναγνωστικό κοινό, να ζητήσει πληροφορίες από διάφορους αξιοσέβαστους ανθρώπους της Πάτρας.

IX. ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Το λιμάνι της Πάτρας αποτελούσε μεγάλο πλεονέκτημα για την πόλη, αφού είχε τόσο εμπορευματική όσο και επιβατική κίνηση. Πιο συγκεκριμένα, η εμπορευματική κίνηση ήταν προς το εσωτερικό, αλλά και προς λιμάνια του εξωτερικού. Το κύριο εξαγωγικό προϊόν ήταν η σταφίδα και ειδικότερα η μαύρη σταφίδα της Πάτρας που αποτελούσε παγκόσμιο μονοπώλιο μέχρι ένα βαθμό.

Άλλωστε, η σταφίδα αποτέλεσε τον κύριο λόγο για τη δημιουργία της αγγλικής παροικίας στην Πάτρα, καθώς και για τις ιδιαίτερες σχέσεις μεταξύ Πατρών και Αγγλίας, που επέδρασαν ποικιλοτρόπως στην κοινωνική ζωή της πόλης. Όμως, υπήρχαν και άλλα προϊόντα που εξάγονταν και βοηθούσαν στον πλούτο της Πάτρας. Τέτοια προϊόντα ήταν για παράδειγμα, το κρασί και τα καπνά.

Από την άλλη πλευρά, η επιβατική κίνηση αφορούσε την μετανάστευση, την ακτοπλοΐα και την κίνηση στο εξωτερικό. Η συγκοινωνία ήταν τακτική στις γραμμές των ατμόπλοιων από την Αγγλία, την Γερμανία και την Ολλανδία. Επίσης, υπήρχε μεγάλη σύνδεση με τα λιμάνια του εξωτερικού όπως το Μπρίντεζι της Ιταλίας.

Όμως, όσο περνούσαν τα χρόνια η σύνδεση με το εξωτερικό διευρύνθηκε και οι γραμμές των πλοίων έφτασαν μέχρι και την Αμερική. Πολλά ήταν τα υπερωκεάνια που έρχονταν από Αμερική και έφευγαν από την Πάτρα στη Νέα Υόρκη. Τέτοια ήταν η Αυστροαμερικάνα, η LOYD FLORIDA, που λειτουργούσαν με ατμό.

Με άλλα λόγια, τα ατμόπλοια, την εποχή εκείνη απευθύνονταν στους εμπόρους που ταξίδευαν στο εξωτερικό για την προμήθεια των προϊόντων τους. Επίσης, οι εύπορες οικογένειες μπορούσαν να επισκεφθούν τις γειτονικές χώρες για λόγους αναψυχής, αλλά δεν ήταν λίγοι και οι μετανάστες που κατέφευγαν στην Πάτρα.

Βέβαια, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στην Πάτρα υπήρχαν 3 μεγάλες αποικίες, η Γερμανική, η Ιταλική και η Αγγλική. Επόμενο, λοιπόν, ήταν πολλοί άποικοι να χρησιμοποιούν τα ατμόπλοια.

Σήμερα, το λιμάνι της Πάτρας έχει διευρυνθεί, όμως τα δρομολόγια των πλοίων έχουν αλλάξει. Οι περισσότεροι επισκέπτες προέρχονται συνήθως από Ιταλία με σκοπό κυρίως τον τουρισμό. Βέβαια η εμπορική κίνηση δεν έχει μειωθεί και η σταφίδα δεν αποτελεί πλέον μονοπώλιο για την

Πάτρα. Όμως οι εισαγωγές και οι εξαγωγές έχουν εμπλουτισθεί με νέα προϊόντα.

Επίσης, οι γραμμές στο εσωτερικό έχουν αυξηθεί και τα κρουαζιερόπλοια έχουν αντικαταστήσει τα ατμόπλοια. Πλέον χρησιμοποιούνται για λόγους αναψυχής περισσότερο και βοηθούν στον τουρισμό των ελληνικών νησιών.

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι το λιμάνι της Πάτρας στα παλιότερα χρόνια ήταν γεμάτο με απλές ψαρόβαρκες. Αργότερα όμως, λόγω των αναγκών που έπρεπε να καλυφθούν και με τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας μπήκαν στη ζωή των κατοίκων τα ατμόπλοια και στη συνέχεια πήραν τη μορφή που έχουν σήμερα.

Ακολουθούν έξι (6) διαφημίσεις που αναφέρονται σε ατμοπλοϊκές εταιρείες, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Γενική Ιταλική Ατμοπλοΐα, 1888
- Γαλλική Ατμοπλοΐα, 1898
- Γερμανική Ατμοπλοΐα, 1905
- Ολλανδική Ατμοπλοΐα, 1906
- Αμερικανική Ατμοπλοΐα, 1907
- Ελληνική Ατμοπλοΐα,

ΓΕΝΙΚΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Ηγουμεναὶ ἵπαται Φλόριο—Ρουμπαζέρο
—)(—

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Άφεσις

εκαστην Τρίτην 5 π. μ. ἐξ Βρενδούσιου (1) καὶ
Κερκύρας
εξαστον Σάββατον 4 π. μ. ἐξ Τεργέστης, Βενε-
τίας, Ἀγκώνας, Βάρο,
Βρενδούσιου (1) καὶ Κερκύρας.

Άναγ ωρήσεις

εκαστην Τρίτην 10 μ. μ. διὰ Κέρκυραν καὶ
Βρενδούσιου (1),
εξαστον Σάββατον 10 μ. μ. διὰ Κέρκυραν, Βρεν-
δούσιου (1), Βλοχ,
Ἀγκώνα, Βενετία
καὶ Τεργέστην.

(1) Συνάντησις εἰς Βρενδούσιον μετα τῶν κατα-
πλεύσιν καὶ αποπλεύσιν ἀτμοτολοίων δι' ὅλους
τοὺς λιμένας τῆς Μεσογείου κ.τ.λ.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου τῆς Γενικῆς Ιταλικῆς ἀτ-
μοπλοΐας, οἰκ(α) Χ. Μαργαρίτη οδός άγ., Ἀνδρέου
απεναντί τῆς αρετικῆς Λύρας.)

ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

**ΓΑΛΛΙΚΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΡΙΑ**

CYP. FABRE καὶ Cie

ΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΣΗΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

Κεφάλ. φράγ. κε. 6.000.000-

— Αυτού πλοια χωρητικότητος

6000 - 6000 τόννων

ΓΡΑΜΜΗ ΝΕΑΣ ΥΩΡΚΗΣ

Πειραιεὺς—Νέα Υώρκη

Πειραιεὺς—Νότιος Αμερική.

Δρομολόγιον ίμπορευμάτων γραμμῆς ταχείας μίσσον Μασσαλίας Γινικός αντιπρόσωπος

II. ΤΣΕΚΤΕΙΝΗΣ

Ἐν Πειραιεῖ.

Ο κ. Τούμπης δέχεται καὶ παραχαί-
βαντι παντὸς εἰδούς εμπορεύματα δικαίων λι-
μένα τῆς Νέας Υώρκης μὲν ταχείας συγκα-
τεβαθμίους, ἐκδίδων κατ' αὐθιγένειαν τὰς φορτω-
τικὰς πρὸς τοὺς χυρίους φορτωτὰς παρεχού-
ντας σχετικὴν τύκοδίσιαν.

Α να χωρούνται.

Εν Μασσαλίᾳ δικαίου μηνός.

Α να χωρούνται.

Ἐκ Πειραιῶς έκπαξ τῆς έβδομαδὸς
διὰ πιρατῶν έρας πληγροφορίας ἀπειθεύθη-
των καὶ ταχυδρομικῶς.

Ακτὴ Μιαούλη Πρακτορεῖον
παραπλεύρως ξεστός αποπλεύλου Δ. Σ. Λουίζη.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

**ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΟΠΕΡΑ**

(NORDDEUTSCHER LLOYD)

Άτμοπλοια χωρητικότητος 6000-7000 τόν.

Έβδομα δισεκάντρα αναχωρήσεις δια-

ΝΕΑΝ ΓΟΡΚΗΝ

Πάτραι—Βριγδάζιον

Βριγδάζιον—Νικόπολις (σιδηροδρομικώς)

Νικόπολις—Νέσιγ “Υδροχών”

Αναχωρήσεις ίκανε πάτραι έκαστην Τρίτην
10 μ. μ. ίκανε Νικόπολις Παρασκευήν. Διαρ-
κεια ταξιδίου 7 ημέρες (11) ήμεροι

ΓΡΑΜΜΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Ως άνω δια Βριγδάζιον—Νικόπολις εντός
80 ήμερων.

Διά περιπλοκής πληροφορίας απορεύη-
ση στην οδοποιίαν τηρούσαν τον καθημερινό

ΤΕΓΕΡΙΩΝ Ι. ΤΟΛΙΑΔΗΝ

Εν Πάτραις

138. «Νεολόγος» 2 Ιουλίου 1898

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

KONINKLIJKE NEDERLANDSche STOOMBOT MAATSCHAPPIJ
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
AMSTERDAM—ΠΑΤΡΑ

Κατηγορία για την ενοικεροποίηση της Βασιλικής Ολλανδικής Ατμοπλοΐας στην Ελλάδα έχειται ήπως του μηνός Πεντέλης από Ολλανδία (Άμστερνταμ) με Προστασία της Κυβερνητικής Επιτροπής της Ολλανδίας, έκλεψε την πόλη της Γρύνης.

Τη περίοδο απεικόνισης της Επιτροπής αναστέλλεται από την έναρξη της διεύθυνσης δε θελεί και παραπομπής της Αυτοκλοδάρου περιοδού της της 22ης Φεβρουαρίου (Σ.ν.). Παρακαλούμενοι την τούς δυτικής ελασυνής επιταχυντών ήπως διασφαλίζεται η αναγκαιότητα, οδηγούμε την φροντιδωτή δια της, άνω Βασιλικής Ήπειρος, την έναρξη της επιταχυντών, απορρίγοντες σύντομα τας, ή περισσευτικότερα.

Διά πάσαν πληροφορίαν χρειαζόνται σε την Διεύθυνση
KONINKLIJKE NEDERLANDSche STOOMBOT MAATSCHAPPIJ
PIJ AMSTERDAM

ΕΦΟΒΕ ΚΑΙ ΣΠΙΣΕΝΣ

АМЕРИКАНИКИ АТМОПЛОІД

A row of five small, dark, cylindrical artifacts, possibly ancient storage vessels or tools, arranged horizontally.

“我說，你這小畜生，你怎麼會到這裡來？你這畜生，你怎麼會到這裡來？”

FLORIDA

Χωρητικότης 12,000 λίτρων. Τελείωση ημερομηνίαν διετία 13
ήμερών

Đến tháng 9, xã Lò Voi đã bắt đầu thi công xây dựng nhà máy chế biến mía đường và nhà máy chế biến lúa gạo.

Angyaképes volt először az Herkulesz Testvér, Tisztogatók voltuk, majd Lloyd Álvarezról a Florioz Urának nevezték meggyőzően, de ez nem volt hagyományos elnevezésük.

140. « Νεολόγος » 18 Φεβρουαρίου 1906

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΥΠΕΡΟΧΕΑΝΕΙΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ
ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΩΡΚΗ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΟΙΚΟΒΗΤΟΝ Α. ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΕΡΟΧΕΑΝΕΙΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΜΩΡΑΐΤΗΣ

Χωρητικότητας 12,000 κίλοντα με διπλούς ζάμγιας.

ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΤ' ΕΡΓΟΣΑΝ και πάντα με ταχείαν ήσωσην από τη Ν. ΥΩΡΚΗ

Την 21 Αύγουστου ήμέραν Τρίτη.

Διεργαστεί ταξιδιών έγγυησην Έλε γραφθ.

Επίγειος θρόνος Κίτρινη μετάλλιον καθιστα-

Πλάφρια φανός "Ελλήνας"

Επιβατικό χτυπητόν επίσης Κίτρινον, παραγ-

γόνης στον οποίον η πλάφρια φανός θα στηρίζεται

Επιβατικό χτυπητόν επίσης Κίτρινον, παραγ-

γόνης στον οποίον η πλάφρια φανός θα στηρίζεται

Επιβατικό χτυπητόν επίσης Κίτρινον, παραγ-

γόνης στον οποίον η πλάφρια φανός θα στηρίζεται

Επιβατικό χτυπητόν επίσης Κίτρινον, παραγ-

γόνης στον οποίον η πλάφρια φανός θα στηρίζεται

Επιβατικό χτυπητόν επίσης Κίτρινον, παραγ-

γόνης στον οποίον η πλάφρια φανός θα στηρίζεται

Επιβατικό χτυπητόν επίσης Κίτρινον, παραγ-

γόνης στον οποίον η πλάφρια φανός θα στηρίζεται

141. «Νεολόγος» 25 Ιουλίου 1907

X. ΙΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Η Πάτρα έπαιζε σπουδαίο ρόλο και για τους μετανάστες, αφού θεωρείτο η πρώτη και μεγαλύτερη πόλη που γινόταν η μεταφορά τους. Πριν από τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, ο αριθμός των μεταναστών ήταν αρκετά μεγάλος.

Επίσης, υπήρχαν αρκετά πλοία για τη μεταφορά τους, υπερωκεάνια, αλλά δεν βρίσκονταν σε πολύ καλή κατάσταση. Βέβαια, κάθε μετανάστης δεν σκεφτόταν τόσο την ταλαιπωρία που θα είχε στο ταξίδι του, αλλά ανυπομονούσε να αντικρίσει ένα ευνοϊκότερο μέρος διαβίωσης γι' αυτόν. Οι συνθήκες που επικρατούσαν τότε για τους μετανάστες ήταν αρκετά δύσκολες και τα εφόδια τους λιγοστά.

Επιπλέον, τα μεγάλα καράβια, του εξωτερικού, όταν δεν είχαν πετρέλαιο, χρησιμοποιούσαν κάρβουνο. Επομένως, το ταξίδι γινόταν περισσότερο κουραστικό, αφού τα πλοία αυτά δεν πήγαιναν με μεγάλη ταχύτητα. Για παράδειγμα, τέτοια καράβια ήταν της Αυστρο-Αμερικάνας και της γαλλικής εταιρείας Φάβρ-Λάϊν. Τα δρομολόγια που ακολουθούσαν τα πλοία ήταν κυρίως για Αμερική, Αφρική και Αυστραλία, όπου το ταξίδι διαρκούσε περίπου δεκατρείς ημέρες.

Μερικά από τα υπερωκεάνια ατμόπλοια, όπως το « EPNY » της εταιρείας Αυστρο-αμερικάνα, διέθετε πεπειραμένους γιατρούς, φάρμακα μέχρι και διερμηνέα. Βέβαια, οι ενδιαφερόμενοι ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλουν την προκαταβολή στο συγκεκριμένο πρακτορείο, πριν την αναχώρησή τους. Παρατηρούμε ότι η διαφήμιση του 1906, αναφέρεται πάλι στην Αυστρο-αμερικάνα, με την ίδια ακριβώς διατύπωση όπως και στην προηγούμενη, με τη μόνη διαφορά ότι παρουσιάζει το καινούριο πλοίο της, το « Ιουλία ».

Επίσης, πρέπει να σημειώσουμε ότι την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν ταχυδρομεία, ούτε τηλέφωνα και το μοναδικό μέσο επικοινωνίας με το εξωτερικό ήταν τα ταχυδρομικά ατμόπλοια. Πολλοί ήταν οι συγγενείς των μεταναστών που λαχταρούσαν να μάθουν νέα τους, αφού ήταν δύσκολο να παρευρεθούν κοντά τους. Έτσι, ο μόνος τρόπος επικοινωνίας τότε, ήταν αυτά τα ατμόπλοια όπως το « MANTONNA », της γαλλικής εταιρείας Φάβρ- Λάϊν που παρείχε εισιτήρια στους μετανάστες για την Αμερική χωρίς πληρωμή.

Σήμερα, η τεχνολογία έχει εξελιχθεί ραγδαία και το ταχυδρομείο χρησιμοποιεί πλέον τις αερογραμμές, για γρήγορη μεταφορά. Επιπλέον,

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

κατά ένα μεγάλο ποσοστό τα κινητά τηλέφωνα, βοηθούν στην άμεση επικοινωνία μεταξύ των ατόμων.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν πέντε (5) Σ
μεταναστών, οι οποίες έχ
είναι οι εξής:

- Πρακτορείο μεταναστών
- Πρακτορείο μεταναστών
- ΦΑΒΡ – ΛΑΪΝ,
- ΑΥΣΤΡΟ – ΑΜΕΡ
- ΑΥΣΤΡΟ – ΑΜΕΡ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

κατά ένα μεγάλο ποσοστό τα κινητά τηλέφωνα, βοηθούν στην άμεση επικοινωνία μεταξύ των ατόμων.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

Ακολουθούν πέντε (5) διαφημίσεις που αναφέρονται στα πρακτορεία μεταναστών, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είναι οι εξής:

- Πρακτορείο μεταναστών, 1903
- Πρακτορείο μεταναστών, 1904
- ΦΑΒΡ – ΛΑΪΝ, 1906
- ΑΥΣΤΡΟ – ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ, 1906
- ΑΥΣΤΡΟ – ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ, 1906

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ

**ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΝ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ**

Εκδιδούνται εἰσιτήρια δι' Αμερικῆς καὶ
δι' άλλας τὰς πόλεις τῶν Ηνωμένων Πολι-
τείων. Επίσης διὰ Νότιου Αφρικῆν καὶ
Ανταρκτικῶν.

Αναγγείλεται δι' Αμερικῆν τρίς τῆς ἐβδο-
μάδος. Αναγγείλεται δι' Αφρικῆν καὶ Αύ-
στραλίαν δις τῆς ἐβδομάδος.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες γιὰ ταξιδεύσωσι γάσφι-
λεστερού καὶ οἰκονομικώτερου διὰ τῶν τα-
χυτέρων αὐτοπλοίων τῶν μεγαλειτέσων
Ταξιδεύεται αὐτοπλοϊκῶν ἐταιριῶν, δύ-
ναται ν ἀποταγθωσι δι' εἰσιτήρια καὶ πα-
σακ πληροφορίαν πρὸς τούς πρόκτορες κ.κ.

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΙ καὶ ΜΑΚΟΛΟΠΟΥΛΟΙ

(Πλατεῖα τριῶν Συμμαχών Διυγόμεων
κληρού Λεμεναρχείου).

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ

Στην περίπτωση το γράφειον του χ.

Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

Πράκτορος των Εθνών σαχαρομετακόνιων

γραμμών της ΑΜΕΡΙΚΗΣ και

ΑΦΡΙΚΗΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΛΑΙΝ.—ΟΛΛΑΝΔ-ΑΜΕΡΙΚΑΝ-
ΛΑΙΝ.—ΦΡΑΝΣΛΑΙΝ.—ΦΑΒΡΛΑΙΝ
BREMEN LLOYD

Μέσου Μασσαλίας

Beaver Line. — Divers Line (διά
Μοντεράλ), Κυπτάσιυ.

Μέσου Λούδου

Βρετανογερμανικόν Λαϊδ.—Δαύλιον Λάτ.
Πόλις Δαΐν και Κούναχ Δαΐν—Ούζετ-Στάρ
Δαΐν

Μέσου Νεαπόλεως

Αμβούργ. Αμερικαν-Δάτη
Μέσου Τραγούστης
Πάσεος ΙΩ Σημερών. — Αστρο-
τάξ Τ.Ω. ΙΩ—ΙΩ λακασών
—Ονυμών. — Αναγωρήσεις τε-
τοκτησ της εβδομάδος
—Λυ-πο-θωπος : Έν. Τατολε : Άδελ
Σερετοπούλος : Έν. Ζευγολαχτώ (Μεσσηνία)
Δριοτ. Ν. καλαϊδης : Έν. Κορνύτης Άδελφαι
Καναλλαρη : Έν. Δεσπούω Ή. Λεισχατελ
Εν. Καλαϊδη Π. Χασ-οφλοπούλος

143. «Νεολόγος» 5 Ιανουαρίου 1904

ΦΑΒΡ - ΛΑΪΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΤΡΑΚΤΟΡΙΩΝ ΜΕΤΑΠΛΑΣΤΩΝ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΥΠΕΡΟΧΕΑΝΕΙΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΦΑΒΡ-ΛΑΪΝ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΑΤΜΟΠΔΟΙΟΝ

,ΜΑΝΤΟΝΝΑ“

Χαροπηγήσιον έμφατος αποκλειστικόν, διάτομον.

Διαχρόνια έξι Πετρών με αυθεντικό Νομαδικό χαρτί εύθετη δι' Αμερικήν έκδοσην που παραγγέλει την Έπος Ιανουαρίου 1906 ημέρην Σάββατον,

Διάρκεια των ξενιστέων ήμερων 13

Όλα τὰ έργα τῆς διεκπεριώσας τῶν έπιθετῶν ἐκ Πατρῶν εἰς βάρος τῆς Επαρχίας.

Απορρίγετε τὰ φρυταγά τὰ διπλαὶ θυγατρεῖς πήλες φρεσονού επαρχίας, καὶ μὴ κατεβεῖτε δικό την γεζήμαν τῶν είσοδων.

Η Γαλλική Πετρίδα ΦΑΒΡ-ΛΑΪΝ είναι η μόνη έπαρχη η διπλαὶ θυγατρεῖς διεκπεριώσας εἰς Αμερικήν τῶν μετακινητῶν γοργούδων ειδικῆς έγγραφης.

Ναῦλος δικτὸς συναγωνισμοῦ

Επιτρέπεται πληροφορίας πάρα την **Ιανουαρίου 1906** — Η εντοπισμὸς της ΦΑΒΡ-ΛΑΪΝ, η οποίαν ονομάζεται Οδοίς—Διαλλαχή είρηται την Παρασκευήν Δεκαπούντη — Η αγορά
την **Ιανουαρίου 14**.

144. «Νεολόγος» 5 Ιανουαρίου 1906

ΑΥΣΤΡΟ – ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΙΝΩΜΕΝΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

Friction. *Physik*, Band 11, 1931.

E. MOPOY & WOOD-KRUEGER & STIBERNE

Spring Valley Ambulance Service

Práctica, cultura, arte y deporte en las zonas rurales de Andalucía

E P N Y⁶

Ille eszegyptiás és Harpor-nak az Óbázav Mária Mária 'Egyiptom' nek köszöntője
az Óbázav Táncosnője (1901), József Haraszthy.

Dezelfde voorstelling van de Olympische Spelen van 1900 was een groot succes.

Gracias a su gran actividad económica preparando el terreno para la llegada de la Revolución.

卷之三

卷之三

10. The following table shows the number of hours worked by each employee.

1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025
2025-2026
2026-2027
2027-2028
2028-2029
2029-2030
2030-2031
2031-2032
2032-2033
2033-2034
2034-2035
2035-2036
2036-2037
2037-2038
2038-2039
2039-2040
2040-2041
2041-2042
2042-2043
2043-2044
2044-2045
2045-2046
2046-2047
2047-2048
2048-2049
2049-2050
2050-2051
2051-2052
2052-2053
2053-2054
2054-2055
2055-2056
2056-2057
2057-2058
2058-2059
2059-2060
2060-2061
2061-2062
2062-2063
2063-2064
2064-2065
2065-2066
2066-2067
2067-2068
2068-2069
2069-2070
2070-2071
2071-2072
2072-2073
2073-2074
2074-2075
2075-2076
2076-2077
2077-2078
2078-2079
2079-2080
2080-2081
2081-2082
2082-2083
2083-2084
2084-2085
2085-2086
2086-2087
2087-2088
2088-2089
2089-2090
2090-2091
2091-2092
2092-2093
2093-2094
2094-2095
2095-2096
2096-2097
2097-2098
2098-2099
2099-20100

10. The following table shows the number of hours worked by each employee.

10. The following table shows the number of hours worked by each employee.

Homosoma *luteum* *var.* *luteum*

— 1 —

145. «Νεολόγος» 5 Ιανουαρίου 1906

175. "Aves de S. L. Tavares" - 1920

145. «Νεολόγος» 5 Ιανουαρίου 1906

ΑΥΣΤΡΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ΑΥΣΤΡΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

Γονική Περιουσίας της Βασιλίδη

Γ. ΜΟΡΟΥ & ΥΙΟΣ ΚΡΩΒΒ & ΣΤΙΒΕΝΣ

Όδός Αγίου Ανδρέου ΠΑΤΡΑΣ

Τη νεότερην και πρώτην θερμοκράτευσην δημόσιων:

ΙΟΥΛΙΑ

Τόπουν 6,000. Διάρκεια τελείωσης έτηρας 16.

τελείωσης ή ηλιόλιας και σύνθετης διά Νέας Ήφεσης και Βασιλίδη^{ης} της Βασιλίδης 1906, ημέρα Τετάρτη.

Ειδιδωτοί είναι όλοι οι ανθεκτικοί στην Ελλάδα οι Έλληνες της πόλης της, Βορείου Αμερικής και Καναδή.

Η Ελλάδα αποτελεί την πιο ανθεκτική ρετζιστική στην Ελλάδα. Η διεύθυνση δεν φέρεται απόδειξη, μετατρέπεται σε έναν από τους πιο ανθεκτικούς στην Ελλάδα γραμμάτων της Ελλάδας.

Τη λαϊκοποίηση της Ελλάδας αποτελεί την πιο ανθεκτική ρετζιστική στην Ελλάδα. Η διεύθυνση δεν φέρεται απόδειξη, μετατρέπεται σε έναν από τους πιο ανθεκτικούς στην Ελλάδα γραμμάτων της Ελλάδας.

Οι αποτελέσματα της Ελλάδας αποτελούν την πιο ανθεκτική ρετζιστική στην Ελλάδα. Η διεύθυνση δεν φέρεται απόδειξη, μετατρέπεται σε έναν από τους πιο ανθεκτικούς στην Ελλάδα γραμμάτων της Ελλάδας.

Οι αποτελέσματα της Ελλάδας αποτελούν την πιο ανθεκτική ρετζιστική στην Ελλάδα. Η διεύθυνση δεν φέρεται απόδειξη, μετατρέπεται σε έναν από τους πιο ανθεκτικούς στην Ελλάδα γραμμάτων της Ελλάδας.

Οι αποτελέσματα της Ελλάδας αποτελούν την πιο ανθεκτική ρετζιστική στην Ελλάδα. Η διεύθυνση δεν φέρεται απόδειξη, μετατρέπεται σε έναν από τους πιο ανθεκτικούς στην Ελλάδα γραμμάτων της Ελλάδας.

Οι αποτελέσματα της Ελλάδας αποτελούν την πιο ανθεκτική ρετζιστική στην Ελλάδα. Η διεύθυνση δεν φέρεται απόδειξη, μετατρέπεται σε έναν από τους πιο ανθεκτικούς στην Ελλάδα γραμμάτων της Ελλάδας.

Οι αποτελέσματα της Ελλάδας αποτελούν την πιο ανθεκτική ρετζιστική στην Ελλάδα. Η διεύθυνση δεν φέρεται απόδειξη, μετατρέπεται σε έναν από τους πιο ανθεκτικούς στην Ελλάδα γραμμάτων της Ελλάδας.

146. «Νεολόγος» 17 Ιανουαρίου 1906

XI. ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Η παρουσία των ασφαλιστικών εταιρειών στην Πάτρα, όλο τον 19^ο αιώνα, ήταν σημαντική, με ιδιαίτερη περίοδο ανάπτυξης του κλάδου την οκταετία 1854 – 1862, μία κρίσιμη περίοδο για την οικονομία της πόλης. Αντιμετώπιζαν όμως έντονο ανταγωνισμό από τα αντίστοιχα καταστήματα του εξωτερικού, ιδίως της Τεργέστης.

Τα μακρινά ταξίδια στη Μεσόγειο ανάγκαζαν τους πλοιάρχους να ασφαλίζουν τις περιουσίες τους και να δανείζονται από ασφαλιστικά καταστήματα. Αυτά, ήταν εγκατεστημένα στους τόπους φόρτωσης των εμπορευμάτων και αυτό ήταν σπουδαίο κίνητρο για να προτιμούν τις ξένες ασφαλιστικές εταιρείες. Επίσης, είχαν πυκνό δίκτυο ανταποκριτών και πρακτόρων, οικονομική δύναμη και έτσι δημιουργούσαν στους πελάτες τους, ένα αίσθημα ασφάλειας, όπι θα αποζημιωθούν σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλισμένου κινδύνου.

Την εποχή στην οποία αναφερόμαστε, η ασφάλιση των πλοίων δεν ήταν υποχρεωτική από τον νόμο, εκτός αν το σκάφος είχε κατασκευασθεί με ‘θαλασσοδάνειο’. Όσοι όμως είχαν συνάψει τέτοια δάνεια, με ντόπιες ασφαλιστικές εταιρείες και αυτοί ήταν πολλοί, είχαν κάθε λόγο να προτιμήσουν στη συνέχεια να συνεργασθούν με έναν ξένο αντίστοιχο οίκο, διότι η συνεχής πρόσβαση στην τοπική δανειακή αγορά ήταν ανέφικτη και όπου ήταν δυνατή, η θέση των δανειζομένων επιβαρυνόταν επικίνδυνα.

Το μετοχικό δυναμικό των ασφαλιστικών επιχειρήσεων οι οποίες ιδρύθηκαν στην Πάτρα, που όλες λειτουργούσαν ως ανώνυμες εταιρείες και εξέφραζαν μια πρωθημένη ασφαλιστική αντίληψη, αποτελούσαν κατά το μεγαλύτερο μέρος τους Πατρινοί εμπορευόμενοι και αυτό τους εξασφάλιζε πελατεία. Όμως, ο βίος τους δεν ήταν ιδιαίτερα μακρύς, κάτω από τον έντονο ανταγωνισμό των ξένων ασφαλιστικών οίκων αν και τα κέρδη τους ήταν μεγάλα.

Επίσης, οι ασφαλιζόμενοι κίνδυνοι κάλυπταν το πλοίο και το φορτίο από τρικυμία, ναυάγιο, σύγκρουση περιστατική, πυρκαγιά και άλλα ατυχήματα στη θάλασσα. Όμως, δεν καλύπτονταν ζημιές στα ασφαλιζόμενα εμπορεύματα που προέρχονταν από το ίδιο ελάττωμα αυτών των πραγμάτων, όπως, τρέξιμο ή χύσιμο των ρευστών, στοίβασμα, λαθρεμπόριο, φθορά, κλοπή του πλοιάρχου ή του πληρώματος, καθώς και κάθε άλλη παράβαση.

Η κάλυψη των κινδύνων του σκάφους άρχιζε από την ημέρα του απόπλου και έληγε εικοσιτέσσερις ώρες μετά τον κατάπλου του πλοίου και του φορτίου, αφ' ότου θα τοποθετείτο στο πλοίο, μέχρι την εκφόρτωσή του στην ξηρά. Οι ασφαλιζόμενοι όφειλαν να ειδοποιήσουν την ασφαλιστική εταιρεία περί του επελθόντος κινδύνου, μόλις λάβουν γνώση του ατυχήματος του πλοίου ή του φορτίου και σε περίπτωση που θα παρήρχοντο έξι μήνες από την αναχώρηση του πλοίου και δεν θα υπήρχαν πληροφορίες γι' αυτό. Το πλοίο τότε θα θεωρούνταν οριστικά χαμένο και η ασφαλιστική εταιρεία ήταν υποχρεωμένη να αποζημιώσει τον ασφαλισμένο υπό τον όρο παροχής εγγύησης για ένα έτος, για την περίπτωση που τυχόν θα ανευρίσκετο το πλοίο. Τότε ο ασφαλισμένος ήταν υποχρεωμένος να επιστρέψει έντοκο προς 1% μηνιαίως το ποσόν του ασφαλίσματος που του κατεβλήθη.

Στην Αρχαϊκή πρωτεύουσα λειτουργούσε το πρακτορείο της Πυρασφαλιστικής Εταιρείας του Μιλάνου, το οποίο διευθύνετο από τον Κ. Α. Μαργαρίτη και μετά τον θάνατό του (1857) από τον Λάμπρο Γεωργακόπουλο.

Τον Μάρτιο 1858 η πυρασφαλιστική και κινδυνασφαλιστική εταιρεία των Αθηνών «Ο Φοίνιξ» ίδρυσε πρακτορείο στην Πάτρα, με διευθυντή τον Κων. Τσάτσο, ο οποίος διηγόθυνε και το πρακτορείο της «Ελληνικής Ατμοπλοΐας» και μάλιστα για τη ευκολία των φορτωτών εμπορευμάτων σε πλοία της «Ελληνικής Ατμοπλοΐας» η ασφάλισή τους γινόταν με απλή εγγραφή στην φορτωτική της ασφαλιζόμενης ποσότητας και των ασφαλίστρων.

Επίσης, διατηρούσαν πρακτορεία πολλές ελληνικές και ξένες ασφαλιστικές εταιρείες οι οποίες ανέπτυξαν σημαντικό κύκλο δραστηριοτήτων όπως, «Αδριατική», «Εθνική», «Ηλιος», «Φοίνιξ», «The Mutual» και άλλες. Από τις εξηνταμία ασφαλιστικές εταιρείες που γνωρίζουμε ότι ιδρύθηκαν στην Ελλάδα μέχρι το 1900, οι είκοσι είχαν την έδρα τους στην Πάτρα. Η Αχαϊκή πρωτεύουσα αριθμητικά ήταν δεύτερη μετά την Σύρο, η οποία καταγράφεται ως τόπος ίδρυσης εικοσιοκτώ ασφαλιστικών εταιρειών.

Τέλος, ο ανταγωνισμός στην τοπική ασφαλιστική αγορά ήταν πολύ μεγάλος, κυρίως μεταξύ των ντόπιων ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των ελληνικών ή ξένων που διατηρούσαν υποκαταστήματα στην Πάτρα, οι οποίες είχαν μεγαλύτερη οικονομική επιφάνεια. Τον ανταγωνισμό αυτόν αποτυπώνουν διάφορα δημοσιεύματα στον τοπικό τύπο, στα οποία ασφαλισμένοι που υπέστησαν ζημιές, ευχαριστούν δημόσια την ασφαλιστική τους εταιρεία που τους κατέβαλε το ασφάλισμα.

Ακολουθούν δεκατρείς (13) διαφημίσεις που αναφέρονται σε ασφαλιστικές εταιρείες, οι οποίες έχουν ταξινομηθεί κατά χρονολογική σειρά και είδος και είναι οι εξής:

- Εμπορική Ένωσις, 1883
- « Ο ήλιος », 1883
- « Αδριατική », 1884
- « Η εμπιστοσύνη », 1885
- « Ο φοίνιξ », 1886
- πυρασφαλιστικό κατάστημα, 1889
- Αγγλική πυρασφαλιστική εταιρεία, 1891
- Ελληνική ασφαλιστική εταιρεία, 1887
- « Ένωσις του Λονδίνου », 1888
- Η « Εθνική », 1895
- Η « Εθνική », 1896
- MUTUAL LIFE, 1900
- TITAN, 1919

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΝΩΣΙΣ

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Commercial Union Assurance Company

Ιδρυθεῖσα ἐν Λονδρώ τὸ 1861.

Κεφάλαιον λίγαι στερλίναι 5,500,000

ἡ Φράγκα χρυσά 62,500,000

Αραγωγισθεῖσα ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ ἀπό-

λοντρίου ε. ε. Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ως Εταιρία, συστήσασα καὶ ἐνταίθε Πραξι-

ρεῶν ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τῆς ὑπορεζινούμενον, ο-

ρεζιλίζει πᾶν εὐός ἴδιος τεχνοτοῖς εἰς τὰ τρευοῦν-

ἀγοράντερα. Ἐπορχάλλεται εἰς τὴν Δικαιοδόσιν

τῷ Ελληνικῷ ἀργύρῳ.

147. «Φορολογούμενος» 2 Δεκεμβρίου 1883

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΗΑΤΡΩΝ

ΤΝΣ ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΔΑ

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

«Ο ΗΛΙΟΣ»

Δέχεται δοράλειας ἐπὶ οίχων, ἀποθηκών, θυρών,
ρευμάτων καὶ ἐπίπλων μὲν μετριότατα δορί-
στρα.

Τὸ δοράλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1882

Λ.ρ. στερλ. 291,300,000.

Ο Πράκτορ

Β. Γ. ΜΩΡΑΙΛΙ

148. «Φορολογούμενος» 6 Μαΐου 1883

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΡΟΝ.,
ΜΙΟΥΧΟΣ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤ ΕΤΑΙΡΙΑ

«ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ.»

REUNIONE ADRIATICA

Διλογον ποιεῖται ὅτι τὸ γραφεῖον τοῦ χειτωρικοῦ
ἐνταγματικοῦ Πρακτορείου τῆς ἑταίριας ταύτης, μετε.
φέρθη εἰς τὴν ἀνακενισθεῖσαν οἰκλαν τοῦ χ. Βασι.
λείου Ανδρικοῦ λου, πρώτην Πορρυροπούλου ἐν
χατοικεῖ κατό ύπερφανθρώπευος.

Γενικός Πράκτωρ
Φ. ΜΠΑΡΤΟΛΟΤΗΣ.

149. «Φορολογούμενος» 14 Δεκεμβρίου 1884

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

LA CONF. ANG.

Η ΒΜΠΙΣΣΟΣΥΝΗ

Υπό τηρία διεύθυνσις τοῦ κυρίου

ΣΩ. ΑΓΡΙΟΥ ΧΑΡΑΔΡΙΩΝ

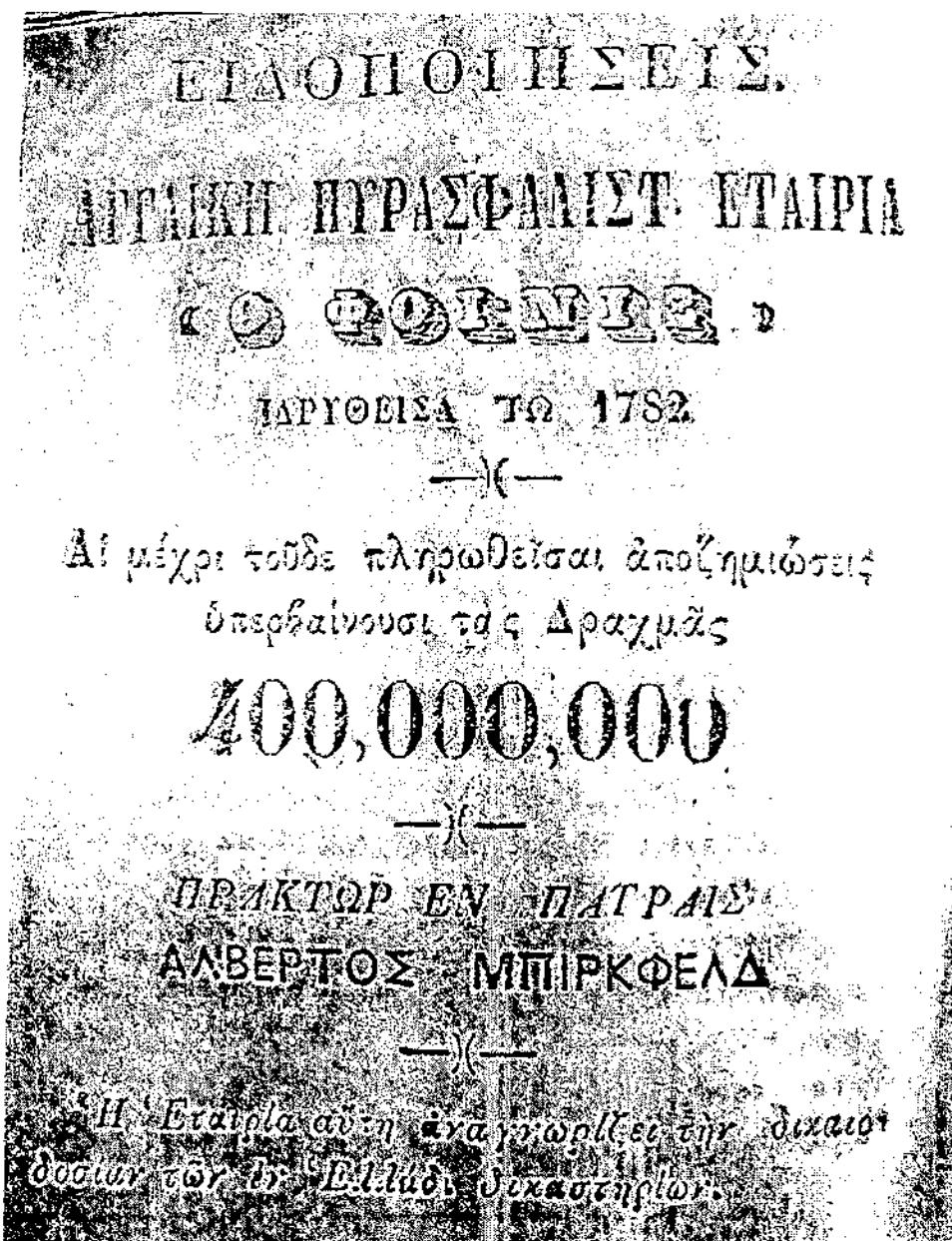
—)(—

Άνωγνωρισθέντα ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ ἀπὸ 18
Ιανουαρίου 1881. Βιστ. Διατάγματος ὃπος ἡν
ἴπιονυπάλαν εῇ Ἐμπιστοσύνη καὶ ὑπαγομένη ἀπο-
κλειστικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ἐκληγικῶν
δικαστηρίων. Κεφάλαιον - τῆς Πρατολας μετά τοῦ
ἀποθεματικοῦ φ. 40000.000. Μῆδα ἐν Πρα-
τολα (οδός Η. VIII N. 2).

Τενίχου πρατηποτίν αὐτῆς ἐν Αθηναῖς (οδός
Πάνεπιστημίου) ἡρ 51.

Προστιθορεῖν τ. α. θα. 6-6 τοῦ τοιών πιστού
μετοχής μεγάλης ίσιζη τοιχ. Π. Δαρέλλιπον
Αιγα (οδός Καλαβρύ αν).

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

151. «Φορολογούμενος» 11 Απριλίου 1886

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
MUTUAL
MANCHESTER

Ιδρυθέν τὸ έτος 1870.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Διορισθεὶς Γενικός πράκτωρ ἐν Ελλάδι έδοξαι
ἔχουσαν τὰς Πάτρας, τοῦ ἐν Manchester Πα-
ρασφαλιστικοῦ Καταστήματος «The Mutual»
λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ την οὐατορικήν
προτίμησιν ἐφ' οἰαεδήποτε ἀσφαλείας ἢν προστί-
θοις νὰ ἐνεργήσητε ἐπὶ τῆς ἴδιοκτησίας σας κατὰ
τῶν κινδύνων τοῦ πυρός.

Η πρὸ πολλοῦ κακοτυμένη παγκόσμιος ὑπό-
ληψία τῆς «Εταιρίας ταύτης» κατὰ θυγατρικήν έπειτα
σὺ τῶν ἔργων της καθιστῶσι περιττὴν πᾶσαν
τοποθεσίαν, που διὰ τῶν περιττῶν προσοντών
συστασίαν τῆς ἐν λογῷ Βταϊας.

Τὰ αποτελούμενα μέσοια στοχαστικά εἰσι τόσω μετοικ-
οῦσι τοῖς φύσις τῶν ἀνθρώπων γιομένων κινδύνων τὸ ἐπι-
τραπέναι πάσχεν· δ' εἰπεν πού εῶν πεσειτερῷ πληρο-
φορίᾳ τούτης προστατεύετε θαύμα.

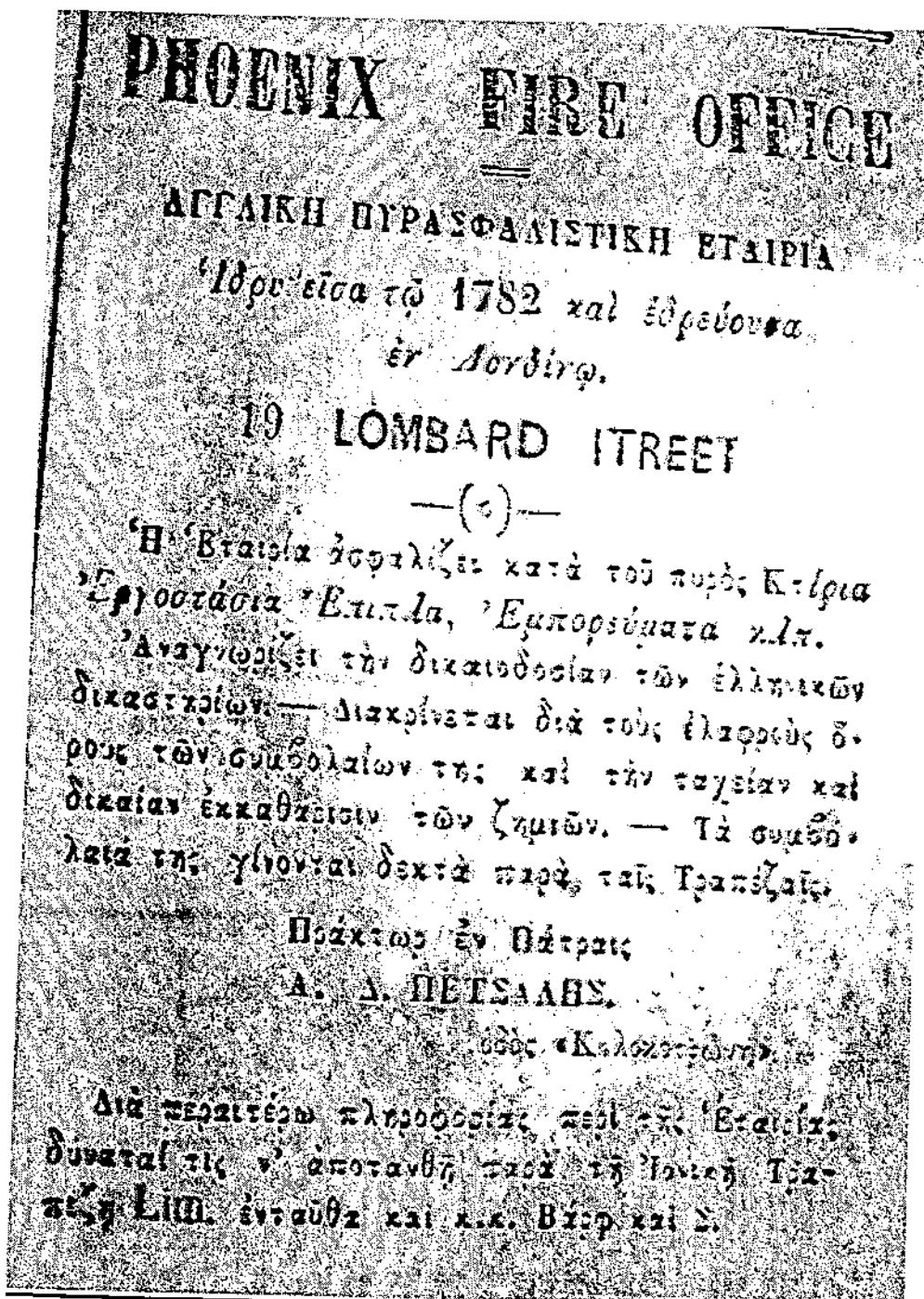
Διατάξατε μεθ' υπόληψεως

B. G. ΜΑΡΣΑΛΑ

Πράκτωρ.

152. «Φορολογούμενος» 15 Δεκεμβρίου 1889

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

153. «Φορολογούμενος» 22 Μαρτίου 1891

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Άσφαλτεις οίκιας, άποικιας, έργων πάσα,
πιπλα, έμπορεύματα, μέλια χλπ. είς τὰ τρεχου
μενα ἀσφάλιστρα.

Γραφείου, παρά τὸ Πρακτορεῖον τῆς παλαιᾶς
άποικιας, όπο τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σωτηρίου Β.
Μήτουδη.

154. «Φορολογούμενος» 6 Νοεμβρίου 1887

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΙΒΛΟΡΙΚΗ
ΕΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

(Commercial Union Assurance Company)

δραγμωριού της Βασιλείου

B. Διαχειμάτος

—)(—

Η Εταιρία έχει παντός είδους οίκοδομών και έπιπρεψμάτα κατά τον πυρός ως κατ παντός είδους φόρτα έταν τον τῶν θαλασσών κινδύνων με μετριώτικα ασφάλιστρα.

Η Εταιρία υποστήλλεται σε την οίκοιο δίκαιωμα των Βαλτικών δικαιονομίων.

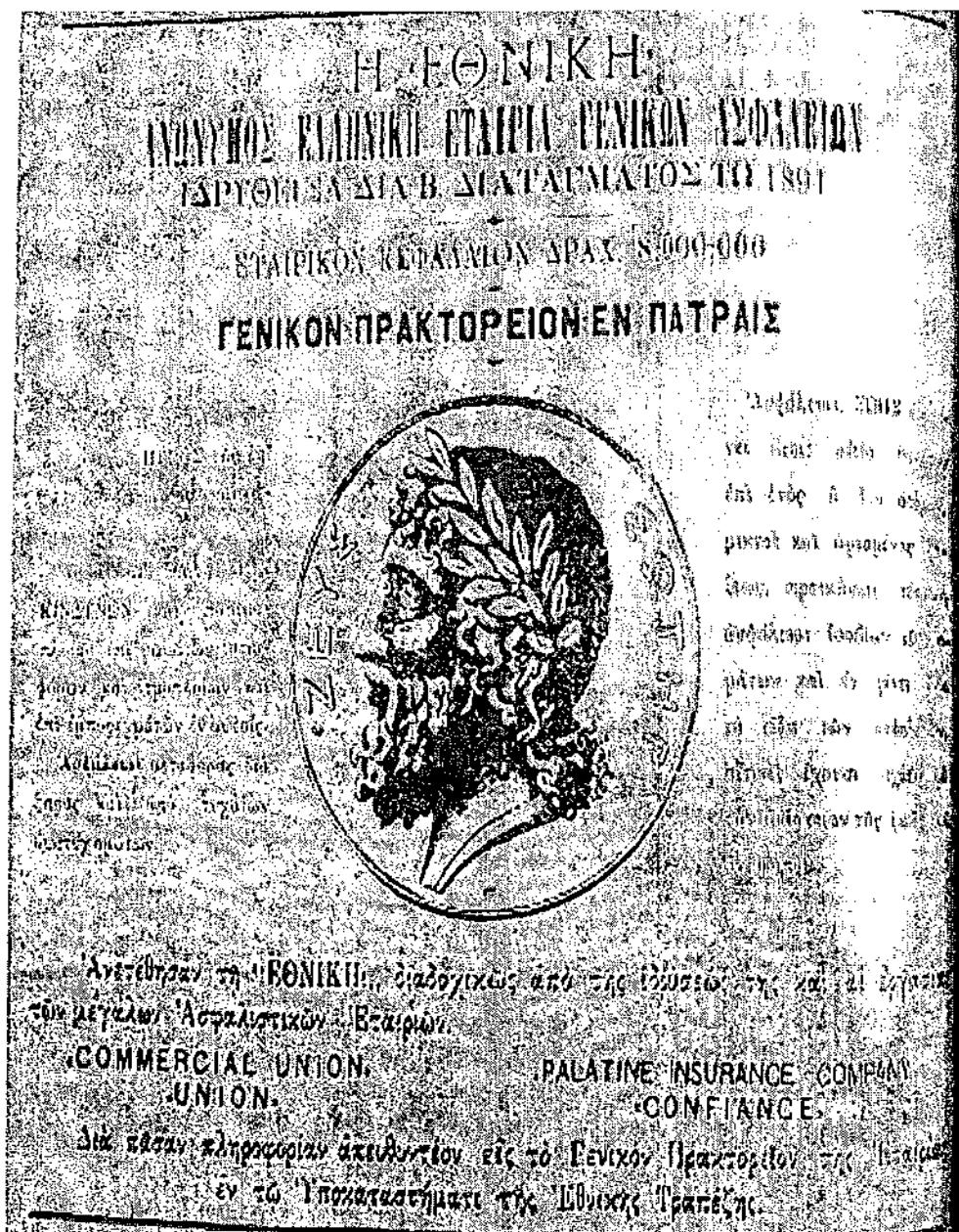
Δι απομιώσεις πληρόνευται σε Πίστα.

Ο Πρύτανης

Α. Θ. ΙΖΙΝΣ

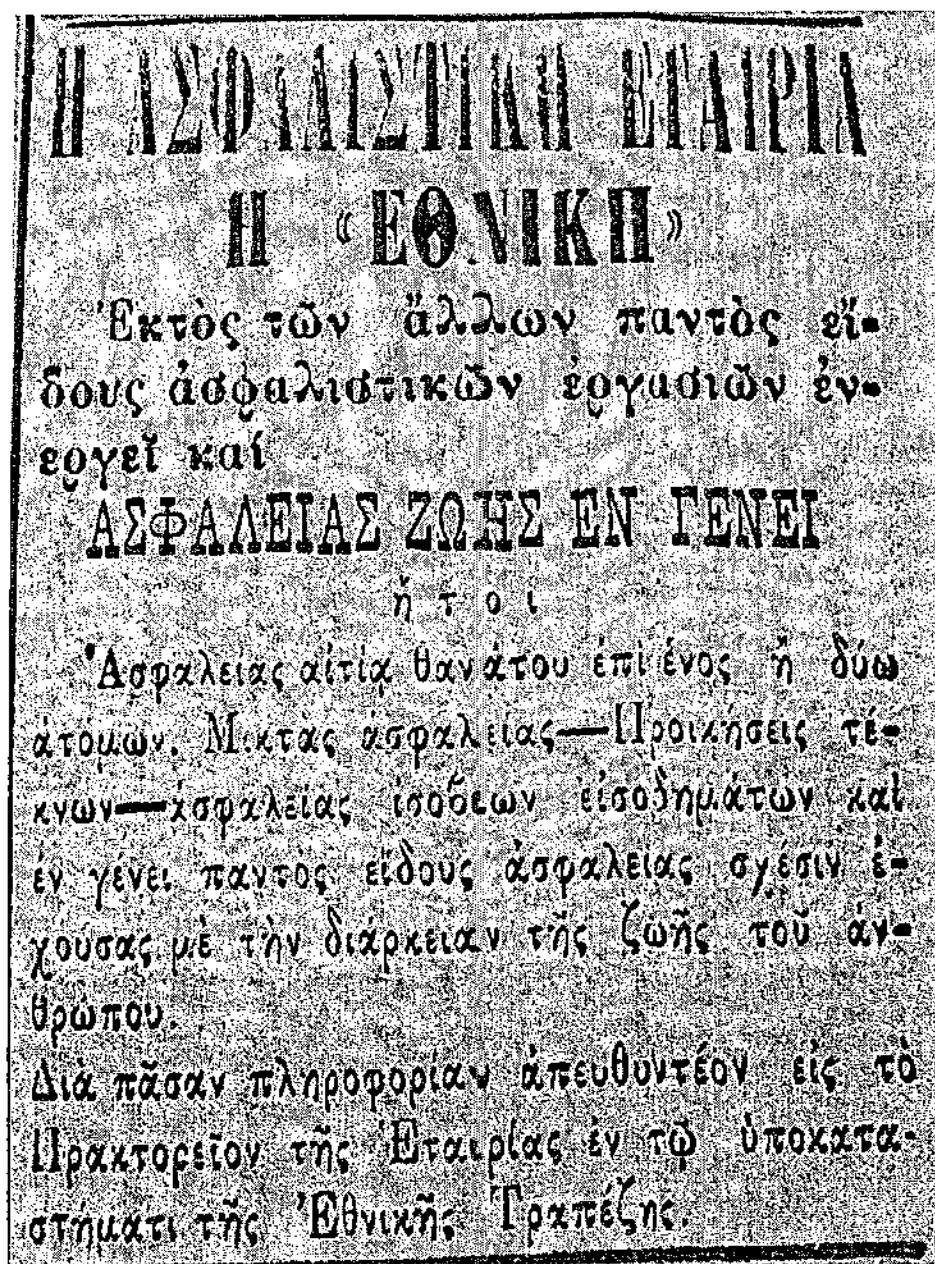
155. «Φορολογούμενος» 5 Αυγούστου 1888

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

156. «Νεολόγος» 10 Νοεμβρίου 1895

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

157. «Νεολόγος» 29 Μαΐου 1896

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

MUTUAL LIFE

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΩΗΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΟ 1863

Έγγυησκά Κεφάλαια Φρ. χρ. 1,563,961,334,30

Πλανητικά είς δικαιούχους στρυμόλιων και αποταμιευμάτων
Φρ. χρ. 3,100,000,000.

ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑΝ MUTUAL LIFE

δικιάσθωσιν αἱ μεγαλεῖτεροι Τράπεζαι τοῦ Κόσμου.

Ἐν ΒΑ.λ.δ., δὲ ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

καὶ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ.

Η MUTUAL θὲν ἔχει, μετόχους, εἰς οὓς νὸν διανέμεται τὸ κέρδον.

Ξιφινέμητα εἰς τοὺς ασφαλιζόμενούς

Αἱ πάραγγαὶ πληροφορίαν περὶ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΖΩΗΣ, αἵσινες τόσον
κρυψοῦ, πανταχοῦ τοῦ κοσμου διαδόθη καὶ ὡντινὰ αυτούσια καὶ αἴσια.
Αἴσιατα κατεγγόνταν καὶ τον Β.λ.δ., τον Ποντικόν ποος τούτο.

Δ. ΜΑΞΙΜΟΝ

Γενικού Προκυροῦ τῆς Εταιρίας Λασσάς.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΤΙΤΑΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΔΡ. 2000000
ΙΔΡΥΤΗΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΤΑΥΡΙΔΥ

**ΔΕΧΕΤΑΙ ΛΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΚΙΝΔΥΝΩΝ
ΒΑΛΣΗΣ, ΠΟΛΕΜΟΥ, ΠΥΡΟΣ Κ.Α.Π.**

**Ασφάλιστρα διαυγάγωστα.
Όροι απηλλαγμένοι περισσοτέρων,
Ταχιστηριδιακανονιστών ζημιών.
Γενικός αντρόσο ήπους εν πάτραι**

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΓΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Γραφία, οδός "ΟΟ ωνος-Αιανίας 51
Τηλεφ. 164.**

**Έργα διατγίνονται δεκταί ένταυθα
τηρά κώ πρακτορείων "Αγγελ. Θ.
Κωνσταντόπουλου και Γιού και παρα
τρικ. Δημ. Κουτσικοπούλων.**

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η διαφήμιση κατά την περίοδο 1850 – 1920 που εξετάσαμε μας έδωσε ένα μικρό δείγμα της κοινωνίας του Νομού Αχαΐας και ειδικότερα της Πάτρας. Πολλά ήταν τα κοινωνιολογικά, πολιτιστικά και οικονομικά στοιχεία που αποκομίσαμε μέσα από την έρευνά μας.

Αρχικά, οι συνθήκες που επικρατούσαν στην κλειστή κοινωνία της Πάτρας ήταν κυρίως ο αναλφαβητισμός που κάλυπτε το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, η αυστηρότητα των ηθών και ο έντονος δεσμός των κατοίκων με την παράδοση. Όμως, με την πάροδο του χρόνου οι συνθήκες αλλάζουν προς το καλύτερο, αφού κατασκευάζεται το λιμάνι, ιδρύονται εμπορικά καταστήματα και οι σχέσεις με το εξωτερικό διευρύνονται.

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε όσον αφορά τις σχέσεις με το εξωτερικό ότι επηρέασαν σημαντικά τη ζωή των κατοίκων της Πάτρας. Πιο συγκεκριμένα, μετά το 1895 την περίοδο της Μπελ Επόκ οι Πατρινοί υιοθετούν τις νέες νοοτροπίες που εισβάλουν στη ζωή τους. Οι εμπορικές συναλλαγές αυξάνονται με το εξωτερικό και η κοινωνία γίνεται πιο δεκτική σε νέα προϊόντα που διευκολύνουν την καθημερινότητά τους.

Μέσα από τις διαφημίσεις παρατηρήσαμε ότι χρησιμοποιούσαν πολλές ξένες λέξεις, καθώς και το λατινικό αλφάβητο. Επίσης, πολλές ήταν και οι καταχωρήσεις στα γαλλικά, όπως το έτος 1877 η διαφήμιση '10' που αναφέρεται στα σαπούνια με γαλλική προέλευση. Όμως, πολλές φορές η απόδοση των ξένων ονομάτων ή λέξεων στα ελληνικά δεν ήταν σύμφωνη με τη γραμματική διατύπωση και δημιουργούσε δυσκολίες, όπως για παράδειγμα στη διαφήμιση παπουτσιών '79' του 1911 « WALK OUER SHOES ».

Όσον αφορά τη γλώσσα θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι εύπορες οικογένειες ήταν εκείνες που γνώριζαν καλά ελληνικά, αλλά και ξένες γλώσσες, κατά προτίμηση γαλλικά. Άλλωστε, τα παιδιά των πλουσίων μάθαιναν ξένες γλώσσες και πιάνο, με σκοπό να είναι αποδεκτά από τον κύκλο τους. Θεωρούνταν απαραίτητο να διαθέτουν αυτές τις γνώσεις και οι γονείς φρόντιζαν να έχουν την κατάλληλη μόρφωση. Έτσι, έστελναν τα παιδιά σε ιδιωτικά σχολεία, αλλά προσλάμβαναν και έμπειρους δάσκαλους για να τα διδάσκουν στο σπίτι.

Τέτοια, 'ιδιαίτερα μαθήματα' παρέδιδε το 1897 ένας φιλόλογος που διέθετε πολλές γνώσεις και προσόντα. Επίσης, εντύπωση μας έκανε η διαφήμιση του 1895 που αναφέρεται σε μια Γερμανίδα παιδαγωγό η

οποία ζητά να εργαστεί χωρίς μισθό την περίοδο του καλοκαιριού σε εξοχικό σπίτι.

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι μια σωστή και εύπορη οικογένεια έπρεπε να διαθέτει μόρφωση, σε αντίθεση με τις φτωχές όπου δεν είχαν τη δυνατότητα, αλλά ούτε και το χρόνο να ασχοληθούν με τα γράμματα. Τα φτωχά παιδιά προσπαθούσαν να βιοηθήσουν στην επιβίωση της οικογένειας.

Ένα άλλο στοιχείο της εποχής ήταν η παράδοση και σε αυτή στηριζόταν η ανισότητα των δύο φύλων. Η κοινωνία ήταν ανδροκρατούμενη και οι γυναίκες έρχονταν σε δεύτερη μοίρα. Τα δικαιώματα του άνδρα ήταν πολλά, αφού αυτός δούλευε και παρείχε χρήματα στην οικογένεια.

Αντίθετα, οι γυναίκες και συγκεκριμένα οι πλούσιες, ασχολούνταν με τον καλλωπισμό τους και το σπίτι. Βέβαια, οι φτωχές νοικοκυρές βιοηθούσαν το σύζυγό τους στις αγροτικές και κτηνοτροφικές εργασίες. Επιπλέον, ασχολούνταν με τις δουλειές του σπιτιού, έραβαν τα ρούχα της οικογένειας, κεντούσαν και έφτιαχναν μόνες τους ακόμα και τα σαπούνια.

Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά τα ρούχα οι εύπορες οικογένειες επισκέπτονταν τα καταστήματα ενδυμάτων της εποχής ή τους ράπτες που έφτιαχναν τα φορέματα, τα κουστούμια και τα παιδικά ενδύματα. Η μόδα της εποχής για τα πλούσια παιδιά ήταν οι ναυτικές στολές, όπως φαίνεται και στη διαφήμιση '71' του 1898. Η εγχώρια βιομηχανία πιθανόν άκμαζε στον τομέα της παραγωγής ναυτικών παιδικών στολών την εποχή εκείνη.

Γενικότερα, η μόδα της Πάτρας δεχόταν έντονες επιρροές από την ευρωπαϊκή κουλτούρα και αργότερα από την αμερικάνικη. Η ανδρική ενδυμασία ενός αξιόλογου κυρίου ήταν το κουστούμι, καθώς και τα απαραίτητα 'αξεσουάρ' της εποχής, όπως το καπέλο, το μπαστούνι και το ρολόι. Εκτός, όμως από τη μόδα στα ρούχα μέσα από τις διαφημίσεις συναντήσαμε και τη μόδα στα εσώρουχα, κυρίως για τις γυναίκες. Μια προκλητική διαφήμιση '72' για την εποχή με κορσέδες δημοσιεύεται το 1911.

Παρατηρούμε ότι από το 1895 και μετά το μακροσκελές κείμενο ελαττώνεται και εισάγεται η εικόνα, που καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της διαφήμισης. Επίσης, εκτός από τις προκλητικές διαφημίσεις με ελκυστικές κοπέλες υπήρχαν και αντιασθητικές, όπως η διαφήμιση '131' του 1902, ενός οδοντιατρου που απεικόνιζε μια μασέλα.

Όσον αφορά τους γιατρούς γενικότερα, πρέπει να σημειώσουμε ότι νοσοκομεία δεν υπήρχαν, αλλά και ιατρεία με τη μορφή που γνωρίζουμε σήμερα. Μέσα από τις διαφημίσεις παρατηρούμε ότι οι γιατροί δέχονταν τους αρρώστους τους σε φαρμακεία, αλλά και σε σπίτια που άνηκαν στους ίδιους ή σε κάποιον άλλο.

Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι την εποχή εκείνη αρχίζουν να ξεφεύγουν οι άνθρωποι από μάγους και βότανα στα οποία κατέφευγαν. Οι μάγοι, τα βότανα και κάθε είδους παραϊατρική ανθούν ξανά στη σύγχρονη εποχή, παρά το γεγονός ότι η ιατρική επιστήμη έχει βρει τη λύση για τα περισσότερα προβλήματα που απασχολούν την υγεία του ανθρώπου.

Άλλοτε βέβαια, το ρόλο του γιατρού έπαιζαν κάποια άτομα που θεωρούνταν αξιόπιστα την εποχή εκείνη. Τέτοια άτομα ήταν και οι κουρείς, όπου γίνονταν χειρουργικές επεμβάσεις, φυσικά με μεγάλο ρίσκο για τη ζωή κάθε αρρώστου. Μάλιστα, χρησιμοποιούσαν πολλές φορές βδέλλες με σκοπό την αφαίμαξη για θεραπευτικούς λόγους και άλλα ιδιοσκευάσματα.

Όμως, τα έντονα μεταδοτικά νοσήματα, κατά την περίοδο 1879 – 1888, των ελογενών πυρετών, τη φυματίωση και τη μηνιγγίτιδα που μάστιζαν την Πάτρα, είχε σαν αποτέλεσμα τη μεγάλη κατανάλωση φαρμάκων. Έτσι, πολλά φαρμακεία ιδρύθηκαν για να καλύψουν τις ανάγκες, όπως ο φαρμακοποιός Καλλυβωκάς, που υπάρχει το κατάστημά του ακόμα και σήμερα στην οδό Κορίνθου.

Εκτός από τα ιδιοσκευάσματα και τα φάρμακα οι κάτοικοι του Νομού Αχαΐας κατέφευγαν και στα ιαματικά λουτρά. Τέτοια ήταν του Καιάφα, Κουνουπελίου, Κυλλήνης, που υπάρχουν ακόμα και σήμερα και θεραπεύουν ρευματικά και αρθριτικά.

Μεγάλο όγκο διαφημίσεων καταλάμβαναν τα τσιγάρα, τα κουρεία και τα καφέ – Αμάν που απευθύνονταν μόνο σε άντρες. Πολλά ήταν τα εμπορικά καταστήματα που πωλούσαν προϊόντα που δεν άνηκαν στον κλάδο τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Ζαχαροπλαστείο των Κυριακούλου και Σταματοπούλου το 1896 που διαφημίζουν τσιγάρα, πράγμα αδιανόητο σήμερα. Άλλωστε, στις μέρες μας τα τσιγάρα μπορούμε να τα βρούμε κυρίως σε περίπτερα.

Ειδικότερα, όσον αφορά τα κουρεία της εποχής εκείνης, τα διαχειρίζονταν οι λεγόμενοι μπαρμπέρηδες και απευθύνονταν μόνο σε άνδρες. Οι γυναίκες είχαν μακριά και πλούσια μαλλιά και έφτιαχνε

καθεμία ξεχωριστά τη συνηθισμένη κόμμωση της, που ήταν ένας απλός κότσος, αφού δεν υπήρχαν μέχρι το 1895 περίπου, κομμωτήρια.

Η ψυχαγωγία στην Πάτρα ήταν πλούσια κυρίως μετά το 1895 που είναι η απαρχή της Μπελ Επόκ, μία εποχή γεμάτη διασκέδαση. Το λιμάνι της Πάτρας αποτελούσε σημαντικό σταθμό για την πόλη και πολλοί ξένοι την επισκέπτονταν, είτε λόγω των παροικιών, είτε λόγω των εμπορικών συναλλαγών.

Επιπλέον, πολλοί ήταν και οι ναυτικοί που έρχονταν από το εξωτερικό και περνούσαν από την πόλη για ένα βράδυ και επιθυμούσαν να περάσουν τις λιγοστές ώρες τους, κοντά σε ωραίες γυναίκες, τραγούδι και καλό ποτό. Έτσι, επισκέπτονταν τα καφέ – Αμάν και καφέ - Σαντάν, που απευθύνονταν περισσότερο στα λαϊκότερα στρώματα, όπως φαίνεται και στη διαφήμιση '109' του 1895.

Αντίθετα, οι ανώτερες τάξεις διασκέδαζαν στα Φολί – Μπρεζέρ που διέθεταν ποιότητα στην ψυχαγωγία και ικανοποιούσαν το κοινό τους. Πιο συγκεκριμένα, στη διαφήμιση '116' του 1910 μια οικογένεια Ρουμάνων καλλιτεχνών θα παρουσίαζαν το πρόγραμμά τους στους κατοίκους της Πάτρας. Το Φολί – Μπρεζέρ ήταν μια απομίμηση ουσιαστικά του αντίστοιχου γαλλικού, αφού η έντονη μίμηση της ευρωπαϊκής κουλτούρας και η ξενομανία ήταν μέρος της ζωής των Πατρινών.

Εκτός από τα καφέ – Αμάν και Σαντάν που υπήρχαν στο λιμάνι, πολλά ξενοδοχεία ιδρύθηκαν για να καλύψουν τις ανάγκες κυρίως των ξένων. Μέσα στα πολυτελή ξενοδοχεία υπήρχαν και εστιατόρια που μπορούσαν οι εύπορες οικογένειες να δειπνήσουν και να απολαύσουν το ποτό τους.

Πιο συγκεκριμένα για τα ποτά, η παραγωγή των κρασιών ήταν κυρίως εγχώρια στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, όμως δύο Γερμανοί έπαιξαν σημαντικό ρόλο, ο Γουσταύος Κλάους και ο Άμβουργερ. Άλλωστε στην Πάτρα υπήρχε μια μεγάλη γερμανική παροικία.

Το 1873 ιδρύεται η Αχάια του Κλάους που υπάρχει και σήμερα και είναι γνωστά και αναγνωρισμένα τα προϊόντα της και ιδιαίτερα η μαυροδάφνη. Με τη μαυροδάφνη, τα Γκούτλαντ και άλλα κρασιά, υψηλόβαθμα και γλυκά, ο Κλάους αξιοποίησε ορισμένες γνωστές ιδιότητες των ελληνικών κρασιών και πέτυχε σημαντική και μόνιμη διείσδυση στην αγορά της Γερμανίας. Μάλιστα στο «Ιστορικό λεξικό των Πατρών» του Κ. Τριανταφύλλου αναφέρεται ότι συγκεκριμένα η μαυροδάφνη χρησιμοποιείτο στα νοσοκομεία ως άριστο τονωτικό μέσο.

Το 1893 ο Γερμανός βιομήχανος Άμβουργερ ιδρύει μια μεγάλη οινοποιία στην Πάτρα. Παρατηρούμε και τη διαφήμιση του 1895 της Γερμανοελβετικής ΟΙΝΑΠΟΘΗΚΗΣ με προϊόντα του Άμβουργερ, που διαφημίζει μάλιστα και ένα πρωτόγνωρο κρασί, ΟΙΝΟ ΠΑΓΟΥ, καθώς επίσης και κρύα φαγητά, κάτι αδιανόητο σήμερα.

Βέβαια, το κρασί ήταν ένα προϊόν που πολλές οικογένειες έφτιαχναν για προσωπική τους κατανάλωση. Εκτός από τα κρασιά οι νοικοκυρές έφτιαχναν το ψωμί και τα γλυκά, ενώ οι πλούσιες τα προμηθεύονταν κυρίως από τα ζαχαροπλαστεία. Μάλιστα, τα ζαχαροπλαστεία της πόλης ήταν αρκετά και πολλές φορές λειτουργούσαν και ως καφενεία. Για παράδειγμα ένα Ζαχαροπλαστείο στη διαφήμιση '36' του 1902 επεκτείνεται και μετατρέπεται και σε Καφενείο. Στην καινοτομία αυτή ίσως οφείλει και το όνομά του «ΠΡΟΟΔΟΣ».

Στις διαφημίσεις των ζαχαροπλαστείων πρέπει να σημειώσουμε και το λογοπαίγνιο της διαφήμισης '38' του 1905, του εργοστασίου ΜΑΕΣΤΡΑΝΗ, διεγείρει τις ανάγκες των καταναλωτών λέγοντας ότι η ζωή του ανθρώπου δεν έχει πίκρα αλλά είναι γλυκιά, γεμάτη ηδονή και απόλαυση. Προσπαθεί με τον τρόπο αυτό να προβάλλει τα προϊόντα του ως άριστα και να τονίσει ότι μόνο οφέλη μπορούν να προσφέρουν, καθώς και να αλλάξουν όλη τη ζωή, δηλαδή πλήρη ικανοποίηση. Με λίγα λόγια, το προϊόν έχει λειτουργική και ψυχολογική ικανοποίηση.

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι η υπερβολή χρησιμοποιούνταν ορισμένες φορές στις διαφημίσεις της εποχής. Όμως, συναντήσαμε και το χιούμορ, σπάνια βέβαια, σε κάποιες διαφημίσεις, συνήθως με μορφή διαλόγου, όπως ήταν η διαφήμιση καπέλων '65' του 1896.

Όσον αφορά τα ξένα προϊόντα, παρατηρούμε ότι ήταν αρκετά και η πείρα στον τομέα της διαφήμισης ήταν μεγάλη, αφού χρησιμοποιούσαν λιγοστά λόγια, δίνοντας έμφαση στα σημεία που χρειάζονταν. Επίσης, η εικόνα αποτελούσε συχνά ένα μέσο προώθησης των ξένων προϊόντων, όπως στις διαφημίσεις σαπουνιών '11' του 1903 και ραπτομηχανών '99' του 1910.

Επιπλέον, πρέπει να σημειώσουμε ότι συναντήσαμε πολλά προϊόντα που υπάρχουν ακόμα και σήμερα και ορισμένα από αυτά έχουν μεγάλη κατανάλωση. Τέτοια είναι το γάλα 'ΒΛΑΧΑΣ' '27' το 1904 και η εταιρεία 'ΝΕΣΤΛΕ' '31' την ίδια χρονιά. Επίσης, οι πασίγνωστες εταιρείες αυτοκινήτων το 1919 'FORD' '90' και 'FIAT' '89'. Λιγότερο γνωστά και με μικρότερη κατανάλωση είναι η οδοντόκρεμα 'ΟΔΟΛ' '14' το 1912 και οι ραπτομηχανές 'ΣΙΓΓΕΡ' '98' του 1884.

Όμως, εκτός από τα ξένα προϊόντα που είχαν κατακλύσει την αγορά, η ελληνική εγχώρια παραγωγή προσπαθούσε να κερδίσει τους καταναλωτές της και το χαμένο έδαφος. Αυτό φαίνεται ακόμα και μέσα από τις διαφημίσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, είναι οι διαφημίσεις κρεβατιών '88' του 1906 και των παιδικών ενδυμάτων '71' του 1898.

Επιπλέον, είναι γνωστό ότι το κύριο εξαγωγικό προϊόν της Πάτρας είναι η σταφίδα. Επόμενο λοιπόν ήταν η ανάγκη των παραγωγών για τις σταφιδομηχανές να ήταν μεγάλη, αφού αποτελούσαν ένα σημαντικό προϊόν για το εμπόριο της πόλης. Τέτοιες διαφημίσεις ήταν το 1898 όπου την ίδια χρονιά παρουσιάζονται δύο διαφορετικές σταφιδομηχανές του ΛΑΖΑΡΙΔΗ '96' και του ΧΑΣΑΠΟΠΟΥΛΟΥ '95'.

Όμως, σημαντικό παράγοντα στον τομέα του εμπορίου αποτελούν τα ατμόπλοια. Μεγάλος ήταν ο όγκος των διαφημίσεων των ατμόπλοιων, των πρακτορείων μεταναστών, καθώς και των ασφαλιστικών εταιρειών. Τα ατμόπλοια ήταν κυρίως ξένα και μετέφεραν μετανάστες, εμπόρους, επισκέπτες, αλλά και άποικους. Συνήθως, οι γραμμές των ατμόπλοιων έφταναν ως την Αμερική και πιο συχνά στις γύρω χώρες του εξωτερικού. Τέτοια ήταν το LOYD '138' το 1898 και το FLORIDA '140' το 1906.

Βέβαια, τα ατμόπλοια ήταν απαραίτητο να ασφαλίζονται για λόγους πυρκαγιάς, ναυαγίου, τρικυμίας και άλλα ατυχήματα στη θάλασσα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα ασφαλιστικών εταιρειών είναι οι διαφημίσεις της ΑΔΡΙΑΤΙΚΗΣ '149' του 1884, της TITAN '159' του 1896 και της MUTUAL LIFE '158' του 1900.

Μετά από την έρευνα που πραγματοποιήσαμε γύρω από τη διαφήμιση, καθώς και την κριτική και ανάλυση, στο Νομό Αχαΐας την περίοδο 1850 – 1920, αποκομίσαμε όσον αφορά την Πάτρα ότι επάξια θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ευρωπαϊκή πόλη. Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι σε σχέση με τις άλλες πόλεις της Ελλάδας η Πάτρα θεωρείται αρκετά σύγχρονη για την εποχή της.

Παρατηρούμε ότι η διαφήμιση εξελίχθηκε με αργά βήματα, αλλά σε μεγάλο βαθμό. Αρχικά, οι διαφημίσεις είχαν τη μορφή ειδοποίησης ή γνωστοποίησης, το κείμενο ήταν μακροσκελές και η γλώσσα ένα μίγμα αρχαίζουσας και καθαρεύουσας. Αργότερα το κείμενο μειώνεται και εισάγεται η εικόνα, αφού υιοθετούνται νέες ιδέες κυρίως από το εξωτερικό.

Βέβαια, όσο πλησιάζουμε στο 1900 η εμπειρία στο χώρο της διαφήμισης αυξάνεται και μερικές από αυτές παίρνουν τη μορφή που έχουν και

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

σήμερα. Στη σύγχρονη εποχή οι διαφημίσεις έχουν εισβάλει έντονα στη ζωή των ανθρώπων δημιουργώντας πλασματικές ανάγκες, όμως τα θεμέλια βρίσκονται στην περίοδο του 1850, όπου ξεκίνησαν τα πρώτα δειλά βήματα της διαφήμισης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ, Γ.ΖΩΤΟΣ, UNIVERSITY STUDIO PRESS,
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1986.
2. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ. SOAP, SEX AND
CIGARETTES,
Έκδόσεις «ΕΛΛΗΝ» JULIAN SIVALKA 1999.
3. Η ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ.
Θ. ΚΟΥΤΟΥΠΗ, ΓΑΛΑΙΟΣ, ΑΘΗΝΑ 1990.
4. ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ, ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ.
5. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ,
ΒΑΣΙΛΗ Κ. ΛΑΖΑΡΗ, ΑΧΑΪΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ.
6. ΠΑΤΡΑ 1900,
ΑΛΕΚΟΥ ΜΑΡΑΣΛΗ
7. 70 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ 1870 – 1940,
ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΣΚΙΝΑΣ, Έκδοση SELECTOR.
8. ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΠΡΙΝ ΤΟ '60,
ΑΧΑΪΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ, ΠΑΤΡΑ 1993.
9. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ,
ΚΩΣΤΑ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΠΑΤΡΑΙ 1995
10. ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,
Δρ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Φ. ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΣ
11. ΙΣΤΟΡΙΑ ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ,
*Β. ΣΚΟΥΛΑΤΟΥ – Ν. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ – Σ. ΚΟΝΔΗ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΑΘΗΝΑ.*
12. ΠΑΤΡΑ 1870 – 1900,
ΓΙΩΤΑ ΚΑΪΚΑ – MANTANIKA, ΑΧΑΪΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

